

சிவமயம்.

2982

இரத்தினகிரிகார்தனை

VIII

D 78

இரத்தினகிரி என்

திருவாட்போக்கிப்புராணம்

இஃது

கமலைமார்க்க வைத்திணை தேசிகராஜபற்றப்பட்டது

நிரிசிராயம்

திரு-அ-சிவானந்தநாகர

யோகிசுவரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டது

சிவாயமலை ஸ்தானீகம் மு. விசுப்பிளா

கேட்டுக்கொண்டபடி

திருச்சி கோட்டை மனிகை கருதசாமி

பெளத்திரமும் - செளந்திரபாண்டியம்

குமாரசுவாமி நாகரத்தினம் பிள்ளையால்

சென்னை

திருவல்லிகேணி

“வாணிபூஷணம்” பிரஸ்ஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

விசோதிக்கிறது ஒரு சித்திரை மீ

April 1911

விலை குபாய்/டி

[தபால் செலவு ரூ]

Copy Right Registered

GF

G. 23:38 Vat

E1:2:

மு க வு னை

சீரும் செல்வமும்வாய்ந்தேசமாகிய இப்பாதகண்டத்தினே

பாம்புதியாகிய சிவபெருமான் திருத்தோலங் கொண்டு விற்றதும்
தருளும் தலங்கள் ஆயித்தெட்டு என்று பெரியோர்கள் உறுவர்.
அவைகளில் இப்போது தேவரூப பதிகங்கள் உடையன
வாயிருக்கும் தலங்கள் இருபத்திற்புபத்து நான்கு. இத்தலங்
களில் சோழநாட்டில் ஐந்துத்தொண்ணூறும் சோழநாட்டில்
இரண்டும் பாண்டிநாட்டில் பதினான்கும் சோழநாட்டியே மலை
நாட்டில் ஒன்றும் கொங்குநாட்டில் ஏழும், மதுரைநாட்டியே
நவநாட்டில் இருபத்திரண்டும், தொண்டைநாட்டில் முப்பத்திரண்
டும் தருவநாட்டில் ஒன்றும், வடநாட்டில் ஐந்தும் உள்ளன.
சோழநாட்டுத் தலங்களில் ஒன்றான திருவாரூர்பேர்தலம்
புண்ணியநதியாகிய காவிரியின் தென்கரையிலுள்ளது. இத்தல
விரி, முனித்தமலை, ஐயர்மலை, சிவாயமலை என்று வழங்கப்படும்.
திருவாரூர்பேர்தலம் ஸ்தலபுராணமானது ஆதியில் குதமுனிவான்
ஊம்ஸ்திருதபாண்டியில் இயற்றப்பட்டது. பிறகு இதனைச் செந்தமிழ்
நாலாகத் திருவைத்தினாதேசிகர் செய்தனர். அப்பழைய ஏட்டு
நூல்களிலிருந்து எடுத்த எழுதி இந்தச் சிவாயமலை தேவஸ்தான
ஸ்தானிகரான கனம் முத்துச்சாமியிள்ளி குமார் வீரப்பிள்ளை
அவர்களும் ஸ்தல அன்பரான கன்னடம் குருகுலத்தொட்டியார்
குமார் தம்மண்ணு செட்டியாரும் கருக்கமாக திருத்த இத்தலை
தானியர் வாலாற்றில் சொல்லியவர்களைக் கொண்டு விரிவை
நாகச் செய்து வைத்திருந்தனர். இப்படி திருத்தத் திரிபொய்யும்
கோட்டை ஸ்தலயாகிய இத்தல எங்கள் குடும்பத்திற்கு நம்
சான்றோர்களால் ஏவல் எனத் கொல்லப்பட்ட பித்திரனாய்
ஏற்பட்டி, இத்தலநெடுவரை காவிரி தென்தி கர்த்தாய் அமைந்
தபடி கமார் குதமுனிவரவராய், “கட்டிம் கொருளில் காவிரி
கொண்ட எயக்கித்து கருவி” என எயக்கித்து ஒருவரை துணி
பித்தபடி, காவிரி இவ்வாறாய் புண்ணிய நதியாகிய அருகில்
கொத்தப் பண்ணியுண்டாருளில் கமார் அவர்கள் இவ்வாறாய்

பெற்று, சுரும்பார்குமுலம்மையன் சமேதான இரத்தினரீசுவர்
கடவுத்திடுலே நானுக்கு நான் செனக்கியத்தை யடைந்துவருந்
தேரும். முன்கூறியிருவரும் இப்புராணத்தை எல்லோரும் வாசித்து
உத்தர்த்த உப்யம்படி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த விரும்பி அவர்
கூறியிருந்த அவ்வேட்டுப் பிரதியைக் கொடுத்தார்கள். இவ்வளவு
அவாடினிருந்த இருவரும் புராணத்தை அச்சிட்டுப் பார்ப்பத
ற்கு முன்னமே தேகவியோகமடைந்து விட்டதைப்பற்றி விசனிக்கி
தேரும். இப்புராணம் எட்டுப் பிரதியாய் இருந்து அழிந்தபோய்
விடாமல் எப்படியாவது அச்சாகி வெளி வரவேண்டுமென்று கவலை
வுற்றிருந்த இம்மலை ஸ்தானீகம் மூ. வீரப்பிள்ளை அவர்களுக்கும்
ஸ்தல அன்பரான கு. சம்பண்ணல், செட்டியாருக்கும் டை. யார்
கர் சந்ததியார்க்கும் என் வந்தன மனிக்கின்றேன். தவிர சென்
னப்பட்டணத்திலிருந்து, இத்தல புராணம் அச்சிடும் விஷயத்தி
லும் வசனச் சுருக்கம் எழுதுவதிலும் விரோதிருந்துருந்
தித்திரையீ ரதோற்சுவத்திற்குள்ளாக புராணம் அச்சாகி வெளி
வரும் பொருட்டும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு உணர்ந்த அலகரை
திரு. அ. கப்பிரமணியப்பாரதியாவாட்களுக்கும் என் மனப்பூர்வமான
சாஷ்டாங்க உபஸ்காரம் அளிக்கின்றேன்.

இப்புராணம் அச்சிற்றகுக் கொடுத்தது சிறிது காலம் ஆனபடியி
லும் அவசரமாக அச்சிடவேண்டியவந்ததாலும் சிலபிழைகள் இருக்க
லாம். அவைகளைக் கண்போர தபை கூர்ந்து எனக்குத் தெரிவித்
தால் மறபதிப்பில அவைகளைக்கொடுத்துவிடலாகும். இப்படித்தகத்தி
ல் உள்ள குற்றங்கள் இருந்தாலும் அவைகளை யெல்லாம் பாராட்டி
பொருளையே கொள்ளும்படி கற்றறிந்த பெரியோர்களை வணக்கமா
ய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்புராணத்தை வாசிக்கத் தொட
ங்கு முன்னமே சிவாயமகியாகிய இரத்தினவியைத் தரிசித்துக்
கொள்ளும் பொருட்டு இத்துடன் அம்மலைப்படம் ஒன்று சேர்க்
கப்பட்டிருக்கிறது.

இங்ஙனம்

சிவாயமகி
விரோதிருந்துருந்
தித்திரையீ கொஷு.

ச. நாகரத்தினம் பிள்ளை.

நூலாசிரியர்வரலாறு.

இப்பரதகண்டத்தில் காவிரிநதிக்குத் தென்புறமாயுள்ள இரத் தினகிரிமலையின் இரத்தின கிரீசுவரரின் திருவாட்போக்கிப் புராண மானது, ஆதியில் ஸப்ஸ்கிருத பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளது இத் தலத்திலுள்ள ஆதிசைவர் ஸ்தாலீகா அன்பர்கள் வேண்டுகோ ளின்படி திருவாரு- வைத்தியநாததேசிகா இததலத்தின மகிமை முதலிய பிரபாவங்களை எளிதில் அறியும் பொருட்டுச் செந்தமிழ்ப் பாடலாகச் செய்தனா யாகு காரணத்தினாலோ, பாயிரத்தில் வயிரபபெருமாள் ஆரியராசன் சிறீராயனார் இவர்களைக் கூறாபட்டி ருந்தும் திருவாட்போக்கிச் சருக்கத்துடன் புராணத்தை முடித்து வாழியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இததலத்திலுள்ள சில கற்றோர் கள் கேட்டுக்கொண்டபடி விரிவாக ஆரியராசன்சிறீராயனாசருக்கம் கடம்பர்கோவில் திருவாடுதுறை ராமலிங்கத்தம்பிரான் அவர்களா ளும்வயிரபபெருமாள்சருக்கம் சைவ சிரோமணியாகியமுத்துசசாயி சுவாமி பென்னும் திருப்புகழ் குகனடிமையாலும் ஆண்டவன் அணுகுகாததால செய்யப்பட்டன பென்னிபிபாஷைச் சருக்கம் திரிசிரபுரம் பிரமம்ஸ்ரீ திரு- அ- சிவானந்த சாகர யோகிசுவராவர் களால் செய்யப்பட்டது. புராணத்தைகளை எளிதில் தெரிந்துகொள் ளும் பொருட்டு அலகரை வாகவி திரு- அ- சுப்பிரமணிய பாரதி யாரால் வசனரூபமாக எழுதப்பட்ட வசனச் சருக்கங்களும் இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கணபதிதனை ,

திருச்சிற்றம்பலம்

வா ட் போ க் கி த் தே வ ர ம் .

திருநாவுக்கரசுநாயனாராளிச்செய்தது.

திருக் கு று ன் டோ கை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காலபாசம்பிடித்தெழுது துவர்
பாலகர்ஜிருததர்பழையாரொ
ராலழீழலமர்ந்தவாட், போக்கியா
சீலமார்ந்தவர்செம்மையுணிற்பரே.

விடுத்தது துவர்வந்துவினைக்குழிப்
படுத்தபோதுபயனிலைபாவிகா
ளமித்தகின்னாங்கேட்கும்வாட் போக்கிபை
யெடுத்துமேத்தியுமின்புறுமின்களே.

வந்திவ்வாறுவனைத்தெழுது துவ
ருநிதியேபடிநாகத்திடாமுன
மந்தியின்னொளிதாக்கும்வாட் போக்கியார்
சிறதியாவெழுவார்வினைதீர்ப்பரே.

கூற்றம்வந்துருமைத்திடும்போதினாற்
தேற்றம்வந்துதெளிவுறலாகுமே
யாற்றுவும்மருஞ்செய்யும்வாட் போக்கிபா
லேற்றுமின்விளக்கையிருணீக்கவே.

மாறுகொண்டுவனைத்தெழுது துவர்
வேறுவேறுபடுப்பதன்முன்னமே
பாறுசெஞ்சுடைவைத்தவாட் போக்கியார்
ஆறியூறியுருகுமென்னுள்ளமே.

கானமோடிக்கடித்தெழுது துவர்
தானமோடுதலைபிடியாமுன்ன
மானஞ்சாடியுகந்தவாட்போக்கியா
ருனமில்லவர்க்குண்மையினிற்பரே.

பார்த்துப்பாசம்பிடித்தெழுது துவர்
கூர்த்தவேலாறகுமைப்பதன்முன்னமே
யார்த்தகங்கையடக்கும்வாட்போக்கியா
கீர்த்திமைகளிளநதுரைமின்களே.

நாடிவந்துநமன்றமா விலலிருட்
கூடிவந்துகுமைப்பதன்முன்னமே
யாடல்பாடலுகந்தவாட்போக்கியை
வாடியேதநமவாட்டநதவிருமே.

கட்டறததுக்கடித்தெழுது துவா
பொட்டதுக்கிப்புறப்படாமுன்னமே
யட்டமாரைஞ்சும்வாட்போக்கியார்க
கிட்டமாகியணையடியேததுமே.

இரக்கமுன்னறியாதெழுது துவா
பாக்கழிததவர்பறறுதன்முன்னமே
யாக்கனுக்கருள்செய்தவாட்போக்கியா
கரப்பதுங்கரப்பாரவாதகட்கே.

திருச்சிற்றமபலம்.

சுவாமிதிருநாமம் - இரத்தின்கிரிநாதா

தேவிதிருநாமம் - சுருப்பாகுழலி.

இரத்னகிரி.

திருப்புநாழ்.

கயலைச் சருவிப் பிணையொத் தலர்பொற்
 கமலத்திபல்மைக்—கணிஞலே
 கடிமொய்ப புயலைக் கருதிக் கறுவிக்
 கதிர்விட்டெழுமைக்—குழலாலே
 நயபொற கலசத் தினவெற பிணைமிக்
 குளநற் பெருசெப்—பிணையாலே,
 நலமற றறிவற றுணர்வற றனனற்
 கதியெய்பபடிபெற—றிமுவேனோ
 புயலுற றியலமைக் கடலிற புருகொக
 கறமுற சாமுய்த்—தமிழுவோமும்
 பொருகிட டமராக குறுதுக கமுமவிட்
 டொழியப புகழ்பெற—றிமுவோனே
 செயசித் திரமுத் தமிழற் பவநற
 செபமுற பொருளுற—றருள்வாழ்வே
 சிவதைப் பதிரத் தினவெற பதனிற
 றிகழமெய்க் குமாப—பெருமானே
 பத்தியால் யர்னுனைப்—பல காலும்
 . பற்றியே மாதிருப்—புகழ்பாடி
 முத்தனமாறெனைப்—பெருவாழ்வின்
 முத்தியே சோவதற—கருள்வாயே
 உததமாதானசற—குணர் நேயா
 ஒப்பிலாமாமணிக்—கிரிவாசா
 வித்தகா ஞானசத்—திருபாதா
 வெறறிவேலாபுதப—பெருமானே

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாட்போக்கிப்புராண வசனச்சுருக்கம்.

— (0) —

நைமிச சருக்கம்.

பூலாகத்திலுள்ள எல்லாவிடங்களிலும் மிகச் சிறந்தது தவம் புரிவதற்குரியதுமீன நைமிசவனத்தில் அறிவிலும் ஒழுகத்திலும் கலவியிலும் தவத்திலும் சிறந்தவர்களான பலமுனிவர்கள் ஒருங்கு சேர்த்து முன்னொருகாலத்தில் தவம் புரிந்துகொண்டிருந்தார்கள் அப்பொழுது அந்தப் புண்ணிபவனத்திற்குத் தப்பாதனாகப் சுகமாமுனிவா எழுந்தருளினா. முனிபுங்கவராகிய அவரை கண்டதும் அவர்களைலோரும எதிர்கொண்டழைத்து வணங்கி அகநிப பாதநிபாசமனமுதவி ஆசனமிட்டு அதில் வீற்றிருந்த செபகனா சுகமுனிவா ஆசனத்தமாந்ததும அவரை நோக்கி, “வாதாரபண மகா முனிவருடைய பரிபூரண கிருபையைப் பெற்ற சுகமுனிவரே! பாமகருணாவிசயாகிப மங்கை பங்காளன் இனிதமாந் தருநாபுரிபும் வாட்போக்கி மான்மிடத்தையும் அப்பகில சிவபிரான் வழிபடப் பேறு பெற்றவர்களையும் அவருள் நோக்க மகிழ்வையும கிருபைகூர்த்து திருவாய்மலாந் தருநே வணங்கென ஸானகா முதலிய முனிவர்களேவரும் வேண்டுகக்கண்டனா

அதைச் செவியுற்ற சுகமுனிவா, பிரமம் முதலாகியபதினெட்டுப் புராணங்களுள் சைவ மெனற புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஐந்தத தலமகிழ்வைச் சொல்வானாகருதி, தமது திருக்கங்களைச் சிரமோற்றுகவித்து அகிலலோக சாண்யஞ்சிய முகக பெருமானத் திருவுளத்தில் தியர்னிதது முனிவர்களைப்பார்த்து, “முனிவர்களை! இதுவரையில் யாங்குறிப் புராணங்களிலும் இப்பொழுது இந்தப் புராணத்தைக் கூற நோந்தது”என்னது பூர்வபுண்ணியமேயாம. அந்தப் புண்ணியக்கூத்திரத்தின் பெருமை ஏன்

னல் சொல்லிமுடிவதன்று, ஆயினும் அறிந்த வாவிற சொல்லுகிறேன்.

இந்தத் தலமான்மியம் மிகவும் விசேடமானது. முன்னம ஜகதீசன் மூவுலகத்தையுமீன்ற உமாதேவியாரோடு வெள்ளியங்கிரியில் வீற்றிருந்தாரா அவரிருவருக்கும் நடுவில் ஆறுமுகக் கடவுள் வீற்றிருந்தார். அப்பொழுது லேலாயுதக்கடவுள் தனது தாதையின் திருமுகநோக்கி ஆரக்ரி குழந்தை இந்தப் புவியில் வீருமபி வாசஞ்செய்யும் தலங்களுள் சிறேஷ்டமானதென்று வினவ, உமாபதியானவா குமரனுடைய மழல்மொழி கேட்டு மீனமிக மகிழ்ந்து “அப்பா” இது பரம இரகசியம். ஆயினும் கூறுகிறேன், காவிரியின் தென்கரையில் மாணிக்கமலை பென்றென்றிருக்கிறது. அந்த மலையில் தான் நாம் அகமகிழ்ச்சியுடன் வசிப்போம்” என்று கூறி, அதன் பெருமைபயிங் கூறினா. குமரவேள் அதனைக்கேட்டு மிகமகிழ்ச்சியடைந்து தாம் கேட்டவாறே நந்திதேவருக்கு நவீன்றா நந்தியம்பெருமான சஹசுரமாகருகருகச் சொன்னா சஹசுரமாரா விபாத முனிவருக்குரைத்தாரா. அவரிடம் நான் கேட்டுணராதேன். அதன்படிப் பெரிப்பொழுதுங்களுக்கும் கூறுகிறேன். இதைக் கேட்பவரும் எழுதுவோரும் எழுதுவிப்போரும் பிறருக்குரைப்போரும் அந்தப் பரம்பொருளினது அநுள்ளை மூவுலகத்தையும் ஆண்டு சுகபோகங்களைப் பண்படுத்திப் பிறகு இரட்சிபதனியையும் பெறுவாராகா என்று கூறுவாராயினா

மாணிக்கமலைச் சருககம்.

முன்னம பிரமகற்பத்தில் வாயுதேவனுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் நெரியபுத்தம உண்டாயிற்று அப்பொழுது வாயுதேவனால் மேருமலையினின்றும் ஐந்து சிகரங்கள் பெயராத கெறியப்பட்டு அவ்வுடம்பும் ஐந்து சிவஸ்தலங்களாயின பாண்டிவள நாட்டில் நீலாசலமென்று ஒன்றிருக்கிறது அத்தலத்தில் ஓர் விலவமரமொன்றுண்டு அதன் கீழ்முருகருளிய பரமசிவனுக்கு ஈசானநிசையில ஓர் மலையிருக்கிறது. அது மூன்று யோசனை உபரமுள்ளது. காவேரிநதியின் மேல் கரையில் கவேதாசலமென்று ஒன்றிருக்கிறது. இது பூமியினுள்ளே அமிழ்கிறிருக்கிறது அப்படியும் அதன் மகிமைபாவருகதும் அசிசயிக்கதக்கது இவ்ருத் தேவதீர்த்த தமும வன்னி விருகநீழுமிருக்கின்றன இந்தச் சவேதமலைக்கு மூன்றுயோசனை தூரத்திற்கப்பரால் காவேரி நதியின் தென்கரையில் அரையேடுசுனை துரத்தில் மாணிக்கமலையிருக்கிறது இதை இந்த இன்கிரியென்று சொல்வார்கள் இந்த சிவயதிலத்தில் ஓர் வேப்ப மரமிருக்கிறது இதன் பெருமை அளவுகடாதது இதற்குனுக்கு நோத நாபம் அதனாலேபே கீங்கிறது காவேரிக்கு வடக்கரையில் மாகதாசலமென் றொன்றிருக்கிறது. கந்த மிக்கையில் குண்டிலாசலத்தொடரில் வன்னிகாப்பமென் றொன்றிருக்கிறது. இதை நினைத்தாலில் சகலபாபமும் ஒழியும். இவ்வைகணுள் மாணிக்க மலை யென்பதே மேலானது. இந்த மாணிக்கமலையிலுள்ள வேமியின் கீழிருந்து பஞ்சாககரமோசிப பரமபொருளைத் தியானிப்பின் பேரில்ப விடடைவராகளென்பதில் மீயமில்லை.

நெடுமிசாரணய வாசிகளின் வேண்டுகோளினபடி குதமுனி வா கூறுகிறா மாணிக்கமலை பதினாறுயோசனை உயரமும் மூன்று யோசனை அகலமும் உள்ளது. இது விழுந்த வேகத்தில் பூமியில் அழுந்தியிருக்கின்றது அங்கெழுந்தருளி யிராநின்ற பெருமானுக்கு இரத்தினலிங்கமெனப்பெயர், இந்த மலையைக் கண்ணிறகண்டாலும் கேட்டாலும் பாராத்துச்சிரங்குவித்தது வணங்கினும் பரகதியையளிக்கும், இதைச் சுற்றிலும் எட்டுத் திசைகளிலும் எட்டுத் தீர்த்தவதூளிநுக்கின்றன இவைகளன்றி அக்கினிதிகில பஞ்சாககர தீர்த்தமிருக்கிறது தெய்வதீர்த்தபென்று மொன்றிருக்கிறது. இம்மலையில், இதிரிய நிகரகமசெய்து ஆகாரங்களை யொழித்தது வாயுபுகுணம் செய்யும் முனிவர்கள் பலிருந்து தவம்புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் இதன் சிகரங்களில் இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. பஞ்சாககரமே அம்மலையின் வடிவமாகும். அருமறையின் பொருளாகிய பரமசிவனை கருணையுடன் இலங்க வடிவமாய் இம்மலையில் முந்தருளியிருக்கிறார். பலகோடி பிறவிகளிலும் புண்ணியஞ் செய்தவர்க்கேபன்றி மற்றவர்களுக்கு இம்மலையின் காட்சி கிடைப்பதரிது இதலத்திற் கெழுந்தருளி நரும்பாருமுலம்மையையும் இரத்தினகரீ சரையும் வணங்கி இங்குள்ள வேமபை வலம்வந்தவர்க்குச் சகல பாபங்களுய் ஒழிந்து நித்தியானந்த வாழ்வுண்டாகும் இங்கு பஞ்சாககர ஜபம் செய்வா ஒருங்குகூடிய மடங்குகிதமான பலன்பெறுவார்கள்

இங்கு குளம், வசலி இவைகளை வெட்டுவித்தவர்கள் இரத்த உலகத்தைப் பல்காலமும் புரந்து கடைசியில் ஈசன் படைவார்கள். இங்கு நந்தவனம் உண்டாகி, பாபபுனாக்கு மனை பலவகுத்த போகன் சொக்க லோகத்தையுமாள்வார்கள் இரத்த தலத்திலிருந்து தானம் செய்தபோகன் மராககண்டனைப்பேரால் கீழி வாழ

வாராக். ராஜ துரோகம் குருதுரோகம், பிராமண துரோகம் முதலியவைகளைச் செய்தவர், சொணைத்தைக்கூர்வாடிப்பவா கரு வின்ச சிதைத்தோர், அறிவிலவாதவா, கடகுடிப்பவா, முதலியவா க்ளும் முன்னவனுடைய நூலை நிரதனை செய்தவர், அன்னம், தாரம், மகவு, அறம், தீம்புனல் இவைகளை விறறிமீனா, கோட சொல்பவா, பொய கூறுசிறவா, பிறாமனை விழைவோர், பிறா பொருள் கவாப்பவா, செய்கநன்றி கொன்றவாகா, கணவனுக்குத் தீங்கிழைத்த மாதாது, பதிவிறுதைகளை யிகழ்த்தியோர், கடல் கடந்து சென்று வாணிபம் செய்யும் அநதனா, காலேபுரிவோர், குருநின் பத்தினியை விருமடியதீயோர், தாய நரகையரை இகழ்த வா, யாசகாகுப போருளியாதவர், தெய்வ நிரதனை செய்வோர், முதலியவாகளும் இந்தச் சைலத்தைக் கண்ணால் கண்டால் அவர் கள் செய்த பாவதகினினும் விடுபட்டு நற்கசி டெறுவார்களா இம்மலைபை வலஞ் செய்தவா, காவேரிநதி நீரால் பரமசிவனுக் கபி டேகம் செய்தவா, திருவிழா நடத்திப்பவா, வாகனம், தோ கள், விமானங்கள் இவைகளைப் புனைந்தவா, குடை, மணி ஆலவட்டி, தோரணம், கொடி முதலியன செய்வித்தவா, காவின் மேற் கொண்டாடினும் கணிகைபா நிமித்தகமாயினும் பொருள் பெறும் பொருட்டேனும ஷந பகல் இககலத்தெவிரகவா இவா கள் யாவரும் நற்கசிபடைந்து சுகம்பெறுவார்கள இநதச் சருக கத்தைப் படித்தவா, படித்துப் பிறா கேட்குமபடி செய்வோர் முதல் யாவரும் மேலான வாழ்வை யடைவார்கள

வாயுபூசித்த சருக்கம்.

முன்னம் வாயுதேவன் ஆதிசேடனுடன் அமாபுரிநது மேருமலைச் சிகரத்தைப் பெயர்த்த, குறந்தைக் ஒழித்துக்

கொள்ளும்பொருட்டு உம்பதியாகிய பரமசிவனைச் சரண
மடைநது அவரது கட்டளைப்படி வாட்போக்கியை யடை
ந்து, அதன்கீழ்பால் ஓர் தீர்த்தமுண்டாகக், அந்தப் புனலால்
கங்கைக்குடிய ஈசனுக் கபிடேகம்செய்து, அந்த மாணிக்கமலை
மேல் வலமவரது எமதிறைவனை அனபொடு வணங்கிப் பலவித
மாகவும் துதித்தான பிறகு இமயவலலிதன திருவடி மல
ரைப் பணிநது விராயகா, குமாரசுகடவள் இவாகளையுந
தரிசித்தா, அந்த மலையிலே பலநாள் வீசித்து அருந்தவம் புரி
நது வந்தான். இப்படித் தவமபுரியும் வாயு தேவனுக்கு முன்
எமதிறைவன் காள்கண்ட திரிநேத்திரதாரியாக ரிஷபவாகனத்
தின் மேல் தோன்றினான். அவரைக் கண்டதும் வாயுதே
வன் தன் இருகரங்களையும் சிரமற்கொண்டு கண்களினின்று
ஆநந்த பாஷ்பம் சொரியநின்று, கங்கதரணே சரணம், கருண
நிதியே சரணம் எனத்துதித்து, “என் னுயனே” உமது திரு
வடியை ஒருபோதும் மறவேன, என குற்றத்தைப் பொறுத்த
எனக்கு நற்கதி யளிக்கவேண்டும்” என்று தோத்திரம் செய
தான். ஈசன் மனமிரங்கி, “உனக்கு வேண்டும் வரத்தைக்
கேள்” என்றான். வாயுதேவன் “ஈசா” நான் மேரு
மலையைப் பெயராத குற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டும்”
என்று பிரார்த்தித்தான். ஈசன், அவன் கேட்டபடி அவ
வரத்தைத்தந்து, “எமது ஆணையால், உலகெங்கும் வியாபித கா
லுவவோர் சரீரத்தினும் சென்று பிராணன், அபானன், வியா
னன், உதானன், சமானன், நாகன், கூாமன், கிருகரன், தேவ
தத்தன், தன்னுடையனென்னும் பத்துப் பெயரோடு அவ்வச
சரீரங்கட்டு உபகாரங்களைச் செய்து வரக் கடவாய்” என்று
கட்டளையிட்டருளினான் அவ்விதமே வாயுதேவன் பத்துருவ
மடைநது டேதினியைப் புரந்து வாழ்கின்றான்.

இச்சரித்திரத்தைப் படிப்போர் எவ்வகைப்பட்ட குற்றங
கள் செய்திருப்பினும் சிவபிரான் அவற்றைப் பொறுத்தருள்

வாரீ. வாயுதேவன். பூசித்தது ஜபபசி பூரண யாகையால் அன்
றையதினம் வாயு தீர்த்தததில் நீராடுபவர் மகா பாபத்தினின்று
கிடுபட்டு நறகதி பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் பூசித்த சருக்கம்.

வாயுதேவன் வாடபோககிததலததி லெழுந்தருளியிரா நின்ற
சசனைத தரிசிதது சிவத் துரோக பாவத்தை நீக்கிக் கொண்டதை
பாரதமாகா முனிவா ஆதி சேடனுக்குச் சொன்னா. ஆதி சேடன்
அதை யறிந்ததும் உடனே நாக லோகத்திலிருந்து பூலோ
கத்தை யீட்டாது கோகாணம், சங்குதாணம், பிரபாசம், மந்தரா
சலம், பிரமபுரி, அனந்தசயிலம், சோமேசுவரம்; தாலேசுவரம்;
சுருத்திரம் முதலிய பல தலங்களுக்கும் சென்று பரமசிவனைத்
தரிசித்துக்கடைசியிலவாட்போகக்கூ வந்து அங்கு தவளு செய்து
கொண்டிருந்த அததிரி, பரததுவாசா முதலிய ரிஷிகளைத் தரி
சித்து அவர்களை வணங்கி, பிராமண வேடநதானகி ஓர் தீர்த்த
முண்டாக்கி அதில ஸ்நானஞ் செய்து நந்தவனத்திலிருந்து புஷ்ப
மெடுததுக்கொண்டு ஆலயத்துட புருந்து துவார பாலகாகளை நமஸ்
கரித்து விக்கிணேசுவராமுதல எல்லோரையும் விதிப்படி பூசித்து,
அங்கு தெனமேற்கு முலையில தாடுகதப்பட்டுள்ள தீர்த்தத்
தில் நூறமெடுக்குட மெடுததுச் சிவலிங்கப் ஒபருமானுக கபி
டேகம் செய்து அசசனை நிவேதனம் முதலியனவும் அனபோடு
புரிந்து முமமுறை வலம்வந்து வணங்கி யெழுந்து கைகளைச் சிர
மேற கப்பி “ அடியாக்கடியனே ’ அறபுதாரந்த ஜோதிபே ’

கரியுரிவைப் போனவயாகக் கொண்ட கடவுளே! காளாகண்டினே! சரணம் சரணம்” என்று பன்முறை துதிசெய்து “பரம பொருளே! மேருநிலைச் சிகரங்கள் பல எனனால அசைக்கப்பட்டன. அக் குறறத்தைப் பொறுத்து என்னை ஈகழிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வணங்கி நின்றான். கருணையங்கடலாகிய ஈசன் அவனாக கிரங்கி அவன் முன் கோன்றி “உனது குறறத்தை நீக்கி யருளினேம். நீ பரிசுத்தனாய் விட்டாய், உன்னிருப்பிடம் சென்று சுகமாயிரு” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி வீங்கதனா மறைந்தனா.

. பிறகு ஆட்சேடன ஈசனது கருணைப் நினைந்து ஆராதப் ப்ரவசனாகச் சருமபார குமுலம் மையையும் இரகசினகிரி சரையும் வணங்கி அததிருப்பதியின் மகிமைப் பரவரும் அறியும்படி காமம் செய்துகொண்டு தன்னிருப்பிடமாகிய ஈகலோகம் சென்றான்.

இந்திரன் சாபவிமோசனச் சருகம்.

தேவேந்திரன் கௌதமருடைய பத்தினியைப் புணர்ந்து அவரால் சுபிக்கப்பட்டான். அந்தச் சாப நிவர்த்தியின் பொருட்டுத் தன்னுடைய குருவின கட்டளைப்படி பூலோகத்தை யடைந்து அநேக சிவவேந்திரங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டுவந்து கடைசியாக மாணிக்கமலையைக் கண்டான். கண்ட வளவில் இருக்கங்களையும் சிரமேற்குப்பிவணங்கி, பிறகு

காவேரி நதிக்குச் சென்று அதில் ஸ்நானஞ் செய்து பகதி புடனமாணிக்க மலையேகி, அதனை மூன்றுமுறை வலம் வந்து அதன் மேலேறி, ஈசன சநிதியில் நின்று வணங்கி அம்மலையிலேயே தன் வசசிராயுதத்தால் ஒரு தீராதத் துண்டாகக் கிழிவிருந்து தீராத மெடுதல் ஈசனுக்குப் பிடுக்கம் செய்து பூசித்து வந்தான்.

இம்மாதிரி ஒரு புருஷம் வரையில் இந்திரன் அததலத்தி லிருந்து இறைவனைப் பூசித்துத் தியானத்திலிருந்து வந்தான். சிறகு ஈசன் அவனுக்கிடங்கி, பாவதி தேவியாரோடு விடப் வாக்கனத்தின் மீது காட்சி கொடுத்தருளினா. தனக்கு முன் தோன்றி நின்ற இறைவனையும் அம்மையாரையும் பணிந்தி, “என ஐயனே சரணம்” ஈசனே சரணம்” எனனை யாள்வனே சரணம்” கருணாகனே சரணம்” எனத் துதித்து, எனனைப் புரந்தருவேண்டுமென வேண்டினான் பரமசிவன் “உன் பூசை பாலும் உன் தியானத்தாலும் நீ செய்த மெய் யன்பினாலும் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி யுண்டாயிற்று. உனக்கு வேண்டும வரமென” என்றா இந்திரன் இது கேட்டதும் தான் கிரு தநாதனானதாக நினைத்து, “பரமதயா நிடயே! தப்போதனரா கிய நெனத்தமால் கொடுக்கப்பட்ட சாபம் நீங்கவேண்டு” மென்று பிரார்த்தித்தான் பரமசிவன், “என்பால் அன்பு பூண்ட் அருந்தவனால் கொடுக்கப்பட்ட சாபம் நீ விரைதலரிது. ஆயினும் நீ என்னிடத்துக் கொண்ட பகதியினால் உன் மேனி யெங்கும்காணப்படும் ஆயிரம் யோனிகளும் ஆயிரங் கண்களா கக் காண வரமளித்தோம். நீ இனி உன்பதினாய்வுடைந்து சுகமா யிரு” என்று கிருவாய்மலாதருளினா. இந்திரன் இவ்வரத தைக்கேட்டு மிகவும் ஆனந்தமடைந்து ஈசனைப் பணிந்து பல படியாகவும் துதித்து, “அடியார்க்கடியனே! நான் செய்த துதியைப் பாடித் துதித்தவாக்கு நின் கருணையுண்டாக வேண்டு” மெனவும் வேண்ட, இறைவன் “அவ்வளவே ஆகு”

எனக்கூறிய ஜோதிலிங்கத்தில மறைந்தருளினான் பிறகு இரத்தின தன பதியடைந்து ஈசனது திருவடி மறவாதிருந்து வந்தான்

இந்தான சாபநதிராகத இந்தச் சரித்திரத்தைப் படித்தோரும், எழுதினோரும், அளவிலலாத காலம் உலகத்தைப் புறந்து பிறகு சுகதியொளவியி னுடைய பாதபங்கய நீழல் சோவாரா இதில ஐயமில்லை பெனற்றிரு

இடிபூசித்த சருக்கம்

பிறகு முனிவர்கள் சூதமுனிவரைப் பார்த்து, “முனிவா பெருமானே” இதலத்தினில் சூரிப் பகலானவருக்கு பூசனை புரிந்த தன காரணத்தைக் கூறவேண்டிம என்று பிரார்த்தித்தனா.

சூத முனிவா, “முனிவர்களே” உதயாசலத்தின் சமீபத்தில் மரு தேக்கமென்னும் ஓர் நிலை நுகுகிறது. அதில் கொடிய அரக்கர்கள் அநேகா வாழுகின்றார்கள் அவர்கள் மிகுந்த தவ வலிமை பெற்றவர்கள் அவர்களை எவர்களுடும் வெல்வதரிது அந்த அரக்கர்கள் சூரிபனே அடிக்ஷ அமா ரெபவது வந்தகம். ஓர் சமயம் அவர்களை பெரித்தவ அமாபுரிய ஆற்றுவனான சூரிபன் புறங்காட்டி யோடினான் அவனைக் கண்ட தேவர்கள் “சூரிபனே” ஏன் இவர்களுக்குப் பபந்து ஒடவேண்டிம. இவர்களை வெல்ல ஓர் உபாயமிருக்கிறது. அதாவது சமஸ்கிருத பதகிலே காவேரிநதியின் தென்கரையில் ஓர் மலையிருக்கிறது அது மேருமலையிருக்கிறது. விழந்த சிகரங்களுள் ஒன்று மிகவும சிலாகையுடையது. அதன் மேலுள்ள விவகத்திற்கு இரத்தினவிவக மென்பபெயர். இது எல்லா விவகத்தினும் மேலானது. நீ அவரு சென்று அந்த இரத்தினவிவகத்தைப் பூசிப்பாபேயாகில் அரக்கர்களை வெல்லுதற்குரிய ஆற்ற

லுண்டாகும் எனக் கூச்சலிட்டார்கள். இதைக் கேட்ட ஆதிதன் நாம் அங்கு எவ்வாறு சென்று பூசிப்பதென யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், நாரத முனிவா அங்கு எழுந்தருளி “நீ கவலைபுறேல், உனதுசகோதரனுடைய இடிபைப்பழைத்து அம்மலைக்கேக்க கடடலையிடுவாயாக” என்றார். நிற்குஞ்சூரியன் மனமுவந்து இடியைத் தன்மனத்திலெண்ணினான். உடனே இடியானவன் உலகமுழுதும் நடுங்கத் தக்க பெருஞ்சுதகமிட்டுக்கொண்டு சூரியன் முன்பு வந்தான் அவனைப்பார்த்ததும் சூரியன் அவனிடத்தில்தன் குறைகளைக் கூறி, “எனசகோதரனே நீ இரத்தினங்கிரிகஞ்சு சென்று ராசனைப் பூசித்து உலகமுய்யுமபடி. அங்கு ஓர் தீர்த்தமும் ஸ்தாபிக்கக் கடவாய்” எனவும், இடி உடனே அநிடம் விட்டு வேகமாகப் புறப்பட்டு இரத்தினங்கிரியைப்படைந்து அங்கொரு தீர்த்தமுண்டாகப்ப் பரமசிவனையும் உமா தேவியாரையும் பூசிக்கதான் ஜகதீசன் அவனது பூசைக்கு கருது காட்சிதந்து சூரியனுக்கு அரக்கர்களை வெல்லும் ஆற்றலைக் கொடுத்தாரா அந்த வீரத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட இடியானவன் சூரியனிடம் வந்து நடந்த வரலாற்றைக் கூறினான். ராசனுடைய கருணையை நினைந்து ஆனந்தமடைந்தான் ஆதிதன் அன்று முதல் அரக்கர்களை வெல்லும் ஆற்றலுடையவனாகிச் சண்டையில் அவர்களைப் புறங்காட்டி ஒட்செய்தான்.

அந்தத் தீர்த்தநட்சகல்பாபங்களைப் பார்த்துக்கூடியது சரீராரோகிய முண்டாந்தத் தக்கது சூரியன் தன் கிரணங்களால் அகதீர்த்தத்தைச் சுத்திச்செய்கிறான் வருடந்தோறும் சூரியன் மேடாசியிலிருக்கும்போது வருகின்ற பெளணமியில் சூரியன் இரத்தினங்கிரிசையைப் பூசிக்கின்றான் இது பிரம்மாண்ட முள்ள வண்டியில் நடக்கும், இரத்தினஞ்சலேசுருடைய பூசைபின் மகிமையை என்னுலளவிட்டுச் சொல்லுதலரிது. அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஒரு குடமெடுத்து இரத்தினவிங்கத்திற்கு அப்பிடேகம் செடியினும் புத்திரர்களையடைந்து நெடுங்காலம் எல்லாச் சுகங்களையும் அனுபவித்து வாழ்ந்து ஈசனது கிருவடி நிழலை இறுதியிலடைவாராக னென்பதிலையமில்லை. இச்சரித்திரத்தைச் செவியால் ஒருமுறை கேட்பானு

யின் அப்பொழுதே அவனது பாபங்களொழிபுடி ஈசன திரு
வருள கிடைக்கும் என்று கூறி மேலே கூறுகிறா.

அகத்தியா பூசனை புரிந்த சருக்கம்.

முன்ன மொருசமயம் அகத்திப முனிவர் இமபகிரியின் வட
பாரிசத்திலிருக்கும் புடப்பத்திரா நதிக்கரையில் தவம் புரிந்து
கொண்டிருந்தார அங்கு நாரத மகாமுனிவா வந்து, அகத்தியரை
நோக்கி, “நாமிருவரும் பர்தகின்ற செய்துவருவேம, வாருங்கள்”
என்றழைக்க, அகத்தியா அதற்குச் சமமகிதது அவிடம் விட
பு புறப்பட்டு இருவருமாகக் காஷ்மீரம், பிரபாசம், விலவாரண
யம், கேதாரம், காசி, பிரயாகை, அவந்தி, கோமதி முதலிய பல
திருப்பதிகளைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு வந்தனா இப்படி
மெய்ப்பனபுடன ஈசனினிதமாநதுறைமும் தலங்களா தோறும்
சென்று தரிசித்து வருகையில் விரதிய பருவகத்திந்ருகே ஓர்
பிரேதத்தைக் கண்டாரகள் கண்ட வளவில், அகத்தியா அப்
பிரேதத்தைக் களையேற்றுவான கருகி, மிகுந்த கருணைகொண்டு
இதன்பாவத்தை மொழிக்கத்தக்க தலம் பல வணங்கி வருகிறே
னென, நாரதமுனிவா அவரை விட்டுப் பிரிந்து வேறொரு இடத்தை
பை நோக்கி நடந்தார.

பிறகு அகத்திப முனிவா, காவேரி நதிக்கரையிலுள்ள
கடம்பவனத்திற்குச் சென்று, அங்குள்ள ஸ்ரானஞ் செய்து
கடம்ப வனத்தாரைத் தரிசித்து பின் காவேரி நதியிலிருந்து தாமது
குண்டிகையில் நீரெடுத்துப் பருசாககர மந்திரத்தினால் அம்மந்திர
ணஞ் செய்து அந்த நீரோடு பிரேத மிருககுமிடஞ் சென்று அதன்
மேல் புரோக்ஷித்தார. உடனே அந்தப் பிரேதம் கடம்பவனே
சுவரா பருணையாலும், காவேரி நதியின் கிறப்பாலும் சூம்ப முனி

வரது தவ முகிமைபாலும் திவ்ய சரீரம் பெற்று திவ்விய விமானத்திலேறி கைலாயாய கிரியை யடைந்தது. அந்தத் திருத்தல்மோனமிபம் அளவிடற கரிது. காவேரி நதியின் மகிமைமும் மகா விசேஷமானது.

பிறகு அத்ததிய முனிவா வடக்கு நோக்கிச் சென்று அநேக தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்து மீண்டும் கடம்பவனமடைந்து ஸ்நானம் பணிந்து மலர்ந்தது பகதியோடு பூசனை செய்தாரா. மறுநாள் சூரிபோத காலத்தில் கருணைக் கடலாகிய மங்கைப்பள்ளி காளன் அத்ததியாகத் துணுகிரகம் செய்யும்பொருட்டு இடம் வாங்கத்தின் மீது காளகண்ட திரிநேதிர தாரியாக உமா தேவியாரோடு காட்சி தந்தருளினார். அதுகண்ட அத்ததியா அடியற்ற மாம்போல் தரையில் வீழ்ந்து தண்டனிடப்பெற்று எழுந்தது. அதுசெய்து சிவபெருமானுடைய திருவருள் பெற்று ஆனந்த மடைந்து அத்தலத்திற்கு உதயபுரியெனவும் நாமமிட்டு அவ் கிருந்து மாணிக்கமலைக் கெழுந்தருளினார்.

இங்கு வேம்படியிலிருந்து வேதம் ஒதும் வேதியரைத் தரிசித்து வணங்கிப் பின் நேரப்புகத்தில் ஓர் தீர்த்தம் ஆகிய பிராமஸ் தண்டத்தாலுண்டாகக் கி. அநில நீராடிப் பிறகு பகல் வேளையில் அத்தீர்த்தம் மீறித்து இரத்தினசைல்ப் பெருமீனாக் கபிடேசுரு செய்து கனிவாகக்கங்கை நிவேதித்துத் தரையில் விழ்ந்து பணிந்து எழுந்து நின்று “சாவலோகசுரண்யா! ஜகதீசா! முக்கண்ணை, மங்கை பங்காளா! காமதகனா! கறைமிடற ரிணைவா! வந்தனம் செய்கின்றேன. இரத்தினகிரி நாதா! உமது பாதபதம் பணிக் தேன, நீயே அடைக்கலம் அடைக்கலம்” எனத் துதித்தார். அப்பொழுது கருணையங் கடலாகிய சிவபெருமான பாவதியமமையாரோடு இடம்வாங்கத்தின் மீது எழுந்தருளிக் காட்சி யளித்தார். முனிவர் பெருமான அவரது திருவடிகளில் விழ்ந்து வணங்கி, “ஜகதீசனே! எனக்குப் பரம மந்திரமாகிய பஞ்சாக்ஷர மந்திரோபதேசம் செய்கருள வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தார்.

தரா. பின்னும் “என் அபபனே” மததியானச் சொக்கிரணும் பெபா வழங்கவேண்டும். உன்ன மததியானத்தில் தரிசித்த போதள சிவகதி பெறுதல வேண்டும். காததிகை மாததில என தீர்த்தகத்தில் ஸ்ரானம் செய்பவர்களை கொடிய தீயாசனிகளினின்றும் சுதமடையவேண்டும்” என்றும் வேண்டிக் கொண்டனா உடனே பரமசிவன அகத்திய முனிவாகது அவா விருமபிய வரங்களைல்லாம நல்திப புனிதலீ வகத்தில் மறைநதநுள்ளினா.

இரதச சரித்திரத்தை படித்த போகளுக்கு இந்த உலகத்து மனறி பரலோகத்திலும் சுகமுண்டாம் என்று மேலே கூறுகிறார் சூதா.

உரோமேசா பூசித்த சருக்கம்

முனிபுங்கவராகிய அகத்தியா பூசனை செய்த கதைபக கூறியதும் செளனகா இன்னும் அத் தல மானமிபத்தைக் கேட்க விருப்ப மிருப்பதாகத் தெரிவித்தனா சூத முனிவா, அசில நாயகனாகிய ஈசனை மனதில் நிபானித்துக் கூறுகிறார்.

முன்னிலை சமரவேலென்னும் அரசன் உலக முழுவதையும் மனுவைப்போல அரசாண்டவர்தான். அவன நீதி முறை தவறாதவன். சகல கல்களையும் முணாநதவன் ஜீவகாருண்ய சீலன், தரும குணமுடையவன். சுற்றத்தாரை பரிபாலிப்பவன், மகா வீரன், பகைவர்களுக்குச் சிங்கம் போன்றவன் தெய்வபக்தி புள்ளவன், மன்னுயிலாத தன்னுயிர்போல காதது வர்தான்.

இப்படி அரசிபற்றி வரும் நானில் ஓரநாள் ஓர் காபாலிகன் அவயிடத்திற்கு வர்தான், அரசன் அவனைக் கண்டதும் அனபாடு உபசரித்துத் தன் அரண்மனையில் சிலநாள் தங்குமபடி வேண்டினான்.

அவனும் அதற்கிசைந்து, அங்கிருந்து வரும்போது அவன், அரசனுக்கு லோகாயதன மதத்தை உபதேசித்து, அவனைப் பார்த்து. 'மகாராஜாவே! நீ சாஸ்திரங்களை யுணர்ந்தும் அநேக வேள்விகளைச் செய்தும் வீருதங்களை யனுஷ்டித்தும் தெய்வந தொழுதும் இது வரையில் அடைந்த பயன்யாது? ஒன்றையுங் காணோமே! பிரத்தியக்ஷமாக அனுபவிகந்த தக்க சுகங்கள் அநேக மிருக்கின்றன. அவைகளை விட்டு வீணான வீருதங்களைப் பற்றிவிடப்படுகின்றன. அறிவுள்ளவன் அனுஷ்டிப்பானு! சரீரத்திற்கு வலு கொடுக்கத்தக்க பதார்த்தங்களைப் புசித்து மாதிரி கூடி உற வாழ்க களிப்பதல்லவா சுகம்! அதுவன்றோ முத்கியென்பதும்' என்று இப்படிப் பலபடியாகப் பலநாளாய் போதித்து அரசனைச் சாரா வாக மதமென்னும் பெரிய குளத்தில் முழுகுப்படி செய்தான்.

பிறகு அரசன் தீபவனுடைய பேர்தனைப்படியே நடந்து கடைசியில் காலனுக்கிரையான இயமதுதர்கள் அவனைப் பாசத்தினால் கடடியிழுத்துக் கொண்டிபோய தாமராஜனது சன்னிதியில் நிறுத்தினார்கள். மகா பாசத்தினால் அவனை தாமராஜன் கண்ணைக் கூடப் பாராமல் னெடிய நரகில் தள்ளும்படி கட்டளை விட்டான். இயமதுதர்கள் அவவாறே அவனைக் கொடிய நரகத்திடை விழத்திய பலபடியாகவும் துன்புறுத்தினார்கள். இதுவன்றி விந்திய பருவத்தின் கண்ணுள்ள காட்டிலே பிசாசாகத் திரியும் படிக்கும செய்தார்கள். அதைப் பாவி அவவாறே பிசாசாக விந்தியபருவையின் கண் எங்கு திரிந்து பதியினாலும் தாக்கத்தினாலும் வருத்தி சிறக சிறலற்று, மாண முதலிய விலங்குகளைப் பிடித்துத் தினதும் முன்தான் செய்த தீய செயல்களை நினத்து நினைத்து வருந்தியும் உழன்று கொண்டிருந்தான்.

இப்படிச் சகித்ததற் கரிய துன்பமடையும் அவன் ஓர்நாள் அம்மலைச் சாரலில் மீம்பொறிகளையும் வென்ற தபோதனராகிய உரோமேசமகா முனிவரைச் சந்தித்தான். அவரைக் கண்டதும்

ஞானமடைந்து அவரது பாதாவிரதத்திற் பணிந்து “என்னைக் காததருள் வேண்டு”மென்று வேண்டினான். அந்த மகாமுனிவர் தமது ஞானநிருஷ்டியால் அவனை இன்னொன்று தெரிந்து கொண்டு, “முன்னம ஒழுகுகம் தவறி மகா பாபஞ் செய்ததனால் இத்துன்பம் உனக்குண்டாயிற்று. இத்துன்பம் ஒழியும் காலம் சமீபித்து விட்டது. அதனால்தான் நீ இவ்வுவரதாய். என்னு டன வா. உனக்குக் கேட்கும் உண்டாகும்” எனக் கூறித் தம் முடனே பிசாசுருவாயிருந்த அந்த அரசனையும் அழைத்துக்கொண்டு சிவபெருமான எழுந்தருளியிரு நின்றபலபதிகள தோறும் சென்று ஈசனைத் தரிசித்துக்கொண்டும் அநேகபுண்ணிய நதிகளில் ஸ்நானம் செப்து கொண்டும் வந்துபிரமதேவருக்குச் சாமான் அந்த உரோமேசா கடைசியில் காவேரிநதியை அடைந்தார்.

காவேரிநதியை அடைந்ததும் தம்முடன் வரும் பிசாசுருவ மான அரசனை அதில் முழுகச்செப்து தாமும் அந்தப் புனித நீர்த் தத்தில் ஸ்நானம் செய்து அந்நதிக்கரையின் தெற்கே யிருக்கும் வடகயிலாய மொத்த மாணிக்கமலைபயடைந்து, அதனைக் கண்ட தும் மெய்ப்பனமோடு வணங்கிப் போற்றி அம்மலைக்குக் கீழ்ப்பக்கம் வாயுதிக்கின் ஒரு நீர்த்த முண்டாகக், அதில்கங்கையாதி நதிகளின் நீர்த்தமெல்லாம் வந்து சேருமபடி செப்து அவ்வரசனை அதில் முழுகுவித்தார். முழுகினதும் அந்த அரசன் கள் பிசாசுருவம் மாறிக் கருமபு விலலைக் கையிறகொண்ட மதன்ன றுளை இவ்வினை மெண்ணுமபடி பான எழிலுருவம் பெற்றான்.

பிறகு அந்த உரோமசா, அவ்வரசனுடன் மலையின் மீதேறி ஈசனையும் இமயவல்லிக் கயாரையும் பணிந்து, “புனிதருநீர்த் த புனிதனை போற்றி, பூதராய்களே போற்றி, கலியுக வரதா போற்றி ——— கண மூன்றுடையாய் போற்றி” என்று துதி செய்தார்

இப்படித் துதி செப்த முனிவனை நோக்கி ஈசன் “இவன் (அரசன்) இந்த நாவலாதிவக கெல்லாம் அரசனாகி நீறுவழுவாமல்

ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து பிறகு தேவேந்திரனுமாகிச் சுகமனு பவித்துப் பின் சிவ சின்னங்களுடன் மலையின் மீது வுழவும் வரமளித்தனம் * என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். பிறகு இருவரும் ஈசனைப்போற்றி அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டனர். அரசன் தானுய்யுமாறு திருவருள் புரிந்த அம் முனிவரைப் பணமுறையும் வணங்கி அவரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு சென்று ஈசனை மறவாரெறி நின்று உலகத்தைப் புரந்து வந்தான் முனிவரும். அந்தப் புண்ணியப் பொருப்பிலேயே யிருந்து ஈசனைப் பூசித்து வந்தாரா இந்தக் கதைப்படி பிறருக்குச் சொல்வோரும் கேட்போரும் எழுதுவோரும் தங்கள் பாவங் களொழிந்து ஈசனது இடையடி நீழல சோவார்.

வாட்போக்கிச் சருக்கம்

முற்காலத்தில சூரியவன்னி பெயரான ப்ரியாகொண்ட ஓர் அரசனிருந்தான். • இவன் மனுவீதி தவறாத மகாநுபர்வன். பகை வா கண்டஞ்சாத தக்க ஆணைமை படைத்தவன். வேள் நாணும் போழ்குடைப்பவன், மகா கோத்தி வாயந்தவன், சிவபகதர்களிடத்து விசுவரூபமுடைபவன். சிவன் பூசையின்றிப் புசியான். பிரஜை களைத் தன் கண்ணிப்பையில் வைத்துப் பாதுகாத்து வந்தான்.

இவன் இப்படி யரசுபுரிந்து வருகையில், உலக கண்டகனாகிய மகிஷன்னைனும் ஓர் அவுண்ண பதினாயிரம் சிங்கவலியையுடன்தோன்றிப் பிரமகேவனாக குறித்துத் தவம்புரிந்து, அவரிடமிருந்து “முககண்ணன், முகுந்தன்” இரத்திரன் முதலிய இமையவர்கள் இவர்கள் ஒருவராலும் இடையூறின்றி வாழத்தக்கேற்ற ஆயுதங்கள் வேண்டும்” என வரங்கேட்டு அவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு உலகத்திலுள்ள அரசனார்கள், அவர்கள் செய்யுமி யாகங்

கள், அறச்சாலைகள், கோயில்கள், குளங்கள், முனிவர்கள் சிவமங்கள்
மதவிவையகளைத் தகர்த்து இமசிக் கும வந்தான்.

இங்ஙனம் அவனால் துன்பமடைந்த ஜனங்கள் அரசனிடத்திலுமுறையிட்டார்கள். அரசன் பூநீ கயிலாயஞ் சென்று நந்தியம் பெருமானுக்குப் பணிந்து மகிஷன் செய்யுங் கொடுமையைக் கூறினான். அதனை நந்திதேவா சிவபெருமானுக்குறித்ததா. சிவபெருமானுக்கு வேந்தனை அழைத்து வருமாறு நந்திதேவருக்குக் காஞ்சாத்திரத்தா நந்திதேவா ஈசன் கட்டளைப்படி வேந்தனை யழைத்துக் கொண்டிப்போய் சிவபெருமானிடத்திலுஞ்சேரத்தா. வேந்தன் சிவபெருமானுக்குக் கண்டதும் அடியற்ற மரம்போல தன்மையில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, அவனுக்குப் பணிசெய்யும் துன்பங்களை யெடுத்தோதி 'ஐகதபதிகியே' நாங்கள் உபயுக்தமாக இருப்போம் பிறிதே வேண்டாம்" என்று வேண்டுகொண்டனன் பராசிவன் "ஏ மன்ன! தூக்கத்தை அனுபவித்தே நீ கவலைப்படாமல் உன் நகரஞ் செல்" என்று கூறிப் பனுப்பி விட்டதே தவிர வேறொன்றுமே தூக்கத்தை வடிவமாக்கி கொண்டு செல்கின்றாய் என்று நமது பக்தர்களுக்குத் தெரியுமா? நமது பக்தர்களைச் சங்கரித்து வருகின்றாய்" எனத் திருவாய் மலர்ந்தருள அருட்பெருஞ்சொல்லிப்பாடுப தேவியாருமசிவபெருமானது கட்டளைப்படி தூக்கத்தை வடிவமாக்கி கொண்டு செல்கின்றவர்களைத் தவிர்த்துப் பிறருக்கு அவ்வகையிலிருந்து தடுத்துக் கடைசியில் அருணைபெறுவதில் அவனிருக்கக் கூண்டு "வாழி! நீ ஒழுங்கினமான செயல்களைச் செய்து உலகத்தைத் துன்புறுத்துகிறாய், ஆகையால் நீ உலகிலிருக்கத் தகாது இதை விட்டொழிந்துபோ இல்லையேல் எனவே அமாபுரிந்து இருக்க வாஞ்சுகிறாயாக நின்று உயிர் துறக்கத் துணி" என்று கூறினார். இதைக் கேட்டதும் அவனுன் வெகுண்டு கண்களினின்றும் நீர்ப்பாரி பறக்க விழித்துப் பார்த்து "நீ ஒரு பெண்பாலானகால் இந்த வாதத்தை கூறி உயிர் பிழைத்தாய் ஆண்ட பாலாயிருந்தால் நீ யடையும் துதி வேறு" என்று சொல்லி "வினில

ஏன் உயிரை விழக்கிரும்பு நான் மாதாக்களை வருத்தவதில்லை. இவ்விடம் வீட்டுச் சீக்கிரமாகச் செல்” என்று கூறினான். இவ்வார்த்தைகளை செவியிற் பட்டதும் தேவி. மிகச் சினங்கொண்டு “மகிஷா” நீ புருஷனுயின சமரம் எனனோம் எதிர்த்து நின்று யுத்தம் செய்பாராபோம், இனி நீ பிழைக்கப் போவதில்லை” என்று கூறி, அவுணன் மகா கோபங்கொண்டு தூக்கை மேல் பாண்ப பிரபோகஞ் செய்தான். தேவியார அந்த பாணத்தை மதியாக அவன மீதுபாணங்களைச் சொரிய, அவன் தேகமெங்கும் இரத்தம் ஆறாகப் பெருகியும் சடைய செய்புராமல் எதிர்த்து நின்று யுத்தம் புரிந்து அஸ்திரங்களைப் பலபடியாகவும் வருஷித்தான் உமாதேவி அவ்வஸ்திரங்களைத்தையும நிர்மூலப்படுத்தினா இப்படி வீடுவரும் ஒருவாக்கொருவா தோல்வியில்லாமல் இந்தப் புயலகமும் தேவ உலகமும் அரிது அரிது என்று ஆசாரியப் பரிமபடி ஆவிர வருஷகாலம் அகோரயுத்தம் புரிந்தாராகா

பிறகு தேவி மிகக் கோபங்கொண்டு அந்த மகிஷனுடைய இரண்டு கொம்புகளையும் பிடித்து பூமியில் தள்ளி வீழ்த்தி அவன் தலைமேல் காஷானம் நின்று அந்தக் கொடிபவனுடைய சிசைத்தன்னை வாளால் பிளந்து மற்ற அங்கங்களையும் சிதைத்தாள். அப்பொழுது அவுணன் உயிர துறந்தான். அங்கனம் உயிர துறந்த அவுணன் பிரமஹத்தி உருவங்கொண்டு தேவியைப் பின் தோடாத தன்ன. தேவியார அந்த பிரமம் ஹத்தியைப் போக்கும பொருட்டுப் பாமகருணாநிதிபாகிய பரமசிவன் எழுந்தருளியிரா நின்று பல தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு பொன்னி நன்னதியைச் சார்ந்து, அங்கு ஸ்நானம் செய்து மாணிக்கமலைக்குச் சென்று அநாதி முதலவனாகிய ஜகதீசனைப் பணிகது துதித்த லும சிவமெருமான அதனைப் போக்கவல்ல ஓர் ஆயுதமளித்த னா. தேவி அதைப் பிரபோகிக்க வழி தெரியாது மயங்கினாள். ஈசன் தேவியாரின் உள்ளக கருத்தை யறிந்து தேவியாரைப் பார்த்து “இந்த வாளால் இம்மலையைப் பிளப்பாயாக” என்

அது இரு பிளவுகளாகிற்று. இரண்டு பிளவுகளிலிருந்து
 ன்றது. இதைக்கண்ட தேவர்கள் ஆச்சரியமடைந்த இந்த அழை
 கம் சிவாயமென்று கூறி வியந்தார்கள்.

அது முதலாக அந்த மலைக்குச் சிவாயமென்னும் பெயருண்
 டாயிற்று. கடவுள் அருளிய வானைக்கையிலேநதியிருக்
 குங் காரணத்தால் அததேவியாரைக் கடகதூரகனிக
 யென்று துதித்து வருகிறார்கள். தேவியார சப்த கணனிக
 ளுடன் அம்மலையிலிருந்து எல்லாருக்கும் அணுகுகூகித்து
 வருகின்றனர். அந்த மலையின் ஓர் சார்பில் தீர்த்த ஈண்
 டாக்கி யிருக்கின்றனா. அதில் நவமிரானில் ஸ்நானஞ் செய்த
 வாகளுக்கு அவர்களுடைய பரிமஹத்தியாதி பாபங்களும்
 மொழியும், நற்கதியுடைவார்கள்

இந்த மலையின் பெருமை அளவிட்டுச் சொல்லுவதரிது.
 ஆயினும் தெரிந்தவரையிற் கூறுகின்றேன். இந்தத் தலம்
 தேவர்களனைவராலும் பூசிக்கப்பட்டது வராக் ரூபங்
 கொண்ட மகாவீஷ்ணுவும் இந்தப் பூமியைத் தன் மருப்பில்
 ஏந்திய இன்னலை யொழிக்கும் பொருட்டு இந்த மலையில
 மேற்றிசையில் ஓர் தீர்த்த டிண்டாக்கினா. அந்தத் தீர்த்தத்
 தில் ஸ்நானம் செய்து ஏழைபரதேசிகளுக்கு அன்னமளித்த
 வர்கள் தேவராவார்கள். இதுவனந் பரததுவாச முனிவா
 ஈசான திசையில் ஒரு தீர்த்த டிண்டாக்கி யிருக்கிறா. அந்தத்
 தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்கள் ஈசனது திருவடியையடைந்து
 ஆனந்த மயவார்கள். தேவர்கள் புனிவர்கள் முதலிய ஆளை
 வரும் இந்த மாணிக்கமலைக்கு வந்து நம்பனைத் தரிசித்துத் தங்கள்
 இஷ்டார்த்த சித்திகளை யடைந்ததாகின்றன மேலோர் கூறு
 கிறார்கள். இம்மலைபைச் சூரியன் மகராசியிற் பிடிவேசுத்திருக்
 கும் புண்ணியகாலத்தில் வலமவருபவா பூப்பிரதக்ஷிணம்
 செய்து பலனைப் பெறுவார்கள்

[illegible]

தூயிராசன் சஞ்சகம்.

நீர்வாழ் சிலவளம் அமைந்து மயானமுடையும நதாரிட
பை புகழ்ம புகழ வள்ளல் நின்ற ஆரிய ராட்டில் மகசலமாநகர்
என்னுமொரு ரகயிருநதது இந்த மகசலமாநகர் பூமிதேவிக
குத நிலகமபோல விளங்கிற்று இதை ஆரியராசன எனனும
மியங்கோண்டது அரசன் தனக்கு ராஜாதானி நகராக்கற்கா
ண்டிருந்தது இவ்விடத்துள்ளுதான் இவ்விராஜாதினராக்கனும்
வருள் வணங்குவார்கள் இவன் சத்தருங்களுககு அருந்தன்
பேரவையு பல உயிரகளுககு உடலும் ஆவியும் போலவழிநருநான்
தருண்டது திலகமபகத்தருவை மிடாது விளங்கினான் இவன்
புதலிமங்கும வலமுள்ளுகளுககு தானம் தவம் தார்பம் இ
கா திலையும பல வேஷங்களைச் செய்தான் இவன் யுத்ததில
விவரமும கொடியறி குவ்வளையுமி விஷயத்தில விவரமு
யுமுத திருநதனை இவனுமகீ திலகம் அரசன் வதில இவனுக்கு
இவனை நிகரேயுநி வேறொருவருமல்லா தவசினிடம் திலக

வும் பயப்பத்தி விசுவாசமுடையன். அநாதைகளிடத்தில் பணியும் கல்விகேள்விகளில் தேர்ந்தவர்களிடத்து அன்பும், ஏழைகளிடத்தில் இரக்கமு முடையவன். அநேக தானதர்மங்களைச் செய்தும் நர தவனம் வைத்து வளர்த்தும் வந்தான். கோயில்களைப் புதிப்பித்தும் புதிதாகவே அங்கங்கு கோயில்களைக் கட்டுவித்தும் குளங்களைப் பழுதுபார்த்தும் இல்லாதவிடத்தில குளங்களை நூதனமாகவே யுண்டாக்கியும் வந்தான் சிவபெருமான எழுந்தருளியுள்ளதலங்களில் விதிப்படி பூசை நடக்கவும் திருவிழா நடக்கவும் வேண்டிய தீர்வியச் செலவிட்டு உலகெங்கும் புகழ் விளங்கினான். விபூதி ருத்திராட்சமணிநதவா எவரேனும் வரக்காணின் அவரை அன்போடுபசரித்தது அவாதம் திருவடி பணிரது ஆனந்தமடைவான். மன்னவாக்களுக்கரசிங்கம்போல விளங்கும் இவன் அளவிலாத நீதி நூற்பயிற்சியுடையவன் தன்னுடைய ராட்கு, பகைவா, களவர், விலங்கு, புழு முதலியவைகளெல்லாவும் எப்பொழுதும் பயமுண்டாகாதபடி விழியின் யிமைகாக்கும் தன்மையாய் ஜனங்களைப் பரிபாலித்தது வந்தான்.

இப்படி எண்ணன் கறங்களும் செழித்தோங்க, ஆரியராசன் அரசு புரிந்துவரும் மங்கலமாகரானது குடேபனது பட்டணமாகிய அளகாபுரியினும் சிறந்து விளங்கிற்று.

வணங்காமுடி மன்னர்களும் வணங்கி யேத்தவும் மேனகையொப்பாரிருவா இருமருங்கும் நின்ற கவரிவிசவும் அரம்பையை யொப்பார அடையேறதி அருகே நிற்கவும் திலோத்தமை யொப்பவார், நடனஞ் செய்வும் அருந்தவ முனிவாகள பாலலாண்டிகூறவும், கவிவாணர்கள் தன்னுடைய புகழாகிய [redacted] நால்வகைப் பாவிற் புனைந்து மாலைகுட்டவும் வந்திமாக்கதாகள புகழ்நதுபாடவும், அமைச்சர்கள் தன் குறிப்பின் வழியே நடக்கவும் அநேகா வீரர்கள தன்னைச் சூழந்து நிற்கவும் பேரிசை முதலிய வாதகியவர்கள முழுவதும் சிவகாதனத்தமர்ந்து மனுவீதி தவறாமல் அரசு புரிந்து வருகையில் ஓர் நாள் அவவாரிய ராசனுடைய விஸ்தித்

கொணாத நவரத்தினகிரீடத்தின் சிகரத்தை வாட்போக்கித் தலத்தி லெழுந்தருளிய சிவபிரான காவேரி தீரத்த ஸ்நானம் செய்ய வேண்டு மென்கிற காரணங்கொண்டோ, அந்தகிரீடங்களில் பதித்துள்ள மணியின்மே லாசைகொண்டோ, அல்லது அரசனு டைய பக்தியை உலகத்திற கறிவிக்கத் துணிந்தேயாது காரண ததாலோ எடுத்து எங்கேயோ மறைத்தருளினா.

பிறகு மந்திரிகள் கிரீடங்கொணாதிருப்பதை யறிந்து மிக வும பயந்து, மெய்நடுக்கத்துடன் வேந்தரிடம் வந்து தெரிவி தது நின்றார்கள். மன்னனது கேட்டதும் மனந்திடுக்கிட்டு மிக்கவலையுற்றத தன் காவலாளர்களை யழைத்து, எனது மாணிக்க முடியைத் திருடியவன் யார் உங்களை காவலின் திறம் நன்று நன்று என நகைத்தான். இதைக்கேட்டதும் காவலாளிகள் வணங்கி, “தாங்களோ எவ்வுயிராகும் அனனை யைப்போ ழீருக்கிறீர்கள் அப்படியிருக்க, தங்கள் முடியைக் கவர்பவர்கள்யார இந்ந உலகத்திலுமில்லை. அந்ந உலகத்தி னு மில்லை யென்றே கருதுகிறோம். மறற்பபடிநாங்களும்றியோம். தங்கள் கட்டளைப்படி நடக்கச் சித்தம் என்றார்கள். இவ்விதங் கூறங்கேட்டதும், மன்னன், “இன்று நமமிடத்திற்கு வந்தவா கள் இந்நகரத்தினவரனறி மறற் நகரத்தினவர யாரையும இவ்ருக்கொண்டு வாருங்கள்” என்று கட்டளையிட்டான். காவ லர்கள்தங்கள் தலைவன் ஏவியகட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு, மங்கல நகருள்ளார, மறற் நகரத்தவர்கள் யாரையுங் கொணா நது நிருபண முடிபு நிறுத்தினார்கள்.

அவர்களைக் கண்டதும் மன்னவன், “என்னுடைய மாணிக் முடியை எடுத்தவர்கள் கொடுப்பார்களாகில அவர்களுக்கு அனலிலாத சொரணம் கொடுப்பேன். அத்துவனறி அவா கள் எதை விருமபினாலும் அளிப்பேன். அவர்களுக்கு யா தொரு தண்டனையும் நான் விதிப்பதில்லை. இது சத்தியம்” என்றான். இம்மொழிகேட்ட ஜனங்கள் இறைவனது இருசர

[illegible]

இதைக்கேட்டதும் மன்னன் வியப்பும விருத்திராடைய
நதி அலங்காரணவையும் தககமிடகதிற் கேகப் பணிதும்,
கனனுடைய அம்மச்சர்களைப் பராகதி, மணிசகிதகதைக்
கவர்நதவாய்புருத்தானிருப்பார்க்கு, உங்களுடைய அறிவால்
இதைக்கண்டு பிடிபுகளுண்டுன் மாதிரிகளா, “ஐயா! சபை
யில் யாவரும் நத்தாநா அப்பொழுது நாவகளும் அருடே
யிருந்தோம் வானேந்திய காவலாரும் குழந்தைநககரகா
சம்யதும் திருடர்கள் வந்தி நுடகடிய சாயமல்ல, ஆகையால்
மாணிகதடிப்போன் வழி இவ்வென் எககளறிவினுமே
புலப்படவில்லை” என்றார்கள். இதைக்கேட்டதும் மன்னன்
வெகுண்டு விழிப்பினின்றும தீப்பொளிபறக அலககையாரா
தது, “உங்களைப் பொல்லாதத மந்திரிகள் நான் கண்டதே
யில்லை நீங்கள் உங்கள் இருபபிடம் செலுத்தவா, எனமுன்
நில்லாதீர்கள் எனக்கோழிகதான இதைக்கண்டதும் அம்மச்ச
ர்கள், இது மன்னன் கோபமயிருத்தும் வேளையாகையால்
நாயிங்கிருக்கல கூடாதெனக் கருதி அவிட்டம் விட்டு விலகினா
கள் பிறகுமானன வேறொருநிறைக்கதடென நககவைகசா
விட்டுக்கொண்டு அவருடையயிலவிருநகககண்ணி, இவ்வாட்டப
பததிருண்டு தருமபுரத்தி குறைவற ககததி, மனுஷபுபெருங்
இரத்த உலகததைப் பதகுழிபாத்தியமய நருக்கு வதய்க்கும
அத்தனைபு ஸவபலம் உருபுகதபுபெரும குணநககளை கிபமிரு
வாரும்குடகததச சித்திசெயிடுகணைபுல உலகந் நககத்தகந்
வேறுபதிவகதபுலு தெருகணைபுமெனிகு அகிவருபதிசிறுநக

2952
25

மணிகள்போல் இந்த மூவுலகத்தினும் கிடைப்பதரிதே !
அநதோ' இசசெய்தி எனது பகைவா செவியிற்படின ■■■
கீகமாட்டாராகனா அப்பொழுது நான உயிர்தரிப்பேடுனோ
அநதோ' அநேகபடைகளும் காவலாகருமிருந்தும் அமைச்சர்க
ளிருந்தும் பல குடிகளிருந்தும் அநேக உறவினரிருந்தும் என்ன
பயன்? திருடரால வரும் இடையூறென என்னால் நீக்கமுடிய
வில்லையெனின், எனையே துணையாக நம்பியிருக்கும் என்
குடிகளுக்கு இடையூறுகளை எவ்வாறு நீக்குவேன். ஐயோ!
கடவுளுக்கு என்னிடத்திற் சிறிதுங் கருணையிலலை போற்காண்
கிறது. இதற்கென செயவேன் ஐக்கீசர்! கருணைக்கடலே!
எனக்குற்ற இப்பெருங்குறைபைய நீக்கியருளவாய், பரமதயா
வியே! பாவனா தீதப்பொருளே! உன்னுடைய அஞ்செழுத்தை
இடையறாதோதும் எனக்கு மிததகைய இடையூறுண்டாவது
நீதியோ முன்னம் ஆலால விஷத்திற்குப்பயந்தது ஒலமிட்ட
மாலாதி தேவர்களையும் அஞ்செலெனச் சொல்லி அபயமளித்த
தயாபரனல்லவா நீ! அப்படிப்பட்ட கருணையையுடைய உன்
க்கு நானும் என குலபூம் என குடியும் அடியோமன்றோ
நாங்கள் துயருறுகக்கேட்ட உலகம் உன்னைப் பழியாதோ? உன்
தடியார கூட்டத்து னொருவா முதலவாய்ச் சேயினை மீட்
டனரனோ? இம்மகிமைவாய்ந்த வராகி உமக்கு எனது
முடிச்சுகரத்தை மீட்டளித்தல் ஒரு பெரிதா? அப்படிப்பட்ட
வலிமை யெனக்கில்லை யென்பீராகில், நான் இக்கணமே உயி
ரற்றது விடுகிறேன். நான் இனி இந்த அவனியைப்புரப்பதில்லை.
யார அரகபுரியினுமரி. நான் வனத்திற்கேகித்தவம்புரியச்செல்
வேன்" என்று கூறித்தன் அரசையும் வெறுத்து மிகவும் வருத்த
முற்றுச்சனை நொநது தானிருந்த அறைபின் கதவைத் திறக்கும்
சமயத்தில், பிரமனும் மாறும் தவகள் கனவினுது காணாத வாட்
போக்கி யமாந்தருளும் சிவபெருமான் ஓர் பிராமணக கீழ
வன்போல் வேடம்பூண்டு அரசனெனத் தோன்றினார். அவ
ரைப் பிராதத்தும் மனனன் ஒன்றும் பேசாமல் இங்கியார் இச

சமயம்* வந்திருப்பதென நினைத்து மனதில் அசசங்கொண்டு இருந்த இடத்திலேயே நின்றான். அப்படி நிற்கும் அரசனைக்கருணையங்கடலாகிய ஜகதீசன் பார்த்தது “மன்னா! நீ சிறிதும் அஞ்சாதே! அஞ்சாதே” யென்று கூறி “அப்பா! உனது முடிசசிகரம் வாட்போக்கிழி லெழுந்தருளிய அமலனிடத்திருக்கக் கண்டேன். அவனிடம் போய்ப் பெற்றுக் கொள். அவன் இதுவன்றி நீ கிராமபுவ தெதுவாயினு மனிப்பான்” எனக்கூறி மறைந்தருளினா

பிராமனோத்தம மா மறைந்ததும் ஆரியராஜன் ஈசனெனக் கண்டு பரமானந்த மடைந்து அவரைத் துதித்து வெளி யே வந்து அமைச்சராகையழைத்து அகிலலோக சரணயனாகிய பரமசிவன் தனமீது காட்டிய பெருங்கருணையை மன மகிழ்ச்சிவுடன் தெரிவித்து அவர்களோடும், தன் மகனோடும் உறவினர்களோடும் இரதங்களிலேறிப் படைவீர புடைசூழ மங்கலமாங்கரை விட்டுப் புறப்பட்டு, பலநாட்கள், வனங்கள் வனாந்திரங்கள் யாவுங்கடந்து தொண்டைநாட்டையடைந்து, அங்கு காஞ்சி முதலான தலங்களைத் திரிசித்துக்கொண்டு பிறகு கிருவேண்ணைய் நல்லூர் முதலிய தலமெலாந் தோழது பின்பு வாட்போக்கி யமாந்தருளிய சிவபெருமானது, கிருவாந்நால திலைத் தலமடைந்து அங்கு நடேசப பெருமானது திவ்ய தரிசனங் கண்டு ஆனந்த பரிதனான. பிறகு வைத்தீசன கோரில், மாபூரம், ஆடுதுறை, குடந்தை, சம்புகேசுவரம், சிங்கிரி, திருப்பராய்த்துறை, கட்டமபந்துறை முதலிய தலங்களை முறையே தரிசித்துக்கொண்டு காவேரிநதியில் ஸ்நானஞ்சியது தெனற்சையை நோக்கினான்

அங்கே மாணிக்கமலையைக் கண்டு இருகரங்களையும் சிாமேற்குப்பி வணங்கி, மெய்யன்புடன் துதித்து “இனித்தேறே றிச செல்லக் கட்டாதெனக் கருதி தேரினின்று மிழிந்த கால நடையாகவே சென்று மாணிக்கமலையை யடைந்து, அமமலை

யின் அடிவாரத்திலுள்ள ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில்தங்கினான். அந்த மண்டபத்தில புராணிகர் புராணம் படித்தார்கள், அதை அரசன் மனமகிழ்ச்சியுடன் இருந்து கேட்டான். அவர்கள், அத்தலப்பெருமையையும் அதிலுள்ள தீர்த்தங்களின் சிறப்பையும் அங்குவந்து இறைவனைப் பூசுதல் முனிவர்களின் பெயரையுங் கூறிக் கடைசியாக இம்மலை முழுதுஞ் சிவபெருமானை வடிவமென உரைத்தாரா. அதை அரசன் கேட்டதும் பரமானந்த மடைந்து, 'தலங்களுள் லாவறமுள்ளுஞ் சிறந்த இந்த திவ்ய தலத்திற்கு நான் வர நேரந்தது என் புண்ணியவசமே யென நினைத்து, ஆ! இந்தவரை முழுதும் ஈசனது திருமேனியாயின, நான் இந்த வரைமேல் எப்படியேறுவேன் என்று மனங்கலங்கி நின்றான். அப்பொழுது ஆகாயவாகனாகுமாறு "மலையீது வருகவென" மும்முற யெழுந்தது அம்மொழி செவியிற் கேட்ட அரசன் இதுவும் இறைவனது பெருங் கருணையே யென நினைத்து, இருகாங்கனையுஞ் சீரமேற் குளித்து ஈசனைத் துதித்துக்கொண்டே மலையின்மீதேறினான். அங்கு சிவபெருமானினிதமாந் திருக்கும் கோயிலின் கோபுரத்தைக் கண்டு அதை வணங்கி உளவோ டுந்நது, கோயிலைப் பலமுறை வலஞ்சூழ்ந்து பிறகு சந்தித்திருக்கச் சென்று இறைவனைத் தரிசித்து இருகாங்கனையும் சிவமிசை குவித்து நின்று பல படினாகவும் துதிப்பிந்து பரவசமாக நின்றான். இப்பொழுது ஜகதீசன் விக்ரத்தின பின்புறம் ஓர் வேதியன்போல் தோன்றி அரசனைப்பார்த்து, "நீ யாரா, உன் பெயரென்ன? நீ இங்கு வந்த காரணமயா" தென்று கேட்டான். மன்னவன், என் டையா ஆரியராசன், ஆரிய நாட்டின் கண்ணுள்ள மங்கலமாநகர் என்து வாசல்தலம், என்து முடிச்சிகழ்ம கெட்டுப்போயிற்று, அது இங்கிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு இங்கு வந்தேன்" என்றான். அதுகேட்டு அந்த அந்தணன், அரசனே "என்து கனவில் ஈசன் தோன்றி, ஆரியநாட்டு மன்னன் வருவான். வந்தால் அவனை இந்தக் கொப்பரைநிறையக் காவேரி நீர் கொண்டு வந்து கொட்

மெப்படிச் செய்; அவன் அப்படிக் கொட்டியபிறகு, நமது வைப் பறையிலிருக்கும் மணிமுடிசுகிரத்தைக் கொடு என்று கூறி மறைந தருளினார். ஆகையால் நீ அவ்விதம் செய்யவேண்டும்” என்றான். அரசன் அம்மொழி கேட்டதும், “அநதணரே! என்னை யாட் கொண்ட இறைவனுக்கு இந்தப் பணிபுரிய நான் செய்த புண்ணி யம் யாதோ அறிகிலேன். தங்களை கட்டளைப்படியே செய்கி ரேன்” என்று கூறி குடமெடுத்ததுகொண்டு காவேரி நதிக்குச் சென்று குடங்குடமாகத் தீர்த்தங்கொணாநது கொப்பரை யிலநிரப்பினான். கணக்கற்றகுட நீரகொண்டுவரது கொட்டியும் அககொப்பரை நிரம்பவில்லை. வெளியே கசிக்தொழுகுவது போல காணப்பட்டது. இதைதகண்ட அரசன் ஆசசரியமடை நது அநத அநதணனை நோக்கி, “இநதப் பொத்தலுள்ள கொப் பரையில் நீரகொண்டுவரது நிரப்பப் பணித்தது நீதியாகுமோ” என்றான்.

அதற்கு மறையவன் “மன்னனே! வருத்தத்தைப் பாரா மல் மறுபடியும் நதிக்குச்சென்று நீரெடுத்தது வரது ஊறலுவாயா கில் முன்போல குறையாது” என்றான். உடனே மன்னன் பொன்னிநதி சென்று முன்போல நீரகொணாநது கொப்பரை யில் கொட்டி நிரப்பினான் மீண்டும் அநதக் கொப்பரையில் கொ ஞ்சம் நீர் குறைந்தது. அதுகண்ட அநதணன் “கொப்பரையில் நீர் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது. அதையும் நிரப்பினானற் முடிமணியையளித்திடேன்” என்றான். இதைக்கேட்டு மன்னன் வெகுண்டு அநதணரை நோக்கி, “ஐயா! உமது மனம கலலோ இரும்போ, முன்பென்ன வராததை நீர் சொன்னீர்; உமக்கு ஜீவகாருண்ணியமெவ்வது சிறிதுமில்லை போலிருக்கிறது ஒழு பெரிய குடமெடுத்ததுகொண்டு வெகுதூரம் சென்று நீர் திரட்டிவரது இநதப் பெரிய மலையிலேறி யான்படுநதுபரம ிகண்டும் மணியைக் கொடாததன் காரணம் என்ன!” எனக் கேட்டான். அதற்கு அநதணன், “மன்னா! நான் கூறியபடி செய் முடி-ததாலன்றி உனது மணியைக் கொடேன்” என்றான்.

உடனே அரசன் தனவாளை யோங்கி, வேதியன் முடியில் வெட்ட, அவ்வேதியன் அக்கணத்திலேயே சிவலிங்கத்தொளி தூதுகொள்ள வெட்டு சிவலிங்கத்தின் முடியில் வீழ்ந்தது.

வெட்டு வீழ்ந்ததும் லிங்கத்தின் முடியிலிருந்து இரத்தம் பெருக ஆரம்பித்துவிட்டது அதைக்கண்டதும் அரசன் மனம் பதறி “ஐயோ! நான் என்னகாரியம் செய்தேன் மகா பாவியா மீனே” என்று முகத்திலறைந்துகொண்டு தரையில் வீழ்ந்து அழுதான் பிறகு, அரசன், சிவலிங்கத்தைத் தனது இருகையாலுந் தழுவி “ஐயனே! பாவியாகிய யான் இவ்வுத்திரகுத்தான வந்தேனோ?” என்று கூறி பெய்பதைத்தாக்கக் கண்ணீர் சொரியத்து பரமுற்றுத் தன்னுடைய வஸ்திர்தகால் பரமனது திருமுடியிலிருந்து ஒழுக்கும் அரத்தத்தைத் துடைத்தான். துடைத்ததும் இரத்தம் மேளமேலும் பெருகுகொண்டேயிருந்ததே யொழிய அடங்கவில்லை அதைக்கண்டு அரசன் மிகக்வருத்தமுற்று விரைந்தேழுந்து அந்தமலை பெய்குமசென்று அளவில்லாத பச்சிலைகளைக் கொண்டாந்து சிவபிரான் திருமுடியில் அவைகளின் ரசத்தைப் பிழிந்து அவைகளை யறைத்தும் பூசினை பூசியும் இரத்த நிற காமல பெருக்ககூண்ட வேந்தன், “ஆ! இனி என்னசெயவேன், விர்தப் பொய்யுடலைத் துறப்பேனல்லது சுமக்கேன்” என்று கூறி அங்கிருந்து கல்லில் தன்னுடைய சிரசை மோத்திகொண்டான் உடனே சிவபெருமான சிவலிங்கத்தினின்று தோன்றி, ‘அன்பனே! நிலலு, நிலலு’ என்று கூற்த தமது கையால் தடுத்ததா,

இப்படியி பரமசிவன் தடுத்ததும் அந்த லிங்கத்தின் முடியிலுமிது, இரத்தம் வராமலிருக்கக் கண்டு சொல்லறகரிய மகிழ்ச்சி கொண்டு இரண்டு கரங்களையும் செண்ணிமேற் சோதது, “ஐயனே! மாலயன் காணாதிருவருக்காட்டி, எனக்குள்ளு புரிந்த சச்சனே! இனி என குறைகள் யாவும் ஒழிந்தன” என்று கூறி பனமுறை தோத்திரஞ்செய்து, “கருணையங்கடலே! சினந்து ஷாளால் வெட்டிய தீமையை மறந்து என்னை யாட்

கொண்ட நினக்குயான் என்ன கைமமாறு செய்யிப்போகிறேன்; எண்ணிலலாத பிறவிக் கொடுத்ததுக் களைத்தேன். இன்னமும் பிறநது துயரக் கடலில் மூழ்காத வண்ணம் என்னை நின திரு வடி சோப்பாய, எனக்குப் பிரமனுடைய பதவியும் வேண்டாம். விஷ்ணுவின்னுடைய பதவியும் வேண்டாம்; இந்திரனுடைய பதவியும் வேண்டாம், உன்னடிவாழ்த்தலே வேண்டுமென்” எனச் சொல்லித் துதித்தான் அரசன்.

இப்படி மன்னன் தன்னை மறந்து ஈசனைத் துதித்ததும் பரமகருணை நிதியாகிய இரத்தினசுலேசுவரர், மனமிடாகி, “மன்னா! மனத துயரத்தைவிட்டு” எனத் தேற்றி, அன்ன துதலை மிசை தாண்டித் துவரத் மணிச சிவரத்தைய பொருத்தி எமந் தைவன அளவிலலாத மகிழ்ச்சியடைந்து, “மன்னனே! இன்னும் சிலகாலநிறுந்து இந்த உலகத்தை யாள், பின் அரசுரிமையை உன புதலவனுக்காகக் உன்னை எமது திருவடியை விட்டுப் பிரியா நெறியில் வைப்போம். அஞ்சேல, எமக்கு நீ செய்த வழிபாட்டிற்கு மிகவும் மகிழ்ந்தோம், உனக்கு வேண்டி வரங்களைக் கேளாத நுகிறோம்.” என்றார்.

அரசன், “ஐகதீசர்! என குலத்தவர்கள் எப்பொழுதும் உனக்குப் பொன்னி நீர் கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ் செய்விக்க வேண்டும். கடைசியில் அவர்கள் நற்கதி பெறவேண்டும். இராசஸிங்கம் என்கிற போ உனக்கிருக்க வேண்டும். அந்தப் பெயரை வகித்தபேருக்கு நற்கதி யளித்தல் வேண்டும். இந்த மலைக்கு மணிவரை யென்றே பெயரிருக்கவேண்டும். உன்னைத் திருநாடிக் தழுமபென்று யாவரும் துதிக்கிடல் வேண்டும் உனக்கு அபிஷேக நீரெடுக்கக் குடமணிப்பவரும், பெற்றொப்பரை செய்து வைப்போரும், நீரெடுத்து வருவோரும், உனக்கு வேண்டிவன சோளவிலலாமல் கொடுப்பவரும் இந்த வையகத்தில் மிகுந்த செல்வவான்களாக நிறுந்து உனது இணையடியை வாழ்த்திடல் வேண்டும். அண்ணலே!

தங்களு திருநீளப்படி இப்படியில் யான்சிறிது நாளிருந்து அரசு புரிந்தபின் உமமுடைய திருவடி சேரவேண்டும். எனது புதல்வன் இந்தப் புலியைத் தனியரசு செய்யத்திரு வருள புரிந்து அவனும, அவன் வழியோரும் நற்கதி யடையுமபடி செய்யவேண்டும் எனக்கேட்டான். பகதபரா தீன னாகிய பாவதி மனான, அரசன கேட்ட வரங்களைத் தை யும தந்து லீங்கத்தினுள்ளே மறைந்தா.

பிறகு அரசன பரநிசிவனை விட்டுப் பிரிய மனங்கலங்கி, அவரிடம் விடை பெற நக்கொண்டு மனனோக்கிய வாரே சென்று கோயிலின புறம்பே வந்து, அபமன் சநிதிக ருச்சென்று தீதநிபை வணங்கி வலம் வந்து தோத்தரித்து தேவியிடம் விடை பெற நக்கொண்டு மாணிக்க மலையினிற் றும் கீழி நங்கி, தன்னுடைய நாடாகிய ஆரியநாட்டை யடைந்தான். பிறகு மங்கலமாநகர வந்து சிங்காதனத்து வீற்றிருந்து மன் னுயிராகுத தாய்போலிருந்து அரசு செலுத்திவந்தான்.

சிறுநாயா அருளபெறு சருக்கம்

புல வளங்களும் சிறையப்பெற்ற சோழ நன்னாட்டில் குழித் தண்டலை பெண்ணும ஊரில் இடையா குலத்தில் ஒருவா பிறந்த னா, இவா சிவபிரானது திருவடிமலர்ன்றி வேறொன்றையும் சிறுபிப்பதில்லை. சதா அதிலேயே திபாணமாக் விருப்பவா, பஞ் சாக்க மந்திர ஜபம் தினந்தோறும் செய்து வருவா இவா வயதிற சிரியா. ஆயினும் மெய்யனடி செயவதில் மிகவும் பெரியா.

இவா எப்பொழுதும் மாணிக்க பஜைக்கு தம்முடைய பசுக் களை யோட்டிக்கொண்டு அங்கு ஓர் சாஸில மேய்த்து வருவது

வழக்கம். அங்கிருந்து பசுக்களை மேய்த்தபிறகு ஒவ்வொரு நாளும் ஒருபெருங்குட்டதிற்பாலக கறந்து அப்பாலேசு சுமந்து கொண்டு மலைமேலேறி சிவபெருமானுக்கு மெய்யன்புடன் ஆழி டேகம் செய்து வருவாரா.

இப்படி யிருந்து வருகையில் பாற்குட்டத்தை வைத்துவிட்டு வேறொரு வேலையிலிருந்து குடகதினருடே திருமபுகையில் அங்கு ஒரு காகம் அப்பொழுது வந்து அந்தக் குடத்தைக் கவிழ்த்து விட்டு ஓடி விட்டது. அதைக்கண்ட சிறறையனா மிகவும் பயந்து தரையிற் புரண்டு அழுது ஐபோ! ஈசனுக்கிடேகம்செய்ய வைத்திருந்த பாலாயிறே, இனிவென செயவேனெனக் கலங்கினா.

பிறகு ஐக்கிசனை நினைத்து “என ஐயனை” உனக்கிடே கமாடநிலக வைத்திருந்தபாலேக்காகங் கவிழ்த்துவிட்டமையால் இனி நான் பொய்பனானேன் எனனுமினா விரித லுண்மைபே” என்று முறையிட்டழகாரா

காருணிய மூத்திராகிய பரமசிவன் அவா நீசிரக்கங்கொண்டுதேவியாரோடு இடபவாகனத்திலே மூத்தருளிக் காட்சிசெய்து, தன்னை மறந்து நிற்கும் ஆபனாப பாதது, “அப்பா! இப்பலை முழுதும் எனமேனியே யாதலால்” இந்த வெறியில் சுகதியால் வீணாயிறென றெண்ணாதே குற்றமற்ற எமது திருமேனி பைக் குளிர்ச்செய்தபடியால் நாம் மகிழ்வுறவே” என்றா உடனே அனபா பரமானந்த பரிதராசி ஈசனைப்பணிந்து என ஐயனை” முன்னம வேளைக்காயந்ததுபோலசொல்லுதற்கரியபெரியபிழைபைச் செய்த கரகத்தையும் எரிந்தருள வேண்டுமென்ப பிராரத்திக்க, அடியாருள்ளத தெண்ணிய எண்ணத்தை மடித்தருள சிவபெருமான ஆகாயத்திற்பறங்கும காக்கையைத் தமது செங்கண்ணால் நோக்கினா. அக்கணமே அந்தக்காகம் எரிந்து தரையில் வீழ்ந்தது. அதுகண்ட சிறறையனா “என அப்பனே! ஏழையினமேல வைத்து கருணைக்கு யருள என்ன

செய்யப்போதினேன். நினக்கு அடிமை செய்வதல்லால் வேறு
 ருன்றும புரிய அறியேன். கருணாகரனே! கடலெழும்முதே!
 சண்ணுதற் பெருமானே” எனத் துதித்தார். இப்படித் தன்னை
 மீறந்து துதிபுரியா நினற தமமுடைய பக்தராகிய சிற்றியனா
 ரை பார்த்து உனக்கு வேண்டும் வரம யாது கேளென்
 அவா மனமுவரது “என்னையனே! இநதப் பிறவித் துன்பத்
 தை இனியான் சகியேன். அதனை நீக்கி உமது பாதார லிந்த
 நீழலிற் சோததுககொள்ள வேண்டும்” என்று வணங்கினார்.
 அப்படிக் கூறி வணங்கி நின்ற அன்பரைப் பார்த்து “நீ கேட்ட
 வரத்தைகொடுத்தே”னெனக் கூறி அவரைத்தீர்த்து பாதநீழல
 சேர்த்தனா. தேவர்களு பூமாரி பொழிந்த மகிழ்ந்தார்கள்.

வயிழப் பெருமாள் மலைகாவல் பெறு சகுககம்

தொண்டை நாட்டின்கண் மிகவும சிறப்புற்றோங்கிய
 காஞ்சிமாநகரில் ஆயா குலத்தில ஒருவா பிறந்தார். அவா பஞ்
 சாக்கரமும், விபூதியும், ருத்திராக்ஷமுமே பொருளெனக் கொண்
 டவர். பரமசிவனுடைய பக்தர்களிடத்து அன்புடையவா, அவர்
 களுக்கு ஆடைகளுதலி அன்னமளிக்கும் புண்ணிய சீலா.

இவருக்கு ஒரு தங்கை யிருந்தனர். இந்த அம்மாள் மகா
 பதினிருதா சிரோமணி. எல்லாரிடத்திலும் தாழையப்போன்ற
 அன்புடையவளாயிருந்தாள். இவளை ஒருநாள் இவளுடைய
 மாற்றாள் அவமதிப்பாகப் பேசினாள். அதைப் பொருமல்
 பெருமானிடத்து மெய்யன்புடையவராகிய “நின் தமயனிடம்
 சென்று அவரிடம் முறையிட்டாளா. அவர் “நீயேன் வருந்து
 கிறாய் காரணமென்ன? என்று கேட்டார். அவள்

மாற்றாளுடைய குழந்தை பூசைப் பாத் திரததைத் தொட்டது. அதைத் தொடாதே யென்று விலக்கி விட்டேன். அக்குழந்தை அழுதது. அதைக்கண்டு மாற்றாள் குழந்தையை கையப்படிடைத்தது. மன்றிமிகக் கோபத்துடன் என்னிடம் வந்து என்னைத் திட்டி? "ஐ பிள்ளையைப் பெற்றிருந்தாலல்லவா தெரியும், மலடியானதால் தான் இப்படி க குழந்தையைச் சினந்தாய்" எனது கூறி என்னை யிகழ்ந்தாள். அந்தோ! இவளிடம் இரதப் பேச்சுக் கேட்க நான் எனன் பாபஞ் செய்தேனோ தெரியவில்லை. முனிவர்களு டைய சபையாக விருக்குமோ? என்னுடைய குழலின் வார்த் தைப்படி மறுத்ததால் வந்ததோ, அல்லது தெய்வத்திற் கெழுந்த பிழையால் வந்ததோ அறிவேன்" என்று கூறிக்கொண் டாள். விட்டாள். அப்படி அழுது வருந்தும் தந்தைக்கைப்பப் பார்த்து அந்த புக்தன் "அம்மா வருந்தாதே. சிவபெருமானு டைய குழந்தைத் தவிர்ப்பார். மனக்கொரு மகனவ பருகு மிடம் நான் புகைக்கொடுக்குச் செய்து பூயம்பெருந்த தரிசி த்து வருகிறேன். இங்கிரு; எனக் கூறி சிவபெருமானையும் சாமாட்சியம்மையையும் தீயவரித்துத் துதிபுரிந்து தன்னை யுயர்த்து நிற்கையில், "பலதலங்களும் சென்றுவா; அப்பொழுது இவ்வு எண்ணக் நிறைவேறும்" என ஓர் அசரீரி வாக்குண்டா யிற்று. அதைக் கேட்டதும் மகிழ்ந்து. பத்தியோடு" அவிடம் விட்டுப் புறப்பட்டு சிதம்பரம் வந்து நடேசப் பெருமானது திவ்ய தரிசனம் கண்டு ஆனந்தமடைந்தார். பிறகு மூறையே தலங் களை யடைந்து அங்கங்கு ஈசனது திவ்ய தரிசனஞ் செய்து கொண்டு திருப்பார்த்துறை பெருமானையும் தேவியாணையம் தரிசித்துப் பிறகு குழித்தண்டலை வந்து சேர்ந்தார். அங்கு காவுறியுதலில் ஸ்ரீரஞ்சயன் அருகேயுள்ள கடம்பாறுதலப் பெருமானையும் தரிசித்தது பின் அதற்குத் தென்பால் விஷங்கா நின்ற மாணிக்க யானையக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு அதனை யடைந்து அம்மலை நீதேவி முதலில் விராயகரைத்தோழுது அங்குள்ள பொன்னிடம் திருப்பாற நண்டு குவளங்கஞ் செய்தபஞ்

சாட்சரஸுபம் செய் 'என் அபபனே' ஆலாலமுண்ட பரமனே! கருணாகரனே! என் கோரிக்கை நிறைவேறுமாயின் என் தலைபைத் தருகிறேன்" எனப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டா. அந்த மலையிலேயே ஒரு மண்டலமிருந்தா. அப்போது ஒருநாள் அவருடைய கணவில எமதிறைவனாகிய இரத்தின சலேசுவரர் ஓர்வயோ; திகப் பிராமணனாகத் தோன்றி, "உனது குறைவை நீக்கினோம்; நீ உன் பட்டணம்போ; தெரியவரும்" என்று கூறி மறைந்திருக்கினா. பிறகு அவர் மனக்கவலை தீர்ந்து "ஐயனே! பரம பொருளே! அநாதி முதல்வனே! நினது கருணை பெற்றவர்க்குக் குறைவியதெது முண்டோ" என்று கூறிக் கண்ணதாரன் துதித் தெழுந்து மலையை வலம் வந்து விவரமுமானிப்ப் பணிந்து மனக் களிப்புடன் அவிடம்விட்டி நீங்கித் தன்னகம் இருக்கி வந்தார். வரும் வழியில் மீண்டும் ஈசனைப் போய்த் தரிசித்து வருவது மென்றித ஈண்ணக்கொண்டு மலையை நோக்கித் திரும்பினா. பிறகு "செய்! நான் மீண்டும் மலைக்குச் செல்வனாயின் ஈசனுடைய கட்டளையை மீறினவனாவேன். செல்வது கூடாது" என்று நினைத்து மலைக்குச் செல்லாமல் வழியே திரும்பி தன்னுடைய பட்டணம் வந்து சகோதரியின் கருகத்திற்குள் தங்கி ந. அவருக்கு 'ஆண்டவனுடைய விழுதிப் பிரசாதமளித்து, ஈசன் தமது கணவிறோன்றித் திருவருள் புரிந்ததைக் கூறி முவந்தார் அவரது சகோதரியும் ஈசனது கருணைக்குகந்து இடைவிடாமல் அவரைப்பே தியானித்து வந்தாள்.

பிறகு அவள் கர்ப்பம் தரித்து ஒரு புத்திரனைப் பெற்றாள். அவன் ஈனொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்து வந்தாள்.

இப்படியிருந்து வருகையில் அவளது சகோதரன்தான் ஈசனாகியிருந்தான். தன் தலைபைத் தருவதாகக் கூறி பிரதிக்ஷை செய்து கொண்டதை மறந்துபோனான். அப்பொழுது அடியார்க் கடியவருடைய பரிசுவழந்தி கணவின் தோன்று நீயென்

உன் பிரதிக்கைப்படி தலையைக் கொடுக்க கில்லை, மற்றதைப் போலும் "என்று கூறி மறைந்தார். பிறகு அவர் விழித்துக் கொண்டு அநாதி முதல்வனாகிய சிவபெருமானைத் துதித்து, தியானஞ் செய்து பொழுது புலர்ந்ததும் நித்யகடனை முடித்துக் கொண்டு தன் சகோதரியிடம் சென்று "வாட்போக்கி மயனனும் திவ்விப தல்ததிற்குப் போய்வா வேண்டுமெனச் சொல்லி அவ்வுத்த மியோமும் இன்னும் சில சுற்றத்தாரோடும் புறப்பட்டார். புறப்படுமுன்னர் கையில் ஓர் வாளை யு மெடுத்ததுக்கொண்டு மெய்யன்புடன் இரத்தினகிரியை நோக்கி நடந்து குழித்தண்டலை வந்து சேர்ந்து அங்கு பொன்னி நதியில் ஸ்நானம் செய்து அங்கிருந்து தன் சகோதரி முதலானவர்களோடு புறப்பட்டார்.

அவா மலையை நோக்கிப் போகும்போது தன்னுடைய சிவசில இருகாங்களைப் பூங் குவித்துக்கொண்டு துதி புரிந்துகொண்டே போனார். அவருடைய உறவினர்கள் சிவசிவ வெனச் சொல்லிக் கொண்டே அவரைச் சூழ்ந்து சென்றார்கள். அந்த அன்பர் மாணிக்கமலையை நெருங்கினதும், காசிபன முதலாகிய இருபுகள் எம்பெருமானைத் துதி புரிவது செவியிற பட்டதுகண்டு அகங்குளித்து ஆனந்தமடைந்து புன்காங்கித முற்றார். பிறகு மலையை யடைந்து அதன் மேலேறி அங்குள்ள திவ்யதீர்த்தத்தில்தன் சகோதரி முதலானவர்களை முழுகுவித்து அவர்களை நசுண்ணகிதிக்குச் செலனுமபடி சொல்லித் தானும் அந்தத் தீர்த்தத்தில ஸ்நானஞ் செய்து பக்தியோடு பஞ்சாக்காஜபஞ் செய்து விபூதிருத்திராக்ஷமணிநது புஷ்பங்களாலும் தன்னை யலங்கரித்துக் கொண்டு தான கையில் கொண்டுவந்த வாழையரையிற் சொருகிக் கொண்டு சநகிதியை நோக்கிச் சென்று முதலில் கிராயகரைப் பணிந்து, "இடாதலைத் தருள வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு பிறகு பொன்னிறம் பிடத்தையபணிந்தார். பின் கோயிலை வலம் வந்து சிவபெருமானை அநேகவித மாகத் துதிபுரிந்து சநநிதிக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு, "என்னை வாட்கொண்டருள வேண்டும், என் மீதுகொண்டுவந்துகொள்ளக் கூடாது.

என்னப்பனே! இம்மவல்லி ராதனே! ஈசனே நீயே யெனக்
காண்" எனப் பிரார்த்திக்கையில், அஞ்சேல், அஞ்சேல், உன்
தலையை எடுத்து பாதத்தில் அணிந்திலேவோம்," என்ற ஓர் ஆகாய
வரக்குண்டாயிற்று.

அந்த ஆகாய வாக்கைக் கேட்டதும் ஆனந்தமடைந்து வீர
சிங்கக் கோலத்துடன் பொற்பாறை யண்டை வந்து நின்று, வாளை
நிறுத்தி அதன்மேல் "என்னப்பனே! ஆலா முண்ட பரம்
பொருளே! தயாநிதியே! சர்வசங்காரமூர்த்தியே! சங்கரா!
சம்போ"வெனத் துதி கூறிப் பாய்ந்தார். உடனே அவருடைய தலை
வெட்டுண்டு அந்தப் பாறையினின்று மலினுச் சிக்குச்சென்று
ஈசன் சன்னிதானத்திலிருந்து புன்னகையுடன் தோத்திரஞ்
செய்தது.

இதுகண்ட அவருடைய சகோதரி முத்வியவர்கன் "அந்
தோ! "ஈச சகோதரிகுமகவுண்டானல், என் தலையை உனக்
கணிப்பே"னென் வேண்டி வந்தனர் போலும். இந்த மருமம் நம
க்குத் தெரியாமற் போயிற்று, எனப் பரமாசசரியமும் துக்கமு
மடைந்து தங்களுடைய நகரத்துக்குத் திரும்பினர்.

அந்தத் தலையானது அங்குள்ள வேமபின் கீழ் ஓர் லிங்க
மாய் நின்றது. அப்பொழுது அந்தணர் தீபாராதனை செய்
தனா. அக்கணத்தில் "இந்த லிங்கத்திற்கு எப்போதும் தீபா
ராதனை புரிக" என ஒரு ஆகாய வாக்குண்டாயிற்று. அவரது வைரா
க்கியத்தின் காரணமாக அவருக்கு வையிரப் பெருமாளெனும்
பேருண்டாயிற்று.

பொன்னிமேடாறைச் சருக்கழ்

"திருவாரூர் என னும், திவய சேஷத்திரத்தில்வசித்து வந்த அந்
தாமுர்த்தி சுவாமிகள், தோழனாகிய சேமான் என்னும்
அரசனாக் காண், அவன் வசித்துவந்த கொடுங்கோளார் என்னுந்
திருநகருக்குச் செல்லக் கருதி அடியார்களுடன் புறப்பட்டு கா

அப்போது திருப்பாதித்தனன் தலையெடுத்து வந்தான். அப்போது
 திரித்தல் வேண்டியது நினைப்பாய்வு. அது தாயம் அனைத்
 திரித்தல் வணங்கித் துதிபுரிந்த பிறகு திருப்பாதித்தனனரு
 எழுந்தருளி அங்கு இறைவனைத் தரித்துக்கொண்டு கடயிப்
 கோயில் வந்து கடம்பவனசாதார்ப் பணிந்து தமிழ்ப்பாமலை
 புனைந்து அப்பாம்பொருளுக்குச் சாத்தி ஆனந்தமடைந்து, அங்
 கிருந்து மாணிக்கமலை கோங்கிச் சென்றனர், அந்த மலையினருகே
 சென்றதும் அங்குக்கு அது ஓர் ஜோதி லிங்கமாகக் காணப்
 பட்டமையால் சுந்தரமூர்த்திபுரப் "ஆ! இதிவெங்கனையான்
 பெருமான் தனது திருக்கந்து நின்று அங்கிருந்தே தமிழ்ப்பாப்
 புனைந்து அனைத்து திரித்துத் தமக்குப் பொன் வேண்டிமென்ப
 பினைத்திக்க, அவருக்கு அசன்திருவருள புரியக் கருதித் தமது
 பூதகணங்களை யழைத்து அம்மலைப் பாறையில் பொன்னைக்
 கொணர்ந்து சொரிய ஆக்குபித்தார். பூதகணங்கள் அவ்வாறே
 பொன்வெணர்ந்து பறையிற் சொரிந்தன. அவைகளை நாயனார்,
 எடுத்துக்கொண்டு பாமானாத மடைந்து தன்னை மறந்து தமிழ்ப்
 பதிகம்பாடித் துதிபுரிந்தனர். அசன் அங்குள்ள ஒன்றுபாதி
 என்னுமிடத்தில் அவருக்குக் காட்டி தந்து "வேண்டிம வரங்
 களைக் கேட்க"வென நாயனார், "என் அபபஜே" இந்தத் தலத்
 திறகு வந்து திருநீலகண்ட தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்த
 வர்களும் இரது மலையைத் தரிசித்தவர்களும் முதலி பெறு
 தல் வேண்டும். உனது கீர்த்தி பொருந்திய லீலைகள் இந்த
 கத்தில் பிரசித்தியடை வேண்டும" வரங்கேட்டனர். நீல
 கண்ட மூர்த்தி அவா விருமபியவாறே வாமனிதது லிங்கத்துட்
 மறைந்தனர். பிறகு நாயனார் எம்பெருமானை வணங்கி அவரது
 கருணையை நினைந்து நினைந்து உருகிப் பன்முறையும் துதிபுரிந்து
 அங்கிருந்து மலை நாடுகினர்.

வாட்போக்கிப் புராண வசனச் சுருக்கம்.

முற்றிற்று.

சிவசுணபதிநாள்.

திருச்சிறமம்பலம்.

திருவாட்போக்கிப்புராணம்.

காப்பு

'பெரும்புவன மெவற்றினையும் பெற்றவொரு சிறுதூக்
கும்பினோடு ஸொருமுக்கட கனையும்வீற் றிருந்தருளுந்
திருந்துமொளி மாணிக்கத் திருமலையிற் சிறுநதென்று
மிருந்தருளும் வேழமுக னினையடித்தா மரைபணிவாம்.

—o—o—o—

பாயிரம்

வாழ்த்து

அறதொழிலை தணர்வாமுக வானினங்க டழைக்கமழை
யுறுமுறைபிற பொழிசூகவேந தோடுகுகவின் ணவர்மலிக
முறைப்பயிலு மறைதழுவா முகாரெறி தாழ்க்பொறை
நிறைபெறுபூ தலம்பொலிக நீடுகசை வழமன்றே [க]

நூற்பயன்

அறசீடியாசிரிய விருத்தம

மதிதவழும் வாட்போக்கி மாநேவன முன்மியததை
மகிழுகது கேட்போர்
நிதிப்பலவு நனியெய்தி நிலம்புரநது மகவுயிர்த்து நீடு வாழ்கது
விதியுலகு முதலாய வின்னுலக போகங்கள் வெறுககத் துய்த்து
நதியணியு் நம்பெருமான் றிருக்கயிலை யெநராளுந்
வாழ்வார[உ]

கடவுள் வாழ்த்து
சிவத்தைப் போற்றல்
கவிவிருத்தம்

மன்னிய மணிமறை மன்ற நீத்தொரு
இன்னரு ஞாதவுவான் கனக மெய்திறு
பன்னக வயவரி பலருங் காணுறக
கொன்னடம் புரிகழன முடியிற கொள்ளுவாம் [௩]
சத்தியைப் போற்றல்.

குஞ்சித பதத்தொளி குறித்து நோக்கின
றஞ்சன்மி னெனவுயிர்த தொகுதி யாவககு
மஞ்சன வருணமழை வழங்கு நாயகி
செஞ்சா ணிணைமலா சென்னி சோதனுவாம் [௪]
இரத்தினகிரீசுவரா துதி
அழகியாசிரிய விருத்தம்.

சோதநத நாமமறையின சித்தொளியைச் சித்தாநதத்
தெளிவை யன்பாற
பார்தநத விமயமலை பசுநதேனைக் கலந்தவொரு
பாலை வேலைக்
கார்தநத வாலால முண்டுவிண்காத திருளகருணைக்
கடலை நாளு
மோதநத வாடலோகி மாணிகக மலைக்கொழுநதை
யிறைஞ்சி வாழ்வரம் [௫]
சுரும்பாக்குழலம்மை

அரும்பாருந தனதடமு மங்கலநா ணணிநதகண்டத
தழகுந தோடுங்
சுரும்பாரும் பசுநதோளு மதிமுகமும் கருணைப்பாழி
கமலக் கண்ணு
மிருப்பாரும் பொன்னுலகு மேததவடி யவர்வாழ்த்த
வெதிரின் றுளஞ்
சுரும்பாருங் குழலுமையா டுணையடித்தா ம்ரைமுடிமேற
சூடி வாழ்வரம் [௬]

அருள்பொழிவிநாயகா

கொச்சககலிப்பா

இருவினையும் விடமாபை யீடகல வாண்வத்தின்
விரிவுதரு வலிசாய விரைதுசுழல கறவீகபோல்
வருபிறவிக கோடையினால் வாடாம லுபிதனிர்ப்பக்
கருணைதழை பொழியுமொரு கடாகுகுன்றிறை வணங்குவாஃ

குமார்க்கடவுள்.

மெபானிருகை விரலசோததிப புடைவீசி யிறுமார்த்
முன்னிருகை யானைப்பாதது முாக்கனாப்த கிரிதுழனு
மென்னிருகைத தொழுமபேறது மிருசாண முளரியுடன்
பன்னிருகை படைததருளுந் பாலகனைப் பாவுவாம் [அ]

திருநந்திதேவா.

மருவந்த தவழீழல் வாசவனு மாலபனும

வெருவந்து புடைவிலங்க விலக்குகிருப பிரம்பேந்தி
ஒருவனபி னெமையாளவோ னோலக்க நடாததியரு
ளருணந்தி யடிக்கமல மக்ககமலத திருதனுவாம் [க]

திருஞானசம்பந்த முாததி நாயனா.

பெர்வகுபுன விமேமேடு புனலோடு மோடாம

விவகெவரு மகிசயிப்ப வெதிரேறச சமண்கையர்
துங்கமலி கழுவேறத தொடராதவரை வாதிவென்ற
சிககமறைக குருநாயிரு சேவடிசென னியிலவைப்பாம் [டு]

திருநாவுக்கரசநாயனா

வெறடிணைபா மடலவேழம் வேகமவிழத் தடிதாழ்த்தி
யற்புதமா மெணுபடிநீற றறைமலாப்பூர தடமாக்கிப்
பறபலாடாத தகங்குழைப்ப பல்பிணிமார்த் திட்டவொரு
கற்புணைபாற் கடல்கடந்த கவிக்கரசைப் பாவுவாம் [கெ]

சுநதரமூர்த்திநாயனார்.

அபபுயபபோ தமர்நதோனும் அலைகடல்வாய்த்துயின்றோ
முட்பாகலியா வருமபிறரு முணர்வரிய திருவடிக
ளிமபிறபா ரீடநதோய விருமுறைநள் ளிரவினிடெ
நம்பனைததா தெனநடத்து நமபியையன புடன்பணிவாம்
மாணிககவாசுகவாமிகள.

கூடனெடு தெருவினிடெக் குறுநரியின் குலமனைத்து
மாடல்வயப பரியாகக் கையகத்தியின் முறைநடப்பத
தோடவிழ்ப்புக கொன்றைபுனை தோன்றனமறைப பரியிலவர
பாடலபுரி வாத்தூப பாவலனைப பரவுவாம் [௩௩]

அறுபத்துமூவா.

மறுவுற புறச்சமய வழியனைததம பிழையென்று
குறைவற்ற பேரன்பாற குருவிக சங்கமத்தி
ஹபத்தி நெறியெவாககு முணர்த்துதலெசய்தெனையாண்ட
வறுபத்து மூவாகளபொன னடிககமல முடிககணிவாம் [௩௪]

ஆரியராஜன்.

சூரியார், யிராகோடி தோனறியபோற சுடாமணிககாக்
தாரியல்கண் டனைப்பொனனிக கடரீரா யிரமாட்டப
பூரியெனப பாததிரததிற பொசிவாசி தாமுனிநத்
ஆரியமன னனைநாளு மகககமலத் திருத்துவாம் [௩௫]

வைரபபெருமாள்.

அறறமில்கரு சீயிறபிறநது வாயர்குலத தவதரிததுக்
குறறமிலா வுடனபிறநதாள் (1) குழவிபெறத தலைப்பியா
யுறறுதவி மாணிகக வோககனறபெம மாணருளைப
பெறறெமையான் டருளவயிரப பெருமாளைப பரவுவாம்

* மலலகதி, டிபூரத்தி, வியாகோரத்தி, வானரத்தி, வீடபகதி.

1: பாலன்.

சிற்றயனா.

அறசேடியாசிரிய விருத்தம்

(2) ஆனஞ்சு பாய்பானுக காட்டுவான் பாறையிலவைத்..

தகலக காத்த
தானஞ்சுங் கவிழ்ப்பவுயிர் வெறுப்பென வரைமுழுதுந
தாமே யெனனத
தேனஞ்சு மொழிபாகா தெளிவிபபச சாயபராயத்தியக் காக
முனஞ்சு கிழவுருளன ஸ்ற்றசிறு யனைநாளு முளததுள
வைப்பாய[கன]

மற்றைச சிவ நேசாகள்

கொச்சகப்பா

நூவலநீ வாகியவிரு ஞாலத்திற சேத்ததான
முலகைய காலத்து முறைமையின்ற றிறப்பாது
மாவடுவை யனையவிழி பங்கைப்போரு பங்குடைய
தேவாபிரான் னெழுமபேற்ற திருத்தொண்டத் தொகை
பணிவாம [கஅ]

நூல் செயத்தற்குக் காரணம்

அறசேடியாசிரிய விருத்தம்

புனையிலே தந்தோ குத்த முனிவர னமுளாறு குதன்
சொன்னவாட் போககி மேன்மை தூயசெந தமிழ் னாலே
தன்னிக ராதி சைவத தானீகா தலத்தோ ரனபாய்ப்
பன்னுவா யென்ன வன்னோர் பணிகொண்டு புகலவன
மாதோ[சக]

அவையடக்கம்.

குதமா முனிவன மோது சொன்னமுன னையபு ராண
மோது நீருததி தன்னுண முகநிடுவ கலசம போல
ஏதமில சிலவே யான்கொண டியபுடேன் கலைகள் முற்று
மோதிய எல்லோ ரியாரு முவநதுரைத் திடுவென்றே[உ௦]

கொச்சகப்பா

அக்காவ மணிநதிரா னமர்நதூறையும் வாட்போக்கி
மிககபுரா ணநதமிழால் * விஞ்சையர்மு னியான்மொழித
ற்ககவனக குழுவின்னதிர தகைசிறிது மறியாத
கொகசினங் ணடைகாட்டிக் குறைகாட்டும் படித்தாமால்
ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௧

சிறப்புப் பாமிரம்.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

அனனமா எயல்குழ மாணிகக மலையி

னரிய மொழிப புராணத்தைக்

கணனலூர தேனு மமுதமும போலக்

கனிநதசந் தமிழினா செய்தான்

பன்னுசந தமிழ்க் ககத்தியன் போலப்

பாரினில வாதவ தரிதது

மன்னுதென கபலை மாநகா மருவும

வைத்திய நாத தேசிகனை

[௧]

பதிகம்.

அறசீரடியாசிரிய விருத்தம்

நிலவகொளா ரணிய மென்னு கைமிச மாண வாறு

மிலவகுமா ணிககக குண மிருதிலத் தடைநத வாறு

துலவகுமக குண மேவுந தொலபுகழ்ச சிறப்பி னேறிஞ்

சலங்கொளும் வாயு சேடன சாரநருச சித்த வாறும [௧]

இநதிரன பணிநத வாறு மிடியருச் சித்த வாறுநு

செநதமிழ முனிவன் பூசைச சிறப்பொடு ரோம பீ

ராதமின் முனிவனபூசிட தானருள் பெற்ற வாறுஞ்

சுந்திர காசங் கொண்டு தடவரை பினந்த வாறும [௨]

ஆகத் திருவிருத்தம் 24.

* கற்றுணர்ந்த புலகா.

புராணவரலாறு

சுலீலிததம்

அருந்தவம் வடிவெடுத தனைய ரியாவாகீஞ்ஞ
 மருந்தினு மினியவா வாயும பூண்டுளா
 கருங்கடல் வீடதுகாந தருளுக கண்ணுத
 றிருந்தடித் தாபரை மிலைத சென்னியா [க]

வாசடை முடியினா வயங்கு கணயகை
 யோசெழு ழாலைப் ரிலைகு நீற்றொளி
 சோதரு மேனியா சீரை யாடையா
 காழுதி லெனப்பொழி கருணை புத்ததுளா [உ]

முப்புரி நூலணி மாபா மூதுணாந
 தெப்புவ னமும்புக மெய்த நினறுளா
 ரொப்பருக கலைகளு போது மககழந
 லதிடபிய மறைசளுந தெளிந்த சிந்தையா [ஈ]

முண்டகப பேரதென முகம லாநதுளா
 புண்டர மூன்றிறை பொலிந்த நெறியா
 உண்டிகாய் சிழுககயின றொடுககு மேனியா
 தண்டுநீர்க் குண்டிகை தாகுகு கையினா [ச]

சுருநிற மாணரி கதுவு மாபினா
 புரிதரு மஞ்செழுத துணரும் புந்தியா
 அருமறை விதிவழு வாத தனமையா
 தெரிவீரும் பெருமையார் சில மாயததுளா [ந]

நைமிசைச் சருக்கம்.

உருப்பமார் கோடையி னுடற்று 1 மைவகை
நெருப்பினின் றருத்தவ நிகழ்த்து நீமைபார்
வரிக்குயி லழுங்குரீண் மாரி நாள்வயிற்
பெருக்குரீ ரிடைத்தவம் புரியும் பெற்றியார்
எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

[க]

அவகிரன் வசிட்டன் பிருகுமராக் கண்ட

னத்திரி கோதமன் கபிலன்

றுவகமா தவங்கா டௌசிகள் மேன்மைச்

சுகன்சதா னநதன் வான்மீகி

மங்குலகுழி விரதத தகநதையைத் தவிர்த்த

மாதவன் கண்ணுவன் மரீசி

சங்கமே திகாகும வ்பாண்டன வாயமைச

சதுமறைப பாசா முனிவன்

[எ]

துகளறு காட்சி முறகலன் கருணைத்

துபகா சிபன்றுரு

னிகலறு வாம தேவமா முனிவ

னிசைபெறு சவுபரி யென்போன்

புகழ்பெறு மறைதேர் காவலன் மேலாம்

புலதனிய னத்திமா தவததேர்ன்

முனைபவிழ் சுமலப் பொகுடடிலயிற் றிருக்கு

முதலவனோ தமனமா முனிவன்

[அ]

தள்ளரும் பெருமை யுரோமசன் குரசன்

சௌனகன் முதலிய வறவோ

மௌளருந தவங்க ளிபற்றுதற கமைநத

விடஞ்சுகத திபாதெனத தெரிவான்

கொள்ளைவண் டினங்கள் கூட்டுணப் பசுந்தேன்

கொழுமட லுடைநதுகொப் பளிக்கு

முள்ளரை முளரித தவிசில்யிற் றிருக்கு

முதலவி னுலகினை யடைந்தார்

[க]

1 ஐவகைநெருப்பு-சாற்புறமும் வரியவிடுத்த வக்கினியோடு பாலுவின்
வெப்பம்.

திருவாட்பேரக்கிப்புராணம்.

அடைந்தமா முனிவர் நான்முகக் கடவு
 ளடித்தல முடித்தலம் புனைந்து
 படர்ந்தபே ரன்பாற் பரவினா நிற்பப்
 பங்கயத் தவிசின னேக்கி
 யுடங்குரீர் நம்பா லுறற்தென் னேயென்
 றுரைக்கலுந் தரைத்தலை நேறக
 இடம்பெற்றற் கடைந்தோ மருளுதி யெந்த
 நன றுநன்

அன்னவன் குசையா னேமியொன் றியற்றி
 யவிரோளி நித்தில மிறைகரும்
 பின்னலவெண் டரங்கக கருங்கட லுடுத்த
 பெருமபுவி யதனிடைச செலுத்தி
 பின்னதெவ விடஞ்சோந் துறறதவ் வீட்மே
 யெய்திகீ ரிருந்தவ மிழைக்கத்
 துன்னுநற றலமென் றதனுட னடுத்த
 தூயமா தவரையும் விடுத்தான்

[௧]

விடுத்தலும் போன புலட்டெத தொழுத
 வேதியன விராசசெழுந் கமல
 வடித்தலம் போற்றி முனிவர் விடைகொண்
 டாழிமுன செலவதன பின்சென
 நிடைபபட வின்றிப் போந்தனா போந்த
 விலங்கொளி யமையு மந்நேமி
 தடைபபடா தெனறுந் தவப்பயிர் வளர்க்கத்
 தக்கதோ தலத்தையுற றதுவே

[௨]

சாமமுந் துயாசெய் யறுவகைப் பகையுங்
 கடிந்தவ ரவ்வனந் தமக்கந்
 நேமியுந் போந்தன கிருத்தலாற படிமே
 னெறிபுரி கைமீச மென்ன

நாமம்ங் கியற்றிப் பறபல வேள்வி

நற்றவ மவறமுட னுறறி

யோமவெங் கனலிற சததிர யாக

முனாறறியே யுளமகிழந துறைநதார்

[௮௩]

கலிவிருததம்

மற்றவந நைமிச வளனையா முளமுற

வறமமின முறைசெயற கருமையே யாயினுங்

கற்றவ ரிகழினுங் காதனமிக கூாதலா

லுற்றவா நெருவகை யோதுகின றுமரோ

[௮௪]

மேகமுங் கொடிவிடு வேளவியும் புகையுமெப

பாகமுந தீவழவது பாள்வாய மாகதப

பூகமுங் குருமுகைப பொதியவிழ நறியபுன

னாசுரு செறிவது நைமிசா ரணியமே

[௮௫]

தாலிலசெண் பகழ்வே சாலமுரு சநதனப

பூவியன பொழிலகனும் பொதியவிழ வகுளமுங்

காலியம் பங்கயக கானமுங் காணுலா

நாலியங் கமழவது நைமிசா ரணியமே

[௮௬]

புளினமே வுதலிற்ற பூவகந திடுதலாற

நெளிவுசேர் முத்திறை நிகழநதபா சொளியிறை

றளிமுகிற படிதலாற சங்கமாரா திடுதலா

னளிரகடற போலவது நைமிசா ரணியமே

[௮௭]

அண்ணலவெங் களிரலயா னையுமடற சீயமுங்

திகழமயிற கணமுமவா ளாவமும

பண்ணலந தருதிளிப பறவையுங் கலுமுது

நண்ணியங் குறைவது நைமிசா ரணியமே

[௮௮]

உற்றவ முலகனுக குறுந்நா மன்றமுறை

சொற்றவர் நீறணி தூயவா மேலைநாட்

பொற்றவர் வளைவுசெய் புங்கவர்க் கன்பரு

நற்றவ ருறைவது நைமிசா ரணியமே

[௮௯]

எழுசேடியாசிரிய விருத்தம்

நெற்றாள் பழுத்த நெற்றியன் முற்று
நிலவிய கண்டிகை மாபன்
சாற்றுமைந தெழுததை மனததிடை யழுத்துந்
தன்மையனை மெய்மைசால் குணத்தன்
ரோற்றமு மீறுந தொலைநீத துயாநத
சோதிவா னவனடிக் கமலம்
போற்றுநந் நவததோன புராணமு வாறும
புகரதத் தெளிந்தபுந தியினோன்

[உ0]

வேதநான் கிணையு மையமுந திரிபும
விதண்டையு மினறியே தெரிநத்
வாதரா யணதே சிகன்சரோ நுகமா
மலாககமுன முடிமிசை புனைநத
சூதமா முனிவன றமிழ்முனி முதலாந
தூயமா தவாதமைக் காண்பான்
போதவிழ் நறையாற காவதவ கமமும
பொய்கைசூழ னைமிசம புகுவான்

[உ1]

விண்டலை தவமுஞ் சீதமா மதியின்
விரிநிலா வெள்ளமு மிமைபோர
பண்டிவந த்டைநது கடைதவத தீம்பாற்
பாவையு மெதிர்நதெனப பாடேன்
கொண்டலுக் கிணையா யிணையிலாக் கருணை
கொழித்தருள் சூதமா முனிவ
னெண்டிசை வளாகம பழிசகமா முனிவ
ரோதிகொள னைமிசம புகுதான்

[உ2]

கலிசிலைத்தறை

புகுநத சூதனுக் கமைவுறப பொலன்றவி சுதவி
மிகுநத காதலின் முகமனும பலமுறை விளம்பி
அகநதை வேற்று முனிவர ரளவளாய் வைகி.
மகிழ்ந்து மறறவன் மதிமுக நோக்கியே வகுப்பார்

[உ3]

வான நாயக மைர்ந்தருள பொழியுள்வாட் பேர்க்கித்
தன்ன மேனமைநீ சாற்றெனச் சவுனகன முதலா
ஞான மாதவ ருரைத்தலு நன்றுநன நெனவோ
மோன மாதவச சூதனுஞ் செப்புவான் முறையால் [உச]
பிரமம் பதமமே வைணவம் பெருமைசால சைவம்
பரவு நாரதம் பாகவ தம்பவு டகம்

உரைசெய் மாரககண்ட மாககினே யத்துட னோத
விருமை யுநதரும் பிரமகை வாததமோ டிலிகம் [உந]
வராகவ காரதமவா மனமுடன் கூாமமே மற்சம்
விராக முறறுழி விளங்குகா ருடம்பிர மாண்டம்
பராக நீறணி பரசர முனிவரன பாலன

தராத லத்தெனக் கிவைபதி னெட்டையுந தநதான [உக]
இலகக மீறு பத்தினென னாயிர மிறைவற
கலக்க னூறுமோ னையிரு புராணமாக கிரந்தம்
துலகக நாரணற் கைம்பதை யாயிரத் துகளில்

ஒலிககு நான்குமோ திமமுயாத தோற்கினி யுரைப்பரம் உன
ஆறு பத்தொடை யாயிர மிருபுரா ணமுமரம்
பாறு பெற்றுடைப பரிதியும் பகவற்கீ ராரும்
ஆறு மறறிரண மூ 0 முத கவற்கென வறிவோ
தேறு விநதவா றுரைத்தன முணருமின நெளிஞர் [உஅ]
சொற்ற மூவறு பீடுறு புராணத்திற சுருதி

கற்ற நாயகன 'மாயவ னடிமுடி காணு
நிறற வானசெழுங் கறைக்களற் குறுபதி னிறைந்த
கொற்ற சைவமம் மணிமலைத் தகைமையைக் குயிலும் [உக]
வளமை தங்கிய வெள்ளிமால் வரையிடை முனனு
ஞளம் கிழ்ந்தமு வுலகையு முதலிய வுமைக்கு
மிளகு மண்புறு நனக்குராப பண்ணுய ரிளஞ்சே
யளவ ளாயுறை திட வரு ளபலன்வீற நிருநதான் [உங]
அனையமூவரு பளவளா யமாநதருள காலே

புனைகொள வேவவன் முக்கணன் முகமலா றோக்கிக

கனைக் கூறபுவி யிடததுநீ கா தலித துறையும
 புனித மெய்த்தலத துயர்நததெத தலமபுக லென்றூன் [௩௬]
 குமுனி மாமதி யாவணி யெயிரான குமரன்
 மழலை வாய்மொழி கேட்ட லு முளமிக மகிழ்நது
 தழுவி யன்பினுற சாலமந தணமிஃ தேனும்
 மொழிது மியாமெனப புததிர வா ஞ்சையின் மொழிவான்
 சம்புத தீனினிற சையமால வரைபயந தருளும
 பம்பு நீமிகு காவிரி நாடடிநபல் வளங்கூ
 செய்பொன மாளிகை குளிகை சேணளந தொளிநு
 மம்பொன மாநக ரொன்றுள தநநதித தெனபால [௩௭]
 ஆங்கு மாணிகக டலைமய மாயென்று முனபா
 யோங்கி யாழியாக குறுதிக ளியாவையு முதிவி
 நீங்க ருமபெருங் காதலா லுறைகுவ நினபேநந
 பாங்கின எவகிய பாவைபோன மகிழ்ச்சிகூ பண்பால் [௩௮]
 என்று கொன்றையந தாபுனை மெவ்வினெய மெருமான்
 அன்று கட்டுரைத் தத்தலப பெருமையை யறைய
 வென்றி வேலவ லுளங்கொடு விருப்ப மீதார
 நன்று றெனத தாதைதாள டணிநதன நயநதான் [௩௯]
 நயநத வேலவ னநதிதே வருககது நவில்
 னயநது மறறவன சின்றகுமா ரருக்கதன மேனமை
 யியம்பி னுனவன வியாதமா முனிவராக கிசைப்ப
 வயங்கொண் மாதவன றமியனேற கவைமுற்றும் வகுத்தான்
 அத்தி ருத்தலச சிறப்பினை வியாதனே யல்லா
 விதத லத்திடை யாவரே யியம்புவா நீவி
 சித்த மீன்புற வினவலாற சிறிதுரைப பேனென்
 றுத்த மோததம வருளுடைச குதனங் குரைப்பான் [௪௦]
 அறசேடியாசரிய விருத்தம்
 இனையநற காதை கேட்போ ரொழுதுலோ ரொழுது விப்போர்
 கனைகட ளமுத பெணைக் கட்டுரை செயயுந துயோர்
 முனைவன தருளினிலே முதுல காண்டு பின்னா
 புனைபணித தவிசின் னவரும் புரநதர னாகி வாழ்வா [௪௧]
 னாயிச்ச வருககம் முற்றிற்று.
 ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௩

மாணிக்கமலைச் சருக்கம்.

எழு சீரடியாசிரிய விருத்தம்

செய்யதின கருடபு மமுதமும பாகுந்
தேறலும போலுமென் குதலை
தைபலோ பாகன றிருவடிக் கமலந்
தாழநதுமே தக்கவம முனிவன்
பைபரா முடிமேற கிடநதபா ருலகம்
பழவினைச சிமிழ்பினை யொருவி
யுய்யவே திருவாட போககிமன் மியத்தி
, னுண்மைபை யோதுதற கமைந்தான் (அ)
நிலாத, தவமோர வடிவுகொண் டனைப
' விசைபெறு மந்தனீருளளம
வேறொரு விடையத தெய்துற வண்ணம்
வேட்கைமேன மேலு மீதூரத்
' தேறுமா கேணமி னென்றுபர் சைவச்
சீரகெழு புராணத்துட் டோநது
கூறுமெயத தலமான மியததுண்மா ணிக்கக்
குலவரை வரவு சொற்றறிவான் (உ)

அறு சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அழலெனச் சிவநது நீண்ட வயிரசடை மவுழி தாங்கி
விழைவுட னகக மலை வெண்டிரு நீறு சாததிக்க
குழன்மொழி பாக னுமங குறிககுமைந தெழுத்து மோதி
பழமன்ற பயின்ற நாவீர பிரமகற பத்தி னோநாள் (ங)
முததக முரிஞ்சங கொமமை முசிழ்முலை மயிலஞ் சாயற்
கத்திகைக கருமென் கூநதற காமபெனத் திரண்ட மென்றோட்
டததரி நெடுங்கட் செவவாய்த் தனிரிபற பாணை யலகுற்
புததமு தனைய தீஞ்சொற பூவையோர பாகத் தெங்கோன்(ச)
சங்கொடு திகிரி தாங்கித தண்மொய்த் தெரியல் வேய்ந்து
பொங்கொளி பசுமெபாற னாச புனைந்துரீர்ப் புணரி பாட
யங்கணமா ஞால முற்று மருமபிய நாபி பூத்த
பங்கயச செங்க ணுகப பாம்பணை துயிலு மேலோன் (சு)

என்னுதற் கரிய வேத வேழிசைக் களிவண் டார்ப்பப்
பண்ணினு மினிய தீஞ்சொற பாடக னுயின் வைகக
கண்ணகன் ஞால முறறுங் காதலாற படைத்த வாசத்
தண்ணறுஞ் செழுமபொற றேட்டுத தாமரைத் தவிசின்
வாழ்வோன்(கீ)

விண்ணவர் வணங்கிப் போற்ற மெல்லிய லாடபை மாதா
தண்ணிலாக கறறை கா லுஞ் சாமரை யிருபால வீச
வொண்ணுதற் சசிமென கொங்கை யுகளமார புழகக நாற
கோட்

டண்ணவக களிற்று லாவு மாயிரங் கமலக் கண்ணன் (எ)

அங்கியக கடவுள் வீச பட்டகெழு பாசத் தண்ணல
சிககலெள் ளெயிறறப் பேழ்வாயச செருவிக னிருதி
வேந்தன

பொக்கொலிப் புணரி மனனன பொரியமுற் சகாயன் முக்கட்
சககரற் குவந்த நண்பன் நனிவிடைக கொடியி சானன் (அ)

பாயிருட் படலக கீறும பண்ணிரு தபனா தெயவ
மீயுபா விமான லூதி மேலவரு மிருவ ரெணம
ரோய்வறு விடைக ட்ரவு முருத்திரா பதிற்றென் றறறோ
சேயுபா விசீடபின் வைகுந தேவாழுப பத்து மூவா (க)

சித்தா சாரண ரியககா தேன்பிழி டகதி யாழநல
வித்தகா கருடா விசசா தாருட னூரக வேந்தன
இத்ததை நார்பத தெண்ணு யிரமுனி வராகண மறறோ
ருத்தம மேருக்குளறத் தொருக்குவீற றிருந்தா னன்றே (இ)

வீற்றிருந் தருளுங் காலே வினைகமழ மொதிகைச சார
ஓற்றிசை கமழுஞ் சோலை நறுமல ருஞ்சுத் தாதி
ஊற்றிருந் தொழுகு தெண்ணீ ருடைகிபை பொன்னி யாதி
யாற்றினி னாவி யழவூதன் னெனவே நண்ணி (ஊ)
மன்றலம் போது வேய்ந்து வந்திழி யருவி தேய்ந்து
குன்றுறு சுணையின் முழ்கிக் குறுகுறுநடநது லாவித

தென்றலஞ் சிறுகாண மெல்லத் தினைத்தலுந் தேவு ரெல்லா
மொன்றலுபலவு மேத்தி யுவந்தன ரனிலந் தன்னை. (கூஉ)

உகதுழி மகதி நலயா முறுதவன் வாயுத் தன்னை
யிகழ்தவன் போல நோக்கி யெறிகட லேழு மெட்டுத்
திகழ்தமும பரிக்கு மோலிச் சேடனுண் டிடுவனாகிற்
புகழ்துரைத் திடுவ தெவன் புல்லிய, வங்கு. மென்றான் (கூஉ)
எனறலும் வெருளி பொங்கி யெரியெழு விழித்துச் சீறிக்
குன்றெனத் திரண்ட திண்டோட் குடங்கைபாற் கொட்டி-
யார்த்து

நன்றுநன் றென்னச் செந்தி நறுநெய்பெய் தலுமெ முந்தாங்
கொன்றிய வமார் முன்ன ருடன்ஹமுந் தினைய சொல்வான்

பொறிமயிற் குணவா மிகதப புலலிய வாவந் தன்னை
யறிவுடை யறவோன சொற்ற தடுக்குமோ வடுப்ப தன்றான்
மறுவறு மெனது திண்டோள் வாகையும் வேக நாகத்
துறுவலி யதுவுங் காண்மி னுழுகுருள பொழுதி லென்றான்
அதகிற நிகழ்த போழ்தி னமரானை யமைதது நீயிவ்
விதகக மேருத் தன்னை வேரொடும பறிய விழ்த்தித்
துத்தியம பணத்தி நீயத் தொலவரை வீழா வண்ண
மெதகிற மத்தி நததா லியலபுறக்காத்கி யென்றார் (கூக)
உம்பரவ வாறு கூறி யுயாவரைச் சிகர நீங்கி

யிம்பரின விலங்கி நின்ற ரிருவர்க்கு வலியுங் காண்பா
னம்புலி முழுதுந் தாங்கு மனநதனு முலகுக் கெல்லார்
தம்பமாய் நின்றமேருச் சபிலத்தைப் பபிலச சூழ்தான் (கூஎ)
ஆபிரம பணத்தா லன்றோ னவ்வரைக் குவட்டை யெல்லா
மேயனு வளவிந் பொத்தி விழாவதை யிறுக்கிக் காப்ப
மாயிரு ஞாலமுற்று மசகமொத் தழுங்க வாயுச்
சேயுயா விசம்புள் னோருஞ் செவிபெட் டொழிய வார்த்தான்
உலவையாத் தடித்த லோடும ஒன்றனோ டொன்று தாக்கிக்
குலவரை மேழு நொய்திற குமைப்புண்டு துகளாய் விடு
யலைகட லேழு தூபப வாழிமால வரையு மநதச்
சலதியின் வீழாத தென்றார் சதாகதி வலியார் சொல்வார்

விசைக்கரி யெட்டிம் வானிற் செல்லெனச் செல்லச் செல்லுங்
குசைத்தலை விரிந்த பூவிற் குவலைப் தன்னைச் சார
விசைத்தெழு பரிதி வட்டம் வெண்மதி வட்டங் காற்றா
லசைத்திசி மாலவட்டத் தவனிவட்டத்தில் வீழ (உ௦)

புண்ணெம்மல் லரும்பு போலப் பொங்கொளி புதிக்க ளெல்லாந்
தந்நிலை யழிநது வேறு தலைத்தலை யுதிநது போத
விநில மருங்குற றாநு மெவையுமேற செல்லப் பொன்னுட்
டநிலத் தருக்க ளெல்லா மகவிடத் தடைய வீழ (உ௧)

பருபபத மனைத்தும வானிற பறவைபொத திபங்க வானத்
துருத்தெழு கலுழ னாதி பொருங்குசேர் தவனி சேத
தருக்குமா மேருச சைபஞ்சலாகையே யாகக் கோத்திட்
டிருக்குமோ கறங்கு போல விருத்தது புவன் வட்டம் உஉ

மதவலி வாயுச் சீறி மாறுமா றாதி யாவுஞ்
சிதைவுறத் தாக்க லோடுகு சின்னபின் னங்க ளாக
வுதையமத தமன மொன்று முணாவுற தூழி கால
மிதுகொலென் றயிர்த்தது நின்றா ரிமையவ ரெவநு மன்றே உஉ

ஊறறமிக கெழுந்த வங்கு முறுவலி யினை தாக்கத்
தோறறமிக குடைய மேருத தொலவரை யதனைச் சூழ்நது
போற்றுதல் புரியுஞ் சேடன்பொருப்பிடைத்துகளுன்றேனு
மூற்றுத லுறமற காததா னவன்வலி மதிககற பாற்றே உஉ

காண்டகு துறவின் மிகக கடவுளா கருதது முற்றப்
பூண்டல விரதம் போலப் பொருப்பினை விடாது பற்றி
மூண்டெழுஞ் சண்ட வாயு முழுவதும் பருகிப் பின்னும
விண்ணுவான் போலத் தன்வாய வியனபிலை திறத்தாங்
[குறறன்

ஊழ்வினைப் பயனு நல்லோ ரொப்புர வும்பூங் தானத்
தாழ்நை யுடம்புந் துயோ ரகமகிழ்ந் தளவ ளாவுந்

தோழமை யதுவும் போலத் துளக்க மொன் றேனு மின்றிச்
பாழியம் பொருப்பைப் பற்றிக் கிடத்தனன் பார்தள் வேந்தன்

ஒலித்துவெங் காற்றுச் சீறறத் துருமெனத் தாக்குந் தோழன்
மெலிப்பகை போல வெண்ணி யிடர்சிறி தேனு மின்றிச்

சலிப்பதை யறியா னாகிச் சதாகதி யிலனே யாக

விலக்குவா னுருதது முறறும் விழுங்கவாய்ப் பிளந்தான்

மன்னே உஉ

அன்னவே லையின்கண வானத தலைநாடு மென்று
முன்னையம் பூதத தொன்று முடியுமென் முடியு மெல்லாம்
என்னமால் வண்பைச் சூழ்ந்த விடுடை யாக வேந்தன்
றனவேண் டினரா லறபளு சதாகதிக களித்தி யென்றே

வானவ ருரைத்த மாறற மறுப்பது மெவன்கொ லென்ன
மேனகங் கவியா தினற வியன்பணரு சிறிது சேடன்
றாறாரு புடையை நீக்கச் சதாகதி குவடோ ரைதும்
பேனவா ரிதிசூழ் பாரிற் பெயாததுவி சினனா லன்றே உஉ

வீசிய குவடு சோணாட் டுபயமும் வியன்கொள பாண்டி
மாசறு தொண்டை நன்னாட் டோரோரு சிகரம் வாய்ந்த
ஆசகம் பாய்ந்தாந் கொன்றங் கமிழந்தன கொங்குற பூவிற
பூசிதை பெறுமைந டிவவா றினையன புராரி கண்டான

உலகனை நிறுவு மேரு வுயர்கிரிச் சிகர முமமாற
கிலனுறப் படுததோ மேலைக் கேடுணாந் திலலீ டுனறான
பலருமான் முதலவிண னோரும் பனிப்பொடும் பிதறறு

[வொல்கி

நலமிலேம் புரிந்த தீமை நம்பனீ பொறுத்தி யென்றே உஉ

துதித்தன ஈடியில வீழ்ந்தா துணையி னென்று ரையன்
பதத்துணை பிடித்தா நாவும் பறகளு முலாந்தா நெஞ்சம்
பதைத்தனர் கலுழ்ந்தா ரோங்கிப் பாதவித் திரந்தா மண்மேல்
உதித்த பலவாயிரும் பெற்றே ருறுசினந் தவிரதது நின்றார்

சிறைமுடிச் கடவு ணின்ற பெற்றிகண் வெகை மேலாய்ச்
சிறைவிடுத் தணைய ராகித் திருவருள் சார்தா னென்றே
மறைமுடிப் பொருளே பெங்களன் மறுவறு மணியே தூய்
சிறைமலாச் சாணம் போற்று நாயினோர்க்குருளல் வேண்டும்

சிற்றறி வுடையே மிபாங்க டெரிகிலா தியற்றந் தீமை
பிற்றையோ கண்டா பையா வென்செய்கேங் கடக்க கில்லைம
பற்றிய வழுக்கை மேலே பற்றறத துடைப்பான் வைகும்.
பொறறையைஞ் சிகர தோறும் பொலிந்தருள்புரிதியென்றே

வேண்டலுமுருதன் போதன் விடையவ னருட்கண் ணோக்கி
யிண்டுநா மிருததல போன்றீ தைநதினுந் தேவி யோடு
மாண்டகு மிலிங்க ரூப மருவினெ றிடுவே நீவி
ராண்டுகண் வெருது பூசித நகலுநும பதிகட் கென்றான் ஈக

பெருநதபைப புணரி யண்ணலவிடைமிசைப, பிராட்டியோடுந்
திருநதல ரிதழி தூங்கச சென்றன யன்மால் காண
வருநதல ரொழிபுப வீண்டே வரமளித தருளுஞ் சீல
மிருநதவா றென்னேயென்றென றிறைஞ்சினுரிதும்பூதெய்தா

பொன்னினன னதியின் முழுகிப புனிதமா ணிகக வெறபைச்
சென்னியால வணங்கிப் போற்றிச சீதயா மதியஞ் சூழிம்
முன்னவற வணிகதிஞ் ஞால முழுதலைத தாநதை போக்கி
சின்னுடை நகரம புககா யெனறனா 1 நிழலி தன்னை (௩௮)

என்னுமவா னவாகள பினனு மீசொ லரவுக் கெல்லா
மன்னவ கேட்டி யேழு வளைகட லுலக மெல்லாஞ்
சின்னபின் னங்க ளாகச சிதைவதற கேது வாகத
துன்னினை யதன லைதத தூசினே நீங்கி யுபய (௩௯)

தூர்க்குரோப பொன்னித தென்பா லிரத்தின கிரியைச சார்து
நிரந்தர மனைய தீரத்த நேயத்திற ரேய்நது மேலாம
பரமபரன் பாதம் போற்றிப் பததியாற் பூசை யாற்றி
வரம்புல பெற்று மறநுன் வான்பதி யடைதி யென்றார் (௪௦)

என்றுவின் னவாக ளேவ விருஉரு மிகசந்து வாசக்
கொன்றையஞ் சனையோன்பாதக்குழைநதுபத்தியினாழ்சித்
தொன்றிய மனதத ராகி யுவகைப் தூர்நது பெம்மா
என்றநாள் புரியத் ததத ரல்கெழு நகரஞ் சேர்ந்தார் (சக)

மாதவ முனியோ சேண்மின் வாயுவால விச வநத
ஏதமில் சிகாமநதி நியபெய்னை யுரைத்து மெனஞ்ச
குதமா முனிலன் கங்கை குடினோன் சாணம் போற்றி
யோதுவான புணரி குழந்த உலகெலா முய்ய மாதோ (சஉ)

பாண்டிநன் னுடடி லநதண பாய்புனற பொருளைக் கூலத
திண்டிய வனநகண் மலகி யிலககுநீ லாச லப்போ
பூண்டதோர் சிகாம போநது பொலிந்தது போதிற் கோமர
னணலெந தடிசள போற்ற மெனனு மாநகுற ருனல் (சகஉ)

யீயனசந நிதிகக் சானத தருபவிழ விலவ மொன்று
மொயதளிர் பொதுளி மீது மூன்றியோ சனை யுயானதே
யெய்துபு கண்டு ளோககு மீட்டிய பாவ மெலலாம
நொயதினி னீங்கி நீங்கா நோனகதி யுதவு மனறே (சச)

பொன்னிநன் னுதிககு மேலபாற புகழுமோர் சிகாம போந்து
பின்னமில் புகழ்ச்சு வேதா சலமெனும் பெயரின மேவு
மன்னதன் பெருமை யாரே யளபபவ ரதனபா லெனறும்
வன்னிநன் னீழல் செய்ய வயகருமோ தேவ தீர்த்தம் (சகஇ)

அததிருத தீர்த்தந தன்னி லகமகிழந தினிது முழுகி
கொத்தலா வன்னி நீழற குறுகியஞ் செழுத்து மோதி
வித்தகன் றனைபுபூ சித்தார வியன்புவி முழுதுங் காத்து
முத்திவி டெனதோ முறைமையி னடைவர் மாதோ சக

பூவிரி தாங்கம் வீசிப் பொதிகதிர் மணிகள் சிந்துங்
காவிரி உடரா லென்று ககனமண் டலம் ளாவ
மாவியன் பொதுபா குழந்த மாகதா சலமென் னோங்கித்
தேவரும் பணிநது போற்றத் திசைதிசை விளங்கிற் றன்தே

தேம்பொதி புளியாக் கொன்று தெய்வத வடிவ மாகிப்
 பாம்பணி மௌனி யண்ணல் பணியினு லென்று மோங்கும்
 பூம்புனற் பொன்னி தோய்ந்து புளியையுற நெழுத்தைந
 தோதித்
 தாம்பரம் பொருளைப்போற்றுக தன்மையோநன்மைசேர்வார்
 அண்டர்நாட் டவரு மெய்தி யாசையுற நிருக்க வெண்ணும்
 தொண்டைநாட் டகததெல லோருந் தொழுவதாயததாயதாகி
 மண்டுரீ பெருகுங் கந்த மாரதிக் கரையின பாககா
 விண்டுவிழ்ந் ததுவா லொன்று விளங்கன லுருவ மாகி (சக)
 அதுவரு ண்ச லப்பே ரணிதந்த தொருகா லேனாக
 கதுமென வதனை யுள்வோர் கரிச்சலாக் கடிது நீங்கி
 விதுமுடி யணிந்த மேலோன மெய்யந் ளதனால வானோ
 புதுநலந துய்த்தா நந்தப் ப்ணரியிற படிவ ரன்றே (ரு0)
 கரைபொரு ளிரங்குந் தெண்ணீரக காவிரித் தென்கு லத்தின
 றரையரைக் கர தத்திற நயங்குமோர் சிகரம் விழவுற
 றரையா தஞ்ச லப்பே ருபாவரை யென்ன வோருகும்
 புரையிலா வளங்க ளென்றும் பொலியுடவ வரையின மீது
 எம்மையா ளராள கேசிக கேசான திசையி னிடபரு
 செம்மையி னோங்குமொன்றுதேவதீர்த்தமுமொன்றுனடான்
 மும்பலந தவிர வந்கு முழ்கிமுன னவனைபு போற்றித்
 தமமுடை விருப்பா னிடபந தனைமுன்று வலஞ்செய்தனறே
 பாசிலை பொதுளி மேற்போய்ப் பனிமதி யகடு தோய்ந்து
 தேசுறு தெய்வ வேட்பின சீரகெழு நீழல வைகி
 வீசன தெழுத்தைந தோதி னிப்புவி முழுதுங் காத்து
 மாசறு மின்ப விட்டின் மருவிவீற நிருப்பா ரன்றே [ரு௩]
 இய்யபுமிக் காதை கேட்போ ரெழுதுவோ ரெழுது விப்போர்
 நயும்பெறப் படிப்போர் கேட்டு நனநனை நெனவி யப்போர்
 வயங்கொலி வாரி சூழ்ந்த வையக முழுதுங் காத்துப்
 புயங்கம தணிந்தோன் பாத புண்டரீ கத்து வாழ்வார

≡ வது-மாணிக்கமலைச் சருக்கம்

முற்றிற்று-ருச

ஆகத் திருவிருத்தம் ஐச

ந வ து- ம ா ணி க் க ம லே ச்
சிறப்புணர்த்த சருக்கம்.

துங்கமா ணிக்க டெஃபுத் தொல்புவி யடைந்த
மங்கையி னெல்லி போல வறிவுறப பகர்ந்தா யின்னுஞ்
சங்கையின் றுக வந்தச சயிலத்தின் பெருமை சூத
விங்கெமக் குரைத்தி யென்ன விருந்தவர் வினவச் சொல்வான்

கவிசிலைதிறை

நாதனமா ணிக்க, நல்வரைச சிறப்பினை நலிலவான்

வாதார யண்ண பூம்பாதத தமரை முடிவணங்கி

வேத பாசா விருப்பம் தூரமப யுணர்ந்த

சூத மாமுனி கனிவொடு சொல்லுவா னன்றே

[௨]

தோன்று முன்னத மீரெட்டி யோசனை சுற்ற

முன்றி யோசனை யுளளது புடவியுண் மூழகி

யூன்றி நின்றதா லதனுசசி மெய்சசிவ ரூப

மேன்று கண்குளிர துலகெலா மிறைஞ்சவ தன்றே

[௩]

கண்ணிற காணினுங் கனிவொடு கேட்பினு நோக்கி

மண்ணிற சென்னியால வணங்கினும் பாகதி வழங்கு

நண்ணிற செஞ்சடை முடிப்பா னுருவமே நல்கு

மெண்ணிற பறபல வறபுத முறுவதா வின்னும்

[௪]

திசைக ளெட்டினுந் தீர்த்தமோ ரெட்டு வன்றி

யிசைகொ ளங்கியந் திசையினிற தீர்த்தமொன் றிலங்கு

மசைகி லந்தணி ரதுபஞ்சாக் காப்புன லாகும்

மிசையுற நேதெய்வ தீர்த்தமொன் றெழிலு விரிவாகும் [௫]

சொற்ற மாணிக்கத் தொல்வரை யதன்கணைர் பாங்கர்

முற்று மோதிய முனிவாகாண் முக்கண னருளாற

பெற்றி கூரும்பளு சாக்கரக் குகையொன்று பிறங்கு

மற்ற மின்றது முத்திரா காக்கரை யாமால்

[௬]

திருவாட்போக்கிப் புராணம்.

23

சித்தர் சாரணர் தேவாவிச சாதா சொருபால்
பத்திகுந்தரு முனிவார் பனவர்மற நெருபால்
சத்த சாகா மெனமறை தழங்குவ தொருபா
அத்த மோத்தம வேளவிச ஞ்ஞறறுவ தொருபால்

[௭]

அரம்பை மாதர்க ளாடலசெய் யாவமும புனியிற
குரும்பை மெனமுலை மடநதைபா கீதமுங் கொழுங்கட
கரும்பு மொன்றெனத அபபுரு நாரதா கனிவால
விருப்பு பாடலு மடையவு மிடைவன மாதோ

[௮]

கடலு டைந்தெனக கவுட்புடைக் கடந்திறந் தொழுகு
மடலு றுகுகளி யானையு மசைநடைப டிடியும
விடையு யர்த்தருள விடலுனு மெவிய லுமையுந
தடையி லன்பினு லுலாவரு தகமையிற சரிகும

[௯]

இருபி னைத்திரித துடைததென —————
விருபு தமமுடைப பிணையொடும் வெளியிடந் தோறு
மருபு மெலவிய புலவினை யகனமாந தயினறு
வரமபி லாதன குழாங்குழா மாயவண் வழங்கும

[10]

தள்ள ருந்தருக கனுகொடு விசுமபிடைத் தாவி
வெள்ளி நன்னிற மதியக மிரிஞ்ச மீதெழுநது
துள்ளி யின்னமு தததளி துளித்தெனத துளங்கும
புள்ளி மானினம பொழிநெறும பறபல பொலியும

[11]

தசசெழு மணியினைக் குழைத்துககை வல்லோ
ஹருவீ கண்டென வெள்ளிசெயு மெருதத மண்ணுந்
கருவி மாமழை யெனப்பொழின மதுததுளி கால
விழிக லாபமு டாடுவ மயிலினம வினாந்தே

[12]

விசுபு தோய்வன வெங்கதிர் வானவன் வியனறோப
பசும்ப ரிக்குல மினிதினைப் பாறுவ பனித்தே
னசும்ப சால்வன வெணமதி தோயுமின னமுதத
தசும்ப தங்குவ தென்றலவந துலாவுவ தடங்கா

[13]

பெருகாணும் பாய்ப்புளி முதலிய விலங்குஞ்
செய்யுந் தீத்தொழி லவ்வரைச் சேய்மையுஞ் செய்பா
வெய்ய பாதக மொருவுருத திராவினன குளபேர்
மைகொள்கா கங்க ளவ்வரை மருங்கிலு மருவா [௧௪]

சிலக வேறறோடு களிற்றினஞ் சேர்ந்தினி லுலவும்
பொருக ராமயி, லெருததிடைப் போரதுகண் படுக்குங்
கங்க மோடுபைங் கிளியொரு குடம்பையிற் களிக்கு
மங்க ணீர்புலி யொடுபுலவா யொருதுறை யருந்தும் [௧௫]

தருக்க ளிபாவையுங் கற்பகத தருக்களே தருயிற்
கருகுகொன் வலலிக ளிபாவையுங் காமவல் விதனே
திருகுகொ ளவ்வரை விலங்கெலாந் தேனுலே சிறந்த
வுருகுகொள கலெல்லா முதவுசிற தாமணி யுருவே [௧௬]

மாந்த ரியாவரும் வானவ லேயிடை துடங்க
வேரது பூண முலை யெழிறகுல மடநதைப் ரெவருங்
காந்தணுமெனவிற கருமென மிழறுதின் குதலைப்
பூந்தண மாலிகை புனைபுரி குமுலாம பையரே [௧௭]

பொருகு பூமபூன ளிபாவையும் புனிதகோக் கங்கை
யங்கண் பீடுதழு மொலியெலா மருமறை முழக்க
மெங்கு மீண்டிய வடடிலக டொறுமடுப பிடுதீச
சங்க வானவ ரவ்றுகா வேனலியந் தழலே [௧௮]

செய்ய வாயக்கிளி பாடுவ செழுமபொழி லெங்கு
மெய்ய வாவிய யோடுகள வியன்குதை யெங்கும்
பெய்யு மாகுதி யாகுகள பெருகுவ வெங்கும்
மொயுகொள வானவர் விமானங்கள் மொய்ப்பன வெங்கும்

அண்ட ளாணிமுடி விளக்கமு மமுதத்
தொண்டை லாயா மணிபபணிச் சுடரும்
பண்டை நான்மறை முனிவர் படிவகீ டொளியு
மண்டலா லென்றும் வல்லிரு ளில்லதவ் வரைக்கே [௨௦]

கோல் மாமணிக் குவைகளுங் காழிற் குறம்
மேல மோடில வங்கமுஞ் சந்தமு மெறிநது
குல பாணிதன் முடிமிசைச, குடிய தும்பை
மலை யாமென வருவிகள் பறபல வயங்கும். [உக]

அளிக்கு லங்குடைந் தாடவு முகையுடைந் தந்தீதன்
றுளிக்கும் பொருகர்வா யகன்றிந் மருதிதுண் ணென்னப்
பளிக்குப் பாறையி தாமெனப் பாய்ந்துவெண் மதிபிற்
கனிததங் காடலுவு கன்றிய தாமதன் களங்கம். உஉ

மேவகை நானமலர் வெறிகமழ் பூநதுணா விரிநத
கோகை மாமல ரவற்றெடுங் குலவிய பாறை
யாங்கு நாயக னருநதமிழ் நாவலர்க் கனிதத
வோங்கு நீடொளிப பொன்னிந் பாறையி னென்றும். உஉ

காவல் செய்திரு நீலகண் டசசோ முனைப்போற்
கவல கண்டவா குளமபல தொட்டவா குளிரநத
மலம்பொழின் முழுவதும் நாடபல புரது
தாவில கொள்ளையி தறபாப் பொருளினைச சார்வா. உச

நறிய நான்மலர் நரதன் வனமபல தொகுத்தோர்
செரியும் வகாதளிர் தேன்பொழில் பறபல செய்தோர்
மறைவ லோருறை மனைபல வளத்தொடும வகுத்தோர்
ரறியு மரதணர் புவிபுர தம்பொரு டளவா. உரு

அன்ன தானமே யலகினற் றுனங்கோ தானஞ்
சொன்ன தானமோ டவவயிற புரிநதரு டேயார்
மன்ன ராகிமர்க் கண்டனைப் போலென்றும் வாழ்த்து
பொன்ன வாஞ்சடை மௌனியான் கபிலேபிற பொலியா. உச

கேயி னுக்கிட ரிழைத்தவர் குாவரைப் பிழைத்தோர்
தாவி லநதணர்த் தப்பியோர் தமனியக் களவு
மேவு புன்மையர் விளைவுறு கருவினைச சிதைத்தோர்
ஆவ தோர்கில ரறியிலர். உஉ

முனைவ னுலினை நிர்தனை செய்துழன் முக
 னினைய யன்னத்தை யரும்பெற்ற றூரத்தை மகவைத
 துனியி லாதநல லறத்தினைத் தூயதீம புனலை
 ய்னைய வாகிய பறபல விற்றிடு மீனர் ௨௮

குறளை கூறுநர் பொய்மொழி மொழிநதிநிற் குணங்க
 றறன ழித்தவா நடுநிலை யுறாதவ ரயல்வாழ்
 பிறாம னைக்குளம் விழைபவா பிறாபொருள கவாநதோர்
 தறுக னுளாசெய் நனறிகொன் றுழலுமபுன றகையா ௨௯

அறுசீரடி யாசிரிய வீருத்தம்

கொண்டவாப பிழைத்த மாதா குலவிய கறபி னுளை
 விண்டிகழந திட்ட தியோரா விரிகடற கலத்தி னேறி
 யெண்டரு நிதிய மீட்டு மிருபிறப பாள ரிலலின
 மண்டழ விடுவோர செய்யும் வஞ்சனை யதனால் வெவ்வோர்

கொலைத்தொழி லாள ராசான கோதையை விழைநத தீமபர்
 நிலைபடத தநதை தாயை கெறியிறை புரந்தி டாதா
 ரிலாககிரு நிதிய மீயா ரின்றுபோய நாளை வாவென
 றலைத்தலைத் தழிவு கூறி யாதுலாக கலக்கண் செய்வோர் நக

மாறமா றுகிக கூறி வாதுசெய துழலும் வீஞ்சா
 தேறுமா றினறி மேலாக தெய்வநிந தனைகள் செய்வோர்
 வேறுவே றொருவகு செய்யும் வேளவிபைச சிதைக்கும்

[வெய்யோர்

பேறுசா றவத்தி னோககுப பேதுற விழைக்கும் புல்லா ௩௨

ஊன்சுவைத தூடல மோடபு முணாலிலா முசண்டாபாராமேந்
 றுன்பிறாக கிடுக்கண் செய்யுந தகவிலா தவரும் பேணா
 மீன்கெழு வேலை சூழநத மேதினி வெருவ வெயய
 கானகெழு புலிபோற சீறுங் கடியசொற கொடிய வேந்தர்நக ௩௩

மந்திரி யாந வேந்தை வதைத்துளோரா நட்புற றோர்க்குப
 புந்சியின் மறைபபு வைத்தோர் போகத்தாற கன்னி தன்னைச்

சிறதனை கலங்கப் பற்றுந் தியவர் நம்பி னோரைச்
சுந்ததழ் புரவார் தவிரவே யுரைக்கு மாந்தர் ௩௪

இன்னன பாவ மிபாவு மிழைத்தவ ரெனினு மிரதத்
தன்னிகா திருமா னிக்கச சைலத்தைக் கண்ட போதே
பன்னிய நொய்ய பஞ்சிற படர்சிகைக் கனலுற் றுற்போற
முன்னிய பாவ மெல்லாந் துகளபடத தூய ராவார் ௩௫

மாசிலாத திருமா னிக்க மலைபினை வலஞ்செய் தேர்த்
ளாசிலாப பொன்னி நீரா லமலனுக் கபிடை கிதீதோர்
நேசமா ண்ணீ மாதி ரிவேதனஞ் செய்வித தேர்த்
ளீசனுக் குவரத தாம மெழிலுற்ச சாத்தி னோகள் ௩௬

திக்கெலாம வணங்கிப்போற்றத் திருவிழா நடத்ததுஞ் செல்வர்
முக்கண னுல யங்கண் முறைமையாற புதுக்கு மேலோர்
மிககவா கனங்க டோகள் விமானங்கள் புனைவித தேர்த்
டக்கபூ சனைந டாத்தாந் தகமைகூர் நிலையுற றோர்கள் ௩௭

நாடுறு மலர்கள் சூதத நநதன வனம்பூம் பொய்கை
பிடுடைப பழனந் தோட்டம பிறவகுமா னிரைக் ளீய்ந்தோர்
தேடுறு மாவி நெய்யாற றிருவிளக் கேறறி னோகள்
பாடகத துடக்குப போன்ற பழவினை மாற்றி-வாழ்வார் ௩௮

விலைவாச பறிய லாகா வெண்டுகில் செழுமபட டாடை
நிலவீய வணன பேத நீடொளி பசுமபொன் னாடை
சுலவிய குங்கு மாதி குழைத்தநல வாசத தெய்வக்
கலவைகீழ் பூரஞ் சாரதங் கடவுளுக் கணிவித தோகள். ௩௯

குடைமணி யால வட்டந் குவவுதோ ரணங்கள பாயும்
விடைநெடுநகொடிகள் வினைவிழையுமவர்ததியங்களாதி
டைவயப் பரிக ளியாணை நல்லன பிறவு மீய்ந்தோ
டைவுறப் புடவி காததே யமாருக் கமர ராவார் ௪௦

திருமடஞ் 'செய்வித் தோக டிருந்துந் நவத்தோர வைக
விருநிதி யவாகட் கீவோ ரிலகொளி மும்பொ னாதி

யருமணித் தூட்கள் பொன்னி யாற்றுமஞ் சாழ்வு அப்பத்
தர்பவர் தாணி யாண்டு சம்புனி அடிபைச் சார்வார் (சக
தருகுடம் கொடுத்து னோர்க ளூப்போ யாவ ன்பா
கிருகுடம் கொடுத்து னோர்க ளிந்தி னாவர் பொன்னித்
திருநித் தீர்த்தந் தங்கள் சென்னியி லேந்திக் கொண்டு
வருபவர் க்கை ரூமம் வன்னந் வாழ்வார்
மேற்கொண் டேனுங் கணிவுகயர் நிமித்த மேனும்
வளத்தி பெறவா னெண்ணி வானிபப் பொருட்டா லேது
முன்பகிழ் சிறப்புக் காண்பா னொருபகல் வைகி னொரு
தளவவா னைகயாள பங்கள் றன்பதி யடைந்து வாழ்வார்சு
வாழிபல் கோடி முன்பகிழ் தவத்தான் மிக்கோ
வாழிமா னிக்க வெற்பின் வளததுக்கோ வாயு முண்டோ
வேழையே னுரைப தெகவ னிளமதி முகிழ்ஞ சூரிம
பேயுயஞ் சடைபோ னல்லாற பிறவெவர் பேச வல்லா
மாணிக்க மடையின் மேன்மை வகுததவிச சருக்கந தன்னைப
பேணிததம முள்ள மொன்றிபபிறழ்ந்திடாதனபிறகேட்போர்
சேணிற்பொன னுலகத துயபா சேவடி வருததக்
வேணிபபிஞ் ஞானைப போல வெள்ளியந கிரியில வாழ்வார்
வகுசிக்ருததம்

என்று சூத னுதைதது

நன்று நனுறென மாதவா

•துன்று மன்பொடு கைதொழு

தன்ற வன்கழல் வாழத்தியே

சக

அறுசேடியா விருததம்

திதிலாத திருமா னிக்கச செழுமலைச சிறப்பை யெல்லா

மோதினை யாழு முள்ள முவநதன முள்ள வாறு

சூதமா முனிவ விபபாற சார்விளம் பியவா நெய்தி

மேதகு வாயு பூசை விளைத்தவா றுரைத்தி யென்றார் சஎ

மாணிக்கமலைச சிறப்புரைத்த சருக்கம்

முற்றிற்று-

ஆகத்திருவிருத்தம்-௩௬௩

ச-வது வாயு பூசித்த சருக்கம்.

கலிலீஸ்த்துறை

என்று மாதவ ரியம்பலு மிருந்தவச சூத
 னன்று நன்றென. நாகிளம பிறைகொழுந தணிந்த
 குன்ற விலலியைக் குழைவொடும வணங்கிவங் கூழநந
 தொன்று பூசனை யுஞறறிய பரிசெடுத்தி னுரைப்பான் க

உம்பர் கூறிய திறத்தினை யுலவைவேந துட்கொண்
 டிம்பர் மானிலத தெய்திககா விரிப்புனன் முழுகிச
 சம்பு வாழ்திரு மாணிககச சைலததைத் தாழ்ந்து
 நம்ப னாரு ளாலநத நலவரைக கீழ்பால உ

பாறை யொன்றினிற பறறிய வயிரததண் டதனா
 னூறி வண்புன லொண்சுவை யமுதெனப பெருக
 வீறி னாதந் றடாகடுமான றியலபுறக கண்டே
 யாறு குடிசைய யகத்துளவைத தப்புன லாடி ந

செய்ய மாணிககத் திருமலை தனைவலஞ் செய்து
 மீதுறறுப பசும துவாரததாற சாராதே
 யையன் பாதபந் கயங்களை யனபொடு வணங்கி
 யுய்ய மாறுபற பலதுதி யொருங்கெடுத்த தோதி ச

இமய வல்லிதன் னிருபத முளரிக ளிஷறஞ்சி
 பம்மவில் காதலி னைங்கா னடிமலா போற்றிக
 குமான் சோடி கும்பிட்டிக் குழகன்வீற றிருக்குஞ்
 சிம்மய மகாபலகா சிகரத்தை வலஞ்செய்து மகிழநதே ௫

இனை வர்றமா ருதம்பல பருவமங் கிருந்து
 முனைவன் சேவடி முதிர்ந்தபே ரனமினாற் போற்றித்

துனியி லாத்வம் பற்பல விபற்றலுர் துளங்க
வளையும் வாரசடை மௌனியான் வந்துதோன் தினனும்

காள கண்டமுங் காதல நான்குமுகக் கண்ணுர்
தோனி னீனிலாச் செரியுமுந் துளும்வான் சுடிகை
வாள ராமணிப் பணியுமுத் துளமும் வபங்க
மீனி மால்விடை மேல்வந்து தோன்றும்விண் னாவின்

உலவை வேந்தன்முன் கண்டன னுவகைமீ துளத்
தொலையி லாதபே ரன்பினுற் றுணைபடிக்க கமலந்
தலையிற் சூடினா றன்னையு மறநதன னாகி
யலகி லாதன வருகதுதி பறபல வறைநதான்

எண்சீரடியாசிரிய விருததம்

கங்கை தானே சாணஞ் சாணங்
க்ருண நிறியே சாணஞ் சாணம்
பொங்கா ழியினஞ் சுண்டாய் சாணம்
புரமுன் நெரிசெய் தருள்வரீய் சாணம்
வெண்கா லீனபன் றடாத்தாய் சாணம்
விறகா மனைமுன் லென்றாய் சாணம்
மிக்கா தர்வா ரொதாய் சாணம்
மிரதஞ் சலனே சாணஞ் சாணம்
மருவா ரிதழித் தொடைபாய் சாணம்
வாரேனா ரணிமா மணியே சாணம்
முருவா யருவா யுறைவாய் சாணம்
மொருநான் மறையின் பொருளே சாணம்
கருவா யுலகந் தருவாய் சாணம்
கண்முன றுடைய கனியே சாணம்
மிருளா யொளிபா யியல்வாய் சாணம்
மிரதஞ் சலனே சாணஞ் சாணம்
கல்லா லடிவாழ கனியே சாணம்
கீமலா சன்னுக் கரியாய் சாணம்

வாயு பூசித்த சருக்கம்.

கஜ்லார் பாவப் படுவாய் சரண
நானு கலையும் நவில்வாய் சரணம்
வில்லா துதலாள் பாகா சரணம்
விடைமேல் வருவாய் சரணஞ் சரண
மெல்லா வுலகு நிறைவாய் சரண
மிரதனு சலனே சரணஞ் சரணம்

எழுசீரடியாசிரிய விருததம்
மெய்மயி ராடும்ப நாத்மம பேற
மேதகு மின்னன துதிக
னையன்முன னியமபிச சதாகதி புணிய
வண்ணலு ம்வண்முதம நோக்கி
யுய்யநீ மனததி லுன்னிய வரங்க
ஞரைத்தியென ரேதலு நாயேன்
வையமா ருட் மேருவைப பெய்தத
மாசொழித தருளுதி யெனருக

என்றலு மிறைவ னவவர முதவி
யீடுசால் பிராணனோ டபான
னென்றிய வியான னுதானனே சமான்
னாககமார நாகனே கூமன்

தன்றருக ககலாக் கிருகரன் நேவ
தத்தனே தனஞ்சய னென்னும
வீவ்னறிகொ ளீரார தருவநீ யெய்தி
மேதினி புரநதுவாழ கெனருன

புங்கலன் பின்னுந் துலாமதி யத்னகட
பூரணப் பக்கத்தி லுனது
பங்கமீ தீராதம படிநதவா படிறு
பகருதல பிறாபொருள் கவர்த
விங்கிவை யாதி கரிசகன் றய்வ

வின்னருள் புரிசுவ மென்ன
வங்கவற் குரைத்தே விலங்கத்துட் கார்தா
னனயிலா வருட்பெருங் கடலே

கக

அண்ணலவான் கருணை யிருந்தவா றியம்பி
யதிசய மென்றக மகிழ்நது
வண்ண மாணிக்க மலையினைச் சூழ்ந்து
வந்தனை பலமுறை புரிந்து
கண்ணகரு குளிர நோக்கியே பிள்ளுங்
கைதொழு தனிலவன் சென்று
நண்ணினன றனது பதியினை யெனரு
னறறவ முனிவரு நயந்தார்

கடு

அனிலவ னன்பாற பூசனை யியற்றி
யண்ணலி னருள்பெற்று மீண்ட
புனிதநற காலை படித்தவர் படிக்கப்
பொருளபல வழங்கிய துயோ
ரினிதென மகிழ்ந்தோ ரெழுதியோர் கடல்கு
ழிப்புவி முழுவதும் புரநது
பனிமதிக கண்ணிக குழகன தருளாற்
பரானநத வாரியிற படிவார்

கக

வாயு பூசனை புரிந்த கருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்

ரு-வது ஆதி சேடன் பூசனை புரிந்த சுருக்கம்.

ஆறு சோடியாசிரிய விருதம்.

மாருதம் பூசை செய்து வரம்பெறு காதை முற்றுஞ்
சோருதல் சிறிது மின்றிச சொற்றனை சூத விப்பாற
ரூரணி சுமந்த சேடன் றறபான் றனைபபூ சித்த
சீருரைத் திடுதி யென்ற ரவனுமச செய்தி கொலவான க

மதவலி வாயு விசன் டலாடி பணிந்து மாக
கதுமெனப் பெயாதத மாற்றங் கதவடுகமுஞ் சேடன்கேட்ப
விதமுற மகதி நலயா முிருந்தவ னுரைத்த லோடுந
திதமுறு மிமையோ முன்னந தெரித்ததுகருதியன்னோன்

பார்ப்பன வேடங் கொண்டு பாயிசை யெமடி ரானை
சோத்தளி பலவுஞ் கென்று சேவிக்கு நசையான மேல்பாற
காக்கடற சூலத் தோசார கடிபவெம பிறவி நீங்கக்
கூர்த்தமெய்த தவத்தோர் போற்றுவ கோகன்னஞ்சென்று
வாழ்த்தி ந

*பிருகுகன் னத்தி னோடு பிரபாசம் பணிந்து போற்றி
மருமலர்ப் பொதுப்பா மந்த ராசலம வணங்கிப் போந்து
மருவி பாய் பிரம சைய மனந்தசை யமுஞ்சென நேத்திக்
கருதுசோ மேச மோங்குங் கபிலேசம் வணங்கிப் பின்னர் ச

தூயகே ரளத்தி னுற்ற சுசீரதிர மயேந்தி ரத்தோ
டேய்கு விளவண் கான மிறைஞ்சிறந் கதந் ஆப்போ
ராயபார்ப் பதீசம் போற்றி யழகுறும் விபாத சாலை
ராயம் னுறையும் வேத நகரங்கோ மேசம் போற்றி

ரு

திருவாட்போக்கிப் புராணம்.

சந்தாநதிதி தத்திற றுலக்கவி னுசி யோடவ
வந்தமில் பதிக்குத தூய வங்கியந திசையின் மேவு
மந்தமா ருதமு லாவு மாகத வனஞ்சூழ வந்து
கொந்தலா ப்வானிக கூடற குலக்கா தொழுது மாதோ

சேயிதழ்க கமல பீடத் திருமகள் வனமவ ராகித
தூயசக கமலி சாலைத் தொலபுகழ்ப பிரமம வாழத்தி
பேயவண் கவேத வெறபை யிறைஞ்சியெம பெருமானமேவு
நேயமார திருகூ டத்தோ டானிலை நேசித தேதகி

கொலையுமபொருப்பிற பஞ்சக குளிரதத்திர ததநதோயந்து
நலைறப் பள்ளி நாதா நாணமலாச சரணம போற்றி
யொலிலைவே தாச லத்தோ டோகருமீக கோயு மேத்தி
யலெறீரத் தருளக் டப்பா டவிபுகுந தடைவின் வாழத்தி ஆ

முத்தொடு வயிர முநதி மூரிலெணை பருப்புப் பிலிக்
கொத்ததுடன் சந்தம வாரிக குங்குமக் குறடு விகி
ததநூர்ப பொன்னித தெனபாற றாதலமுழுதுமபோற்றும்
வித்தகத திருமா னிகக வியனபொருப் பதனைக் கண்டான்

கண்டபின் னையை வெற்பைக் கண்ணினை குளிர நோக்கித்
தென டனப் படியின் விழநது சிந்தனை மகிழ்நது போற்றி
வெண்டி ரைப் பொன்னி முழுகி விழைவு மீதார வெயதி
யண்டாரா யக்னைப் போற்று மாயையா லாகு செல்வான

அத்திரி வியாதன காததி யாயனன் பரதது வாசன்
வித்தகத ததீசி காததி மேனிய பிருகு மேலோன்
புத்தமு தாச னிப்போப புனிதன்மா தவங்கூர் கறகி
வித்தகை முனிவ றங்க ணிருந்தவ மியற்றக் கண்டான்

அன்னவா தம்பைப் போற்றி யனுமதி பெற்றுச் சேடன்
முன்னவன் சிகரத தேறி முதலவிசந நிற்குத் தென்பாற்
றன்னுடைக் காவக டம்மாற றடாகமொன் றனமகது மூழ்கிப்
பின்னாமும முனராகுழ் வந்து பெருந்தகை கோயிற் புக்கான்

புகுந்தடி வணங்கிக் கண்ணீர் பொழிபடுமப் புளகம் பூப்ப
மிசுந்தபே என்பாற் போற்றி வெய்பவன் மீர்த்தந் தன்னைத்
திகழ்ந்தநூற் றெட்டுக் குமபர திவ்வலிங் கத்துக் காட்டித்
தகுமபுது மலாகள் கொண்டு தற்பரன் றின்ப்பூ சித்தான் கந்.

பூசனை புரித லோடும் புண்ணியன் சருணை பூத்து
நேசமுற நெதிரின் நேத்து நெடுமபணி வேந்தை நோக்கி
யாசைபா யினயா மீது மறைதியென நருள வன்னே
னீசனே யெந்தாய நின்றாட் கினியவன் பென்றும் வேண்டும்

ஆயினு மேருக் குன்றை யனிலவ னலைகக யநு
நாயக நிமித்த மாகி நண்ணிய வனைய தீமை
போயகன் நிமித்த வேண்டு மென்ன லும புனித னல்கி
யேயுமவென் விடைமே லுற்றோனிவிவகத துட்தாரதானன்றே

சேடன்கூ மகிழ்விதறன் சிகாமணி யினத்து ளொன்றை
யாடகப படிமே லீசாக கணியினக் காக வைத்துத்
தோடவிழ் கொன்றை யெமமான றுணைபடிக்கமலம்போற்றிப்
பிடுடைத் தனது செம்பொற் பெருபதி புகுந்தான் மன்னே

கள்ளவிழ மலாபபூவு காவிற் கற்பகக காவு மானி
னெள்ளருங் காம தேனு வென்பதும புணரி னன்னுட்
டள்ளருங் தீம்பால வெள்ளத தடங்கட லதுவும போல
வள்ளல்வாழ் திருமா ணிக்க மால்வரை சிறந்த தன்றே கா

தீதினமா திரத்திற காயத திரியுதிண் ணிபகுன் றத்துப்
போதவிழ்பொ துமபாகுமுத பொன்னெடுங் குவடி மாறறுண்
மேதகு கவகை யாறும் வேந்தருண் மனுவும போல
மாதவா புகழமா ணிக்க மால்வரை சிறந்த தன்றே கஅ

அரியதீஞ சுவைக டம்மு ளமிரதமு மாத ராருட்
பொருவிலா விமைப மீன்ற பூவகுழ லணங்கும் வாச
விரிமல ள்ஹறுட செம்பொன் மேதகு கமல மும்போல்
வரமிசு திருமா ணிக்க மால்வரை சிறந்த தன்றே

அருவிபாய் மேருக் குன்றத் தாயிரங் குவட்டி ஊன்றும்
பெர்ருவின விவரம் பாதிப் பொற்கி ரங்க லோந்து,
முரைசெயி னதிக மாகு மோதிய வவற்றி ஊர்ளு
பருவளர் திருமா ணிக்க மால்வரை சிறந்த தன்றே ௨௭

தொழத்தகு கன்னி மாதச் சக்கில பக்கத் துற்ற
விழுததகு சதுர்த்தி தன்னின் மேதகு நாக தீர்த்தத்
தொழுக்க முற்றடினோர்க ளுமாபதி யன்பர்க் கின்னா
விழைத்தவத தீமை நீங்கி யிமையவாக் கிறைவ ராவா ௨௮

சூரிய குண்டந் தன்னிற சூரிய னுயர்வா ரத்தி
லாவயிக் காடி னோர்க ளருட்பிணி யெவையும நீங்கிப்
பாரிடை லொடிது வாழநது பாம்பான் கருணை தன்னாற
சோகெழு சுவாக்க மேவிச செவ்வமுற நிருப்ப ரனறே ௨௯

பொறிப்பண்ப பாந்தன வேந்தன பூசனைப் புரிநது பெயமான்
றிறத்தருள் பெறற் காதை செபயினா தெளியக கேட்போர்
கறைகளத தூகந தனனாற கதுவுத வினறிப பாாமேன்
மறுககமற நிருநது நாதன மலாடி நீழல சோவா ௩௦

ஆதிசேடன் பூசனை புரிநத சருககம்

மு ற றி ற று

ஆகத திருவிருத்தம் ௨0௨

கா-வது இந்திரன் சாட விமோசனச் சருக்கமு

கல்கிலைத்துறை

என்று சூதமா முனிவர னிசைப்பமா தவத்தி
நன்று நீயினி யுயர்புகழ நாகராட டிறைவ
றுன்று பாவவி மோசனஞ் சொற்றிடு கெ
ரோன்று மனபினு லமமுனி வரனெடுத்தி துரைப்பான் க

கலிவ்ருததம்

அறைடேல் எனடநதுபுத தமிாதம விண்ணவா
பெறுவதற் கெண்ணிமுன பிறங்கன் மந்தரஞ்
செறிவுறு மததெனச சோததி வாசகி
முறைதிரி நானென முறறுஞ் சுற்றியே ௨

ரோருதலை மதுகை வாகைவிற
ருனவ ரோருதலை தமது செங்கையான
மோனமெய்த தவத்தினீர் முறுக வீரத்தலுப
பேனமுன் னமுநதிரைப பெற்றி கண்டுமால ௩

தோடவிழ்ந திளநறாத துளிக்குந தாமரைக
காடுபூத தனையவன் கையி ரண்டினால்
சுறெப் பற்றின் நீர்த்திட் டானதிற
பிறெப்பிறந்ததிப பெற்றி முறறுமே ௪

மருப்புரான் குடையமாக் களிநு வரம்பரி
தருக்குல மணிக்குவை சங்க மியாவரும
கிருப்புறு நிதிகளவார விசி விம்மிய
வருப்பிள வனமுலை யாடபை மாதாரர் ௫

அம்புயா சனததில்வீற் றிருக்கு மாயிழை
விம்பவா யகலிகை விளங்கு வான்முதி

யிமபா ரேக்குறு மினிய புததமு
துமப்ரு மகிழ்வுற வுதித்த வென்பவே க

வண்டுழா யலவகலான் ~~யா~~ வேரதனுக்
கொண்டிற லதுபெற வுவரது நலகியே
தெண்டிபாப பிறரததெள் ளமுதொ டைந்துபூம்
புண்டரீ கைபையகம பொலிய வைததன்ன எ

தெள்ளறல படநெரி செழிந்த நீக்கரு
மாளிருள குடிபுக ~~யா~~ வேரதுதேன்
றுளளிகொள் காரினைத் துறரது காவெல்லா
மொளளிய கருங்குழ லெழிலெ றிப்பவே அ

முறறுறு விளமதி முகைழ பேசிவான்
விறிறம பழிததுவில வீசு பட்டமு
முறற்பொற சுடடியு மொருவகு சோசிறு
நெற்றிகோக கினருபிா நிறையொ மெண்ணவே க

இருங்கடற றிணாபினை யிகழரது காமவேள
பொருங்ககைச சிலைபினைப போன்று வேபசிலைக்
கொருங்கினை போகிககத திரிகைக கொத்துறு
கருங்கொடிய புருவமோ கனிந்து காட்டவே உ

சேலெனப பிறழ்ந்தரி சிந்தி வெம்முனை
வேலென மிளிர்நதுமான வெளக வெண்ணிலாக்
கோலினை யொதகிரு குவளை வென்றகண்
மாலபுரிந தனவகறகு வாகை சூட்டவே கெ

எள்ளிளம் பூவினை யெளளி மெனகுமி
னொளளிய பேர்தைவென நொழுகு பொறகொடி .
தளளிய நாசிபச சோந்தி தன்னுருக்
களளியல புரிநதொளி கனிந்தது காட்டவே கெ

வண்ணமென கபாலமோ ரிரண்டு மாரவேள
கண்ணடி யாமெனக் கவின வாரந்துலாய்த

தண்ணெனும் வள்ளையந் தண்டு மூசலு
நண்ணிய காடுதன நலம்ப னடப்பவே

௧௩

தொண்டயங் கனியுங்கிஞ் சுகமுந் தோழமை
கொண்டசெம பவளவாய்க் குமுதம் வென்றிடத்
தண்டள வத்திள முகையைத் தண்ணகை
வெண்டா ளாதொடும வென்றி கொள்ளவே

௧௪

மறுத்துடைத் தொளிகிழ மதியின் வட்டமு
நறைக்கம லத்தலா நலனு நாணுற
நெறிப்பட நோக்கியோ நெடுநக ணைக்கெல்லாரு
சிறைப்படுத தியமுசஞ் செவவி காலவே

௧௫

நாகுடன் பழகுபு நானம ஆசிமென்
பூகமொத் தருமணி கடைநத பொறபின
தாருநன சமுத்தணி யணிநத ரபபைமா
ரோகைகொண டேததநீ டொளித ன்ழககவே

௧௬

வேயினைப் பழித்ததோள விலகி விலவிட
வேயுமுன கைகளயா மெழிலக வற்றிடச்
சேயொளி யங்கைசெந் காதள போனமென
வாயுமெல விரலகெளிற் றழக ளிககவே

௧௭

பொருப்பொடுங் கசசனைப் பொருது பூரித்து
மருப்பினைப் பழித்துவேள மருட மாமெனக்
கருப்புாக ~~சாபவன~~ செய்த பூண்டுலை
புருப்பசி தனையு முளமு ருக்கவே

௧௮

ஆலிலை தனைவெறுத் தரிகை போன்றொரு
நீலரோ ~~பாபவன~~ நிலவ ரேகைமுன்
னேலுறு திரையென விலக ரீசசுழி
மான்று முநதிமேல் வயிறு பொறப்பவே

௧௯

மின்னென துடங்கிமென கொடியின் வீற்றித்
தின்னதிங் கெதுவேன வெவாக்குங் கண்ணுறு

தன்னுண் ணிடைகளை யஞ்சம் வல்லவன்
மன்னியொத் தலர்முலை தாங்கி னையவே

௨௩

வாளராப் பணமென வயங்கு தேரெனக்
கோளிலாப் பசும்பொறை குபின்ற தட்டென
வேளையா ளாகவே விற்கு மல்குல்வண்
காளையா டவர்களைக் கருத்து ருக்கவே

௨௪

வாழைத்தண் டெனத்திரண் டிற வான்றுடை
வேழத்தின் நடக்கையை வென்று விற்ற
வாழத்தண் புனறிரி யலவ னொத்துல
கேழுக்கு மான்முழை தாளி னைக்கவே

௨௫

கிளைவரால் வென்றுவேள் சினனம் போன்றுமெய்
முனைவரா னவர்களு முடிவ ணங்கவே
புனைகுலாந தூணிமபப பொருது பேரெழில்
கனியுமா நிருகனைக் காலவி ளங்கவே

௨௬

பாடுபொற் றாகினைப பழிதது விற்றுப
புரைதவிா புறவடி யாமைப பொறபுற
விசலசெழும பவளத்தை வெல்ல மெல்லுகிற்
தாளமொத தடிபஞ்சின றகையை காட்டவே

௨௭

நின்றன ளகலிகை நின்ற காலேபி
னன்றறி கோதம னயததை நோக்கியே
மன்றவந தூளினுன கொடுபப வாசவ
னின்றெனக் களிததுயி ரெனக்கு நல்கென்றான்

௨௮

வாசவ னத்திறம வகுப்ப மாயனு
நேசமுற் றீராமபுன னெடி தீ முழ்கினே
ரோசையிற கொண்மினென் றறைய வாங்கவ
ரோசைபெற நுறுபுல லொருங்கு முழ்கினர்

௨௯

வெள்ளைவா ரணப்பகட் பிழவன் வெள்ளீ
ருளபுகுந் தொய்யென வும்பர் தோன்றினான்

- பள்ளரீர்க் கிடந்தனன் பாசி கோளாயுற்
றள்ளல் பாய்க் திடமுனி யநேக கற்பமே ௨௭
- மொய்குழ லகலிகை மோக வாரியோ
டொய்யென வாரியி னாழி முழ்கினை
பொய்தப வினியவள் போக வாரியிற்
செய்தவ முழுகென்றான் நிகிரி தாவகினன் ௨௮
- இவவகை யிசைத்தலு மெழுந்து மாதவன்
மொவலவ குழலிபை மணநத் மறறவா
செவவிய புதுநலந தினைததுத தேக்கெறிந
துய்வகை யவவயி னுறைநதிட் டானரோ ௨௯
- அன்றுதொட டகலிகை யங்ம் பூண்டுயா
குன்றென வருமுலை கொடுத்த காமநோய்
தன்றலை மேற்கொளத தளாநது வாசிவ
னென்றல பறபல வுளததி லென்னுவான் ௩௦
- பஞ்சஞ்ச மலரடிப் பாவை தன்னையோ
வஞ்சஞ்செய் தாயினு மணதது மிபாமென
நெஞ்சுகொண நிருக்குயி னேரு மாறுகொண்
டஞ்சநதுஞ் சிருளிர்கூ யாததிட் டானரோ ௩௧
- வரிக்குயி லுருககொடு வந்து கூவலும்
பொருககென வெழுநதுநற புனித மாதவின
குருக்கிளா நதிக்கை குறுகித தண்புனற்
றருககொடு துயிலுமத தன்மை கண்டனன் ௩௨
- மெயமுனி ஞஞ்சமீ தென்று மீளலும்
மொய்யமையி லுவனுருப் புணர்நது வாசவன
மொய்யமலாக குழலியைக் கூடும வேடநைபாற்
கைமலர் பறறினன கரிசு பறறினான் ௩௩
- சாசறு முனிவனக் காலெ யெயதலும்
பூசையாய்ப் போந்தனன் போத மாதவன்

கோசமா யிரம்பெறு கென்று கோபித்தான்
வீசுவ னவ்வகை மாசன் டானரோ

பூம்புனற் பொய்கையுட் போந்து நானினுற்
றேமபொதி தாமரைச் செவ்வி யாரிதழ்
தாமபொதி பொருட்டினிற் றங்கி னுன்புந்
தோம்புத லின்றியின் [redacted] ரையவே

பூங்கொடி தன்னையும் புனித மாதவ
வீங்கருங் கலவியி னெறியி னுவிவன்
நீங்குசெ யிநதிர னென்று தேரியு
மாவகுடன பட்டனை பேதை யாதலால்

கல்லுருகி கொண்டுவன் கிடத்தி காருத்தன்
மெல்லடித் துகளுறம வேலை காறுமென்
றல்லுற றிடச்சிபித தறவ னீங்கினு
னெல்லையில பருவமெல வியலும வைகினுள்

இறைமக னின்மையீ னீண்டு தநதிருக
குறைபட வானவா குழாமுங் குன்றின
வுறுமழை பொழிதலா லுண்டி யின்மையா
லறைகட்ட லுலகமு மழுங்கி நொந்ததே

விண்ணவர் குரலுறு மெலிவை நோக்கியப
பண்ணவாக் கிறையவன் பழியி னீங்குபா
றெண்ணினன் பொய்கையக கரையை யெய்திவா
னண்ணலைக் கூவினு னன்பு கூரவே

மந்திரி கூவலும் வான வேரதனு
மந்தயி லுவகைபா ருருகு நண்ணுதற
கெந்தைசா பத்தினு லேத முறறுநா
னைந்தன னீக்கொணு நாண்ட தெத்தே

வருவதன் முன்னமே மாசு ருவகை
பெரிதூகித தியல்வது பெருமை யவ்வகை

பொருஷினை யினியல் மதாழித்தற் கோர்வது
செருமமுன் றுரைத்தனன் னேந்தனும்

சக

நன்றென மனங்கொளா நான நீங்குறச்
சென்றெதிர் வணங்கினன் வணங்கிச் செல்வநீ
யின்றெனக் கினியருள் புரிதி பென்னவே
ஒன்றல பற்பல வுரைத்திட டானரோ

சஉ

உரைத்தலுஞ் சூர்குரு வுவந்து விசுவெண்
டினைக்கட லுடுத்தித் தீகிற் றெய்வதப்
பருப்பதம் பற்பல பதிகள் பற்பல
மருக்கீளர் நதிபல வருந்த லென்கொலீம்

சஉ

வெள்ளியங் குவட்டொடு விளங்கு மத்தாம்
வள்ளல்வீற் றிருநதருண் மல்லி கார்ச்சுணங்
கள்ளவிழ் பொதும்பர்கற் குடிவிண் கீளத்தி
யெள்ளருங் கழுக்குனற் மிடப மால்வரை

சஉ

அருணையங் கிரிதிருத் தணிகை யார்மலர்த்
தருவளா கொடுமுடி தாவி லாதநற்
றிருவளர் கொல்லிகற் றிருச்செங் கோட்டொடு
பொருவினிக் கோய்மலை பொதிய மால்வரை

சதி

பழமலை சிராப்பளி பழனி மாமலை
கிழைவுறு பங்குன்று வியன்ம பேந்திரர்
தழைக்கழு பொதும்பர்குழ் சைய வெற்பொடு
குழகன்மே வியதிரி கட மால்வரை

சஉ

ஏடகிழ்த் தளியின மினிதி னேழிசை
பாடலும் புதுமதுப் பாயுஞ் சோலைசூழ்
கேடில்கே தாரம்வான் கிளருந் தன்பொழிற்
பீடுறு மாதனப் பெரிய நீள்வரை

சஎ

கன்னலுந் தேறலுங் கனியு மாமெனச்
சொன்னலந் திகழ்வரைத் தேகை தன்னொடும்

பொன்னிலங் கவிச்சடைப் புனிதன் வர்த்துறு
மிந்நில வரைகளு மினிதுண் டாமரோ

௪௮

வரந்தி காளிந்தி வாணி பற்குனி
சரபுவா னதிதிருப பெண்ணை சங்கமா
ருரைபெரு கண்டகி யோடு தண்புனற்
புரையிலகோ தாவிரி புனிதரீப பம்பை

௪௯

துங்கபத் திரைநில சோணை காவிரி
புனற் றரிதிபுனற் பாலி மாந்தி
பொங்குதண் புனல்வகை பொருளை யேழுதீர்
சங்கமார நதிபல தாமுண டாமரோ

௫௦

காசிவீ மேச்சுரங் காஞ்சி மாந்தா
தேசலாஞ் சிதம்பரந் திருக்கு டந்தைம
மீசனா ருநந்தரு ளிஷ்டிய மாணகக
வோசைகூட மறைவன் முற்ற வாஞ்சியம்

௫௧

வயங்குமெண் காடிடை மருத மாநதுறை
நயங்கொளசீர் காழிமா யூர நன்னிலம்
வியந்திடு நாகைநள ளாறு வீறுசால்
பயன்புரி தேவையை யாறு பாம்பணி

௫௨

ஆனிலை யுயரவி னாசி யனபிழை
கோனுறை மகோதைகீழக கோட்டங் கூடலபூந
தேனுலாம வேய்வனஞ் சேது வேழுதல
வானவ னமாபதி மற்று முண்டரோ

௫௩

ஆதலாற் பருப்பத் மனைததுஞ் சூழ்வந்து
சீதரீர் நதியெலாஞ் சென்று மூழ்குபு
கதாலாற் பதிடல கண்டு கைதொழு
தேதரீ போக்குதி யிரங்க லெனகோலாம்

௫௪

இருநதவம் புரிநதுளோர்க் கெய்து றுகொ
னருநதிறற் கொற்றமு மளவில் செல்வமுந்

திருந்திய ஞானமுந் தீதின முத்தியுந்
தருமுயர் கற்பகந தவமென் றோதிபால் ௫௫
இன்னன மந்தன னியமப வானுளோ
மன்னனும வந்தடி வணங்கி வாய்மையான்
முன்னவன் பதமலர் முடியிற சூடுவா
னன்னவ னுறைபதி யனைத்து நண்ணினான் ௫௬

எய்திவா னவாக்கிறை பாண்டு பறபல
செயதவம புரிந்தனன் செலலாக காலையி
லுய்யுநா ளெய்தலு மோங்கு மாணிக்கச
சையரோ கண்டனன் தளர்ச்சி காண்கிலுன ௫௭

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம

காண்டலு மகவா னோக்கிக் காகம லங்கள் கூப்பி
முண்டெழு மனபாற பொன்னி முழுகிமுன றிலக மேததரு
சேண்டொடு திருமா ணிக்கச செழுமலைச் செம்பொற கோயி
லீண்டொளிப பிழம்பை யுடறு னிருமையுமபெற்று னேற்றான
முமமுறை வலஞ்செய தனனோன முடியினா படியிற்றமுநதே
யமமலை தனனி னேறி யண்ணலசந நிதியிற பினனாக
தெம்முனை கடந்த வேந்தன சேவடி வணங்கிப் போற்றி
மெய்யடியி முகிழ்ப்ப நோக்கி விழிகணீர் பொழிய நினான்
நின்றவன மீட்டு மீட்டு நித்தனை வணங்கிப் போற்றிக்
கொன்றையஞ்சடையோனீண்டுருடிகொண்டு வாழ்வுனென்றே
யொன்றிய வுளதத னாகி யுறுதவன சபித்த சாப
மின்றெம்க் கொழிப பதிந்த விரத்தின கிரியென றோநதே கூடு
வசசிரப படையி னுலம மாணிக்க வரையின் பாககா
செச்சையங் ■■■■■ மார்பன் தீர்த்தமொன றமைத்தவவெறபி
■■■■■செயிற நேவ தீர்த்த மொனறுகண் மெயர் வேலை
யசக்தன் மதிக்க வந்த வமிர்த்ததா னிறைத்து மாதோ ■■■■
பைந்துழா யலங்கள் மாயன் பாறகடல கடைந்த வஞ்ஞா
றைந்தரு வுடன்வரீ துற்ற வாயலேம புமைக்கீ சானச

சுந்தரத் திசையி லுன்றிச் சுதையினும் பூர்த் தன்பாற்
சுந்தையின் புறவி லிங்கஞ் சிறப்புடன் றுபித் தன்னோன் ளை

மறிநிறைப் பொன்னி முழுவ வச்சி தீர்த்தந் தோய்ந்து
வெறிகமழ் தேவ தீர்த்த கிபன்றடம் படிந்து முக்க
ணிறைவனை வலஞ்செய் தேத்தி யிமையமா தினையும் போற்றி
நறைகமழ் கிமப நீழ ணண்ணியஞ் செழுத்து மோதி

விண்ணவர்க் கிறைவன் வேத விதிமுறை வழுவா தன்போ
மெண்ணெகிழ் மேற்கொண் டியிர்க்குபி றாகு முக்கண்
பண்ணவற றொழுது போற்றிப் படிமவேட டத்தனாசிப்
புண்ணிய தேவ தீர்த்தப் புடைபினோர் குகையின் வைகி

இடையுற் பிவகலையும் வாயு சிபங்காத படிம டக்கி
யடியினு ணை மூட்டி யநாடி யிடையே போக்கி
முடியிலா ஈழுது தேக்கி முபறசெயான் றுணு மின்றித்
தடையிலாப் பிரமா னந்தத் தன்மய மாகி யுற்றான்

பருகமொன் றினைய வாறு பண்ணவற் கிறைவன் வைகத்
திருவிளம் பிறையுங் கவகைச செம்பொனீண் முடியு மல்க
வருள்பொழி முகமு மாணு மடல்கெழு பாசு மேர்த்
காதல மல்கும் கண்டமுங் ககிள்கொண் டோங்க

புலியத ளசைத்து வெய்ய பொறிப்பண்ப பணிகள் பூண்டு
நிலநவாளி பார்தா லென்ன நீறுமெய் விளங்கப் பூசி
யிலையி விதழி மென்பூ வேடவிழ் தெரியல் சூடி
மலைமக ளொருபால வைக மால்கிடை மீது வந்தான்

வந்தெதிர் தோன்றி நின்ற வள்ளலை யான வேந்த
னாதமி லுவகைக் கா வடிமலர் முடிமேற் சூடிச்
சுந்தனை மகிழ்ந்து மீண்டு சேவடிக் கமலம் போற்றி
பெந்தையே யுப்தே நென்ன விண்ணம் வழத்து வின்றான்

புரிசடை முடிமேற் கங்கை புனைந்தருள் குழகா போற்றி
யருவிலி யர்க வேளை யருத்தகண் ணுதலாய் போற்றி

பருதியுமதியு மாறும் படரொளி விழியாய் போற்றி
 'யருமறை யனைத்துஞ் சாற்று மத்தனே போற்றி போற்றிகூ

சங்கவார் குழையுந் தோடுந் தரித்தரு ளிறைவா போற்றி
 வங்கவா ரியினஞ் சுண்ட டணிமிடற றமனா போற்றி
 சிங்கமா யெழுந்த மாலை சிபுளா யடாததாய் போற்றி
 வெங்கண்மான் மழுவோ டேறதும் கிமலனே போற்றி
 போற்றி ௭௦

அருந்திற லேனக் கொம்போ டாமையோ டணிந்தாய்போற்றி
 திருநதுணை மணிச்சக சாகச சீறா வசைததாய் போற்றி
 பொருட்பகை மேற்கொண் டிறற புலியத னுடுத்தாய் போற்றி
 கருங்கயத துரிவை போராதத கடவுளே போற்றி போற்றி ■■■

தூயபல கோடி வேதந தொடுகழல விசித்தாய் போற்றி
 மாயன்கண் ணிடநது சாததும் வனசச்சே வடிபாய போற்றி
 காயழ லெனன வந்த காலனைக் காய்ந்தாய போற்றி
 தேய்வுற மதியந் தேயதத செல்வனே போற்றி போற்றி ௭௨

மூப்புர மெரித்தாய் போற்றி மூலகா ணனனே போற்றி
 திபபிய வடிவாய போற்றி தேவாதந தேவே போற்றி
 பொப்புமை கடந்தாய் போற்றி யுறுதவப பயனே போற்றிக்
 கப்புடைச சூல வைவேற காததனே போற்றி போற்றி ௭௩

அக்கா வணிந்தாய் போற்றி யகிலமு மானாய போற்றி
 செக்கர்வா னிறத்தாய் போற்றிக் செங்கண்மால் விடையாய்
 போற்றி

நக்கனே போற்றி யென்னை நயந்தருள் புரிவாய் போற்றி
 தக்கன்றி வேள்வி சாய்த்த சம்புவே போற்றி போற்றி ௭௪

வெள்ளியங் கிரியின் வைகும் விண்ணவர் தலைவா போற்றி
 யுள்ளொளி யாகி நின்ற வொருவனே போற்றி வாசக்
 கள்ளயிழ் கடுக்கை மாலை காதலித் தணிந்தாய் போற்றி
 தெள்ளிய சாம தேசச் செல்வனே போற்றி போற்றி ௭௫

வெண்பொடி யணித்தாய் போற்றி வேதநா யதனை போற்றி
தண்பிறை முடித்தாய் போற்றி தற்பாப் பொருளே போற்றி
யென்கண்வா னவன்க பால மேனதுபிஞ் ஞானே போற்றி
கண்பனே போற்றி யார்க்கு நாதனே போற்றி போற்றி என்

திருமுடித தழும்பா போற்றி செழுமலைக்கொழுந்தேபோற்றி
பொருதினைப் பொன்னி நன்னீர் பொசிவாசி கொள்வாய்
போற்றி

வரையகம் பகிராதுகாட்ட வாட்போக்கி மகிழ்த்தாய் போற்றி
துரிசறு முடியா ருண்ணுந் தூயசெங்கனிவே போற்றி

இத்திறம் வேந்த னிருகணீ ராருயி பாயக
தைததல் முகிழ்கது மேனிக கம்பிதஞ் செயய வன்பாற்
பத்தினை மேனமே லோங்கிப் பணைத்தழப புளகம பூப்ப
நித்தனைப் போற்றி சினறு னிறறலு நிமலன சொலவான் என்

நெஞ்சகத தனபிஞ்ஞு நீபுரி நியமத தாலு
மஞ்செழுத தோதி யோகத தமாநதிடு நிலைமையாலுஞ்
செஞ்சொல கூட துதியி னாலுந் திருவுந் மகிழ்தோம
வண்டு

செஞ்சலில வாகக ளெல்லா மியபுதி யீய்து மெனமுன்

முன்னநின் கருணை யால்வான முறறுறு வாககளி யாவை
யன்னவை யொழிக மேலா மருந்தவன் சாப நீங்கப்
பன்னகா பாண வின்னு பாலிததல் வேண்டு மென்னச
சொன்னகா வலற்குப் பெமமான சுரந்தருள டொழிதல் செய்
வான்

அலாகதிப பருதி வெமமை யாற்றினு மாத வததி
னிலைக்கழு வாலு கததி னிறபதிந் கரிதா லவவா
றுலகினி லெமககுத தீமை யுஞ்றறினு முய்வ ருப்பார்
குலவுநந தொழுமபு பூண்டோர கொளகையிற டிழைத்தா
ரன்றே

இந்திரன் சாப விமோசனச் சருக்கம்

49

ஆதலானம்பா லன்பா லருதவன் சபித்த சாபம்
போதவீ வரிதென் றுலும் புரிந்தகின் பத்தி தன்னாற்
காதலா லிவைக ளெல்லாங் கமலம்பூத் தனைய கண்ணாப்
நீதியிற் காணத் தாதோ நிற்பதி யடைதி யென்றான் அஃ

என்றலு மிமையோர் வேந்த னிறைவனை யுமையா னோடுஞ்
சென்றெதிர வணங்கிப் போற்றிச் சிந்தனை களித்து மீட்டு
மொன்றல பலவும் போற்றியுரைத்தவித்துதியைச்சொற்றோர்
கன்றுறப் புரிதி யென்று னம்பனு மதற்கு நேர்ந்தான் அஃ

சோதிவிவ கத்தி னுடே தோன்றலபுக் குறைய வேந்த
னீதியின வணங்கி நெஞ்ச நிருமல னிடத்து வைத்தே
மாதவா விண்ணோ சூழ மடங்கலந் தவிசி னேறி
வேதனை யெவையுந் தீர வீற்றினி திருந்தா னன்றே அஃ

இந்திரன் சாபந் தீராத விபபெருஞ் சரிதை தனனைச்
சிந்தனை மகிழ்ந்து கறறோ தெரிவுற வெழுது கின்றோர்
அதமி லாழி காவு மகிலமும புரந்து மேலாளு
சாகிர மௌலி பாதத் தாமரை நீழல சோவார் அஃ

இந்திரன் சாப விமோசனச் சருக்கம்

மு ற றி ற் று .

ஆகத் திருவிருத்தம் உஅக.

எ. வ ஷு இ டி பூ சி த் த ச ரு க் க ம் .

அறசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

சூரபதி சூரந தீரநத தூயமாக காதை முறறுந
தெருளுறத தெரிதகா யிப்பாற செங்கதாப பருதி தீரத்த
பெருமைநீ யுரைத்தியெனனப பெருநதவ ருரைப்பப பெம்மன
னிருபந முளரி'யேத்தி யியப்பினுன சூதன் மாதோ

ஒழுமொளி வீசுஞ செய்ய வுதையமால வரையின் பாங்கர்
வழுவினா வளங்க ளெய்து மந்தேகத தீவி லங்கண்
முழுவுலித திரடோள வெற்றி மூரிவெற் பங்காவிண்ணோர்க்
கழிவுசெய்'துழலுந தீயோ ரழலெழ விழிகருங் கண்ணா உ

கணறிய மனத்தோ ரோழு'கடலையுந கடகக வல்லா
நனறியொன றறியா பாரி னுப்பனுற நெவையுந தாங்கும்
பொன்றிகழ சிகர கோடி பொலிந துள வடபான மேருக
குணறையுந துகளசெய கிற்பா கூற்றுக்கோ கூற்ற மனனூ

அத்திறத் தாக்கா தோன்று மலாகதிப பருதி தன்னை
முத்தலைச சூலத தாலு மூரிவேற படையி னும
பைத்தலை நாகம போலும பகழியி னாலும போர்செய
தித்தலைத தோன்று மிகெகண்செய தீ'கழு நாளில்

பேரொளி விரிக்கும் வெய்யோன் பிறங்குதேரிறங்கியோர்நாட்
போர்செய வாற்றா னுகிப் பொருவலி போக்கிப் போக
வோர்வதை யுணர்நது வாளை ரொருங்குவந தெய்தி லெய்ய
காரிந வர்க்காக் கஞ்சங் கவலை யொருவி யின்றே

திங்களக கண்ணிப் புத்தேள் சேவடிக் கமலம் போற்றி
சொங்கவிழ் மலர்க ளேக் குடந்தம்பட் டிறைஞ்சி பேத்திற்

சங்கர னெதிரே தோன்றிச் சமரிடை வெல்லு மாற்ற
விஞ்சுனக் கருளு மென்ன விமையவ ரெவரும் போனார்

சுசனைப் பூசை செய்தா லெததிற மாமோ வென்று
தேசுடைய பருதி வேர்தன் சிந்தனை கவலுங் காலே
பாசவே ரரிது மேலாம் படிமவே டதத னுது
மோசைகூர மகதி நல்பா முறுதவ நவண்வந் துறமுன் ள

உறுதலும் பதங்க னோக்கி யுளத்திடை யுவகை பொங்க
மறுவறு முனிபா லெப்தி வானவ ருரைதத மாற்ற
மறிவுறுத தீடிலு மனனோ னாகதற குபாயந் தோரது
தெறுகதிராச சுடரை நோக்கிச்சிவராசசனைமுறமைசொல்வான்

விதிமுறை சிவனைப் பூசை விககிர கங்க டமயிற்
கதிராவலி விங்கத தாற்றல கடடுரைத் திடுதுங் கீல
மதிகமா மானு டததி லாரிட மதிக மாஞ்சு
துதிபெறு தேவ விங்கந தனனினுந் தூய தாமால

தூயதிவ வியலிங் கததிற சுயமபுவே சுயமபு தனனி
லேபமா விரதன விங்க மிரத்தின விங்கந தனனின
மேய்மா ணிக்கக மேலா மேருவிவ வருமா ணிக்கப
பாயொளி யிலிங்க மேயிப பாரிடத ததிக மாமால

ஆதலாற் றிருமா ணிக்க வசலத்தை யடைநது பூசை
காதல் லுனபின் வந்த கடுங்குர லுருமு தனனா
லேதமின் றுகச செயதே யிராக்கதா தமமை வென்று
வாதவ கீளைதி யென்றே யாழமுனி போயி னானா

வரமுனி போய பினனா வானுரு மேறறை வானந
திரிபவ னினைபப வெய்தித திரைகட லேழும் வெம்பிக்
சூரைபுனற சுருக்குண டோம குண்டமொத தழல வோங்கும்
பருவரை யெவையுந தீயப் பகிரண்ட முடைய மாதோ கட

வந்தரு மேறு முன்னோன் மலாடி வணங்க லோடுரு
சிந்தனை மகிழ்ந்து பெம்மான் சேவடி தொழுது பூசை

யந்தமி லன்பி னாற்றி யாக்கரை வெல்வான் வேண்டிப்
புந்திசெய் தனரீ போநது பூசனை புரிதி யென்றான் ௧௩

என்றுகா விரியின் றெனபா விரத்தின கிரிபைச சார்ந்து
மன்றரீ யெமது பேரால வாவியொன் றமைத்து மூழ்கிக்
கொன்றையஞ்சடையோன்பாதங்குழைவினாற்போற்றுகென்ன
நன்றெனப போநதவ வாறே நானில மதன்க ணெய்தி ௧௪

செய்ய மாணிக்க வெறபைச சோநததி னிருதி திககிற
பையரா முடிமே லுற்ற பாவைகு மூலக மெல்லா
பூய்யவே பதநகை போ லுவந்தாரு தடாகக கண்டு
நைடமா றின்றி பூழ்கி படகு லயததை ஈண்ணி ௧௫

அருசனை புரித லோடு மட்டலனு மெதிரே தோன்றி
விரும்புடை ரீசெய் பூசை வியநதனம வேண்டிற் றெல்லா
முறைததருள பெறுதி யெனன வரும்கே வடிகள் போற்றி
விரிசசிக னாககா போரில வெவ்வது வேண்டு மென்றான் ௧௬

என்றலு முருமை நோக்கி யிளமதிக கண்ணி யெமமான்
நன்றுநன் றெனனச சோதி ஞாயிறு நிருதா தமமை
வென்றிடு மாற்ற நநதோம வெஞ்சமா வினாததன் னோரைப
பொன்றிடப் பொருதி யென்னப் புங்கவ னிலிங்கத துற்றான்

வாய்பா னருளப் பெற்று வானுரு மேறு மீண்டு
திரங்கொளபே ரனபு தனனாற செங்கதிர தனைவந் திததே
அரநதைவே ரறுககும் பெமமானருளபெற்றுவநதேனென்னக்
கரம்பல படைத்தோன் சாலக கடங்கடா தன்மெவன் றுனால்

பகம்பரி யேழு பூண்ட படரொளித தோக டாவி
விகம்பினி விரவிப புததேள விளங்கியங் கியங்கா நின்ற
னசைநதிடு மேட மாதத் தெய்துபூ ரணையி லதத
மசைந்தன னடையுங் காலை யருசனை புரிவ னன்றே ௧௭

அண்ணல்பூ சனையு வந்த வருணன் னிளவ லுக்குக்
சண்ணன் ஞானத் துற்றுக் கடவுண் மால் வரையை பெய்தி

பெண்ணொரு பாகன் பூசை பேணுகி யென்றவ் வாறே
யுண்ணயந் திடியும் பூசை யும்பனுக்கியற்று மன்றே ௨௦

அன்று தொட் டென்றுஞ் சோதியலாகதூப் பரிதி வேந்த
மொன்றிய வசனி தானு முமையொரு பாகன் பூசை
நன்றெனப் புரியு மாயி னலவகொளத தலத்தின மேன்மை
யின்றெவ ருரைப்ப தெனவு நினைபதற் கிலலை மா மீதா ௨௧

கிருப்புட னிரவி தீர்தத மேதகு நாளில் மூழ்கிக்
கருப்புரத தீப மேறறிக் கண்ணுத நனைவந் தித்தோ
பொருக்கென்ப பிணிக ளெல்லாம போக்குவா போசில
வெலவார்

செருக்குட னுலகந் காத்ததுத தேவாதம முன்குங் காப்பார

பாரிடத தினைய காதை படிப்பவா படிக்கக் கேட்போ
போரிடைப் ப்கையை வென்று புவன்மோர் முன்றம
போற்றச

சோபல பெற்று வாழநது தீபபிணி முழுது நீக்கி
மாரன்பே ரழகு வாயநது வானுல காளவ ரனறே ௨௩

இடி பூசித்த சருக்கம்

முற்றிறறு

ஆகத்திரு விருத்தம் ௩௦௩

அ-வ து அ க த் தி யர்

பு சி த் த ச ரு க் க ம் .

கலிநினைத்துறை

விர்த மால வரையடக்கிய விழுதவக் கிழவன்
வந்து பூசனை யுஞ்றறிப மானமிய மினிச்சோ
முந்த மால்வரை முனிவிராகள கேண்மினென் றுரைப்பா
னிந்த வாழில முப்வதற கிருந்தவச சூதன

இடைய மால்வரைக சூததர திசையினி விசைகூட்
தமைய லானிக ரினறிப தாபதா குழுகடுகாண
டமைய வாழ்தரு புடபகத திரைக்கரையடைந்தே
வுமைம னுள்ள தருளிஞ லகத்திய னுறைநாள்

ஆவ மீக்கொள வந்தமா முனிவான் றனபா
ரை தப்பெயா மாமுனி நண்ணுதல புரிந்தே
யிர நெஞ்சின விருவரு மளவளாய வைகிப
பாரீடத்தினிற பதிபல தொழுதுமென நெழுந்தார்.

எழுந்த காசுயீர்தம்பிர பாசமு மிறைஞ்சித
தொழுந்த கைத்தகே தாரமவில வாடவி தொழுது
செழுமபு னறகங்கைத தீர்த்துக காசிசென நேத்தி
யழுந்த மன்பிறை பிரயாகையோ டவந்தி கைதொழுதே

குமப யோனியு நாரத முனியுகோ மதியோ
டிமபா டேவிய தலங்களும நதிகளு மேத்தி
யுமபா நாடுபோ யுறுவந்தா ட்வியுறுவ காலை
வெம்புதி விழிப பிரேதமொன் றககணமே வியதே

உறற போதினி லுளங்குழைந் தகத்திய முனிவன்
மறற விங்கிது முத்திவி டெய்துறு மாண்பா

லற்ற மில்லிவ தலம்பல வணங்கி வந்தடைவ
னற்ற வாவென நாரத னோர் திசை நடநதான்

தேன்று னித்தனை நிபபிய மகதிபாழ முனிவன்
ருன்ற னித்தன் போதலுந தண்டமிழ்ச சலதி
யேன்று தெண்டினைக் கடலினைப் பருகிய வெங்கோ
னன்ற வன்பிறை காவிரி நதிககரை யடைநதான்

எ

அடைநத மாமுனி திருக்கடம் பருதுறை யதனைத்
தொடர்நத வன்பினுல வணங்குபு சுருதிரான முகத்தோன்
படநத பேரோளி வேளவிசெய் தத்திறம் படைத்த
தடங்கு லாவிய காவிரித் தண்புனல முழி

அ

நிறைநத வபுனல் கொண்டுதன் குண்டுகை நிபபி
யறநத வாதவ னைநதெழுத தருணெறி யோதி
விறைநது பேரயப்பிரே தத்தினிற மெழித்தலும் விலவேள்
சிறநத பேரொழில் பெற்றனை நிசையெலாம் வியப்ப

குறிய மாமுனி குண்டுகைப் புனறெளித் திடலும்
வெறிய பிரேதமாக குமபன குதலொரு வியப்போ
வறியிற காரிருட பிரேதமாக குறுதலு மம்பொன
செறியு மடமணித் தீர்த்தமான மியமெலாந தெரிடபா

க0

அததி ருத்தல பானமிய மளபபதற கெளிதோ
முத்தி யாவாக்குக கொடுத்தது முறமைப் லெனறுங்
கததி கைககுழல் பாகனவீற நிருப்பனற கடல்கு
ழித்த ராதலத தெய்பதி யிப்பதிக கணையே

கக

குமப யோனியு மவவுழிக் குழைநதபே மனபா
லுப்பா போறறுறு முததா திசைமுக ன்னி
நம்பன் பூசனை செய்யுதை யததெனிர நணணி
இப்பர் வேண்டிய வாமெலா மியன்முனிக் களித்தான்

02

உதைய காலை யுடபர்கோன் ரோன்றல லவவு
ருதைய மாபுரி யாய்திவ வுலகொலாங் போற்ற

திருவாட்போக்கிப் புராணம்.

வுதைய காலையி லொருங்கலர் தாமரைவதனத்
துன்தய பானுவொத தொளிகு முத்தனீ ரன்றே மக

விடையின பாகனை விடைகொடு மேதகு முனிவன்
சடையின வானதி தரித்தகோன் மாணிக்கச சயிலத்
தடைவி னெய்தின னண்ணறகு மேற்றிசை யதன்கட்
டடையி லனபொடு தண்டிஹை றடாகமொன் றமைத்தான்

கங்கை யாதுய திரத்தங்க ளனைததுமக கணத்திற
பொங்கு தீமபுனற றடமெலாம பொலிவுறத தாபித
தங்கை யாலவிரதத தகரதைபைக் கடிந்தரு ளறவோன்
சங்கை யினறியே மூழ்கினன சந்திதி யடைந்தான் மக

அடைந்த மாமுனி யருச்சுனைக் காயின வெல்லாம
படாந்த காதலா லொருவயிற பாங்குறத் தொகுத்து
மடங்க ளோக்கிதன் பங்கனை மதகியா னத்திற
றொடாநது பூசனை புரிந்தனபா லெதிரினறு துதிப்பான் மக

அறசோடியாசிரிய விருத்தம்

யேயனே யனபு தன்னு னெஞ்சுடை நினைபா தோர்க்குச்
சேயனே யளவி லாத செல்வனே திகிரி தாங்கு
மாயனே முதலாந தேவா வணங்குமா ணிக்க வெறபிற்
றாயனே மததி யானச சொக்கனே போற்றி போற்றி னே

ஆதிபா யனாகி யாவ யகண்ட பூரணமாய் மேலாய்
நீதியாய் நினைவுக் கெட்டா நின்மலா னந்த மாகி
யோதியா வையமு ணாரதோ ருறையு மாணிக்க வெறபிற்
சோதியாய் மததி யானச சொக்கனே போற்றி போற்றி

ஞான்றுதேன் றுறிக்குங் கொன்றை நான்மலாத் தொடைய
கோடும்

வான்றளிக் கங்கை யாறு மணிமுடிக் கணிந்தாய் போற்றி
யேன்று பேரனபு பூண்டார்க் கிடர்புகா வண்ணங் காக்குந்
தோன்றலே மததி யானச சொக்கனே போற்றி போற்றி மக

முத்தனை யினைய வாறு முதறி முனிவன போற்ற
வத்தனு மெதிரேதோன்றி யகத்திடை வேண்டிற் றெல்லாஞ்
சுத்தனே மொழிதி யென்னத தூயமா தவனு மன்பா
வித்தகை வாங்க ளெல்லா மியல்புறக் கேட்க' லுறமுன் . ௨௦

அஞ்செழுத் துண்மை யின்ன மடியனுக் கருளல வேண்டும்
நெஞ்சிடை யனபா லென்று நின்னைமத கியானந தன்னிற
செஞ்சுவே தெரிசித தோராக் சிவகதி பெறுதல வேண்டு
சஞ்சமு தாக வுண்ட நம்பனே யென்று பின்னும ௨௧

துய்யனே மததி யானச சொக்கனே யென்று நாமம
வையகம வழங்கல வேண்டும வபனுகாரத் திகைமா தததிற
செய்யசெவ கதிரோ னுளிற செய்தவென நீர்தத முழகில
வெய்யதீயபிணிக ளெல்லாம விரைநுடன நீர்ததல வேண்டும்.

அண்ணலே யனைய மாதத தாராண கோம யத்தை .
சிரத்தில வைதது மறறிதின் முழகி னோகள்
எண்ணியினை யுதித்த பாட வியலபுற வழததி னோர்கா
கிண்ணிய பவநக ளெல்லாந தீரநதுசீர பெறுதல வேண்டும்

எனறநு மறுகால பாட வேடவிழத் திளநதேன பிலகு
மன்றலங் குழலி பாகன வகுததவவ வாங்க ளெல்லாம
நனநென மலையத துறற நற்றவன மகிழ நலவி
பொன்றிகழ் புனித விநகம புகருவீற நிருத்தா னன்றே ௨௪

சுற்றுமிச சரிதை தன்னைச சநததம படித்து னோராக
ஹறிசைப் புவன மெல்லா நலமபெறப் புரந்து பினனா
கோற்றொடி யாமபை மாதா குவிமுலை தடத்தின் முழகி
வீற்றினி திருப்ப ரம்பொன் விண்ணுல கத்தி லன்றே ௨௫

அகத்தியர் பூசித்த சருக்கம்

முற்றிற்று .

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௩௪.

ஊவது உரோமசர்

பூசித்த சருக்கம்.

குறுமுனிச சரிதை முறறுக கூறின வேறு வேறு
வுறுதிகள் பலவுஞ் சொற்ற யுயாதவச சூத பின்னு
மற்வுறு நெறியி னாலே யுததல மான்மி
னெறிபெறத தமிழேக கேட்ப நேயமுற றுரைத்தி யென்றார்

மாதவ ரினை வாறு வகுத்தலும புராண முற்று
மோதிரன் குணாத துபோ னுரோமசன் சரிதை தன்னைப்
பாதிவெண் டிதிடஞ் சூடுமபரம்பரன பாதம போற்றி
காதலாற் றுறவின மிக்க கடவுளாக குரைக்க லுற்றான் உ

திக்கரு நான்குங் காகருந் திரமிசன் வரத்தால வந்த
தக்கவி ராச னப்போ சமாவே லாசன் றேனா
ளிகுருவேள வனப்புஞ் சேட னெனத்தகுமறிவு மெய்தி
மைக்கடற புடயி யெல்லா மனுவெனபு புகரு நாளில்

நாலிரு கோடி செம்பொன் ஞாயனா னெறியா லீட்டிக்
கோல்வகீர் யாம லோசகிக் குலையம புக்கு நாளின
மேலுயா தருவைப் பற்றி வெறியபுல லுருவி யுற்றா
போலவோ ஞாததன் வந்து புரவலன் றனைச சார்ந்தான்

புதரிடை மறைநத வேடன் புள்ளினைச சிமிழ்ததா லென்ன
விதமிவன் போல யாரே யியம்புவா வல்லா னென்ன
சதமகன் குரவன் போலச சற்குண மெவைக்கும் வித்தாய்
மதவலி வேநத னுள்ள மகிழவுச சரிக்கு நாளில்

மந்திரித தலைவன் கூறு மாற்றங்க ளெவையுஞ் சாற்றச்.
சிந்தூரத திலத மாதர் சேட்டைநூற் றிறமே செப்பிச்
சநதனக் கலவை மார்பன் சற்குணம் பிறழந்து
வந்தமின் றுய லோகா யதன்மத மறைதல் செய்வான் க

அறுவணுப் பொற்பி னுலு மறிதலே பளவை யாகு
நெறிதரு மவற்றற் காணு நேபவக ளாவை பென்னுஞ்
செறிதரு வங்கி தீரீர் திகழும் பொன்னி னுன்கும
நெறிதெரிந் துறுமின் னுனகு நிசசய மென்பர் மேனோர் ள

தாதகி யரும்புளு செய்ய சாலியோ தனமுங் கன்னன
மேதகு மணிபு நெலலும் விரவிய சமட்டி தனனா
காதலோ கமழு மின்பக் களிமதுப பிறந்தாற போல
வேதமில் பூத நான்கி னிசைவின லுணர்வு தோன்றும அ

ஓதுமப பூத நான்கு மொன்றுபொன் றினுமடி போதே
மேதகு முணர்வு மாயும வியந்தவப பூத நான்கு
தாதகிழ தாம மாபத தயுர்பூதந் ததத முள்ள
நீதிபி னேனகு மிகத நெறிபினின் றுரே யுயந்தார

ஆதலாற பலவக ளில்லை யன்னவை தன்னத துபகரு
நீதிபான மாசு ழிலலை நெறிபினு லவறறை யூட்டி
நாதனு மிலலை முதத நகைவடந் திளையகரு கொவகை
மாதா ரின்ப வாரி மறிததலே முததிபாமால 0

இன்னன பலவும பனனா னெடுததெடுத திளைய கூறி
மன்னனைச சூரு மதமெனுங் கபதனுள் விழத்தி
பன்னவன் றுனுந் தீயோ னுணைய லறவகண மாறிக்
கனனியா போகந் துப்ததுக் காலனுந் குணவு மாளுந் கக

அறநெறி திறம்பு வேதனாபுளுக் கெலலை கண்டு
மறவிதன் னுலகத் தெய்த மறவன் மறவி தானு
முறுமுறை யிலோப னென்பா னெருவனைக் கண வஞ்சித
தறுகனா ளரைபங் கேவித தண்டருசெய் விக்க லுறறன் கஉ

எரியமுன் முதலாந் தானத் திருத்தெனக் கொடிப வெயய
நாகிடை யுய்ததி டிக்கண் ணனிவிளைத் திட்டுப் பின்னா
பருதியு மதியுந் தாழப் பணிவிசம்பகரி கீண்ட
பெருவரை யடவி தனனுட் பிசோதமரயத் திரிப நீததார கஉ

அழிபசிக் காற்றா னாகி யடவிக ளெர்டித்து மென்று
மழுவினும் பிளததல கூடா வண்சிலைக் கரியுந் தீய
உழுவைவயே முதலவி லங்கி னுணசுவைத துண்டுந் தீரா
தெழுதரு முதாத தீயா லெரிப்புண்டு நிழலு மினறி

உருத்தெழு மாத்பததா லுலைப்புண்டு சண்ட வாயு
முரித்தடித திடலும் பாரின மொததுண்டு நிகம மினறிக்
குருததுவிட் டெழுதுகாட்டுங் கொளுகணல்கனிர துமாருத்
தரித்திரத தழுநகு வாரீபாற நெருமந துதயங்குமகலை கரு

விருதமால் வரையி னுலேரா ளாததி னுலே
சுருதிரோ தயம்போல வந்து தவத்தினுக் குறையுள ளாகி
ஔதுதீபு பொறியும் வென்ற வறிவுடை யுரோம சபபே
நெருததோன றுதலுந் தீயோ னெரிபசிக கிங்கென்றுறறூன்

மாமுனி தன்னைக் கண்டு மகிழ்ச்சியால வந்தன குறறு
வேமமா ஞான மெய்தி யிணையடி இறைஞ்சி நிறபக
காமமே முதல வாய கடுமபகை யென்வயும் வென்ற
கோமுனியனனோனசெய்திருநிககொண்டவகுரைக்க லுறறூன்

முன்னைய பிறவி தன்னினமூக்கனே யெண்ணில பாவந
துன்னினை யாலே சூழ்ததநின் னறங்க ளெல்லா
மின்னலகா சூது வெஃகு மீனாதம மிலலம் போல
மன்னு த வின்றி முறறு மாய்ந்தன மாத ராலே = செ

கூறுதற கரிதாய் நீசெய் கொடியவெம்பாவத தாலே
வேறொரு வழியு மின்றல் விளைததவித தீமைதீர
வாறெதிரப படுத லாலே யண்ணறன் கருணைதன்றா
பேறுதநதிடுத் மெனனாப் பெருநதவ னுடன்கொண் டுறறூன்

அஞ்சிறை வண்டு கிண்டு வலாகெழு மஞ்சி லோதிப்
பஞ்சிள்மென் லடியாள் பாகன் பதிபல தொழுது போற்றி
மஞ்சிவா சோலை சூழ்ந்த மாநதி பலவு மாடிக்
சஞ்சமா டிலரோ னன்னுன் காவிரி நதியைச் சார்ந்தான் 20

உடன் வரும் பிரேத ரூபத் தொருவனை வொளிரீர்ப் பொன்னி
படிவது செய்து தென்பாற பாயொளி பாப்பி யோங்கிப்
புடைவளர் பொதுபர் மல்கிப் பூதலம் பொலிக வந்த
வடகயி லாய மொத்த ழாணிகக மலையைச் சராந்தான் உச

காண்டலு மகிழ்ச்சி பொங்கிக காகம் லககள கூப்பி
யாண்டடை முனிவ னாககே யவனொடும பணிநது போற்றித்
தூண்டிய சுடரே போலத தோனறலவீற றிருககு மந்தச
சேணடொடு திருமாணிககச செழுமலை பாங்க ருற்றான உஉ

மருபினைப் பழித்ததன் னாகது மருங்குலுள வாங்க வேங்கு
மருபிள முலையாள பாக னமாந்தினி துறையு மந்தப
பொருபினகீழ வரையின மேலாம புண்ணிய தீர்த்தமொன்று
விருப்புடன் வாயு திகடில் மேவரக் கண்டு மாடேதா உஉ

இளம்பிறை முதிய பாரத ளிகலரப் புனைநத் தோலிக்
களங்கனி யனைய கண்டன கருணையாற யாதி
வளங்கெழு நதிக் ளெல்லாம வரப்புரிந தவனை நோக்கி
யுளங்கனிந தாடு கெணு னுரோமச முனிவ னன்றே உச

மெருந்தவ முனிவ னேவப பிரேதரு பத்தைப பெற்றே
னருமபெரு தீர்த்தந தன்னி லாடின னாட் லோடும
கருமபுகைச சிலையாக கொண்ட காமனே யிவனென றேத
விருப்புநல லுருவம பெற்றான் விகடரு பீழமொ ழிந்தான உரு

காமனே யென்ன நின்ற காவலன நனனோ டனனோ
னேமனீள வரையி னேறி யிருஞ்சிறை வண்டு கிண்டிந
தாமநேர் குழலி பாசன் றுணைமலாச சரணம் போற்றி
கோமகற கருளல வேண்டுங் குழகவென் றேதது கின்றான்.

புலியத னுடுததாய் போற்றி பூதநா யகனே போற்றி
கலியுக வாதா போற்றி கண்கணமூன் றுடையாய் போற்றி
. வெட்டி மூன்றுக னின்னருள புரிந்தாய் போற்றி
வொலிகடல் விடமுண்டெல்ல வலகமும் புரந்தாய் போற்றி

முப்பு மெரித்தாய் போற்றி முயலார் காத்தாய் போற்றி
துப்புடை மத்த யானத் தோலுடை யகசத்தாய் போற்றி
பொப்புமை யில்லாய் போற்றி யுணர்பவ ருளத்து னானும்
வைப்பெனப் பொதிந்து வையும் வள்ளலே போற்றி போற்றி

கடுங்குதான் மாணுந் தீய கணிசசியுந் தரித்தாய் போற்றி
நெடுங்குவட் டினைத் துளக்கு திருநீன படர்த்தாய் போற்றி
யடுங்கொடுங் கூறறை பெற்று மம்புயப் பதத்தாய் போற்றி
நடம்புரிந் தருளா கிறகு நம்பனே போற்றி போற்றி உக

பூங்கணைதொடுக்கும்விலவேள்பும்பொடித்தருள்வாய்போற்றி
திவகரும் பென்ன நாளுந் தேனொடு பழகிக் கூவு
மாவகுபிற் குலத்தை பெள்ளி வடித்ததென் னமுத மென்னப்
பாவகுறுங் குதலை நவகை பவகனை போற்றி போற்றி உடு

பிணனிப் ப்ணியு மூவாப் பிறையுமெவன் னொருக்கு மாறும்
வன்னியுங் கொன்றைப் போது மத்தழ மறுகு நன்னீர்க்
கன்னியுந் துமபைத் தாருங் கமழுவகட் விளமுஞ் சூடுஞ்
சென்னியிற் சென்னிர் பாயுந் திருமுடித் தழுமபா போற்றி

என்றின்ன பலவு மேததி பிறைஞ்செய முனிபை கோக்கி
கனறுநன் றென்ன விசன னாவலந் தீவுக் தொலலாம்
வென்றிவே லாசனாகி வேதிய வூழி காறுந்
தனறனிச செங்கோ லோசகித் தாநலம் புரந்து பின்னர் உஉ

அலமுலை மயிலஞ சாய லாம்பைபா கவரி விச
பொலனருந் தருவி நீழற புரத்தா னாகி வைகி
வலநதருஞ் சூல வேலு மழுவுங்கைக கொண்டு நமப
னலம்பெறு கைலை வாழ நலவாந் தந்தோ மென்றார் உஉ

பொருவறுந் திருமாணித்தப் பொருப்பினுக்கிறைபைப்போற்றி
யிருவரும் விடைகொண் டெறுந் ரீசனு மிவிங்கத் துற்று
னருவரை யனைப் மாரப னருதவ முனிவன் பாதம்
வினாகமழ் மலர்க டீயி மீண்டுமிண் டிறைஞ்செய் போற்றி உச

தீபஞ்சப் பிரேத ரூபஞ் செறிந்திடுஞ் சிற்சேனையில்
பேயனாய்த் திரிந்தேன் றண்ணைப் பெரிதுங்கை தூக்கியைய
நாயனா ருள்பெற் றய்ய நலகினை யிதற்குக் கைம்மா
ரூபின தென்கொல யானான் னடிமைக்கு மடிமை யென்றான்.

வேந்தனை வந்து கூறி வினடகொண்டு முனியைப் போற்றிப்
போந்தனை முனியு மந்தப் புண்ணியப் பொருபினைவைச
சாந்தணி குவவுக் கொங்கைத் தையலோ பாகன பாத
மேந்தினை மலாடேவி யினிதடி னமாந்தா னன்றே நக

பேசுமிக காதை சொற்றோ பெரிதெனக் கேட்கு நல்லோ.
நேசககொண் டெழுது மேலோ நீசசீருந தீமை யோரும்
பாசகக் ளனைதது நீங்கிப் பாருல காண்டு பினை
நீசன்செம முளரி போலு மிணையடி நீழல சோவார நுள

உரோமசர் பூசித்த சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். நளக

க⁰-வது திருவாட்போக்கிச்

சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்

நல்லறம புரிந்தருண் ஞாண் மாதவ

ரெல்லொளி நீணமுடி யிறைவன் வைகிய

மல்லலங் குவடுவாட் போக்கி யாயது

சொல்லுக வென்ன லுளு சூதன் சொல்லுவான்

க

திருந்திய கோலினுன் செய்ய வேலினுன்

பொருந்தலர்க் கட்டத்திழிம் பொருவி லாற்றலான்

மருந்தினு மினியவன் மாக ராடொட

பொருந்திற காமனை யனைய பொறபினுன்

உ

அருளினுக் குறையுளே யாய தூயவன்

மருளறு காட்சியான் வரம்பில் சீர்த்தியான

தேரிவரும பெருமையான் சிவனை நாடொறு

முரினையிற் பூசைசெய் துவந்த சிந்தையான்

ஊ

கல்வியுங் பெருங்கடற் றெறவன்

செல்வமு நற்குணச சிறப்பும் பெற்றவ

னெல்லையி னுலகைக்கண் ணிமையிற் காத்தரு

னல்லவன் மனுபதி னுலின் மேலவன்

ச

நகைநில வெறிக்ருமவெண் ணளினப் போதென

முகமலாக தருளிய முதத வெண்கொடை

யகலிட நீழலசெய் யானை' போக்கினு

னிகலறுளு சூரிய வண்ணி பென்பவன்

ஊ

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

பின்னலெவன் டரங்க வேலைப் பெருங்கடல் வளாக மெல்லா

மண்ணை' போற் புக்கு நாளி லகிலமு நடுக்க மெய்த

மண்ணிய சிங்க வேற்றின் வலிபதி னுபி ரத்தோ

டின்னல்கூர் மயிட னென்றோ ரிகல்புரி யவுண னுற்றான்

க

உறற்கார் துணை பன்னு ஞந்திபூத் தவனை நோக்கி
நற்றவம்புரிந்தா னந்த நான்முகக் கடவு டோனறிக்
குறறமின றுக நீசெய் கோதிலாத் தவங்க ணோக்கி
யற்றமி லுவகை பூத்தா மாவமெவ வரததி லென்றான்

வேதிய னினைய கூற வெஞ்சினத் தவுணன் கஞசப்
பாதங்கள் பணிந்து முக்கட் பண்ணவன் முருகந ணோசு
மேதமி விரதி ராதி யிமையவ ரிவரா லென்று
மாதங்க மின்றி வாழ்தற் கருமப்டை யெவையும்வேண்டும் அ

இங்கெனக் கொன்று வேண்டி யியம்பிய வரங்க ளெல்லாப்
பங்கய னுதவிப் போநதான் பாழித்தோ ளவுணா கோவுஞ்
சங்கரன் றனக்கு மம்ம தபெபுதற கரிய தாகி
யங்கண்மா நிலத்தில் வெய்ய வாலகா லம்போற பூக்கான்

நல்லற மெவையு மாற நலநதிக ழந்த ணா
ரெல்லையில வேள்வி யெண்ணி விமையவ ரால யங்கள்
பலவலகு சிதைய நூறிப் படுமதஞ செருக்கிப் பாருக்
கல்லலசெய் தழிக்க வன்னை னழிவினுக் கிவங்கி வேந்தன்

பாலொளி விரிக்குஞ் செய்ய பருப்பத மதனைச் சார்ந்து
மேலுறை யமூர் சிததா விஞ்சைய ரியக்கர் மேன்மை
நாலிரு திக்குங் காக்கு நலவகெழு மிமையோர் மல்குங்
கோலரீள் வரையி னந்தி குரைகழற் கமலம் போற்றி

வீரகைவே லாசன் வெய்ய மயிடன லுலக மெல்லாம்
சோகமிக் கழிந்த வண்ணஞ் சொற்றனன் ரெழுது நிற்ப
நாகிள மதியஞ் சூழி நநதியம் பெருமா னன்றென்
தேகா யகனுக் கிவவா றியமபுது மென்று போநதான்

நம்பனை வணங்கி நந்தி நாயக னணித்தாய் நின்றே
யம்புவி மயிடன் றன்ன லலக்கணுற் றழிந்த வண்ணந்
தும்பையுந் தொடையா யீங்கு சொல்லுவான் மனுவந் துற்றா
னெம்பிரான் றிருவு ள்த்துக் கேற்றவா டென்றான்

நந்தியீவ் வாறு கூற நாதனு நயந்து நோக்கிப்
பைந்தொடை மனுவை யீங்கு வாப்பகர்ந் திவொயென்னைச்
சிறத்தனை மகிழாதன் னோனும் திண்டிமன் மனுவக் கோதக்
கந்தி களிறறு வேந்துங் கழல்பண்ண தாங்கு புக்கான் செ

புக்கவ னன்பு கூர்ந்தே புளகமெய் யரும்பக் கண்ணீ
ரோக்கமார பகர னைப்ப வொளிமுடி வணங்கிப் போற்றி
மைக்கட லுலக மெல்லா மயிடன லுலைந்த வாறு
செக்காவா னிறத்தி னுர்க்குத திருவுளந தேரச சொற்றான்

சொற்றனுவ் கருணை மூததி தோடவிழ கமலப் போதி
னுறவன் றனன லன்னே மனைத்து நோக்கி
மற்றவன் றன்னைப் பார்த்து மயிடனை யிடப்பான் மேவுஞ்
சிறறிடை யிவனை யேகிச செகுத்துநீ சேர்தி யென்றான்

பாமபா னினைய கூறப் பார்த்திபா திலகன் றுனுங்
கரந்தலை முகிழ்த்துப் பாத கமலங்கள் முடிமேற சூடி
நிரந்தான றன்னைப் போற்றி நெடிதக மகிழாத சால
வாநதைதீர்ந் தலைத் தெய்தி யணிரகர் புருந்தான் மன்னே

மாதுமை தன்னை நோக்கி மயிடனைக் கொல்லு மாற்றல்
ஒதினமற் றன்ன லன்றி யொருவாக்கு முறுவ தன்றா
லாதலாற் சிங்க மூர்ந்து வடலகெழு தூக்கை யாகிப்
பூதலம் புகுதி யென்றான் பூவையு மனைய வாரே

கன்னிய ரொழுவ ரோடுங் காகினி புருநது சோதி
மின்னியற் றெல்லாம் வியனகா மெட்டிந் தாங்கித்
துன்னருஞ் சிங்க மூர்ந்து தூர்க்கைதன வடிவ மெய்திப்
பன்னிய வட்ட காசம் பலமுறை புரிநது மாதோ

பற்பல வரைக ளெல்லாம் பராகமொத் தழுங்க வெற்றி
மறறொழில் கிளர்ந்த திண்டேண் மயிடனைத் தேடிக்காணுந்
சிற்பனா சீற்றத் தோடு சேண்டொடு மருணை வெறுபிற
பிற்படத் துண்டு மம்பிற் பெருகுணை கத்தோ மிற்றான்

காண்டகு சிறப்பி னோர் கவலையென் றுனு மின்றித்
தூண்டிய சுடர்போ லாங்கு சுராகர் தொழுது போற்ற
வாண்டகை மடங்கற் பீடத் தமர்ந்தன னிருந்த காலே
முண்டெழுஞ்சண்டவாயு முழக்கம்போன்முழங்கி நேர்ந்தோர்

கொழுங்கனல விழிகள்சிறதக்குவவுத தோள்கொட்டியார்த்து
முழங்கிய விசையை வைகு ஸூர்க்களை நோக்கி ஞாலத்
தொழுங்கல பலவுஞ் செய்தா யொழிதியோ வொழியா தாவி
விழுங்குமிக் கொடிய வாளால் வீழ்தியோ விளம்பு கென்றாள்

விந்தையவ்வாறு கூற வெகுண்டெரி சிதற ரோகிப்
பைந்தொடி யாத லானம பககலவந திணைய கூறி
யுயரத்தை பெண்மை யாணமை யுறுவதெவவுகையோவென்று
நிரதனை பலவுங் கூறி நின்றிடா பென்று சொன்னான் உரு

ஊககமிக் கெழுநத தூககை யுடன்றுபற புலவா கருதை
நாககவ னடுங்க வீசி நாரதகஞ் சுழற்றி யோசங்க
கோககளிற றுழவன வலலே கொதித்தெழுந தணங்கின் மீது
நோககரும் படைகள் வீசி நொடிவரை செகுப்ப னென்றே

பெண்ணுரு வெரித்துக கூறறம் பிறங்கிய தெனவே நின்ற
திண்ணிய வணங்கி னாகந திறநதுசெங் குருதி பாய
வெண்ணில் பலகணைக ணேடி யிகலசெய வவளு மனனோன்
வண்ணமார பகத்துச குல வாகைவிவல் வீசி யாததரீள் உரு

இருவரு மிணைப வாறே யிமையவா படைகள் வீசி
யொருவருக் கொருவ ராற்ற லொழியில் ராகி மண்டி
வருடமாயிரம்போசெய்தாராமண்ணுமவிண்ணகமுமெல்லாம
மரிதரி தென்ன வமம வவாவலிக களவு முண்டோ உரு

வடவையு முருமுரு சீறி மாறுகொண் டம்செய தென்னத்
தீடவரைத தோள்கள் கொட்டிச் சமாககனத் தடருவ காலே
யுடலசினங் கதுவி விரதை யுறுவலி மயிடன் றனனை
படர்மருப் பிரண்டும பறறி பவனிபிற் சுழற்றி வீழ்த்தாள்

ஆற்றல்சான் மயிடன் சென்னி யழுந்தத்த னடியர் லுன்றிக்
கூற்றுவா யன்ன வாளாற் கொடியவன் சிரத்தை யீர்ந்து
விற்றுவிற் றுக வேளை யங்கமும் வீசி யார்த்தா
ஞற்றமாம் பிரமகத்தி யுடன்வீர கத்தி மன்னே

உரு

இகல்புரி மயிடன் மீண்டு மீருரு வெடுத்தா னென்ன
வகலிட முழுது மஞ்ச வணங்கெதி ரடுத்த லோடும்
பகலெனக் கிரணம் வீசும் படைபுடைச சமரி வேறு
புகலிடமொன்றுங்காணுள்பொன்னிரன் னகியைச சார்ந் தாள்

அத்தியே ரீரண்டும் வல்லே யணுகலு மாள் யூதி
வித்தகன் வணங்குந தென்பால் விளங்குமா ணிக்க வெறபை
முத்தக முரிஞ்சங் கொமமை முகிண்முலை யெழுவ ரோடுஞ்
சித்தமின் புறவந துறறாள் சென்றவப் பிரம கத்தி

௩௦

அடிவரை யிடுதற் கஞ்சி யத்தியோ ரிரண்டு மாங்கே
தடைபட்டுத் தியங்கி நிறபச சமரியும் வரைமீ தேறி
முடிபிசை மதியஞ் சூடு முதலவனை வ்ணங்கிப போற்ற
வெடிபடுஞ் சிங்க லூதி விழைவுற வெதிரவந துறறாள்

கொண்டல்போ லிருண்டகண்டன் குமரியைக்குறிப்பினைக்கிக்
கண்டித்த லரிய சந்திர காசமீயந தவையி ரண்டுந
துண்டித்தல் புரிதி யென்னத் தூககையு மிதுகொ டேயோ
வெண்டிககு மிடிக்கு மாற்ற விடியினை யிடிப்ப தென்றே

மனத்திடைக குறித்த லோடு மற்றஃ தறிந்து பெம்மான்
கனத்திடை யுருவி யோங்குங் கதிர்மணிச சிகரத் தொன்றைச்
சினத்திது கொண்டுபோழ்ச் செய்தியென் றருளத் தாழநது
புனக்களி மயிலன் னாளும போழ்நதன ளதுகொண் டன்றே

ஐயமீ தின்றிப் பின்ன ரத்தியோ ரிரண்டு மாளத்
தையல்சந் திரகா சபபேர்த் தாரைவா ளோச்சிப்போழ்நதன்
பெய்கழ லமா ரெல்லாம் பெரிதரி தென்ன வேலை
வையகஞ் சிவாய மென்ன மனத்திலற் புதமுற் றுரால்

௩௧

அருந்தவ முனியீர் கேண்மி னன்றுதொட் டணையவெற்பைத்
திருந்திய சிவாய மென்வத் திசையெட்டிம் பஹு நிற்குங்
சருங்கட னுலகந் தேவ கட்கையென் றுவந்து வாழ்த்தப்
பொருந்திய வெழுவ னேடும பூவையு மங்கு வாழ்வாளீ நடு

கம்பொடு திகிரி தாங்குங் கன்னிதன் பேரி னாலே
பம்புரீர்த தீர்தத மொன்று பாகுகிற கண்டா ளாகரு
நம்பன்ற னருளி னாலே நவமிநாள் படிநது னோரகள்
வெம்புதி யத்தி தீர்நது விசயமும் பெற்று வாழ்வார் நக

பேதையே னீறிநத வாறப் பிரான்மலைப் பெருமைசெரீற்றேன்
தீதிலாத திருமா ணிக்கச செழுமலைச சிறப்பை யாரே
யோதுவ ரின்னுங் கேண்மி னுலகமுண் டவனை யாதி
மேதகு தேவ ரேனோர் விழைநதுபூ சிதத தாமால நள்

முன்னநாள் வராக ரூப முகுநதனகொண மெலகை யெல்லாந்
தன்னுடை மருபி னேநதித தரையெல்லாந் துளக்க வந்த
விண்ணத்தீர்த திவொன் றீர்தத மேறறிசை யதனகட் கண்டா
னன்னதி முழுகி யனன மளிததுளோ மமர ராவா நஅ

சுறிலாப பரத்து வாச னீசான திசையி லனனாட்
டேறுரீர்த தீர்தத மொன்று சிவபிரா னருளாற் கண்டான்
சுறினா லணைய தீர்ததங் குளிததவர் பாத முததிப
பேறிதந் துறுவா நததப பெருமையா பேச வல்லா நக

விண்ணவ ரெவரு முண்மை மேதகு முனிவ ரியாரு
மண்ணக முழுதுங் காசுரு மனுகுல வேந்தா முற்றும்
நண்ணிமா ணிக்க வெறபி னமபனைத் தொழுது போற்றி
யெண்ணிய வெண்ணி யாககே யெய்தினு ரென்பா மேலோர

சொல்லரு மன்பி னாலே சுவாயம்பு மனுமே னாளில்
நல்லதோர் மேட மாத நலங்கொள்கக் கிலபக் கததி
லெல்லோளி மிருக சீரத் திருட்பிழும் பெடுத்தது றங்கும்
பல்கதி ரால வட்டம் பரித்திடுந் துவை மேததி சக

அத்தநா ளதனி லாழி யம்பொறஹா நடாத்திப் பின்னர்
சித்திரை நாளிற் தீர்த்தங் தேவனுக் கியற்று மிந்த
வுத்தமத் திருவாட் சேவை யொருகினைஞ் சேவித் தோர்கள்
முத்தன்வாழ் கயிலை மேவி முதல்வனைப் போல வாழ்வார் சந்

எண்ணிலபே ருள்ள மேறு மிரத்தின கிரீச மேலாம்
புண்ணியம் போலு மாச பூஷணர் கடக நாதர்
திண்ணிய மத்தி யானச சொககாசிக கெங்கும் போற்ற
நண்ணு மவாட் போக்கி நாத ரென்பவர் நம்ப ராவார் சந்

உழிபல் நால முள்ள முவநதுவாட் போக்கி மேன்மை
பேழையொ சடையீர சேடன பேசினும் பேச வற்றே
வாழியம்புடவி மேலயா னநிறதவா ரியிச் சொற்றே
னேழைபவ காளன் றாப வினனரு ளதனு லன்றே

சொற்றவிப் புராண்ம வாழி சோதிவாட் போக்கி வாழி
வறறமில் திருமா ணிகக வணிகள ரசலம் வாழி
நற்றவா வாழி பூசை நானமறை முதலவர் வாழி
வுறறபே ரன்பா வாழி யுலகலாம வாழி வாழி

. திருவாட் போக்கிச சருககம

முற்றிற்று .

ஆகத் திருவிருத்தம். சகக.

குலமனி தருவுட் கறபகம் போலும்
 குவட்டி னுண் மேருவே போலும்
 அலமனி வயலகுழ் பறபல நாட்டு
 னியாமபுத ழாரிய நாடு

வேலைமீன சமநது மெய்பல குறிகண்
 மேலியுஞ் சாப்பமா யுழன்றுங்
 காலேநீ ரசுர ராலடி படடுங்
 கலங்குமிந் திரனுறை நாடோ
 சாலவே பெருமை யுறற்றொரு குறையுஞ்
 சார்பிலா ரியாரிரா னரசுரன்
 சீலமார நமக்கொப பாவதென் றஃகைதச
 சிரிப்பதிவ வாரிய நாடு

மறைவளந் தொலைத சிறுமையான் மூன்று
 மன்னரும் வலாரிபாற சென்று
 விழைவொடு மிரநத மூன்றுரூட் டினுக்கு
 மிகச்சிறப புடையதே யனறோ
 தழைமழை வளப்ப மெறறைக்கு மோங்குந்
 தன்மையா லாரியா கோமான
 பிழையுறப பிறாபாற சென்றிர வாழற
 பெருமைநீயா டாண்டவிர நாடு

சிவபிரா னென்று மமாதருள் சிறப்பாற்
 றிகழ்சிவ லோகமாங் கடலகுழ்
 புவனமுண் டருண்மா லென்றும்குது குதலாற்
 புகழ்மிகு வைகுந்த வைப்பாந்
 தவமறைக கிழவ னென்றுமவாழ் தவிற்றா
 சததிய லோகமா மமாத
 ரவமிலா னுறைதலாற பொன்னா
 டாமுய ராரிய நாடு

சீரினிற் திகழுஞ் சிவார்ச்சனை செய்தி
 சிவனடி யார்பணி செய்தி
 யேரினிற் திகழு மகமபல செய்தி
 யாவர்க்கு நனமையே செய்தி
 நாரினிற் றருமம் பலசெய்தி யென்றெந
 நாட்டிற்குஞ் செவியறி வுறுக்கு
 மாரியத தன்மை பூணலா லிநநா
 டாரிய நாடெனும பெயர்ததால

அ

தினமுமிந நாட்டை வணங்கிவாழத் துதலா -
 சென்னிநா டாயதொன் றிதனசோ •
 ரனிதெரிந் தழுக்கா றடைதலாற குன்று
 நாடென்று மாயதொன் றிநநா
 டினமலி யெநநாட் டினுககுமே லாய
 தெனவுண்மை நடுமொழி யியம்பி
 வனமலி நடுநா டாயதொன றென்றான்
 மறறிதன் பெருமையா வகுப்பா

க

அறுசீரடியாசிரிய விருததம்

ஒங்குதமிழ் முதற்பலவாம் பாடையினு மாரியமிக்
 குயர்வா மென்று
 தேங்குபல கலையுணாநது தெளிந்ததெய்வப் புலவர்களுஞ்
 செப்பு வாரேல்
 வீங்குதமிழ் முதற்பலபா டைகள் வயங்கெந் நாட்டினுக்கு
 மேலா மென்று
 தாங்குபுக மாரியஞ்சே ரிநநாட்டை யுரைப்பதற்குத
 தடையா துண்டே

டு

எழுசீரடியாசிரிய விருததம்

எங்குமே வேள்வி யெங்குமே மணங்க
 ளெங்குமே யெம்பிரான் விழாக்க
 ளெங்குமே யறங்க ளெங்குமே செலவு

ரெங்குமே யினியபா உ-- -

ளெங்குமே கீத மெங்குமே யியங்க

ளெங்குமே கணிகையர் நடன

மேங்குமே யுவகை யெனிலிந்த நாட்டி

னெழில்வள மியம்புதற் கெளிதோ

மக

பெருநதட மொன்றிற பலரு நீரெடுததுப்

பெருகிய தததமா ளிகைசேர்த்

தருந்தியேற பவாகு மளிப்பது போலிவ்

வாரிய நாடொனறின் மகவான்

பொருநதள் கேசன் பிரமன்மா லெவரும்

பொற்குவை கைக்கொண்டு தததம

இருநதலந தினேத்தி யாவாக்கு மளிப்பா

ரெனிலிதை யெனசொலலிப புகழ்வாம்

கஉ

திருவிஞ் லழகா கலவியாற போகச

சிறப்பிற்ற கொடையிற பொறையான்

மருவிய பிறநாட டினாகளை யுயர்த்த

வலியள கேசன்வேள சேட

ஹருவளர் மகவான் றருமண்மா திவரை

யுவப்பப ரினையரை யுயர்த்த

வருளினிந நாட்டு கைநதரை யுவமை

யாகுவு விவர்குயாந தவரியா

கங

அறசீரடியாசிரிய விருத்தம்

வாங்கலெனு மொழியிரப்பார புகலவாரத்தையெனவஃதை

வரைநது மற்ற

கீங்கலில வளைத்தலின்பே ரியாவையுஞ்சொல் வாரீயார

நிகழ்த்து மாற்றந்

திங்கமையு மில்லெனுஞ்சொல் லெனவஃதை வரைநதுமற்றத்

நிகழ்விட் டின்பே

கீங்கமையு வையுப்புகல்வா ரிந்நாட்டோ ரிவர்கொடையை

யென்சொல் வாமால் க ச

எழுசீடியாசிரிய விருத்தம்
 விரும்பிய சிறுமா னேந்திய பெருமான்
 விராயகற களித்தமான் கனியு
 மரும்புசும் காரைக் காலம்மை யாருக்
 கன்னவ னளித்த மாங்கனியும்
 விரும்புமிந் நாட்டின் மாம்பொழிற பழுத்து
 விழுந்தசெந் தீங்கனி யென்று
 லரும்புக முடைய விப்பொழிற கனியி னமைசுவை
 யளப்பவ ரெவரே

கரு

அறுசீடியாசிரிய விருத்தம்
 பாய வேரினிற பழுத்ததீங் கனியினைப்
 பாதலத் தவருண்ண
 வாய நாப்பணிற் பழுத்ததீங் கனியினை
 யகலிடத் தவருண்ண
 மேய வுச்சியிற பழுத்ததீங் கனியினை
 விண்டலத் தவருண்ண
 தூய வண்பலாத தினநதொறும் வழங்குமித்
 தொல்புகழ் நனனாட்டில

கங்

அநத ரத்தொரு சிறுகடு கெறியினு
 மவனியில் விழுமானு
 லந்த ரத்துறு பெருமபொறை சுவர்க்கநா
 டவனியில் விழாம
 லநத ரத்திடை நிற்கின்ற தினதநாட்
 டீணிபொழின்முடிநீட்டி
 அந்கரத்தெழுந் தென்றுமே கவலை
 ளறசகடப் பதினன்றே

கௌ

எழுசீடியாசிரிய விருத்தம்
 கோதில்பல் விளமை பெருநதிலாக கவிவண்
 குருததின்மே விவரநதுகா னீட்டி
 நீதியிற் ப்லகா முநதிகளுறைத
 னிகரிலாக் கௌணியர் கோன்செய்

வாதினிற் றேலவி யடைந்தகா ரமண

வஞ்சகர் பஸ்மது ளையினி

லாதி யினாட்டுங் கழுக்கண்மே லேறி

யவைதானி யமருதல் போ லும்

கஅ

அறசாடியாசிரிய விருத்தம்

இலையென் பதுபூஞ் சோலையிலே யீயென் பதுதே மாலையினே
யிலையென் பதுநீர் வாவியிலே யடியென பதுதிஞ் செய்யுளிலே
சலமென்பதுவான் பண்ணையிலே தாமென் பதுநீர் வாசலிலே
நலமென் பதுவே நிறையளகை நாணுஞ் செல்வ விரநாட்டில்

காவென் பதுபூங் காவினையே காடுதென பதுவார் காவினையே
தாவென்பதுவோ தாவினையே சாடுணைபதுசெல்சாணினையே
யேவென்பதுகரேவினையேயெள்ளென்பதுநெய்யெள்ளினையே
மாவெனறுரைக்கு மடவராகண் மருவுமித வளநாட்டில் உ

எழுசாடியாசிரிய விருத்தம்

விலகிலாப புவிமா மடநதையந் தாததின

மேலுல கெவையுமோ காணந்

தலையினமேல் விழினும விழுமென வஞ்சித

தக்கவவ வுலகெவற் றினையு

மிலகுமெண் ணிலலாக் கைகண்மே னீட்டி

யெறறைக்குந் தாங்குதல போ லு

மலகிலாத தென்னந் தருக்குழாம விண்ணை

யளவிமே லோங்கிய தோற்றம்

உக

தாங்குசெவ கமல விருமலா வளியாற

சாய்ந்தொன்றோ டொன்றுதாக் குறநீர்

வீங்குபா சடைமேன் முத்தெனத் துளிகள்

விளங்கலசெவ குமுதநண் பகலி

னோக்குவள் வளையை மதியெனத் தழீஇப்பின்

னுண்மைதோந் தானனம வாடிப

பாங்குநின் றிடலைக் கண்டுகை கொட்டிப்

பழிப்பறச சிரித்திடல் போ லும்

உஉ

நண்ணிய கொடிமேற புனைதழூர தொடைகண்

ஞான்றிடப் புரிசைமே னிறற

லண்ணியவீர நிருகடா நமமா

னருள்விழி யாயசீ ரறிநது

மெண்ணிய வவறறை விழுங்குவ தென்னென

றெதூததுவிண் ணியநகுரு பணியைத

திண்ணிய விட்டி யாறகுத்தி யஃதைத

திசையியப் புறவைததல போலும்

உரு

மருதமாஞ்சோலை கூநதனமற றதன்பால

வருமதி முகநகண் டகமுது

குருகுவேய் தோளகண் மணற்குன்று கொங்கை

கொடியிடை நிதம்பம்வான றடாகம்

பெருகிய வாழை துடைகைகாழ செவவாய

பிறங்குவண் கம்லீள விழிகள்

வருமலாக குவளை யாகவீற நிருநது

வளநதர மகிழ்வநிந நாடு

உச

மடந்தையா மேலவீட் டுள்ளிடு மகிலின்

வண்புகை வாயின புறமே

யடர்ந்துசெல் பான்மை யனனவாகுழலை

யாய்முகி லினமென வகத்துப்

யடர்ந்துசென் றருகே பாரததலு நமக்குப்

பகையிவை யினியெனசெய் வேரமென்

றுடங்குபே ரசகம் புறநதளள நடுங்கி

யோட்டஞ்செய் தோற்றமொப் பாமால

உரு

அரசோடியாசரிய விருததம்

உருவேய்த்தோ ளிருநிதம்ப நலமுன்று விழிமுக்கி

னெளிநுழுத்த

மிருளோட நான்முக மின் னஞ்சிடையொப் பறுபதமே

லெழுபொற கொங்கை

மருவார்செங் கமலமென்கை யுடையாரிந் நாட்டினில்வாழ்
மயிலன் னூர்க்

எருகாத விவ்விதும்பூ திவவளவன்றெடுத்துரைப்ப
வடவகுந கொல்லோ

உக

எழுசாடியாசிரிய வருத்தம்

விரிமலர் மேயோன் மிளிர்நுழாய் மாபோன்

விண்ணவா விபக்குமிந் நாட்டி

னரிவைய ரிடத்துஞ் சோலைபி னிடத்து

மகன்றபூவு கடிதடந கவினுங்

கரியபூங் குழலா மாபுமா னிகையுங்

கைக்கடந காததன நிமிரு

ழரியமின ன்ணையாகொங்கையு மேலோ

ருள்ளமுஞ் சாநதமே மணக்கும்

உக

கருதிய தெய்வப புலவாபாக் களுககுங்

ணக்குற வளமையிந் நாட்டி

கருதுமை பரிசோந் திலங்குமின் ன்ணையார்

கண்ணும்வான் சோலைபின் கண்ணுங்

கருதிய வன்னச சிலம்புறு நல்லா

காலூர்ப் பண்ணையின் காலுங்

கருதுமால் வளிகள் விளங்குறு மடவார்

கையுமபூ வாவியுங் கையும்

உக

திருமகள் கணவன் மார்பினை வெறுததத்

தினமும்வா ழிணையபொன் னூட்டி

னிநுமைசேர் டுணிமே கலையுறு மாறா

ரிடையுமபொன் மாளிகை யிடையு

மருவுமா லாம்ப லேயுமபொன் ன்ணையார்

வாயும்பே ரகழியின் வாயுந்

தருமலர்மஞ்சு தஞ்சும்பூ வையர்தந

தலையுமவான் புரிசையின் றலையும்

உக

கொடிநடு நிறுத்திச் சூழுவெண் முத்தங்
 சூழிற்றுசெம் மணிமுறறஞ் சூழ்ந்த
 வடிவுறு பவளக் கைபிடிச சுவாமேல்
 வயங்கமா ளிகையுயூ தோற்றம்
 படிசுவை யுணவு நதிமத வேழம்
 பசுமணி யொவ்வொன்றால் வின் ண
 நெடியநா வெண்பற செய்யவாய் திறநது
 நிமிர்நதுநேர் சிரிப்பது போலும்

௩௦

இருவகை முளரி மலருமேன் மலர
 வெண்ணிலா நாளநீர் வயங்க
 னுருவின்வான கதிரக ளிரண்டையுண மெய்
 முரகங்கட கெளரியமோ வென்று
 பெருகிய வரவின் சூழுவெலா மொருவகு
 பிலதகினின் நெழுநதுமேல் வநது
 வெருவெண் ணிலலாப பாணுவு மதியும
 விழுங்குவாய ககருதல் போலும்

௩௧

சூங்குநம் முருவ மெடுத்தமா லந்நா
 னுபேந்திர னாகிவீற நிருநத
 வீங்குசீர்த துறக்கங் காண்டுமென் நெழுதல்
 விழையுமீன வானதி பாய
 சூங்கவை தடத்தி லின்மைகண் டெருமை
 யடுத்தலுங் கழுகிளம் பாளை
 தேங்குநீர் தோன்றச சேலென வருநதுந
 தெளிவிலார் சுருமென்று மடையார்

௩௨

நகைமணி சூழிறறி வின்னுயர் மாட
 நகுமுடிபுனைந்துதாழ் தொடையின்
 மிகைமலர் தொடுத்த நுனிசிறு வளியான்
 மேன்மனை வாயிலின் சைவ
 தகையினுட் மெய்லுந் தையலா முகத்ததத

தண்மதி யென்றுவாய் விழுங்கப்
பகையின்வான் பணிகள் சினநதுநீர் வந்து
படம விரித் தாடுதல் போலும்
கொச்சகம்

௩௩

■ சூதுபுகழ் மறைபொலியு மெழுதாத மறைபொலியு
மெழுசுவையா கமவொலியு மினியபுரா ணத்தொலியு
மெழுதரும் நூலொலியு மியமபுரிற் பாவொலியு
மெழுகவியினெழுகவியி னிறுமாபபை யடக்குவன.

௩௪

முரசொலிபு முழுவொலிய மொய்தரள வலம்புரியின்
விரவொலியும் பெறசின்ன மேவொலியுங் கஞ்சனத்திற்
பரவொலிய மியாமொலியும் பலவகைய துளைக்கருவி
வரவொலியு மிரகாட்டின் மல்குவன பலர்வியப்ப

௩௫

எழுசீரடியாசிரிய வீருத்தம்

ஓதிமங் கரையிற் சூழச்செங் கமல
மொளிராதட நீறணி மறையோர்
நீதியிற்சூழநது செய்யுமவேள வித்தி
நிறைகுண்ட நிகாததிடு மதனபாற
நீதினமா முழுதுந தளிாததொன்று நின்ற
சிவனவி பெறநிறறன் மாணுங்
கோதிலவ வாவி நாப்பணிற் றுயிலகார்க
குழாமெழல் புகையெழல போலும்

௩௬

கடிமணி குயிறறி மேலுல கெல்லங்
கடந்தபொன் மாடங்கார் மேக
மடியுற வருகு வெண்முகின் முடியி
லமாமேற செலநிற்குந தோற்றம்
பொடியணி பெருமான் முன்புபோ லின்மை
பொங்கழ லையடி முடியு
நெடியனுமயனுங் கேழல யனமாய்
நேடநிற் பதுதிக ராமால்

௩௭

திலேபுறு பொழில்சுள் கிளைதொறு மிகுசெந்

திறத்தனிரா பொதுளிய தோற்ற

மிலைகனி காய்ப்பு முதற் பலகைமா

றெண்ணுறு தளிபயது மன்றிப

புலமுறு பவறறைக் கவர்வதற் கடைந்தோ

பொங்கிரு தெரியா

தலமரு வாரென் றெண்ணிலாத தீப

மளவிலகை யேருதுதல போலும்

௩௮

மன்னிய தடமும பொழி லுமவர்ன பணையு

மாடமும புரிசையு மகமு

துன்னிய பிறவு மறையமேன முகிலின்

றெகுதிவந துறைநதிடன் மகவான்

றன்னில வளமை யலாகளுநோக்கிற

சாருங்கண் ணேறெனக் கையான்

முன்னிய கரிய படாம்பல வெடுத்தது

* முடிய பரிசினே நிகாக்கும

௩௯

நலமுறு தம்மை யீன்றுதாந குதலசெய்

• நனறியாற கனிதரப பாககர்

நிலவுபற கதவி முயல்களபோற குனிந்து

நிறபம்ற் றதுகண்டு புவிமான

குலவுவாய் திறததல போலுமா சினிவேட்க்

குழாததிறிற் பழுதததீங் கனியாற

பலமுறு மவனி குளிரநதபூஞ் சோலை

பரபபெலாமவெடித்ததிர தோற்றம்

௪௦

மந்திகள் கரையிற சூழ்நதிடச செநதா.

மரைமலா வாவியி னடுவேரா

• முந்திய மயிட மூழ்கிமே லெழுதன்

மொய்புகழ் வழுதிமே லேவ

• கந்தியு சூழ்நதுசெய் வேளவி

நகுமழற் குண்டத்தி னுப்பண்.

வெந்திறல வேழ மொன்றுமே லெழுநத
வியப்பினை நிகர்த்திடு மன்றே

உழுபவ ரோலியு நெனமுனை வீச
ஹுபவ ரோலியுநீர் பாய்ச்சி
யெழுபவ ரோலியுந கனையெலாந கனையுந
நெடுபபவ ரோலியுநதந தெயவந
தொழுபவ ரோலியும வினைகதி ரறுததுத
தொகுபபவ ரோலியுநெற குவிததுக
கெழுபவ ரோலியு மிடநதொறு டோங்குந
கிளர்புக ழாரிய நாடடி

சஉ

மனுவினு மதிக நீதியோ னாகி
வானவ ருயயநடு சண்ட
கணைகடற பிறவாத தெளளமு தினுககுத
கண்ணபபா போலனப னாகி
நினையுமெவ வுயிராகும பெற்றதாயாகி
நிகரிலா வாரியர் கோமான
வணைதடந தோளாற புநதவின னாடின
வளமெலாம அகுககவல லவாரியா

சந

கலவிருததடி

இனைய பல்வள மெயதிய நாடடிடை
சிலவின மாயன மணததிறபூ தேவியா
மனைக் முததணி மங்கல நானென
வனைய வேங்குமோர மங்கல நன்னகா

சச

இலங்கு மினனக ரெண்ணருந செலவமுந
துலங்கு போகமுந தொக்க சிறப்பினு
லலங்கு விண்பொன னகரு மளகையுந
கலந்தி ருககின்ற பான்மை கடுக்குமால

சரு

நாம கடகய னாவினுந சான்றது
மாம கடகரி மாபிணு மேலாய

தேம மூன்றல கீற்றதாய்க் கெம்பிரான்
வாம மெய்யினும் வண்மைப திருநகா

சா

ஆன்னம வேண்டினு மாடைகள் வேண்டினுஞ்
சொன்னம் வேண்டி னுஞ்சொற்கலன் வேண்டினு
மென்ன வேண்டினு மியராக்கு மளித்தலா
விநந காக்கினை யாநக ரிலலையே

சா

கவினு மாறு முகமின்றிக் கந்தனு
மவிரக ருமபுலில் லீன்றி யனங்கனும்
புவனி வந்தவிப பொன்னகா நண்ணினு
விவரை யாவரி னையரென ரோவரால

சா

எங்கும வேளவிக ளெங்கு முறையவ
ரெங்கு யாதவ ரெங்கு மறவொலி
யெங்கு மீகைய ரெங்குந தருமநக
ளெங்கு மாமண மெங்கு மியங்களை

சா

மாசி லாத மகிழ்ச்சி டேய
நேச மங்கையா செங்கை யினீக்கிய
காசு மலகு கலன்களு மாமணம்
வீசு மாலைபும வீதியிற குபபையே

சா

எலலை யிருநகர்க் கெல்லா முளவென்பா
ரிலலை யென்பன வெத்தனை யோவுண்டு
செல்ல விலலை திருட்டிலலை பொய்யிலலை
கொல்ல விலலை குறையிலலை நோயிலலை

சா

பருகு நீர்த்தட மேபகக முள்ளன
மருவு செய்யே மலிக்கம் பலையன
திருவின சந்தனச சேறே கடியன
கருது மினனா சிலம்பே கலியன

சா

செய்ய வாழியே தீர்வில் பயததன
துய்ய காவே யலான தோகைய

விட்ட மேன்மே லிசைய நிசில்லா'

கட்பிம வண்ணக் கலை ள்விழப்பன

௧௭

நகுவி மானமவி மானததை நண்ணுவ

தகுபொன வேதியோ வேதினை சாவன

மிகுத ரும்பு கருமபினை மேவுவ

தொகுபல கொக்கொரு கொக்கினைத் தோய்வன

௧௮

செருக்கு மைந்தா பிணக்கறச சிறுனு

வுருக்கு நல்லாவா யூட்டலை கண்டுகாப

பெருதத நாக ம பிணக்கறத தேனொட்டி

வருக்கை யின்சுளை மந்திவா யூட்டுமால்

௧௯

செய்கை நல்ல தெரிவையா பாவரு

மைக லப்பின மகிழுகாக கடந்தவா

வைக லும்பிறு மாநதுமே னோக்குவகாங

ளநவா கைகட கடங்கிடா

௨௦

உயருத தங்க ளுரைக்குப பகையென்று.

மயிலன் னாபலா வனசிறை வைததலபோற

குயிலுங் கிளையும ளுவையுங் கூட்டினிற

பயிலச செயது பழக்குவா தேமொழி

௨௧

தொடுத்தபாரசு சுவைசொட்டு பாககளை

மடுத்த காதலிற கேட்டு மகிழுகதுநே

மடுத்த நாவலாக் கம்பொன்னு மாடையு

மெடுத்தெடுத்தப பெருஞ்செவ வரவால

௨௨

வேழ மென்னும விழுமநம பேரினை

வேழ நீகொண்ட தென்னென விட்டலபோல

வேழ மீத்து மிதித்தொடித் தெண்ணிலா

வேழம் பலவிற கறிதது விழுங்குவ

௨௩

கொச்சகம்

வாங்குவன வாசிலையே மயங்குவனா னிலப்பாருளே

யேங்குவன பொறசிலம்பே யிழிவசெழு மலாதேதனை

தூங்குவன மாலைகளே துகளுறுவ வீதிகளே
தூங்குவன நிதிப்பெருக்கே தத்தைமேவுவ பொழிலே . எச

வாடுவமின் னூரிடையே வணங்குவமின் னூந்துதலே
சாடுவநல லார்விழியே தர்ழுவவவர் பூங்குழலே
வீடுவவெந தீமைகளே வெறுப்பவொரு முப்பிழையே
வொடுவரீர் நதிததீராளே யொடுங்குவகற நவ்ருளமே . எசு

கலிநிலைத்துறை

தீதக்கு பூமுதற பிற்பல தானஞ்செய செலவா
வாசகு நீர்ப்பெருக் காற்பயிர் நாடகுநாள வளீர்த
னேககு ம்பபெரு விப்பினை நோவறத தபமைக
காகதும் விணமுகிற குரையுமேலெழுவனக க்டுகதும் . எசு

புனைமற போசெயப பகனமுறறுங கடிதடப பொற்றே
ரினிய காளை|| ரேறுத லெறி வினமதவே
ணிநையு மாகமக கலவிப்போ செய்சிசி முறறுங
கனிவி னேறுவா மனகையா கடிதடப பொற்றோ . எள

நீடு சாபமு நிறைவலிப பகழியு மாககி
நாடு மூவுல கீனறரு னாககைதான படைத்த
கோடி மாராகைக கொடுத்திட வளாபபன போல
வாடில செய்யெலாக கனனலு மலாகளும் வளாவ . எசு

நிதழ் நீசிலை யாகக்கொள கழைபெலா நூரிய
வெதிரு மாலையிட டரைபபா புனமளவாக ளநதீதா
விதைழின் வநதுபா ரெனத்தமை நாணியாக் கொண்ட
மதனை யோலமிட் டழைத்தலபோ லொலியிடும வண்டா . எசு

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

பாவலா செய்யு ளென்கும பாவலா செய்யு ளென்கும
பூவல்லம் படரு மென்கும பூவல்லம் படரு மென்குங்
னவியந் கண்ணு ளென்கும காவிய கண்ணு ளென்கு
மாவின்ம ளென்கு மாவின்ம பவுகக ளென்கும . அயி

திருவாட்போக்கிப் புராணம்.

ஓதுசங் கலை ளெனகு முருசங் கலை ளெங்கும்
 போதுசெய் மணத்தா ரென்கும் பொங்கெழின அக
 மணத்தா ரெங்குந்
 நீதறு மகத்தா ரெங்குந் செந்தழன் மகத்தா ரெங்கு
 மேதமே வைய்யா ரெனகு மியாரையும் வைய்யாரென்கும்

கலிலிலைத்துறை

இனிய சொல்லன் பூவைவா யேகுயில வாபே
 கனிவின கிள்ளைவா யேயல கழனியிந் வாயும்
 புனித நன்மணஞ் செயதுமா தையனை பொற்பு
 முனிவின மைந்தாபா லேயல மொய்பொழிற் கண்ணும் அஉ

அறுசீரடியாசிரிய வீரத்தம்

கொங்கை யேருதுதன் மின்னனு ரேயல

கொயவன் நறும் போதும்

யோட்டுதல் கலைவலோ ரேயல

தையலா மிடேருட்டுந்

துங்க வண்டொலி காவினபா லேயல

தோகையாரகைப்பா லும்

அங்கமோ' துதன் மறையவ ரேயல

வலாததடம் பயிலசே லும்

அக

கொச்சகம்

அரியமறை முழக்கொருபா லாகமத்தின் முழக்கொருபாற்
 புரிமிருதி முழக்கொருபாற் புராணத்தின் முழக்கொருபாற்
 றரியிசைநூனமுழக்கொருபாற்றமிழமறைமாமுழக்கொருபால்
 விரியியனான் முழக்கொருபானமிளிாபிற்பா முழக்கொருபால்

மண்ணவாத நெருக்கொருசார் மாதிரத்தா நெருக்கொருசார்
 பண்ணவாத நெருக்கொருசார் பாதலததர்நெருக்கொருசார்
 விண்ணவாத நெருக்கொருசார் மலைவனததநெருக்கொருசார்
 ரெண்ணயனர் நெருக்கொருசார் நிரதிராத நெருக்கொருசார்

முழுவூலி யொருபான் மிக்க
முரசோலி யொருபாற் கஞ்ச
மெழுமொலி யொருபா லியாழி
னியம்பொலி யொருபாற் சின்னந்
தழுவிவாவி யொருபாற் செலவா
தருமொலி யொருபால வாழ்த்திக்
கெழுமொலி யொருபாற் கோத்தி
கிடைத்தமங் கலமு தூரில

அது

கலிகிலைத்துறை

ஒங்கு மாதவ ருறைதிரு மடங்களும பலல
தாங்கு மன்னமா தானஞ்செய் மடங்களும் பலல
தேங்கு தீஞ்சுவை திகழுநீர்ப் பந்தரும பல்ல
பாங்கு சோபலா கலைபயில சாலையும பலல

அள

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்

யோனி வாய்ப பட்டுப் பிறந்திடா விசனே
யுயாபதி பன்னாளும்
யோனி வாய்பபட்டுப் பிறக்குமா லபனமுத
லும்பரு மண்ணோரு
மேனையோ ரும்புன் பசுக்களே யென்பதை
யிழுந்தயோர தெளிபாத
தேனே யோவெனக் கிள்ளைக் குரைத்தல்கைட்

டிசங்குவ பலபூவை.

அஅ

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்

[பூண்டு]

எசன்மெய் யெழுத்தைந் தெண்ணி யிணைபிலகண் மணிகள்
வாசவெண்ணீறு மேனி முழுமையும் வயங்கப் பூசி
மாசிலா நான்குஞ் செய்து நான்கையு மருவ வைகு
மாசைமே லாசைபிலலா வடியவா கூட்ட மெங்கும

அக

கலிகிலைத்துறை

காச நாண்டலர் பறப்புநற காய்கனி தேமா
வாசி லாதசி ரின்னிசை யணிபொருள் வியப்பம

பேசு வான்றொ கொடுவலாம பிறங்குத லன்றி
மாசி லாதநன் னாவலர் பாவெலாம் வயங்கும் கூடு

தூய்ய கொங்கையுந் தோள்களு ந்தமபமுந் துடையுஞ்
செய்ய தாள்களும் புறஞ்சுறறே தெரியநுண் டேசு
மையின் மெய்புனைந் திளநகை யுலகெலா மயக்க
மன்றெலா மங்கைய ரணிநடளு செயவரா கூக

தளர்நு சுபபினமே கலைபான்முன் றுனைவெண் டாள்
மொளிராதன் மங்கைய ருறுபபெலர் முற்றபல கலனை
யிளமை யல்லுலெப போதுநதோய சுகமெமக் கலலா
லுளது கொல்லுமக கெனறுமுன் சிரித்தலை யொகரும கூஉ

தங்க னாயகா மணிநிறந் தலைபுய மெலலா
மராபிற மாதாக்கள கவாநதிடா வண்ண
மங்க மாரகுறி யிட்டென விளங்குமன போடு
வூடலா லுதைத்ததாட் செம்பஞ்சிச சுவடு கூங்

கொச்சகம்

காலெல்லாந் தகட்டுவராற கரையெல்லா மடவனனம்
பாலெல்லா மலாச்சோலை பனையெல்லாம விளைசாவி
சாலெல்லாஞ் சூறபணிலாந் தடமெலாந் செழுங்கமலம்
மேலெல்லா முகிறறொகுதி வீடெல்லாந் தனக்குவியல கூசு

அறசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்

சேறு மணக்குஞ் செய்யுளெலாந் தெய்வ மணக்குஞ் செய்யு
ளெலா

நீறு மணக்கு மங்கமெலா நிறைபூ மணக்கு மங்கமெலாஞ்
சாறு மணக்கு நியமமெலாந் சாந்தமணக்கு நியமமெலாந்
சோறு மணக்கு மங்கமெலாந் சொரிசெய் மணக்கு

ளெலாம கூடு

அறசீரியாசிரிய விருத்தம்

முன்னொரு சூப்பகையான் மனைகியொடும் வலாரியய
முதிர்ந்து நீங்கத்
தன்னொடு சயந்தனுமவுண் சிறைமேவப் பலவளமுந்
தவிர வேங்கு
மநகரை மனைபுதல்வர் வளத்தோடு மாரியர்கோ ~~மாரியர்~~ தாளு
நன்னகர்வேண் சுதைமாடம வரிசையாம் பற்காட்டி
நகைக்கு மன்னோ

கலி விலத்துறை

இன்ன சோபல வெப்திய ~~மென்னம்~~ மென்னும்
பொன்ன காக்கர சாயினான் பூதல முழுது
முன்னு மாரிய ராசனென் றுறையியற பெயரின்
மன்னா மனனரும வணங்குதான் மணிமுடி சேவந்தன்
கெற்ற வெண்கொடை குவலை மெங்கணு நிழற்றச்
செற்ற நேயிவெண் டிசையெலாந் தடையறச் செல்
சொற்ற வாருநீ குழபுவி முழுமையு மொருதார்ப்
பொற்ற டம்புப மேருவாற பொதுக்கடிந் தாண்டான்

அட்வின் மாற்றலர்க் கந்தகன் போனறுபல் லுபிர்க்கு
முடலு மாழியு மொப்பவ னோங்குபே ருளாற
படரு மைந்தரு நிகாப்பவன் பற்றலா நிணம்வர
பிடமொய் திக்கெலாம பார்க்கினற வெநிதவழ் வேலான்

வாய்ந்த பூதல மெங்கணு மழைவளஞ் சுரப்ப
வாயந்த தானமுந் தவங்களு மறமும்வண் பொருளுந்
தோயந்த விற்பமு நிலைபறந் சுரர்மகிழ் வெய்த
வேய்ந்த நான்மறை வேள்விக ளெண்ணில செய்தான்

கோதி லாதமற போரினால் விமனைக் கொடையாற்
றீதி லாதசோக் கன்னனைத் திகழும்விற் போரா
லோதி நேர்புய விசையனை யொத்தவ னேனு
நீதி யோட ரசாங்கையாற் றன்னையே நிகர்த்தோன்

முற்று நீத்தமா தவத்தினர் முனமிகு பயமும
பொற்ற நான்மறை யாவர்பாற பொருவிலப் பணியுங்
கற்ற நாவல ரவை யினமேற கணக்கிலா மதிப்பு
முற்ற நலகுர வெனியர்பா விரக்கமு முள்ளான

நா.உ.

சொன்ன தானமுந தூயகோ தானமும பூமி
மன்னு தானமும பறபல தானமும வழங்கிப்
பொன்ன வாமலாப பொழிலவைத்து வளாததிடன்முன்னு
தன்ன நீங்கிய தருமமென னுனகையும் புரிந்தான்

நா.உ.

விழையு மாலமவேய்ந தாலமுண்டாலம்வாழ விபலன்
பழைய வாலபம் பறபல புதுக்குபு புதிதாத
தழையு மாலபம் பறபல சமைத்தவன் விழாக்கள-
குழையு மவொடு பறபல குறைவறச செயதான்

நா.உ.

எங்கு னுபக னினிதுறை யாலய மெல்லார்
துங்க வாகமஞ் சொல்லிதிப் படிசெயும் பூச்சக்
கங்கண் வேண்டுவ யாவையுந் தினந்தின மகிழ்விற்
றங்கு முண்டையாற காலவ டொறுமிகத் தந்தான்

நா.உ.

மின்னு கண்மணி நீறணி மெய்யினா வந்தான்
மன்னு மாதனத் தெழுநதுமுன் வரவெனா காண
வென்ன பாக்கியஞ் செயதன னடியனே னென்று
சென்னி மேற்காங் குவித்தவ ரடியிலவிழ சீலன்

நா.உ.

அறசீரடியாளியலிருத்தம்

படைகுடி கூழ மைச்சு பற்றுநட பரணென றுறு
முடையவ னாக் மன்னாக் கொருசிங்கம் பொன்னுன் மிக்க
வடவினஞ் சாமை யீகை யறிவூக்கந் துணிவு கலவி
முடிவி லின்பநதுங்காமை முதற்பல நலமு முள்ளான்

நா.உ.

அளவிலா நீதி நூலு மறநனி வகுக்கு நூலும்
பளகிலா விரதம் வேழம் பரிபடைத் தொழினு லாதி
வளமுறு கலைக் ளெல்லா மாசறத் தெளிந்தவ வாழே
யுளதுழை தர்ப்பல் லோர்க்கு முணர்த்துறு முரவு மிக்கான்

தளவொடு மிரந்து நின்று தங்குறை சொல்வோர் காட்சிக
கெளியவ்ஞ்செ செய்ய முகமலர்ந் தின்சொற கூறி
யனியினஞ் சீரஞ் சீரென் றவாவ ரெண்ண மெல்லா
முனமகிழ் தாழு டிததே யுபிரபபி நிற பிறவுஞ் செயவர்னாகு,

பாபு ராம களவா தமமாற பரிசனம விலங்கு புள்ளாற
றகையுறு தன்ன லென்றுஞ் சாரபய மொழித்துப் பூவின
மிகையுறு முபிரையெல்லாம் விழியினை பிழைக்காக கினற
வனகயென வோமபி யாதி மறைநெறி புதுக்கி வைத்தான

வேறு

அன்பு பொறுமை நடுநிலைமை யடக்கமொழுக்கமருளவாயமை
யின்ப நட்புப் புகழ்கை யின்சொல கலவி கேள்வி குணம்
வன்பி னூக்கக கண்ணோட்ட மாட்சி யறிவு செங்கோனமை
முனபொப புரவு சான்றுண்மை முற்றுப்பிறககுமிடமானு

வலிமை கால மிடனறிநது வலிய கொடுங்கோன மனைகளினை
மெலிய வமாசெப தோகணத்தில வென்று வாகை மிகச்சூழ
கவிசெய் வீரக கழறசாணவ கவின வணிநதன னோபொருளை
யலைடக் கவாவன குடிதொநதா லாறினலான்றுமவாவகாதான

வேறு

கூறுதிசை யெட்டினுமெய்த தரு மமகிழ்ச் தெழுந்தெழுது
குதிக்கொண டாடப

பாறுதலில் விண்ணோரு மண்ணோரும பலலாணி

பல்லான் டென்னத்

தேறுநெறி மறைபறவோ செயுமகத்திலவலஞ்சுழித்துச

செந்தி யோங்க

நாறுகொடைப் படையேந்தி யிதமா நிலைபுரக்கு

நாளி லோராள் நாகு

கலிலைத்துறை

நறம லர்க்கொடி நாமக ணன்னு பொற ருவி

யறுப பாபு நஞ்சமுண் டருளிய பெருமா

ஹரி கட்டியார் தோழன்வா மொருநத ரென்ன
மறுவி லாதபல வாழுஞ்சால் மங்கல நகரில்

[183]

முரசோடியா ஆசிரிப்பிநததம்

ஓங்குபீபான மடநகை கமலமுங்

ஹாழீத தகன்றிடா துறையத
தேவகுபல பாவை பருதொடு தூங்கத் திசைபெலாரு
செவிகரங் கவிழ்ப்பு.

விவகுபே ரெழிலசெய சுடாமணி நர்ல
விளங்குபல கொடிகளவின் னைசையத
தாங்குபல படைபின் வீராக ணிநபத
தகுமுா செண்ணில முழங்க

[184]

வாயநதபல வளஞ்சோ சுடாமணி முகப்பு
வானளா போங்கநன மணிபா
லாய்நதுசெய சிலப்புங் கொலுவின மண்டபமு
மரங்கமுந தெற்றியுஞ் சால
வேய்நதவத தாணி மண்டப முதலா
விளம்பிய பிறவுநன கொளிர
வேய்நதப்பொன வாயிற பந்தல கவின் செ
யெழுநிலை மலகுக்கோ யிவினகண்

அறுசீரடிபாசிரிய விரததம்

நிகரிலசெழும பொற்றனாமேற சுடர்விநசெம பவளக்கா
நிறுவி யும்பர்
நிகழுமா கதப்போதி சேர்ததவைமேல் வசகிரவுத்
நிரங்கி டத்திப்
பகருநவ மணிபரப்பி யோவியங்கை புனைந்தசெம்பொற்
பலகைமீது
நகவிணங்கி நவமணிசசா ளரப்பளிங்கின் சுயர்த்தலமு
நன்கு செய்து.

[185]

மேனிலைமா ளிகைவேதி குளிகைபன் மணிசசிகரம்
 விழைய வாக்கி
 மானிலைகோ மேதகத்தி னமைகொடுங்கை சூழமுதது
 வடங்க னூற்றிக்
 கானிலைபன் மணியொளிபொன விதானமேல யாததபல
 கையினின ரோங்கும்
 வானிலைபொற சோபானச சுடாபரடபு மததாணிமண்டபத்தில
 எழுசீரடியாசிரிய வீருததம்

தூங்குபே நிருளை யெடுத்தலுவாய விழுகருளு
 சுடாவிடு செய்மணி சூழிறறி
 வீங்குசேம பொன்னு லழகுறப புனைது
 விளங்குகிங் காதன மீது
 தாங்குபா துகைமேற சரணமவைத் திருபாற்
 மகக்வா மருங்குறச சென்று
 வாங்குவிற் றடககை யாரிய ராச
 பன்னவாச் சிவசம வீற்றிருந்து

கடுக

முபங்குமெய் நடுமொய கறையொடு சூழ
 முதிரசுவைத் தெளளமு தொழுக.
 இயங்குவின் மதிபா வுது நினறென்ன
 வெழிந்நணிக் காமபொடு பசுசை
 வயங்குநற சிகரங் கவினவெண் டாள
 மணிவடஞ் சுறறெலாந தூங்க
 தயங்குவெண் கவினை திசையெலா நிழற்றித்
 தண்ணிய விளநிலா வெறிபப

கஉ0

அறுசீரடியாசிரிய வீருததம்

பூமேவு தானுசமகசும புவிப்பொறையை யொருதோளாற
 பொறுதது நீக்கு
 மாமேவு நன்றியினு மகிழ்சேட னுருதிசையில்
 வுதிபல பாப்புங்

கோமேவு தமதபல்குட் டினுமெடுத்துச் சொரிந்த்மணித்
 குதியன் போலத்
 தூமேவு முடிமீது விலைக்கடங்கா மணிமகுடஞ்
 சுடர்விட் டோங்க ஈடக

திருமுகத்தி விருவிழியும பெருங்கருணை மடைதிறந்த
 செயல்போன் மின்ன
 வொருமதியி னிருபாலு மிருபருகி யுதித்தொளிர்ந்த
 லொப்ப நாளுந்
 குருமலாமா துறைவதனத் திருபாலு மணிமகரத்
 குழைவில் வீச
 கிரைதுதற்புண் டாந்திலை நிலவுறவாய முறுவவிள
 நிலவெ றிப்ப ஈடக

தகைமுச்மா முழுஉதிய மீன்றவொரு குழவிமதி
 தவழ்தல போல
 மிகையொளிவெண் முததாரை தவழொருபாற் சிறத்தமறு
 விளங்க மேவிப்
 புதழைமா வலாபலரு மகலநிற முரமென்று
 புகழ்தறிகேற்ப
 வகலநிற முரம்வாய்து முலலைத்தா ணிமரும்
 மழகு செய்ய ஈடக

கொங்குறுதாராப படைசுழற்றிச சயமாது வாழ்செம்பொற்
 கோயி லாகி
 மங்குமுறை யிகலவேந்த ரெவரையுமபோ ரிடைவென்று
 குடித்
 தங்குசுடா மணிவலயம் புனைந்தொன்னுர் முகம்வாடத்
 தழைத்து செம்பொன்
 பொங்குமக மேருவெனப் புடைபாரது வீங்கியிரு
 புபங்க ளோங்க ஈடக

பகையமர் நிதிசங்க நிதியிரண்டும் வள்ளன்மை
பழகு மாறு
தங்கியசீர்க் கமலமொடு சங்கவிரை கைபமைந்து
ககின்ற துடிப்ப
பொங்குபுகழ்ப் பாவலரும் வறியோரு மிவைபோதும
போது மெனனச
செவகனக முதற்பலவு மெடுத்தெடுத்தது வீசியிரு
செவகை சேப்ப கஉரு

வெயினமணிபு நெடுமானே ரிவவரச னிலகுதிரு
மெயம றைப்ப
வயனமறைதத துத்தியொளிர் கொளவுததுவநமணிமறைத்த
தகலவ குலலை
வயமலிபாற முணமறைதத வவைவோலவியான்மறையேன்
மறைக்குங் குற்ற
வியலெனது நடுவெனுமபோக் கடாதெனப்பி தாமபத்தை
யிடைசோத தோங்க கஉசு

முந்தமுந்தப் புணிலேவந்தா முடிமகுட மொன்றொன்று
மோதி மீது
சுந்தநவ மணித்திரளும் பொற்றுகளும் பேரீர்ப்பமறை
செம்பொற்றுக
விரத சிலப் பகைவர்தலைத தொகையெல்லாஞ் சிதறவுதைத
தெட்டுத் திககி
னாதவிமூக துருளவெற்றிச சயவிரப பெருகழலக
ளணிநதுமலக கஉள

பெருஞ்புகை பொறிதுமயி விழுஞ்செநதி யெதிரெடுத்தப
பிறழொன னாமெய
தருமிறைச்சி ஸூனையெலா மெடுத்தெடுத்து வாய்ப்பெய்து
தணியா தோங்குங்

திருவாட்போக்கிப் புராணம்.

கருதுகடும் பசியினமிகு நிணம்விழுங்க நாவனீத்தீத்
கடைவாய் நக்கி
மருவலாமுன்வாவையெட்டுத்திசையினுமபாத்துறுசின

வணங்காத மணிமகுட மன்னருமபொன் முடிசாய்,
வணங்காமே என்கையனையாரிருபாலும் பொறகவரி
யசைத்தல் செய்ய
மணங்காலபூக குழலமபை போலவாரவெள ளடைசுருட்
வணங்கி வாழத்தப
பணங்கால நிதமபவருப பசியனறா செம்பொனமண்ப

செய்யதிலேத தமையனையா முன்னடஞ்செய்
நினனிசைத்தேன செவிவா யூற்றத
துயயசெழும பனிதீருக கலவையும் பூ மகளபோலவார்
துளிபப வீச
மையமர்மூம பொழினமலர்தேன றுளிசிதற விளநதென்ற
வந்து
வெய்யமலாத தொடைசெழுந்தேன் சொரிநதுமிகு
மணமெங்கும் வீசி நாலீ கரு

அருந்தவமா முனிவா குழாம பலலாண்டு வாழ்கவென
வாசி கூற
வருமபுகழ் நாவல்கோத்தி மலரெடுத்து நாலவகைப்ப
மாலை சூட்ட
விருந்தலமா முடிமன்ன னிருகடைக்க ணருளின்வழி
யேவல செய்ய
பொருந்தியமா கதர்குதர் பிரதாபச் சோத்தியினைப்
புகழ்ந்து நிற்ப நாக

துண்ணறிவி னமைச்சர்பலர் குறிப்பின்வழி யெப்பணியு
 ரொடியிற செய்ய
 விண்ணவாபோல் விழியிமையா வீரர்பலா சுடாவடிவாள்
 விதித்ததுச சூழ்
 வெண்ணருமின் னிசைவீணை முதற்பலயா முமுதவொளி
 யென்கும் விமமத
 தண்ணுமைபே ரிகைமுதற்பல் லியங்களுமா மணிமுற்றஞ்
 சால வாரபப ■

ஆய்ந்தமனு நீதிநீறி தழைத்தோங்க வரசுபுரி
 பனாமயந் தனனில்
 வாயநதகவுத துவமணியும் விண்மணியுஞ் சீவறச
 மணியு நாணப
 பாய்ந்தமிசு சுடாகான்று விலைக்குலகம் பகிஞன்கும்
 பிறறு னேனமை
 யேய்ந்தமணி யாரியாகோன செம்பொனமுடிச் சிகரமா
 யிருந்த தொன்றை ஈநந

கலித்துறை

புரீது செலவவாட் போககிவா முழப்பிரான கரந்தான
 கரந்த காரண மெனனையோ தினமுறகா விரிநீர்
 சிரம்ப முழகவோ மணியினமே லாசையோ நீதி
 சுரந்த மன்னவ னன்புபாக கறிவிப்பது துணிந்தோ ஈநச
 விழைவிற நனனையே நம்பிய மெய்யனப ரிடத்திற
 பழைபி வோடுகோ வணமறை பழைமையாக ■■■■■
 மழைபா ரூஉங்கொடை மன்னவன முடிமணி மகுடந
 தழையு மாமணி தனைத்திரு தெலொரு வியப்போ ஈநநு
 *வல்லி பொனமுடிச் சிகரமா மணியினமை நோககி
 கல்ல மைச்சாக ளஞ்சிமெய் நடுங்கவேந தனபா
 லொல்லி வந்துகை வாய்புதைத் துயாமுடி சாய்த்து
 மெல்ல வேதிருசு செவியிடை விளம்பினா நினறார். ஈநக

அனைய வாசகக் கேட்டலு மாரிய மன்ன
 னினைய நெஞ்சொடு முகம்மலந திருக்கைய, லெடுத்த
 வனைய வோங்கொளி மாமணிச சிகரமின மையினுற்
 மனைய மாமுடி பொலிவிழந திருத்தலைக் கண்டான். ஈகூ௮

ஆவிநீங்கிய வககமு மையமை தோட்சி
 தேவி நீங்கிய கமலமுந திகழுகடா பரபபும
 பாவை நீங்குகண மணியுமிப பஞ்சமணிச சிகர
 மோவி மேனமையின முடியுமொப பாமென வுரைத்த ஈகூ௯

■■■■ லாளரைக் காவல னழைத்தெதிர நிறுத்தி
 நீலா கையிலவாட் படைபொடு சூழுகது முன்னின்று
 மாவின மாமுடி மாணிக்கங் கவாநதவ ரியாரென
 னுவிநேருதுங் காவலே யழர்க்கன நகைத்தான ஈகூ௧௦

■■■■ னிமமொழி வகுத்தலுங் காவலா வணங்கி
 யனனை போலுவா யாககுரீ நின்மணி கவாலோ
 ரிரநி லத்திலே பிறவுலகிலுமிலே யாங்க
 ளெனன வானபணி யேவினு மியற்றது மென்றா ஈகூ௧௧

என்ற காவலா முகத்தினை யிறையவ னோக்கி
 யின்று நம்மரு குற்றவ ரிநநக ருள்ளார
 துன்று மறறைய நகருளா ரியாரையுந தொகுத்த
 நன்று நமமெதிர கொணாமினின னேயென நவின்னான் ஈகூ௧௨

தலைவ னேவிய பணியினைத் தலையினமேற்றங்கி
 மலைவின் ■■■■ னருகுறறோ ■■■■ நகரா
 குலைவின் மறறைய நகரினா யாரையுங் கொணாநது
 நிலைவில லேந்திய காவலர் நிருபன்முன் விடுத்தா. ■■■■

விடுத்த யாரையும் வேந்தெதிர்பொ துப்படநோக்கி
 படுத்த காதலி னென்முடி மாமணிச சிகர
 மெடுத்த னோரளித தாலவர்க் கெண்ணிலாக் கனகம்
 கொடுப்பன் வேண்டுவ யாவையுங் கடறினு மளிப்பேன் ஈகூ௧௩

எழுசீடியாசிரிய விருத்தம்

வெருவுறத் தண்டஞ் சிறிதுநான் செய்யேன்
மெயமை யீதென்றன னியாரு
மிருசரண் வணங்கி நின்பொருள் கவரு
மெண்ணமும வருங்கொலோ வெமக்குப
பெருகிய தபையா லெககளுக கெல்லாம
பெற்றதாய் போன்றனை யன்றோ
கருணையக கடலே நினமுடி மணியைக
கவாந்திலேக் கவாந்திலே மென்றா

ராசச

வந்தவா பலரு மிவவகை மொழிப
மன்னவ னதற்குடன பட்டு
நுநதம திடநதிற செல்லுமென நவரை
நொடியினி லனுபபி மெய்யன்பு
நந்திய வமைச்சா பலரையு நேர்க்கி
நண்ணரு துண்ணறி வுடையீ
கந்தமார மலாததார முடியின மாணிக்கந
கணத்தினிற போயவா நென்னே
முந்திய துணிவிற கவாந்தவ ரியாவா
மொழிந்திடு முணமைதோந தென்றான

ராசகு

ஐயநின சடையி வியாவரு முறைநதா
ரியாகளு நின்னரு கமாநதோம
வெய்யவா னேநதி வீராக ணின்பொன
மேனிகரப பாளராய் நின்றா

மையுறு மனததுக களவர்கள் வந்து
மறைந்திடுஞ் சமயமு மில்லை
துய்ய மாணிக்கந தொலைநத வாறெனனோ
சூழ்ச்சியாற நெளிந்திலே மென்றா.

ராசக

அமைச்சச் சில்வாறு மொழிந்திடக் கேட்ட
வாரிய மன்னவ னவரை

யிமைப்பிலா விதிதீச சொரிந்திட லோக்கி
 யெரியுயிரத் திருகையுங் கொட்டி
 நுமைப்பொரு வமைச்ச நிலையென நகைத்து
 நுவல்கின் வடவைத்தீ பொங்கச
 சமைப்பரு முவகண் மாளிகைக கின்னே
 சாருதிர சாருதி ரென்றான்

மசஎ

ஆங்கவா வேந்தன் சினமுறுஞ் சமய
 மியாநிறமல பிழையென வகன்றா
 றோங்கிய மனன னவரையும் போக்கி
 யொருதனி வேறறறை புதுநது
 வீங்கிய சுதவ மடைத்துத் தாழ் கொழுவி
 மென்மலா மெததையிற ரோயந்த
 தேவகுபொன மேனி புழுதிபிற ரோபச
 செழுந்தரை விழுந்தெவகும் புண்டு

மசஅ

எண்ணிலா வேளவி புரிந்தெனான் கறமு
 மிய ற்றியும் மாநிலத் தவரைக்
 கண்ணினை யிமைக்காக கின்றவா நென்னக
 கருணைபாற புரநது மாமனுப்போ
 னண்ணிய செவிகோ லெவகனுஞ் செலுத்தி
 நன்கா சளித்தவா தமமு
 ளண்ணிய வென்போ லிப்பெரும பயனை
 யாவாதாம பெற்றன ராதோ

சிகாமின மகுட நானோரான சிரமேற
 சோத்தினு லிபாவாதாஞ் சிரிப்பா
 நகையுறு மலித 'புதிதொன்று செய்ப
 நன்குமுன் கிடைத்த மாமணிபேரற
 நகையுறு மணிமு வுலகினு மிலைய
 தகைப்பொன முடியென்ற சிதைந்த

பகைவரிசு செய்தி கேட்டுமுன் னகைததாற

பரவியே னுயிர்தரிப் பேனே

• ாரு0

படைபல விருது மரண்பல விழுதும்

பற்பல வமைச்சாக ளிருந்து

குடிபல் விருதும் பொருளபல விருதும்

குறைவிலபல் ஹவின ரிருந்து

தடையற நேமி திசையெலாரு சென்று

தண்ணிழல் வேண்குடை புரிந்து

மிடைவிடா தோங்கு முடிமணி யிழந்தேற

கென்பய னென்பய னநதோ

• ாருக .

திருடா லெனக்கு வருமிடை யுறறைச்

சிதைப்பநான வலியிலே னென்றான

மருவிய வெனையேதுணையென நம்பி

வாழுமா நிலத்தவ ரெல்லாம்

பெருகுமற நவராற சாரும் வீக்கினத்தைப்

பேதையே னகற்றலெவவாறு

தருமமாநு கடவுட கொஞ்சிறி தேனூ

தண்ணளி யிலையென செயவேன்

• ாருஉ

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

சுசனே பெருங்கருணைக கடலேசிற தாமணியே

யெந்தா யன்பா

நெசனே யிமையவர்தன குலக்கொ முநதே தெளளமுதே

நிமலவாழ்வே

நாசிரீன கியமுகமும் விரலிழந்த பாணியும்வெண்

ணகையில் வாயு

மரசின்மணிச் சிகரமிலா முடியுமொப்பா மிக்குறையை

மாறறு வாயே ாருக

தனக்குநிகர் செழுஞ்சுடரே தந்தையுமா யெவவுயிர்க்கு

தாயுமான

வுனக்குவழி வழியடிமை யாய்ச்சைவ சமயத்தி

• ளுதித் தேன்று

மெனக்கினிய கண்மணியு மணிவேனின் மெய்யடியா
 ரேவல செய்வேன்
 மனக்கினிய நினனாமரு செழுத்துமொழி வேனியான்
 வருந்த லாமோ ஈடுச

மறந்துநினை யல்லாது வேறுபல சிறுதெய்வம்
 வணங்கே னன்பிற்
 சிறந்தநின் தடியவாபா லல்லாதிக் கெவாபாலுரு
 சேரேனின்ற
 ணிஹந்தபுகழ்ப் பிரதாப மல்லாது வேறெனறு
 நிகழ்த்தேன மெய்மை
 துறந்தபல பரசமயக குழிவிழ்க்தோ ரடைதுயாயான்
 சுமக்க லாமோ ஈடுதி

தாயனைய பெருங்கருணை கடலேசிற தாமணிபீய
 தருவே யிரத
 நாயனையேன றனையுமொரு பொருட்படுத்தியாசான்னை
 நனகு தந்தாய்
 பேயனையேன் செம்பொனமுடிச சிகரமிழர் திருகண்ணீர்
 பெருகி லோடப்
 பாயதரை வீழ்தமுதா லஞ்சலெழு திருவெனனுப
 பான்மை யென்னே கருந்

ஆலமெழ நடுங்கியழு தலறிவிழி நீசொரிய
 வையா வோல
 மோலநினக கெனசுசரணமேன் மாலபனு முடபாகரு
 மோடி வீழ்ச
 சாலவவர் கண்ணீரைத் துடைத்தஞ்சி சென்றபயந
 தந்து காரின்
 கோலவிட நுகாந்தபெருந கருணைபிலோர் சிறிதனித்தாந்
 குறைவ தென்னே ஈடுச

வடிவேனு மடியேன்றன் குடிமுழுது நினக்குவழி
 யடிமை யென்று
 மடியேழு மறியுநின் தஞ்செழுததுவ கண்மணியும்
 பரவு நீறு
 மடியாமெயப பொருளாகக்காண் இவகைமறை நெறிபுகழ்
 வகையாற நேரா
 மடியாமன் றுறைவாயென் றுபாகெட்டோர் நினைபனநீர்
 நகைப்பா னைபா னாகு

அறுசீரியாசிரிய விருத்தம்

இன்புறுநின் னடியாகுட் டததொருவர் முதலேபுண்சே
 யினையுந் தந்தார
 வன்புறுநீ முடிசசிகர மறைததவாபாற கவாநிதனக்கு
 வழங்கென நிறன்மெய
 யன்பாகளுத் கெளரிய நியா னவாவ்விமை யெனக்கிலையென
 றறைவா யானா
 றுன்புறுமென் னுயிபையா னினிசசுமக்கே னிப்போதே
 துறப்பே னையா னாகு
 புரம்பாடித்த நகையாவோ கூறுறுதைத்த தாளாவோ
 பூவின மேயோன்
 சுரந்தடிநத நகையாவோ மதவெரிதத சூண்ணாவோ
 செழியன மேனிக
 சுரந்தணித்த நீற்றுாவோ நஞ்சுடக்கு மிடறறுவோ
 தூய கங்கை
 காரதடக்குஞ் சடைபாவோ வென்செய்வே னென்செயவேன்
 கடையே னையா னாகு

நின்னடியா நினைக்குமுனம வந்தவர்பா விடையுறறை
 நீக்குகின்ற
 யுன்னடியென் மகுடபங்க மடைந்துபரி பவமேவி
 யொழுகக் கண்ணீர்

தன்னமுற மெய்வோதது நெடுநோ நின்றமுது

தவிக்க லாமோ

வெணமுதே யெனமுதே யென்றழைததால் வாராத

தென்னே யையா ஈகூஉ

என்றனைய பவமுமாழிந தீசனுக்கென னாசாட்சி

யாவா செய்ய

நனறுதிரு'வுளப்பாங்கோ வவரேசெய திடுகவினி

நானசெய யேனகாண

செனறுதவம புரிவேனென நெருவாறு மனக்கவலை

தீராதெ முந்தே

யன்றினருக கேற்றையான பொற்கதவந திறக்கமுய

லமையந தன்னில ஈகூஉ

கனவிலுமா லபனகாண வாட்போக்கி யமாநதபெருந

கருணை வாரி

நனவீனிடைத திருவுள்ள மிரங்கியொரு நரைதிரைகூ

னணணி மூத்த

பனவரெனக கோலுனறி வநதுநின்று மனனன

பாததுப பேசா

தினையவரிமார காப்பறையில வந்ததெவ னென்று பயந

தெதிரே நின்றான ஈகூஉ

எனசனிலா மணிக்கதவந திறவாம லஞ்சிநின்று

விறையை நோக்கி

யஞ்சலஞ்சல மனனவகா விரிநாட்டில வாட்போக்கி

யமலன நனபால

மஞ்சதிகழ நினனமுடிச சிகரமிருந திடக்கண்டேன

வாய்மை யீது

தஞ்சமவ னிடரீபோ வந்ததான்றோ வேண்டுவன

தருவா னென்று ஈகூஉ

மறைதலுமா ரியராச னெனையாளத தெய்வசிகர

மணியே வந்தான

குறையினியா வுளவெனக் கணமெழுந்தமுதுகுதித்திடிக
குபபுற்றேகூ

எறையுளத்தி னடங்காத பெருமகிழ்ச்சி மலாமுகத்தி
னிறைந்து தோன்ற

விற்றையாடுதன் முன்னணுக வமைச்சாபல னாயுமழைத்து
விருப்பி னோகசி ஈகநி

எம்பெருமானெனியேன்பால்வைத்தபெருங்கருணை யென்னே
யென்னே யென்று

நம்பெருமான் மறைமொழிந்த கனிவாயா லுனாததெவலா
நன்கு சாற்றத

தம்பெருமா னோணுக வைபாநீ முன்பென்ன

தவருசெய் தாயோ

வும்பாபிரான றிருவருளே திருவருளென் றமைச்சாவிபந

துவந்துகின்றா. ஈகக

சிறவாயான் மன்னாபிரான மாமறையு மாலயனு

நேடிக காண

நன்றருமைத திருவடிக ணையனுங் கண்குளிர்

நன்கு காண்ப

பொன்றயங்கு சடைபெருமான வந்தருளிப் புகன்றபடி

பொன்னித தீர்த்தரு

சென்றுவளம் பொலிநாட்டில வாடபோக்கி நகாககின்னே.

செலவே னென்று. ஈகஎ

விநைந்திபரி பூட்டுதடப பொற்றேரின மீதேறி

வீற்றி ருந்து

புரிந்ததன திளவரசா கியசெலவப புதலவ்னுமோ

பொற்றீரா மேவ

விநைந்துநாற சேனைகளுஞ் சேனைக வலாகளுஞ்சுற

மெங்கு மொப்பப

நினைந்துபல் பலலியமு முழங்கிடச்சா மரைகுடைக

ணைநீங்கி மின்ன. ஈகஉ

உந்திரிக ஞாநினர்க ளியாவர்களும் பல்செழுந்தேர்
 வநிதது சூழ
 வெநதிறலவாழ் கதைநேமி சூலமழு சிலைபரிசை
 வேன்முன் னாகச்
 சந்தமுறு படைபலவுந தாங்கிவிழத தழல்சொரியத
 தருபற சிவகம
 வநதபரி சேய்ப்பவெண்ணில வீராகுழாம வநதுபுடை
 வளைநது மொய்ப்ப. நாகக

கலநிலை துறை

வளமை போங்கிய மங்கல நகரினை நீங்கி
 யளவி லாதசீ ராரிய நாட்டினை யகன்று
 பளகி லாதபன மணனாக ளெதிரகொடு பணிப
 வுளம கிழ்ச்சியாற டறபல காடுக ளொருவி. நாக

வான ளாவிய பலைகளு நதிகளுக கடந்தே
 யூன ளாவிய வாயவிலவ குறைவழி வருங்காற
 நேன ளாவியுண வணடுகள செழுமுகை விரிப்பக
 கான ளாவிய கானமொன நெதிருறக கண்டான் நாக

காம வேளினுக் கமபுராண கரிபரி யிரதந
 தாம மாகிலை கரகளுஞ் சத்திரம படிசும
 வாம மாருமவெண சாமம வைகுதற கிடமாய்ச
 சேம மாரபல தருககளுஞ் செழித்தவக கானில நாக

வாய்நத கோட்டுமா நீழலிற கோட்டுமா வதிவ
 ஆய்நத வேங்கையி னீழலின் வேங்கைக ளாமவ
 வேய்நத வத்தியி னீழலி னத்திக ளிருப்ப
 தோய்நத நாகநன் னீழலி னாகநக மயிலவ நாக

வளரும் வன்னிமேல் வன்னியும் வானின்மேற் சென்று
 தளர்வி லாதுமொய யெகினமே லெகினமுந் தளர்கா

யளவு'ஞ்ஞதமேற் றுத்மு மளவிலா வினைபூக்
கிளந்ந ராகமே னாகமுங் கிளர்வன வெங்கும்

திருவி னுக்களின் பாலெலா மாக்களுஞ் செழிப்புற்
றெருவில் சேக்களின் பாலெலாஞ் சேக்களு மோங்கு
மெருமை மேவிய பாலெலா மெருமையுந்மங்கும்
பெருகு சம்புவின் பாலெலாஞ் சம்புவும பிறங்கும்

ஈஎஇ

ஆணை யாணும்பூம் பூவையப பூவையு மணையக்
காணி டநதொறு மளவிலா நகையவா கலப்ப
ஆணை யாணும்பூம் பூவையப பூவையு மணையக்
காணி டநதொறு நகையவா கலப்பது முறையே

ஈஎஈ

ஆணும் பூவையு மிடைவிடர் தணைநதிடு மிடத்திற
பேண வேபல கானமுனை பிறப்பன பிரிவி
லாணும் பூவையு மிடைவிடா தணைநதிடு மிடத்திற
பேண வேபல் கானமுனை பிறப்பது வியப்போ

ஈஎஎ

சம்பு வினொரு பாறசிவை தயங்குறுஞ் சாற்றிற்
சம்பு வினொரு பாறசிவை தயங்குத வியல்பே
சம்பு வினமுனஞ் சேவொன்று தங்குறுந் தகைய
சம்பு வினமுனஞ் சேவொன்று தங்குவ முறையே

ஈஎஅ

பாலுமேவிய பாலெலாம வெண்ணெயே பலகும்
பூலை மேவிய பாலவெண்ணெய் பலகுதல வியப்போ
வாலம் வாரியி லெழுநதுமேல வானினை யடரு
மாலம் வாரியி லெழுநதுவா னடாதலும் பெரிதோ.

ஈஎஈ

எழுசேடிவாகிரிய விருத்தத்

நாகம் வேங்கையின் முன்மனற நறசம்பு
'நண்ணிதின் ருடுறுஞ் சாற்றி
னாகம் வேங்கையின் முன்மனற நறசம்பு
நண்ணிதின் ருடுத லருளே

நாகம் வேங்கையின் முன்கம்ப லையசச
 நண்ணினர் பெற்றிட மேவு
 நாகம் வேங்கையின் முன்கம்ப லையசச
 நண்ணினர் பெற்றிடல் வியப்போ.

நாஅர்

கலிசிலேத்துறை

மந்த மாருத மெல்லவே வநதுவந் துலாவ
 நநத வாமலா தேனசிரதி நறுமணம வீச
 வநத மாபல கிளளையுங் குபிலகளு மீனியும்
 வநத பறபலா மனததைபு மிசைபினு லுநதும்.

நாஅர்

ரிய தாமரை முகமலாந் தெயதினாக கெல்லாம்
 புனித வாவிதென ளமுதவிக் கனிபபன பொருநிற
 கனியுங் காயகளு துகாநதிடக கனிவொடு வழங்கி
 நனிது யினறிடத திருவெலா நன்னிழ லளிப

நாஅர்

நயமி சூதவிக் கானிலா ரியாபிரா னண்ணி
 பபாவு யிரததுநாற சேனையு மாததிட வெழுநது
 துயர கற்றுசீரத தொண்டைநா டணமிபாக குளள
 பபனசெப காஞ்சிபே முதற்பல தலங்களு பணிநது.

நாஅர்

பலவா போற்றுசீரப பெண்ணைநன னுடடிநிற பொருந்தி
 பலகில சீரத்திரு வெண்ணையநல லுாமுத லாப
 தலமெ லாநதொழு தன்பினா சானறவாட போககி
 யிலகு மெம்பிரான றிருவரு டெனறிசை யிராப

நாஅர்

படியு ளோசையத பாககிபப பபனனு ம பொனனி
 நெடிய பலவளஞ் சாரதரு ணேரிய னுடடிந
 கடிது வநதுநான மறைபவா கவினமகம புரியு
 மடியில சீரத்திலை நகரினினமகிழ்வொடுஞ்சாரதான்.

நாஅர்

சாரத மனனவன தாககுபொற கோபுா மிதைஞ்சி
 யார்நத காதலி னுட்புகுந் தணிகொளசிற சபையை

நேர்ந்தவன்பொம் வலஞ்செய்து நெடியனுங் குறுகாக்
கூர்ந்தபேருட் கோதிலா வழதினைக் குறுகி. ஈஅக

வீழியி லானந்த வருவிரீர் சோரிந்திட வேர்வை
வழிய,மெய்யெலா மலர்க்காளு சென்னிமேற் கூட்டி
யழிவி லன்பினு லடியற்ற மரமென வீழ்ந்து
தொழுது பனமுறை யெழுந்தனோ னியாற நின்று. ஈஅள

அன்னை போலுநின் னறபுதத திருநடங் காண
என்ன பாகடியொடு செய்தன னடியனே நெருதாய்
கன்ன லேயமு தேடியா சுருணையங் கடலே
யினன மரலய நெயதரு மரியசெம மணியே. ஈஅஅ

ஐய நேரின தருமையாந திருமுகத தழகுரு
செய்ய வாயிள முறுவலி னமுகம்பொற சிலப்பின்
றுயய குஞ்சித பாதத்தி னமுகனோ தொழுது
கைய நேன்கணிற கண்டன னிதுதவப பயனே ஈஅக

என்று தோத்திரம் பனமுறை யியம்பி நின்றடி
யொன்று மானந்த வெள்ளதது முழுகிமுன னுமபா
சென்று னாதபொன னைபலத தாடுநதெஸ் ளமுதை
நன்று கண்டுபின் பிரியவாற றுமையா னமார்து ஈகூ

இடைவி டாதுமுன னோக்கியே சென்றெதி றிறைஞ்சி
விடைபெற றுள்ளநதன னொடுமவரா தனபாபால வேடனை
யுடைய நாயகன் குஞ்சித வடிமல ருனனிப்
புடைய கன்றசிற றம்பலத தின்புறம போந்து ஈகக

செய்யபூம் டொழிற் சிதம்பரத தலத்தினை நீங்கித்
தூய்ப,சீர்க்கழு மலப்பாளு சுடரினைத் தொழுது
வெய்ய புனபிற விப்பிணி யொழித்தருள வேனா
வாய்ம வாழ்த்துறு வயித்திய நாதனை வணங்கி. ஈகூ

ஆங்க மாநுமா யூரத்தி லானடி பாவித
தூங்க மார்திருத திருத்தியிற் பரனடி தொழுது

தங்கு சோமச சிவாயசற் குருமணி சாரத
எங்க ளாவநி துறையம ரீசனை யிறைஞ்சி

ராகுட

திருவ நீட்டு மப்புத தீசனைச சேவிச
தருகு சீரிடை மருதம ரன்றனைப பணிந்து
மருவு சோக்குடந தையிறகுமப நாதனை வாழ்த்திப்
பருகு மன்பினை யாறறுறை பரமனை யே நதி

ராகுட

ஆயுளு சம்புகேச சுரத்துறை யமலனைப் பழிசசிப்
பாயுளு செம்பொறசோ பானநீள சிபகிரி மீது
நாயு மாணவன் றுள்ளைப்பன்முறை தாழநது
வேயுளு சீர்ததிப்ப ராய்ததுறை விமலனை வழத்தி

ராகுட

பலவ ளப்பமு மிகுதம பந்துறை சாய்தது
புலவா போறறுசோக கடமபவிவ கேசனைப போற்றி
யிலகு மபபிரான பொற்றளிக் கெதிருறச சென்று
குலவு காவிரித தீரத்தமெய குளிராகிட மூழ்சி

ராகுட

பிரிய மோடியா தென்றிசை நோக்கலும பெருகு
நரியெ லாம்பரி யாக்குசித துடையதம பெருமா
னருளி னுறபுக முமைந்தவாட போக்கி மாமலைசீர்
விரிய மண்ணிகக மாகத்தன் விழியெதிர் தோன்ற

ராகுட

கண்ட போதிஃ தற்புக மற்புதங் கருதி
தண்டா நாயக னடியேனேன பாலவைதத வருளை
யெண்ட ருவகுறை யெனனைபெற கிங்கென மகிழ்ந்து
கொண்ட வனபினு லிருக்கையுளு சென்னிமேற குளித்து

ராகுட

எதை யாரமகிழந் திருக்குமா மலைக்கணித் தாக
வந்த பான்மையா வினிப்பொற்றேர் வநிநது செல் கேனைன்
றந்த மாபடை சூழ்ந்திட நடந்துசென் றன்பான்
மந்த மாருத மாணிக்க மலையரு குற்றன்

ராகுட

அனைய வாரிய மன்னவ னுக்குறற போது
நிலையு மய்யு படியினி னிலவி கிண்ணைங்க

வணியு முடியாக் கன்மண்ட பத்திடை வநிந்து
புனையுமததலப ப்ராணநூற கலைலோர புக்ல்வார் ௨00

முத்தி வேண்டினு மளிப்பது மொழியிரு நானகு
சித்தி வேண்டினுந் தருவது சிவபிரான் மலாததாட்
பத்தி வேண்டினு மீவது பகர்குசைத் துணிசோ
புத்தி வேண்டினுந் கொடுப்பதிப புண்ணியத தலமே ௨0௧

மாயன் வாழ்பதம் வேண்டினு மலர்மிசை யிருககுந
தூயன் வாழ்பதம் வேண்டினுஞ் சொல்லுமா யிரங்கட்
காயன் வாழ்பதம் வேண்டினுந் கடுவமு தாக்கொ
னூயன் வாழ்பதம் வேண்டினு நல்குமித தலமே ௨0௨

மிக்க வாயுளுஞ் செலவமுந் கலவியும் வீறு
தகக டக்களு மனைவியுஞ் சீரமா பலமுந்
தொகக தெவவரை நெற்றிகொண் டேனனையுந் துணியும்
புகக வன்பினாக் களிப்பதிப புண்ணியத தலமே ௨0௩

அனனம் வேண்டினு மணிகலன் வேண்டினு மளவில்
சொன்னம் வேண்டினும பறபல நவமணித தொக்தி
மன்ன வேண்டினு மாடைகள் வேண்டினும வபங்கு
மேன்ன வேண்டினு மியாவாகு மணிகுமித தலமே ௨0௪

வாயு வுமபணிக கிறைவனும் வானவாக கிறைபு
மாயும் பாணுவு மகத்திய முனிவனு மன்பு
தோயு ரோமச முனிவனுந் தூக்கையு மாவப
பாயி னேனுமபல் லமாரும பங்கயத தவனும் ௨0௫

பாதது வாசமா முனிமுதற பலமுனி வாரு
முாததின மாநிலத தவருமபா தலததுறை வோருந்
தகததி னேனைய பலருமித தலததெம் பிராபால
வாததின வேண்டிய வரமெலாம் பெற்றறுவாழந் தனரால் ௨0௬

எழுசோடியாசியயிருததம்

வாயுதீர்த் தஞ்சோச சேடனற மீர்த்தம்
வளமுறு மிகதிர தீர்த்த

மாயுமின் சுவையின் சூரிய தீர்த்த
மகத்திய தீர்த்தமெய யன்பிற
ரோயுரோ மசதீத தநதூக்கை தீர்த்தந்
துய்ம்மசோ வராகமெய்த தீர்த்த
மேயுநற் பரதது வாசதீத தம்முன
னெண்ணிலாத தீர்த்தமின குளவரல

உ௦௪

இனையபற பலவாந தீர்த்தத்திற படிதோ
ரியாவருஞ செலவா யுலகிற
றனியர சாளும வேந்தராப விணமேற்
றயங்குறு தேவாக ளாகி
வனேதரு நீழ லீரதிர ராகி
மலர்மிசைப பிரமாக ளாகிப
புனைதுழாய் வேய்நத கேசவ ராகிப
பொருவிலசீருநுதிர ராவா

உ௦௮

பெருகுமித தீர்த்த மாடினோ மெய்யிற
பிணியொடு பிறவீவெம பிணியு
மொருவில லழகு ஞானமும புகழு
மோங்குமா யுளுஞ்செலவப் பெருககு
மருவிய கற்பின பனைவியுஞ் சிறநத
மகக்குஞ் சுற்றமும பெற்றுக்
கருதிய வெல்லா மடைநதுநம பெருமான
கழவினை நீழலசோந திவ்வா

உ௦௯

கலிலைத்துறை

அடுஞ்சி லைக்காத் தரியய னிரதிர னமா
விமெய னிக்கதிர வெங்கதிர மனிதாபுள விலங்கு
நடுங்கி மாய்நதிட வேழிசண் லெகமு நலிவுற
றெடுங்கு முழியுஞ் சிறப்பொடு மோங்குமித் தலமே

உ௧௦

கொச்சகம்

நினைமருவததுதிப்போக்குநினைப் போக்குவகான்போர்க்குந்
தலையனியால வேண்டுவன தநதருளும் வாட்போக்கி

மலைமுழுதுஞ் சிவபெருமான் வடிவமெனி லதன்பெருமை
யலைகடல் சூழ் புவிபிநிடை யாவர்தாஞ் சொலவல்லார்க்கக

என்றுபுரா ணமபுகல்வோ ரிசைத்தமொழி செவிபுகலுங்
குன்றுசிகர் பெருங்கருணைக கோமான்வீற நிருத்தருளு
நன்றுபல தலங்களினு நனிசிறந்த தித்தலமே
யின்றுநா னிகமெகய்த வென்னதவளு செய்தேனா உகஉ

மருவுமிந்த வரைமுழுது மாதேவன வடிவமிதி
லருவினையேன மிதித்தேற லாகாதென் றகங்கலங்கி
நிருபர்தொழு முடிவேந்த னிறபமணி மலையீது
வருகவென முமமைமுறை யாகாய வாக்கெழலும் உகங

கடிகமழதா ரோனிதுவுங் கண்ணுதலோ னருளையேன்
றடிமலாபொற படியேற வங்கைமலா முடியேற்
நெடியதுதி வாயேற நெஞ்சினிடை மகிழவேற்
மடிவின்முன்செய் தவமேற மணிவரைமே லேறினான் உகச

ஏறியபோ தெமபெருமா னினிதமாசெய் பொற்கோவில்
வீறினமணிக கோபுரநதன் விழியெதிரே தொனறிடலு
மாறிலபெரு மகிழ்ச்சியொடு வணங்கிப்போ யுட்புகுந்து
பாறிலபெரு நசைதூண்டப பறபலகால் வலஞ்சூழ்ந்தது உகஇ

முடிவற்ற பெருங்கருணை மூாததியா சன்னிதியிற
கடிதுற்று மெயமுழுதுங் கண்ணீர்வெள் ளமபெருங்
வடியற்ற மரமெனன வவனியிசை விழுநதுவிழுந்
தொடிவற்ற பேரன்பா லுவந்துபல முறைவணங்கி

திருமலாச்செங் கையிரண்டிடு சென்னியினமேற் குவித்
தெழுந்த

பெருகுமுரை வாய்குழறப பிறங்குமுரோ மஞ்சிவிர்ப்பக்
கருதுமுளங் கசிந்துருகக் கணக்கிலபா வசமாதி
மருவியரி யயன்காணு மாணிக்க மலைக்கொழுந்தே உகஎ

மெய்யாநின் மெய்யடியார் விரும்பியுதனா தெள்ளமுதே
செய்யாசிர தாமணியே தேவர்குலக் கொழுந்தே
மையாபூம பொழிலுமு வளம்பெருகும் வாட்போக்கி
மையாநின் ற்ணையலலா லடியேனுக் காராதுணையே ௨௧௮

முன்னேகோ ஹன்றியொரு மூததமறை யவனாகி
யென்னோவா தெனையிடுகு வருவித்த வென்னமுதே
மன்னேமா மருமணியே மறைதுதிக்கும் வாட்போக்கி
யன்னேநின் ற்ணையலலா லடியேனுக் காராதுணையே ௨௧௯

கண்ணையென கணமணியே கருணைப் பெருங்கடலே
தண்ணோதன் மூதிரூடு சமபூவே சங்கரீன
யெண்ணா புரமெரித்த வெரைதமே வாட்போக்கி
யண்ணாநின் ற்ணையலலா லடியேனுக் காராதுணையே ௨௨௦

வித்தகவென ஸ்ரீநாயகி மெய்யனபாக தேவலசைய
வுத்தகவென தெழுந்தோத வொளியசையுநகண 'மணிபூணப்
பித்தனேற கறிவளித்த பெருமானே வாட்போக்கி
யத்தனேநின் ற்ணையலலா லடியேனுக் காராதுணையே, [௨௨௧]

வண்டா குழலொடுநீ மருவு மணகரிகாவ
கண்டாவு முந்ததொழுது கணகைபெற பேறுபெற்றேன
றண்டாது தெனறன்மெலலச சாராதுலவும் வாட்போக்கி
யண்டாநின் ற்ணையலலா லடியேனுக் காராதுணையே, ௨௨௨

அழகிரடியாசிரிய விருத்தம்

என்றுமுன் றுதித்து நின்ற விறைவனைத் தேவ தேவன்
வென்றுறு மாநி சைவ வேதிய னாகி யனபாற
சென்றுமா லயனுங் காணா சிவலிங்கப் பெருமான் பாங்கர்
நின்றுபொன முகம் லாநது நிறையருட் கண்ணு ழேனக்கி

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

நினதுபோ யாது நிற்பதி யாது
நீயிலு ணெவனபெற வந்தா
பெுனவின வுதலு மன்னவ னுரைப்பா

னென்பெய னாரிய ராசன்
வனமுந் மெனது ஈரிய நாட்டின்
மங்கலமென்முடி மணிக்
கினமுற மறைநத திங்கு மீம வியசோ
கேள்வியுற நதுபெற் வடைநதேன்

உஉச

என்னலு நுதற்கண் மறைததவே தியாகோ
னெயிரான் கனவிலென பாலவந
தன்னமார கழனி யாரிய நாட்டை
யாளுமோர் மீனவனவருவான
பின்னமி லவனை நிரம்பநா முழுகப்
பெருகிய பொன்னிநீர் கொணாநது
கொன்னவிர நம்பா விருகதுமவான செம்பெர்ந
கொபடரை நிறைத்திடச் செயது

உஉரு

பின்னாநக கனகன வைத்தகாப் பறையிற்
பிறகுமேரா மணிசசிக ரத்தை
யன்னவன நனகரு வழங்கென மறைநதா
ராசநின் னெண்ணியா தெனறலு
மெண்ணையா னுடைய கருணையக கடலுக
கேழையே னிப்பணி புரிய
முண்ணாநசெய்த தவமென்னொ நமமான
" மொழிநதவா ரியறறுவே னெனறு"

உஉசு

ஆரியா பெருமா னாயிரங் குடரீ
முதலோ பொன்னியிற் கொணாநது
பேரியன மணிப்பொற் கொப்பரை நிறையப்
டெயதலுஞ் சிவபிரா னநுளாற
பாரிய லநீர் புறங்ககிந தோமே
பான்மையாற் குறைநகிட முடியி
னீரினை மறைதத வேதியன பொன்னி
கீரினக கொணர்கென வேவ

117

யின்னுமவ் வேந்தன் பற்பல தீசும்பிற்
 பெருகுநா விரிப்புணல் கொணர்ந்து
 யின்னுமவான் செம்பொற கொப்பரை சிறை
 விடவுமுன் பேரகுறை திடல்கண்
 னெனுமிப பெரிய பாததிரம் பொள்ள
 லுறந்தென றறிகதுகீ யதனுட
 பன்னுகா விரிகீ கொண்டுவந தூறற்ப்
 பகாதது கீதியோ வென்றான்

உஉபு

மன்னனை யின்னுநு சிலகுடகீரால
 வருத்தநீர்க் காதுபோய் பொன்னி
 நன்னதி யின்பா லெறித்துவந தீனைய
 நலமுறு பாததிர சிறைத்தி
 யன்னகீ ரோமுதி முனபுபோற குறைத்தி
 டுதென்ன மறைபவ னிசைப்பப
 பின்னரும் வேந்தன் பொன்னிகீ கொணர்ந்து
 பிறங்குபொற கொப்பரை சிறைத்தான்

உஉக

பின்புகீ சிறிது குறைந்திட முன்றும்
 பிறைமுடி காதகான் மறையோன
 வன்புறம் வேந்தே சிறிதுநீர் குறைந்த
 வகையினு ல்லதைநீ கொணர்ந்து
 பொன்புனைந தொளிநு மனைய பாததிரத்தி
 பொலிவுற நிரப்பினு லன்றி
 யன்புற நினக்குத தூயமா மணியை
 யளித்திடே னளிகத்திடே னென்றான்

உஉ௦

கண்ணினை யிடப்பக் கழுத்தினை யரியத்
 கையினை யன்பர்கற நேய்ப்ப
 வெண்ணிய சேயை யறுத்திடத் தலையை
 யிருஞ்சிலை மோகிடச் சகித்த

நுமான பனமுறை
பொன்னிநீர் தூரம்போய்க் கொணர்ந்து
பன்னிய வரையா யிரம்படியேறிப்
படுநதுயர் சகித்திடான் கொல்லோ

உருக

மறையவன் புகனற நீமொழி மன்னா
மன்னவ னிருசெவி புதலு
நிறையழல் விழிகள் சொரிந் திட வடங்கா
நெனங் கொண்டே தூர் நோக்கி
முறையிலாநினது மனங்கல்லோ வீருமபோ
முனபெனன வார்த்தைநீ மொழிந்தாய
தறையிசை நினைப்போற சீவுகா ருணியஞ்
சுறறுமில் லாதவ ரிலலை

உருஉ

சாற்றுகா விரிநீர்த் தூரம்போய்ப் பெரிய
தசுமபினின் முகநதுசென னியின்மே
லேறறுபு சுமநது பனமுறை வெயிலி
னிபபெரு டிலையின மேலேறி
யாற்றறு வோவை பொழியக்கால சலிப்ப
யான்படு துயரீ கண்டு
மாற்றறு வொளிமா மணியினை வழங்கா
வகையெனனே யெனவெகுண டார்த்தான்

உருக

துய்யமொன வேணி காததவே தியனியான
சொற்றவா றியறறின லன்றி
ஐயனேநீ யெத தனைசினங் கொளினு
மவிர்மணி யளித்திடே னென்ன
வெய்யவா ளோச்சி யாரிய ராசன
வேதியன் முடியில்வெட டுதலுஞ்
செய்யவு னிலிககத் தொளிப்பவாள் வெட்டுச
சிவலிங்க முடியில்விழந் ததுவே.

உருக

விழுதலு நம்மான் றிருமுடி யிரத்தம்
 வெள்ள மிக்கெழுவதைக் கண்டான்
 பழுதிலா மணியே பென்னகா ரியமிப
 பாவியேனசெய்தன னினககென்
 றழுதனன பதறிக் கதறினா முகத்தி
 லைநதனன சோநதுவீழ்ந தெழுந்து
 'தொழுதனன புலன்கள கலங்கிமெய வோத்துத்
 துடிதனன விழுந்தெவகும புரண்டான்

உருந்

வெய்யவேல வேந்தன் சிவலிங்கப பிரான்பொன்
 மேனிறை யிருகையாற றமுயி
 பையனே யுனக்குக கொடுமபிழை செய்வோ
 வடியனேன விரைநிதரு வந்தேன
 மெய்யனே யெனக்கண் ண நுவிமெய பொழிப
 மெலிந்துளம பதைத்துநெட் டியிரத்தான்
 துப்பதன் கலைபாற றிருமுடி யொழுதுரு
 'சோரிபை மெனமெலத துடைத்தான்

உருந்

துடைத்தலு மேனமே வீரத்தமிக கொழுகு
 சோநதுவீழ்ந தன்னவிரை தெழுந்து
 படைபட்டும வளஞ்சால மாணிக்க மலைபின
 பாலைலாம பனமுறை தேடிக்
 கிடைப்பரு மளவில பசுசிலை கொணாநது
 கேடிலாச சிவபிரான் முடிமே
 னடைப்பரி வேந்தன பிழிந்துவாரத தவற்றை
 நலமுற வரைத்துபூ சினனால

உருந்

பூசிய பினனு வகுநுதியிக கொழுகப
 புலையனே னினிசசெயவ தென்னே
 மாசினின னருமைத திருமுடி யிரத்தம
 வருவதுமாறிடா வகையான
 பூசிய புழவு மலமுமுத திரமு
 முபங்குமிப் பாழுடல் சுமக்கேன்

நேசினிஸ் நெதிரென் முடியினைமோதிச
சிதறிமாய வேன்னைத துணிந்தான

உருஅ

புண்ணிய வருமைத திருமுடி யிரத்தீம
பொழிவதை யெனதுகண் மணிபே
கண்ணினுற காணச சகிப்பனே வென்று
கருணைநா யகறகணித தாக

வண்ணிய கலவின முடியினை மோத
வனபனே நிலலு நிலலென்ன
வெண்ணிய பெருமான சிவலிங்கத திடைநின்
நெழுந்திரு கையினுற நடுத்தான

உருக

தடுத்தலு மிலிங்க முடியினதீம விரத்தரு
சற்றுமில் லாமைகண் டரச
னடுப்பரு மளவின மகிழ்ச்சிகொண மெதிரிங்
றஞ்சலி சென்னிமேற குவித்துத்
தொடுத்தரு ஆவ்வ மாலயன காணச
சோதிநின் நிருவுருக காட்டி

யெடுப்பருவ கருணை தந்தனை யையா

வினிகுறை யாதெனத துதிப்பான

உசு0

வேறு

தேமருவு கொன்றைமலா சடைககணிநத சிவனைக்
காமனைமுன நெரிசெய்த கண்ணுதலை யடியா
நாமருவு வாட்போக்கி நலவரைமேன முளைத்த
மாமணிப்ப யெண்ணுத மனமென்ன மனமே
மாதேவன் நனையெண்ணு மனமென்ன மனமே

கோதேயு மென்னையுமாட் கொண்டருளுங் கோனைக்
கூதேயும வெண்சங்கக் குழையானைக் காவிற்
ருதேயும வாட்போக்கி சாரதிறையு மெங்கண்
மாதேவன் நனையேததா வாயென்ன வாயே
மாதவர்வைப் பினையேத்தா வாயென்ன வாயே

உசுஉ

பொங்கழலின் விடதுகர்ந்து பூமடநதை நாவி
 ன்னகமுறு கலைமடநதை யிவர்கழுத்தி லணிநத
 மங்கலநாண காததருளி மாணிகக மலைவாழ
 சங்காண வணங்காத தலையென்ன தலையே
 தற்பாண வணங்காத தலையென்ன தலையே

உச்சந்

மா லுடையாகாணரிய வானவன் கூறுததைத்த
 கா லுடையான மெய்ச்சுரும்பா ருழலமமை கலந்த
 பா லுடையான வாட்போக்கிப் பரிபுடையான் வேத
 நூ லுடையா னீறணியா நுதலென்ன நுதலே
 நுண்ணியன் னீண னீறணியா நுதலென்ன நுதலே

உச்ச.

அறபகத்தை மகிழ்நதுறைபு மண்ணலை மால்வெள்ளி
 வெறபகத்தை யொழிபென்று வேண்டினருக கமுதை
 மறபகத்தை யலங்குடு மாணிகக மலைமேற
 கறபகத்தைக காணாதகண்ணென்ன கண்ணே
 கண்மணியைக காணாத கண்ணென்ன கண்ணே

உச்சு

தவமுடைய நாலவாகளசெய தமிழவேத முடையா
 னுவமையிலாத திருக்காததி னேககுமமுப படையா
 னவமகறறி வாட்போக்கி யமாந்தபெருக கருணைச
 சிவபெருமான சோகேளாச செவியென்ன செவியே
 தேவாபிரான சோகேளாச செவியென்ன செவியே

உச்சு

மாயனயன காணாத மாமணியை யிந்தப்
 பேயனையென் றனையுமாள பெருங்கருணைக் கடலை
 மேயபுகழ வாட்போக்கி வீறறிருகரு தெயவ
 நாயகனெ யெனனாதார நாவென்ன நாவே
 நமச்சிவாய வெனனாதார நாவென்ன நாவே

உச்சு

நண்ணுதம னியப்பொதுவி னடப்புரியு மிறைவ
 னெண்ணுமடி யாபலர்க்கு மெப்பினில்வப பணியான்
 மண்ணுலகோர் கொண்டும் வாட்போக்கி மலைவாழ

கண்ணுதலோன பணிசெப்பாக் கைபென்ன கையே
கடவுள்பணி செய்யாத கையென்ன கையே

உசஅ

செப்பரிய நான்மறையின் சித்ததொளிநு முதல்வ
னெப்பரிய நறசருமபா சூழலம்மை பொருப்
றப்பரிய வாசையிலாத தனியோகி யேங்க
ளபபன்மலை சூழாத வடியென்ன வடியே
யையன்மலை சூழாத வடியென்ன வடியே

உசக

வாங்குகங்கை முடிபிருநது மற்றதனை விருமபா
னெங்குபொன்னி யாடுவதிற பேராசை யுடையான்
றேங்குபுகழ் மாணிக்க மலைபெருமான் சிறப்பு
வீங்குறுகண் மணிபூனா மெய்யென்ன மெய்யே
விமலன்கண் மணிபூனா மெய்யென்ன மெய்யே

உரு0

மராமரமே மெய்தவனுங் மலரவனுங் காண்பு
பரபரனமெய் யடியாகள பரவவரு மருளான்
புராதனமாளு சிவையவரைப் பொற்கோயில வாழும்
பிரானடிககா ளாகாத பிறப்பென்ன பிறப்பே
பிறற்குசைவ சமையமுறப் பிறப்பென்ன பிறப்பே

உருக

ஈழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்,

எனத்துதி செயது வேந்தனெம் பெருமா
னெ தூவிமுந் திருகையாற் சிலம்பின்
வனப்புறு மலாததா ளிரண்டையும பற்றி
மகிழ்ந்துபே ரன்பினா லிசைப்பான்
சினத்தொளிர் வாளாற நிருமுடி வெட்டு
திமையை மற்றதெனை யாண்ட
நினக்குரான் கைமா நெனசெய்வேனை
நிதிலிக கருணைபங் கடலே.

உருஉ

எண்ணிலப பிறவி யெடுத்தெடுத்த தந்தோ
வின்னமும பிறந்திறந் தளவி

னண்ணிய துயரக டலமுந் தீர்திர
 நாயைநின் திருவடி சேர்ப்பாய்
 தண்ணிய மலரோன பதவியும் வேண்டேன
 நககடரில் பதவியும் வேண்டே
 னொண்ணிமுற நருவோன பதவியும் வேண்டே
 னுன்னடி வாழத்தலே வேணமெ

உருக

செயய வாசவனும பிரமனு மா லுந
 தேவரு மறைகளுந் காணு
 வையநின் னருமைத திருவடி மலரை
 யடியனேன றரிசித்த பன்னா
 வையமாள சிறப்பை யொருபொரு ளாக
 மதிப்பனே சீயென லெறுத்தேன
 வெயயனேற கினிநின் னடிக்கலப பலலால்
 வேறென றுந வேணமெவ திலையே

உருச

எனன லும பெருமான திருவுள மிரங்கி
 யேந்தலை யிருவகயாற றாககி
 மன்னநின் கருத்தின் படிமுடிபபேனீ
 மனததுய ரொழிகெனத் தேற்றி
 யன்னவ னிடத்தி லிருந்தபொன முடிப்பை
 யருட்கடல் வாங்கியம முடிமேற
 நன்னரு கிருந்த மணிசசிக ரத்தைத
 தயங்குறப பொருத்தி யமமுடியை

உருகி

பேரிகை முதறபல லிபங்களு முழங்கப
 பெருகுபு மாரிவான் பொழியச
 சீரிய வடியார சிவபிரான் கருணைச
 சிறப்பினை யெடுத்தெடுத்த தேத்தப
 பாரினி லெவருந் புகழுமவாட போக்கிப்
 பதியமா தெய்வ நாயகன் சி
 ராரிய ராசன் சென்னிமேற சூட்டி
 யளவிலா மகிழ்ச்சியோ மறைபுரான

உருக

அரசனே யின்னுஞ் சிலினை மூலகை
 யாளுதி பின்னாநின் புயஞ்சோ
 தாமுறு மவனிச சமையினை புதல்வன்
 றனிபபுயத திறக்கிவைத் துணைநாமு
 பரவுநம் மடியிற பிரிவறச சோப்பேம
 பபபபடேலென்றருள செயய
 வாமிகு நிருபன பன்முறை வணங்கி
 மலாககாரு சென்னிமேற் குவித்து

உருள

நின்னருள வழியா னடபபதே யல்லா
 னீசனேற கொருசெய லுளதோ
 பன்னந் நினபா லடிபனேன பெற்ற
 பாககிய மியாவாதாடு பெறுவா
 நின்னல்சா விந்த நாயனைச சிவிகை
 யேற்றியி நினதுபே ராருகே
 யென்னநான சொல்லிப புகழநதிட் வல்லே
 னீசனே யருட்சிந்தா மணியே

உருஅ

என்ற காவலனை யெய்பிரா னோககி
 யெமககுநீ செயவழி பாடடை
 மன்றநா மதிமுநதோ நினககுவேண் டியசோ
 வரமெலாங் கேளென வேந்த
 னின் றுவென குலத்தோர பொன்னிரீர் கொணர்நது
 நினககென்று மாட்டிடல வேணடு
 நன்றிமை யவாகளசெல்வராயீற்றி
 னறகதி யடைநதிடல வேண்டும

உருக

ஆய்ந்தசீ ரிராச லிங்கமென றொருபே.
 ளையநீ பூணுதல வேண்டு
 மேந்தவப பெயரை யிடப்பெற றோநினரு
 ளினைமலா சோநதிடல வேண்டும
 வாய்ந்தவிவ வகைக்கு மணிவரை யெனுமபோ

மாதிலம் வழங்குதல வேண்டும்
வேய்நதசீர நின்னைத் திருமுடித் தழுப்ப
னெனப்பலா துதித்திட வேண்டும்

உக௦

ஐயரீ யாடப் பொன்னிரீ ரெடுத்தற
கணிகொளப்பொற குடமளிப போருளு
செய்யரீர நிறைப்பச செம்பொற கொப்பபாசன
செய்து வைத்திடு நன்மையோரு
துய்யரீர கொணாமீவா பலாகும வேண்டிவச
சோவிலா தீயுமே லோரும்
வையமே லுபாநத செலவாய் நினது
மலாடி வாழத்திடல வேண்டும்

உக௧

அண்ணனீ மொழிந்த படியினிச சிலரா
ளானபின னடியனைன நன்னை
பெண்ணரு நின்றான் சோத்திடல வேண்டு
மிபானபெறும புதலவனை யிந்தத
திண்ணமா புனியிற றனியா சளிப்பத்
திருவருள செய்திடல வேண்டும்
நண்ணரு மவுனு மவனவழி யோரு
நற்கதி யடைந்திடல வேண்டும்,

என்றன னவவூ ரெம்பிரான் வரங்க
ளினமுக மலாநது தந்தருளி
நன்றமை யிலிங்கத திடைக்காந தருள
நவிலபுத மூரிய ராசன
வென்றவாட போக்கி முனைத்தமா மணிபை
விட்டுநீங் குதற்குளங் கலங்கி
மன்றருட பெருமான் பாலவிடை பெற்று
வணங்கமுன னோக்கியே சென்று

உக௨

எதிர்விழந் திறைஞ்சிக் கோயிலின் புறமே
பெய்திழு வுலகையும் பெற்ற

மதித்துத் சரும்பார் குழலுமை யமரு
 டாமணிக் கோயின்முன் வணங்கி
 முதிருமன் பாலுட் போயவலஞ் செய்து
 முன்புபன முறைபுணிந தெழுந்தே
 யதிகவா னந்த வருவிகண பொழிய
 வருசலி சென்னிமேற குவித்து

உகச

எனையு மாண்டருளுங் கருணைநா யகியை
 யிதயநெக் குருகிடத் துதிப்பான்
 வனையும வாடபோககி விரையமா கருணை
 வளள லுக கினியதெள ளமுதே
 நினையு மேயயடியாக கெய்ப்பினில வைபடு
 நிகரிலா வருட சிந்தாமணியே
 யுனையலா வெனக்குத் துணையெவா புகலவா
 யுலகெலாமை பெற்றநற றுயே

உகரு

அடியவாக் கமுதே யிடயவெற பின
 வன்னமே யெனதுகண் மணிபே
 நெடியனும வணங்குஞ் செலவியே முக்க
 ணிமலையே யுயாபரா பரையே
 பொடியணி பெருமா னாயியே செய்ய
 பொற்கொம்பே யெங்களபாக் கியமே
 யொடிவிலசி ருனனை யன்றிமெயத் துணைபா
 ருலகெலாங் பெற்றநற றுயே

உகக

முன்னுப ரருளா லைந்தாழி னடத்து
 முதலவியே நின்றிரு வருவை
 மின்னுதம முளத்திற றியானிக்கு மடியா
 வேண்டுவ தருந்தபா நிதியே
 மன்னுமவாட போககி யமருமம பிகையே
 மலைமனனன செய்தவப பேறே
 யுன்னுநின் னடியிற சோததெனை யாளவா
 யுலகெலாமை பெற்றநற றுயே

உகௌ

கலித்துறை

என்ன வாரிய மன்னவ னேத்திமுன் வணங்கித்
தன்ன மிலசரும் பாகுமுற றுபின்பால விடைகொண்
டிபன்ன மாறறுமவாட் போககிமே னின்றவகி ழிறங்கி
யன்ன மாவய லாரிய நாட்டினை யடைநதான் உகஅ

அங்கு மேவிநாற சேனையு மாபபொடு குழத
தங்கு சீரினமங் கலநகர் சாரநதுவீற றிருநதே
பெங்கு தேமிசென் றிடவுபி ரெவறறையு மன்பு
பொங்கு தாயெனக் கருணைபாற புரநதுவாழ்ந தன்னே உகக

புகழி னாரிய மன்னவன் பொன்னிளே கொணாநது
துகளி லெம்பிரா னருள பெற்ற கதைபினைச்சொற்றா
மகழமு வலவினை யாயாசெய தவததின லுதிதத
பகரொ ணாதசீ ரொருவாதங் கதைபினைப பகாவாம் உஎடு

ஆரியராச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கஅக

சிற்றாயரநுள் பெறு ச ரு க் க ம் .

கலிவிருத்தம்

துன்னு பலவளச சோழநன னுட்டிடை
மின்னு செல்வ மிகுகுழித தண்டலை
யென்னு மூரி லிடை யாதரு செல்வமென
துன்னும வண்ண மொருவ ருதிதகனா

சிவபிரான்மலாத தாளன்றிச சிந்தியா
ரவனடித தொண்டாக கேவலச்சய் யன்பினு
ரிவருங் கணமணி யஞ்செழுத தெண்ணுநீ
துவமை யிலபொரு ளாககொண்ட வுத்தமர்

தெரியு மாண்டிற சிறியாமெய் யன்பினு
பெரியா நீரும பசும்புலனும் பெடபொடு
புரிப கககளை யுண்பித்துப் போற்றலா
லுரிய கண்ணனை மூலனை யொத்தவா

இனைய நற்றவ ரெண்ணிலப் சுககளை
வனைபு மாணிக்க மாமலை சாரலி
னனைம லாபபொழி னுடொறு மேயத்தட
னனைப் போமபு சியமங்கைக கொண்டுளார்

இருந்த வத்தின ரினந வைப பாலினைப்
பெருங்கு டத்தினிற பெய ந சுமநதுபோய்
விருமப மாணிக்க வெற்புறை நாதற்கு
நெருங்கு மனபொடு நித்தழ மாட்டுவா

ஓநுதி னத்திலவ வோங்கும வரையடி
மருஷ பாறகுடம வைத்தோர் தொழில்செயப்
பொருளி லன்பி னருகுசெல் போதினிற
கருகு ■■■ களிழுத்ததப பாலினை

அநத வாறுசிற ருயாசண டஞ்சினா
நொநத னரமு தாதலை நூறிட
முநத வெற்பினமேன மோதின ரையகோ
அநத வாறுநன நென்று கலங்கினா

94

யை நேயுனக காட்டி யகிழவிக்க
பையனை கொண்டு வந்தவிப பாலினை
வெயய காகவ கவிழதத விதத்தினுற
பொயய னேனுயிர போசுரு தலுணமையே

என்ற காலையெ னமமையோ டெய்பிரான்
மனற மாலவிடை மேற்கொண்டு வந்துநோ
நின்ற வனபரை நோக்கி நிகழ்ததுவான
வென்ற விவவரை யெங்கும மெனியே

ஆக லாலவெற படியினிற சிந்துபா
லேத மேவவி னுய்தென நெண்ணலை
கோதி னமமெய குளிரந்திடச செயதநா
லோதி தற்குளத தெணணி லுவபபுறீரோம

80

என்ன வனபா பணிந்தெழுந தெநதையே
முன்னம வேலை யெரித்த முறைமைபோற
பன்ன ருடபிழை பண்ணிய காகக்கைய
யினன்ன மேவ வெரித்தருள செய்யென

83

அடிய ரெண்ண முடித்தரு ளங்கணன
படிய வானிற பற்குருக கொடியினை
கடிது செங்கனற கண்ணினி னோக்கினுன்
கொடியெ ரிருது குவலயம வீழாததே

82

அன்ன பான்மைசிற ருயாகண் டப்பனை
யென்ன டோருள் வைத்தனை யேழைமேற
கன்ன லேயருட கற்பக மே யெனப
பன்ன ருந்துதி பாடின ராடினார்

85

இந்த வன்பரை யெம்பிரா னேககிநிற்
கெந்த நலவரம வேண்டு மியமபெனக
கந்த விவவரைக காகம வராவகைச
சந்த விலலருள செய்திடல் வேண்டுமால்

நிச

வெய்ய பலபிற விக் கொடு நோயினே
பையனே யினி யானசகி யேனைனைச
செய்ய தினனடி சோதகிடல வேண்டுமான்
மெய்யனே யென்று விழ்ந்த னணங்கினா

யி

வணங்கு மனபரை வளளனீ ரீகட்டவா
நிணங்கு நலவர மீதன மென்றுதன
மணங்கொள சேவடி சோததன்ன வானவ
கணங்கள பெயதனா கற்பகப பூமழை

நெ

விரியும வண்புகிற் மேவுசிற றுயாதரு
சரித மீதினிந் தணமலைக் காவலைத
தெரியு மெய்யனப் சேர்தருது வாயாம
பெரியா பெற்ற கதைரினைப் பேசுவாம

எ

சிற்றாயரருளபெறுசருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்- எ ன னு

வயிரப்பெருமாள்மலைகாவல் பேறுசருக்கம்.

கவிவிருத்தம்

தூய சான்றவா மேவிய தொண்டைநன் னுடழிற்
பாய சோமிகு காஞ்சிவண் பதியினிற் நிகது
வாயா முனசெய்த மாதவப் பயனை வணையா
மேய நற்குலத் தவதரித் தனொரு மேலோ

மாசு நீக்கமா முததியை வழங்குபளு ிசபூததும
பூசு நீறுங்கண மணியுமே பொருள்ளனக கொண்டோ
ராசு றுடெய்ப் பரசீவ னடியவாக கெல்லார்
தூசு கோவணம் பற்பல வளித்திடுந் தூயேரா

இடலெ லாமபசு பதிபெற லென்கீனைத் திருளசே
ருடலெ லாமவிடுந் திறலுடைப் பெருமைபை யுடைபா
ரடலெ லாமபிறப் பகன்றவாக கெனவற்றித் தியாவும்
விடலெ லாமபொருந் தியருடன பிறந்தேவோ மினனாள்

பாசு வேறுத திடுபழம் பொருடனைப் பதித்த
தேசு லாவுறு மனத்தினண் மகளிரிற் சிறந்தாண்
மாசி லாதகற் புடையவ ளுரிகண்மீ மாறு
நேசு மராதரு கருணையிற் றுயினை நிகாவாள்

இன்ன பான்மைய ளினையவ ளொருதின மிகலாள்
சொன்ன மாற்றெனஞ் சுகங்கிடந் தறுப்பவத் துயரைப்
பன்ன வேண்டிமுன னோனமனை புதுபசு பதியே
என்னபேறுறசு செனித்தனன் புனியிலென றிசைத்தாள். இ

தங்கை யாருரை கேட்டது மருகினிற் றுலிக்
கங்கை சூழியை லெற்பொடு துதிப்பது கடனன்

வயிரப்பெருமாள் மலைகாவல் பெறுசருக்கம். 133.

றெங்கையே யெவரோது புரிந்தன ரினாந்தாய்
சங்கை நீத்தள படிவிளம் புதியெனச் சாற்றும் க

குதலை மாற்றமு மில்தொரு குழவிஷயக் குமைத்தான்
பதலை தாக்குற பாலக னெனதுளம் பதைத்தே
விதலை தாக்கவச சிறுவனைத் துரிதமாய் விலகி
முதலை வாழ்த்திநித தியங்கட னியற்றாமம் முடிவில் எ

சென்றுதா யிராடச சிறுவனவே றுரைத்ததோ தெரியேன்
துன்று போரின்ற பிணமுணுங் கூளிபோற றுடித்தே
என்ற னைபபல வசைசொலி மலடியென் றிகழந்தாள
பொன்ற லன்றிமற றுள்ளதோ கதியெனப் புகனதே அ

முனைநாட மசயத கொடுக்கையோ வனறி முனிவா
தனை யாய்ந்தவா சாபமோ குருமொழி தனைநத
சின மோகுலு தெய்வததா னுறந்தோ தெரியே
னினன நாட்பழி மொழிகளைச் சம்பயதற் கிருந்தேன் க

பிண்ட மாயக்கரு வினிமுனம் பிணித்திமே பொழுதே
தண்ட மாய்ப்பிறர் வசைபல சொலித்தபை சிறிதும்
அஃண்டு றுதவல வினமன மலடியென றழைக்க
முண்ட கததென்ன றலைசை விதித்தனன் முடிவே ட

என்று நொந்துரை தேக்கமுற நிவளபடுங் துயர்
நின்று நோக்கினா பொறுத்திலா ரெடிபதன கைபாற
சென்று தூக்கினா மலாமுக துடைத்தனா சிவமே
கன்று னுமனங் குலைதலை தழிவது கடனே

வச்சி ரத்தின்முன னாகிய தேவரும் வணங்கா
அடிச றுததுமிப் பிரளயந தவிரென வகற்றி
வைசசி றைப்பதி யெனநிலத் தொளியிடு வளஞ்சோ
கசடி யப்பதி யுறைபவர்க் கொருகுறை கானேன் கஉ

தங்கை யேவருந தாதிரு தேய்வினைத் தவிப்பா
னங்க னுபக னணிமைபி லெனவுரை நயின்று

அவகை யேருதுமைந தனப்பெறு மளவிதி னகன்று
 திங்கள் சூடிபலி றலத்தொழ வெணியிது செபபுத்
 அமமை யேயானக கொருசிப முளதது புரிவா
 னிம்மை யேடுசல வேண்டிகே றிருவென வெழுகதே
 செம்மை மாடுகுதி தமருகா திருக்கையிற் றரித்தேர்
 னமமை பாள்பொருட டினிதரு னிபகல னபுகார

அறசீரடியாமிய்விருகதம்

உலகளக்குந திருபாலை யூருதுசெலு மழவிடையா
 னுமைவி ன்வுக
 கல்கிலபலத்தளிகனி னுண ணவை தீரக வெனமகிழவுற
 றருளக கேட்கிப்
 பலதினமுந் தவமுஞ்றநக் கருகைநீனைச சூதுசெலப்
 பணிததப பறப
 றலமவிதித்திப பதிபடைநதேதா ருசைபுணர்ந்து குறிபணிந்த
 சடிவுற போற்றி கரு
 வருமெவாக து முத்தற்பொருளாய ஞானவுழ தாயத்தாய
 மணியி னீனகாப
 பெருமைபெறு காத்திபதாபச சலமழலிற் றண்டகியாய்ப்
 பிறியா தோங்கிப்
 பருவமுறு ஞாமாட்சி பமமை திருசசரணமதைப
 பாகி நின்றே
 பொருமைபெறு திரிகரணத தொழுமுறையே வாழத்தியிரி
 துரைபப தானா
 வயிரமணிக குன்றேமா கனகபுரி சூழலகு
 மனனச செவவேள
 வயிரமணிக கைவேலாய் கின்றுசா ரிடாகனோந்தாய
 மஞ்ச துஞ்சும
 வயிரமணிக கிளியுடையோ தகையுடையோ ருளுடையோ
 மனமொ சிலவீர்
 வயிரமணித் தலுமுறையோ புகலிடமுன் டோவிதினை
 வழுத்தாய் கொலலோ

வயிரப்பெருமாள்மலை காவல் பெறுசருக்கம். 135

என்வரைத் தோலமிட்க் கண்டுதிரு வருளிரங்கி
யினிதி னோக்கிப்

பன்னரிய பலதலமுந் தொழுதுவரு மளகினெனும்
பாசிப்பாநென்

றன்னவிடத் துனதுமனப் படியுதவும் பாமனை
வருளிச் செய்தா

டனணையடைந் தவராகந் தனனிமனு மண்ணைய
சரிந் கன்னுல கட்டி

அழகுலவுஞ் செவிமாநதிப் பற்பலவாக் துதிபுகன்று
விடைபெற றன்னே

பழியகலும் பலதலமுந் காணவெனக் காதன்மிரு
பத்திபோடுந்

கழுமலத்த ராசாகிரு நாவலூ ரீடி களடிக
காலஞ் சூழப்

பிழியுநவ ராசகிறையுங் கனகசபை நடனமிடு
பெருமீற கண்டே கசு

எண்ணிலபல புலனமொரு சிறுகூற்றுட் பொருநதுமதை
யெண்ணிப் போற்றி

மண்ணினமனுப் பைங்குழக டழைக்கவருண டழைக்கவிட்கும
வளனைப் போற்றித்

திண்ணியொரு சச்சலையைத் தண்ணியெனக் காணுமொரு
திறனைப் போற்றிக்

கண்ணகலாப் பொருளிர்தனக் கண்ணினறி வுறுததுமமமை
கழல்கள போற்றி ௨௦

கண்ணப்ப ருளடையப் பாவித்த ராதரடிக
கமலம் போற்றி

வண்ணப்பி ராமலரான விணடிருவா தேடிநின்ற
மலையற போற்றி ,

நண்ணப்ப ரகிலாண்ட ராயகியி னடிபோற்றி
நம்பிக் காகப்

மண்ணொப்பி நடுகிருளிற பாவைமனை போந்தப்தம்
பாவிப் போற்றி ௨௧

ஞானப்பா நாததிருந் தோணிபுத் தம்மையப்ப
 ஈடியெஞ் ஞான்று
 மீனப்பா லாகாமற் காததருனென் றறவுமுறை
 யிடடே போற்றிக்
 கனப்பான் மதிவேணிப பாணுறையும் பலதலமுங்
 குறுகிப்போற்றித்
 தேனொப்பா மொழிவணிகப் பெண்டாயாய்ப் போந்ததிருந்
 தேவைப் போற்றி ௨௨
 நிறுபடு மேனிபெனச சம்பந்த வடிகளுரை
 நிகழத்திக கொன்சே
 ராறுசடை யண்ணிலை வந்தமுறப் போற்றுபாய்த்
 துறையம் மாணீச்
 சேறுபடு மிருகமதக் களபமுலைத் தேசியரைத்
 திறம்பா தேத்தி
 மாறுபடு வின்கெடமுன வேதனரி யோம்புதுழிக்
 காவர தானல்
 அடைந்தவாக னூரகரணம் பொறிபுலன்கண முதலாய
 வளைத்துந் தூய்தா
 படைநதுமுதுநகுறைவுமுட னெய்திகலம் பெறவிடுக்கு
 மணிசோ டிபானனி
 குடைநதுமுறை நெறி பிறழாதெண்டிசையுஞ் சிறமேறனை
 குறித்து நெஞ்ச்
 முடைநதுருகி யுடலகுழைப்ப பரவசமாயத் தினந்தொழுத
 லுரித்தா மன்றே
 ஆதலினித தகையுடையான் கபிலைமலைத் திசைநோக்கி
 யானம் பாணீ
 ஏதமிலா தடிவணங்கிக் கரையுமா லுறாழுழுக
 மெககு மேறக்
 காதலொடு மதுமுதலா கியதிசைக டொறம் வாழ்த்திக்
 கண்டா ரிங்கே
 ஆதரவாய் மாமணியாம விரிசுடராய கணமணியா
 யகண்ட மாதி

வ பிரப்பெருமாள்மலை காவல் பெறுசருக்கம். 137

சிவமணமாய்ச் சிவ்விங்க வுருவாகிப் பொலிமலைபைத்
 தென்பா வின்னே
 பவமகன்றே மிடியகன்றே நமதுதிருத திருவேயோர்
 பறழிம் வேண்டேந்
 தவமுளவோ விதன்றிப் பெருகவெனப் பலமுறையுந்
 தாழநதே மிக்க
 அவசமொடுந் தென்கடம்பந் துறையமரும் பெருமானே
 யடிதாழ்ந் தன்றே ௨௩

பொன்னிருதித துறைதெரிநத மாணிக்க வுருவகத்தைப்
 போற்று தாசு
 ளென்னபலன பெறுவாரதோ விதுகாறுங் கண்டிலனென்
 றேங்கி யேங்கி
 மின்னவிருஞ் சடைமுடியா னருவகநுணைப் பெருந்தகைமை
 விபுதன போநத
 தின்னதுணைப் பரிவொடுந் துன்னிரடந் தானென்றெவ
 ரிசைக்கற பாற்றே ௨௪

கவிததுறை

இருக ரங்களுஞ்சிரமிசை யேறியே குவியு
 வருவ மெவகனும புறமயிர பொடிப்பவுற ஷுருகிப்
 பெருகு கண்களி னீரவரக கபிலையை பிரியாப்
 பருவக கனறென விரைவ்விந் தகைவொடும படர்ந்தார் ௨௫

குமப யோனிய ரேனைய முனிவரா குழாமுஞ்
 சமப ராரிமுன் னாகிய தேவாக டவத்தோ
 நமப னேயெது மருளபவ னெனுமுரை நயநதே
 யிகப ரோதரும் பரமனென் றுவநதன னிப்பால் ௨௬

முசு வண்டறை ஸூதுண ரடர்ந்ததான முருகு
 வீசு தண்டலை நோக்கின ரதன்வழி.மேவப
 பாசு கீததுநற் பதவியை யளித்திடும பாதத்
 தீர்த்தமுங் குணநிசை வயங்கிடக கண்டான் ௨௭

மாட்சி மேவிய சுரந்தி யேயென் மனத்துட்
கூட்சி யாதரஞ் சரிதைவி நயமொடு கலந்தே
ஆட்சி பிள்ளையை யடைந்தன மதிறகுடைந் ததிக
மீட்சி பாவிப்பு திதிதரு குவத்தொரு வியப்போ ௩௬

உய்ய வாருயிராத தொகைதனக கருளிய வரிமைத்
துய்ய நீறணிந் தனுபவ முடித்தெலாந் துமித்தே
வெய்ய காலனைக கடிந்தடி யவாதுயா விலக்குஞ்
செய்ய மாமணிச சிலம்பினைத் தொழுதனன நெளிஞன் ௩௭

நெஞ்ச மாணமுன மெழுகென வருகிட நெகிழ்ப
புஞ்ச மேனியுன் னடுக்குற முகங்கை பூப்பக
கஞ்ச நோவிழி யூறநென் வெதுமபிமிக கலுழப
பிஞ்ச காமறை முடிநட மிடுமோரு பெருக்கே ௩௮

கிரண மேனிய நிருமல வெனத்துதி கிளத்தி
முரண தாமயிற் றனையடி பிணித்துபா முடியிற்
நிரண நூவுநற் றயிலபூ ரணக்குடந் தினைத்தே
அரண மாதுஞ் லொடுகடந் தெனவடி பெயாததான் ௩௯

ஐங்க சத்தனைப் பிரணவ வடிவமே யதனுட
பொங்கு பேரொளி யேயெழு வுலகநும போற்றுக
திவக ளஞ்சடை யாயிட ரகற்றிடத் திகழுந்
க்ங்க ணம்புனைந் திருப்பவோ காவெனக கரைந்தே ௪௦

பொன் னிறந் திருப் பாறைகண் டனன்முனம் புலவர்க்
கினன் ருமபொரு ளுதவிய திறமுணாந் திறைஞ்சீ
மினன் லுற்றிட விலகுமா மணிககிரி மேய
பன்ன கத்தனஞ் செழுத்தொடு மனங்கழல் பதியா ௪௧

வஞ்ச னேன்றகை சிறிதிலேன் புலமிலேன மறத்த
கொஞ்ச னேனபெரி யவருரை தெரிகலாக கொடிய
பஞ்ச னேனறைய ருயயுமா றுணாந் திடாப பதக
நெஞ்ச னேனையு மாட்கொள நினைவையோ நிதியே ௪௨

இந்த வூறுபற் பல்புகன் றவெணமுந் தருள்சம்
பந்த னாதிபா பதம்ல ரடிமுடி பணிநதே
முந்த நோக்கிநற நெருவ்டைந திருக்கபு முடிசேர்த
தந்தமில் லதோர் முதறனை வளமபட வந்ததான்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

பரமதத துவமே போற்றி பரம கற்பகமே போற்றி
பரம சததுவமே போற்றி பரமதற பரமே போற்றி
பரமவே தாரத போற்றி பரமவே காரத போற்றி
பரம சித்தாரத போற்றி பரசுகோ ததியே போற்றி .

அண்டபிர மாண்ட போற்றி யுகிலகா ரணனை போற்றி
கொண்டலஞ சடையாய போற்றி குலமறை முடிவே போற்றி
துண்டவம புலிபபற பூகத தொகுதிசூழா தரீட வாடும
புண்டரீ கததரீள போற்றி புரைபிலரீய போற்றி போற்றி ௪0

அனுபவ சித்தே போற்றி யைவகைத மதாழிலக ளாற்றிப
பனுவலசெய தருளசன மாககப பரமதந திரமேபோற்றி
தனுவுமைம பொறிகண் னாகி யாகியுந தணநது நினறு
மென்னுமறை கதற வுள்ளா யிலலதாய சிறபாய் போற்றி .

சிறதைநொந தயாரதேன போற்றி செயவந்தென றறியேன்
போற்றி

வந்துதின் னடியை நேரே வணங்கிடப பேற்றே னிரநாட்.
சந்ததி நாபேன றங்கை யகட்டிலவந துதித்துத தன்னஞ
சிறத்திச செயய வேண்டுஞ சிவசிவ சிவமே போற்றி ௪2

உண்ணெநக் குருகி யேதத வுளமவச மிலலை பேனு
நின்னது நாமத தொன்றிந சிறுகுறு நிகழத்தி னாரேன் .
முண்ணைவல வினைநின றுரு முடிவிலாக் களிப்பி னிறீற
னின்னருட் கடனென் றன்றோ யாவரு நிகழத்து கின்றாசந

பிட்டுக்கு முடிமண் ணேற்றம பித்தமே பெனுமா ருநர்
திட்டுக்குமகிழ்ந்தான் றொன்றந்தேவியையிந்ததுவகோட்ட

திருவாட்போக்கிப் புராணம்.

கடங்கு முவத் தாட்பட்ட கருணைமா கடலே பென்றன்
 ழுட்டுக்கும் வஞ்ச மேயோ வுரையென் வழுத்தா கிற்பான் சச
 அற்புதம் கொல்லோ, சிற்ரு மரியதோ வமல ருத்ர
 தீர்பா வுனைன் நியாதுஞ் சார்கில னெனமே லோங்கி
 கிற்பதோர வயிரம் பூண்டு கிரிவல நியதி யாற்றிப்
 பற்பமே பொருளாய்க் கொண்டோ னிருந்தவோர பகலின
 மன்னே

வேறு

தீம்பனிநு சாணமலா முடிபணிய பயன்முற
 முால நாகித
 தம்பமிசை யிடுசுடரி னறிவுமன மொடுகாங்கன,
 தழுவிக்கூப்ப
 வம்பமருள் குரவருரை பண்ணொடுநா வழுத்தவதை
 வாயநத்தானம
 நம்பலெடு கவாவளித தருளகருணைக கெதுபுரித
 னலமென றோநதரா
 பொன்னிரசி தழுமலையே மணிமலையே யிவாகுளுதெப்
 பொருளும் வேண்டா,
 இன்னபொரு ளின்னபணி யின்னதரி தெனவுரைப்பா
 ரெவருங் காணேன
 மன்னனெனப் பெயர்புனைநது கருணைமொழி வழியுமொரு
 தகைவா கோ
 சொன்னதழிழ தனைநினைந்தத திருவங்க மாலைநீனத
 தொழுது தேறி
 நன்றெனக்கை மலாகுவித்துக் குதித்தாடிப் பாடியிக
 நகைத்தெண் டோளன்
 குன்றெனவண் ணிதியிருக்கத தலைத்தலையும் புயமணிநது
 தலைகொண் டான்கை
 பென்றினிது விளங்குவயத திருவடியைப் பலமுறைநாமுந்
 தேததி நின்ற
 நன்றிபுனை தலையுடைய தலையமணி மலையாறரு
 நல்குவேனெல்

வயிரப்பெருமாள்மலை காவல் பெறுசருக்கம். 14

என்முடித துறுதியுட னெழுந்தகடன் முடித்தவல்
 மிசைந்தே முன்சென்
 முன்னதியல் பறிந்தன்னோர் தலைமுடிக்கங் காத்திளிது
 வுவந்தா யன்றிப்
 பின்னைவெகு நவியிசைத் தலங்கலணிக் தனைகழற்குப்
 பிறிதொன நிறுற
 சொனமுடி யமராததி ப்தமணியச சிரந்தருவன
 றுணிந்தேற பாயே ச.க
 தந்தியுரி யோயீமத் தாடிபுலித தோ லுடையாய
 சாண மெககை
 வந்தியெனும் பெயாமாளத தந்தமகன றனையவளின்
 மயக்கந நீர்ப்பாய்
 முந்தியென வேண்டியொரு மண்டலமுற றனொருநாட
 கனவின முதத
 தனராய்ப் போந்தனது குறைதவிரத்தோ நகரேகி
 யறிவாயெனே ௧௦
 ஓதிமறைந் தனானந்த மெளந்திருகை முடிக்குவிததே
 யுகுண ணீரதே
 காதிமுழு வதுநனைப்ப மொழிக்குழறப் புளகாங்கம்
 போரப்பக கங்கை
 பாதிமதி புனைபவள வராசடையீ ருமதுதயைப்
 பயன்பெற றோக்கிவ
 கேதுகுறை வெனச்சயிலம் வலஞ்சுழந்து பூதசல
 மிருவகைக கொண்டான ௧௧
 எஞ்சறவிரத தருள்சருதிக் கழல்வாழி கருணைமுகி
 லெழுந்தே சிந்தவ
 சஞ்சமலா வீழ்வாழி யபயகரம் வாழிநிசிக
 கனவிற றோனறித்
 தஞ்சமெனு மெளியவருக் குரைக்குமொரு வரமவாழி
 தகைநா வாழி
 பஞ்சமுறு கிரிவாழி வண்டினங்க ணிறைகுழலெய
 போதும வாழி ௧௨

சின்னைபடி பரவரு வோர்க்குத்வி சோபானம் .

நீடு வழி

மன்னாவல தருத்தருவும் வாழ்வியனத தாழ்தலொடும்

வாழத்திக் கொன்சேர்

நன்னல்லபு கலமவாயதத முனிவாடிக் கமலமலா .

நாடிப் போற்றிக்

கன்னலபுடை சூழகழக காஞ்சிபுரி கோககிவழி

கடப்ப தானான்

இட

நசனா னெனவருவ னுறிதியறிந தடைவெமன

வேகு வார்பின்

ஞசையுடன் ருணுவைபின் னொருகாறகண் டகல்வெமன

வணுகுங் காலே

வாசக ரேகியுண ரெனவுரைதத மறைமொழிபை

மறுத்தோ மாயின்

மோசமுறு மெனவெருவிக காஞ்சிபுரு நாகலகவாக்கு

முறையிற கூறி இச

சோதரிதன னகரோககி வருவதுகண் டெதிரோடித்

தொழுதற குளளா

யாதார கருணைபணை திருகையமைத தோதியவ .

னகமே புக்கு

மீதகுறற் றிருநீர் நீருதவிப பயணமென

மிகவல லொர்நீ

ரோகமொழி கேதுபுரி வோமகளீ ரெனவயலா

ருரைகக லுற்றார்

மெய்யவுரை செவிகொளுமுன் வந்தியெனு நிகழ்பது

வேறு மாற்றம்

பையெருங் கின்போ லுளு சிவனருளாற காணுமென்ப

பகர்நது போனார்

ஐபனுரை யுன்னிமனத துயயருள் மினனிநனி

யறிவார் வைகக்

கையையவின் கலைபின் னேர் பையெழுமை கண்மினக்

கவலை தீர்த்தான்

வேறு

பால னுதிததி னம்பகமுற்ற விருங்கி பற்றுதுமென்
முல மடக்கிய கண்டனையுளகி யிருந்துழி யறறவர்தாளு
சால வளைக்குல நித்திலமாபணி போற்குவை தக்கின்போற்
பாணனைப்பெற மேலகமுறறவா போனசை பற்றினனே னுள

மைநதன் வளாரதறு திங்களி லாடக வாளி செவியபுகுதி :
சந்தமு றுமபணி கந்தர முச்சிகை தாளரை மற்றுமுள
வெந்த விடநதொறு மந்தம தாக விசைத்திறை கோயிலப்கா
வந்தனை சிந்தனை தந்தம ரோடு மகிழ்ந்த புரிந்தனனே. ௩௮

இதற்கை மற்று மியற்றிமுடித்துழியெண்ணிருகண்ணென் வே
புத்தமு தத்தை நிகாதத்து துடித்து மத்ததிடு போதரிய
வித்தை படிக்க விடுததுமிகுத்த களிப்பொடு மேவுறுநான்
மத்த முடித்தவா சித்தி விளைதத வகுப்பை யிசைத்திடுவாம
கண்டுசொன் மங்கைய ரண்டவி லாது தணநதுழி காதலாகண்
மண்டல மெங்குமலைநுதொடாநது வழுத்தியழைத்தவினோ
கண்ட விடத்தாக னாவின்டைநது நீ தொண்டனெனக கழறிது
மண்டை யளிப்படுனென் விண்டளிகொண்டு மந்தனை போலு
மென ௧0

பூசராபோலி துரைத்துல கத்தவா பொய்யுரை மெய்யெனவே
யிசுரநுறுயாபொன்றிட மைநத னளித்தனரினறுதொடர்ந
தேசரை பெற்றனை சத்திய மற்றனை யென்றது சென்றிடவே
தேசரை பாககனு தித்தென வொல்லவிழித்துமனநதிகையா
வஞ்சனை கொண்டிடு நெஞ்ச னுழன்றிடு வமப னிடும்பனிதங்
கஞ்சனை வென்றவர் கெஞ்சிடு மங்கிரி வந்தது கணமினுளு
சஞ்சித மிஞ்சதல் கொண்டிடுவிஞ்சை தணநதுபிணங்கிடுதல
பஞ்சைக னெஞ்சென வஞ்சதலகொண்டு பணிநதுகனிரது
மரோ

ஓர்ப்புடனென்றலைகாப்பது நின்கழல் சோப்பதுமுனகடன்மா
போர்ப்புகை மாயையி னூர்ப்பி லுழநதிடுபுல்லிய கல்லியென

வேர்ப்பது மிசசுட மேற்ப தெனக்குவி னேத்தது திமையென
வாபபது நானென நூபபதும்வைசறைபார்ப்பது மாயினே
காலேபி னிதபக ட னமுறை யாற்றி கபாலி பதத்தின் மிசை
மாலே யுடைத்தவா சோதரி பக்கவில் வந்தன ராதாமாய
மேலே யிடத்தமா மாமணி வெறபிடை வேலை யிருக்குறென
மூல மொழிதனா யாவும் வழததி முதறகபி டேகியெனாகச்
சேட்ட னுநாதகவன் நாரமுனாதகிச்சீரமவேணதெலா
மீட்டி யினமபதி கூட்டி யியமப வெழுநது தொழும்பருநிக்
கூட்ட நிக்கலை யமபுலி யெனன விபூதி குளித துடைவா
ண்டம தாயக்கொடி ரத்தின வெறபினை நாடி நடந்தனரால்

வேறு

கொண்ட றந்த விறைசெய மக்ககுழித
தண்ட லைபபதி சாராதனா தென்முனிப்
குண்டி கைபபுன லாடிக் குறிகொடு
கண்ட லீலநாக கைகுவித தேததுவான்

கக

முனத்தி னதது மொழிந்த மொழியினை
மனத்தி னதத மதிக்குமறை யேனெனச
சினததி னிததலைச சேவடி தளஞ்று
தினததி னததரு னேறருக வெநதையே

கக

உலக ராதிய வென்றுநக தெயவமும்
பலவிசேட விசேஷண மும்பழ
மலைம டநதை டகே வுனைபன்றி
யிலையி லைகதி மறறெனக் கில்லையே

கஅ

என்றி சைததுவி றைஞ்சிடு மேலவையி
னிநற சோதரி மைநதனு நேயமாய்க்
குன்று ருமணிக் கோடத னைத்திருக்
கொன்று ருவகை தாழ்நதுவப புற்றீரா
ஓக்க லவவகை தாழ்ந்தெழுந் துத்தமன்
டக்கல் வநது பணியென வென்னவே

கக

வயிரப்பெருமாள்மலைதாவல் பெறுசருக்கம். 145.

நக்கன் வாழு நவமணிச்சுசையே
ரிக்க ணத்தினி லேகுமி னென்றோ ௭0

சென்னி மீமிசைச செங்கை குவிநதிட்
மன்னு நாத்துதி வாழ்த்திடக் கேண்மைபோர்
துன்னி நாற்புறஞ் சூழ்து சிவசிவ
வென்ன வேகின் முன்றவ மெய்தினுன்

காசிபன் சதத கூன்முனி கௌதம
னாசி லாத வகததியு னத்திரி
தேச நாரத னஞ்சுகன் நென்றுரு
வாகனே ரண்ட மாமுனி மார்க்கண்டன் ௭௨

பிருகு ரோமா ப்னாகி புலத்தியா
இரணி பவன மாமுனி வியாசனே
பரம வாசிட்டன் வான்மிகி யுமபரா
சானவி வேகச முதவியோர். ௭௩

மற்று முள்ள முனிவா மகாதவத
துறற யோகிய ருமபாக ளிபாவரும
பெற்ற மேறும் பிரானைத் துதிசெயுந
துறற கற்குஞ் செவிப்புலன் றயதததே ௭௪

அந்த வேலை யகவகுளார் தானநதஞ்
சிறுத மேனி சிறநது புளகிபப
நாதி பாதம் புகுந்ததை நானமறை
யன்றிமற் றியாறறி வாகனே ௭௫

அல்ல நீர்ந்த வறிஞ் ருணாபுக
வெல்லை யில்லதோ ரெல்ல யிருநதிடு
வல்ல ரென்ன மறநத மனத்தினை
மெல்ல வாங்கி வியன்மடி மேலியே ௭௬

தங்கை யேமுத லாநதமா தங்களைக்
தங்கை யாட்டிக் கடன்முறை மூட்டிநா

திங்கள் சூடியர் சேவடி காணுதற
கிங்கு மூழ்கி வருவன்மு னேகென

என

அருளு மையதி னனபி லொருசிறி
தருளு மென்றவ ரஞ்சி யிறைஞ்சிறற
பொருளுவ கொண்டு பொலன்குவ டேகிட
மருளுந் தோடமு நீததவன வைகினன்

என

அத்த டங்குடைந தாசமனத திறை
சுத்தி செய்து சொலுங்கா ணத்தினைப
பத்தி யாயைந தெழுததைப பதிததுளே
நித்த னீறு நிலங்க குளித்ததரோ

என

கந்த ரஞ்சிரங கையகக மாமணி
யெந்தை முந்தி யிசைத்த படியணீந
தந்த மாக வரிநதவாக கசசினைக
கந்தமிஞ்சு களபந தியிரநதுமே

அந

காக நீதத கழலுறப போந்திமே
பாக மேதத முடியெனப் பண்டலா
சேக ரிததுச செறித்ததி னுப்பனே
யேக மான கடுக்கையை யேந்தியே

அந

காணுங் கண்ணி லணிநதுமை காதினிற
பூணுங் குண்டல மெனனப புனைநதுநோ
தோணும வண்ண மலரைத தொகுத்துநற
சேணு தற்சந்த னத்தில தம்மரோ

அந

இந்த வாறு மிலங்க வலங்கரித
தந்த வாளைச செருகி யரைதனின்
முத்த வாறு நடநது முதன்மையிற
சிறது ரவத திராதனைச சேவியா

அந

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்,
எத்திறச சொலுமபின் வாழுன மியங்கு
~ மெய்பரற குரியவக் காமுஞ்

சத்தியக் காமு லமலவசு காரா

தவிர்துமெப் பொருடன தாக்கும
இத்தனைப் பரமா யிலங்குபளு சகமென்
னிடத்தது காணென விரக்கம்
வைத்துவத் திரமா விராயசப் பெயர்பூண்
வள்ளலே யிடர்வதலைத் தருளவாய்

அச

அறங்கிளர் பொருளா ரின்பமோட் சமதை
யருளிய யிஹமுன மஸுரசொன்
மறங்கிளர் மனத்தான் மறநதவென் புரைபோய்
மலர்ப்பதந தலையுற வழங்காய்
கறங்குடி ரவைசு முலகராற கடையாய்
கழிந்திடா தெனப்பலு கழறிப
பிறங்கு பொன் நிமிமபீ டமதனைப பணி, தேர்
பெறுஞ்சிக ரியைவலளு சூழ்வரா

அதி

ஐயமுற பொருட்கோ முதலவவெப பிறப்பி
னவியும அரிப்பதோ பயக
கையமற நதனுள ளிருநதிரு வினைப்போ
களங்கம தருத்திமிங் கருணைத்
சையவெம் பவவா ரணங்கடந துறைகே
வ லக்கரை தனிலுறத் தீதிபிற்
செய்யதாட் சிரமேற பொறிததல வவன்றீட்
டியதழிததளிததரு டேவே

அக

குருப்பணி மறக்கின் கொலைப்பணி பொறுக்கின்
கொடிக்கினை யிடைச்சியற குருகி
அரைப்பணி புரியா மயலுழந் துலையி
னரும்பவ மதுவரு தியிடிண்
காப்பது புரியின் மேறபெரும் பவங்கள்
கருத்தற வியிறறினுங் களிக்குங்
கருப்பரை விலக்குஞ் சிவக்கரை மறுத்த
கதிக்குமோர் தீர்வுகாண் கிலனை

பெருமகம் புரிநதும் பிறப்புமா சிலியாப
 பிறக்துமிப் ற பிரித்தே
 யுரைதரு மெழுதரக் கிளவியை மறந்தா
 " னுடனடி எனமக்கங் குலைப்பான்
 வருமொரு வழற்கண் வந்தவுக் கிரனால்
 வானவா முனிவர்மற றுள்ளோர்
 இருநிதி யினததா ரொடுவடு வடைந்தா
 னிணையறு தக்கனென் றிசைப்பார

அஅ

நறுமணங் கமழங் கமிக்கையங் கணியா
 " னவின்றசொன மதத்தினுன மறந்த
 குறுமதி யுடையோக் கெந்தவா நேனுங்
 குறுகடாக கதியனக் குமுறி
 யறைதரு வேதா கமமெனப் பெரியோ
 ரறைந்தது மறிந்திருந் தெனனே
 விறையள வெனினுங் கருத்தினி னிணையா
 திருந்தன னெனியனே னென்றே

அக

நல்லடி யாராக ணலததையுக்கா
 நற்றிடத் தையுமபலா நசையாயச
 சொல்லொடு துதித்தேத திப்பயன பெறுமோ
 கடரினாற றுலக்குவித ததினா
 லெல்லையி லபெருமபே றடைந்திடும பொருளே
 முயந்தையே லெனியவாக கெனியாய்
 அல்லையின் மனத்தோ னெனவெறுத திடிலோ
 யாதுசெய வேனடி யேனே

கஉ

உணவது வெறுத்தே னுயிரவச மறுத்தே
 " னுனகெனக் கெனப்படித் துரைக்கும
 பணமது வெறுத்தே னுறவது விடுத்தேன
 பகைவிடுத தேனெனப் பழிக்குங்
 குணமதாளு சிறுமை பெருமையு நிறுத்தேன

கோள்கொடி யாதிவாக் கொடுமைத்
தணல்பொறுத் திடுகே னேழையேன் பயந்தேன்
றாணியி லிருந்திடே னந்தோ

வாலனே யபய மதுணையிற் பிறந்த்
மறைக்குலக் கெளரினக வதிரத
பாலனே யபயக கருணையாந தூலப
பண்ணவா வபய மெப்பதிககு
மூலனே யபய மூர்த்தியே யபய
முழுமறை தூலனே யப்யஞ்
சாலவே தவிததே னுயயுமா நருளவாய்
தற்பரா வபயமே வபயம்

கூஉ

காலன்க் காய்ந்த லீலனே யபயக
களக்கரை யினிற்சுரற் காதத
சீலனே யபயந் திலையம பலததே .
திருநடந தினைக்குமோர தேவா
ஒலமிட் டழுத னுதிபோ னுழன்றே
யொருபய னுமபெறு தவமே
காலனுக கிரையாய விடுகவேர பணிததாய
கற்பகக கருணைமா கடலே

கூங

எனப்பல கிதமாந துதிபுகன நிரந்தே
யிருவிழிக கலுழிபார் நனைப்பக
கனப்புய நெகிழந்தே மனத்திடக கரைய
கரங்களோ பல பல
இனத்தடன பிறப்பப பிறவுறுப பெவையு
மிணையிலா நடுக்கமெய் திடவே
தளத்தினி னுயாவாந தனிமலை குடமாற
சநதிநி நின்றனோ சாற்றம்

கூச

வஞ்சக நினைப்பான் மாறிபட் டிருந்தே
னல்லைமா மாயைதன வசத்தே
மஞ்சிடா தெனையாட் கொண்டன னுளத்தே

விளங்கிடு முனக்கரி துண்டோர்
பஞ்சாயம் வயிரம வைத்திடே லெனவே
பலமுறை பணிநதிடு மேல்வை
பஞ்சலகு சனூன்றன் றலைக்கடி யணிவே
மெனமொழி யெழுந்ததா காயம்

கன

கொச்சகம்

கேட்டொளிரக் கண்குளிர மெய்குளிரக் கேவலத்தை
நாட்டமுறும் பேரறிவு நன்குகுளி ருப்புலனகன
கோட்டயின்றி யேகுளிர வீரசிங்கக் கோலமுடன்
ஆட்டமொடும் பொறபாறை யண்டைவந்து நின்றனரால் கன

சொன்னதொரு சூதமுனித துய்யவரை நோக்கி யன்பாய்க்
கொன்னுடைய நறவத்தார குன்றையொரு மனுக்கேள்
வன்னமுடி கொண்டுதவ வாண்மலைபி லேறுத
பின்னையிவ ணின்றிற்றம் பேசுமெனத் தாழ்ந்தனரே கன

மாறறமுகிழ் தேறவன்றன் மாதவத்தின் பேருமை
தோற்றியதி லிங்கமெனத் தூயமணிக் குன்று மறறும்
பிறறனுடைத் தொக்க சுததம் பேணியங்கு செல்லெவாண்னா
தேறறவப ராத்தமென வெண்ணி யிங்கு நின்றதென கன

மெய்சிலிர்த்துக் கண்டுளித்து மிக்கவனபுக் கொக்கவுரு
வய்வகைக்குக் கண்டனரென் றோரொருவர் பார்த்தவன்னான்
செய்வகையு மறறுமருள் தேசிக வெனததுதித்தா
ரையமிகுத் தன்புடையீர் கேண்மின்ன ராகுவனல்

தன்னுடைய வாணாட்டித் தன்னைமறந் தெம்பாளை
யுன்னியந்த வானே ருறக்களத்தை நோதிருததிக்
கன்னிசரும் பார்க்குமூலிக் காபாபதம் போற்றிமறு
மன்னர்ப்பத் தாவிடைந்து வந்துவிழுந் தொண்டரைப்பேச

பின்னடந்து முன்னோடிப் பேரபய மிட்டதன்மீன்
முன்னுபல காய்வணிக வாய்ந்தமுடி வேறுகத்

தன்னிதின்ற விண்ணவர் சொரிந்தார் மலர்மாரி
என்னசொலு வேனிதழிச சித்துமுடி யேகினமேல் 113

மன்னலிங்கச சநதிதிமுன் வந்தனைசெய் தநதமுடி
புன்னகையொ மெப்புலன்கள் போதமழி யாமையினுற்
சொன்னபல தோத்திரமுளு ருக்கம் மளககரிதா
மின்னபடி பேறுபெற்றொ ரெவவுலகிற கண்டதுண்டே 114

சென்றகிளை சோதரி திரவியமெ லாளுசொரிநது
அன்றலரும் பூவா, லலககரிதத்ல வேண்மென்றோ
மன்றொளிரும் பெமமாளை யெனனமறை யோராககுறைதது .
நின்றிவரைப பாரததெதிரி னினருளுந் கண்டனளால் 115

தந்தையென வேயிருநத தக்கோயு டன்பிறந்தேன
வந்தியெனும போமாறில வநதுமுடி தநதிடுவேன
எந்தையருள புலகளை யென்றிரநதநய போலுமுனம
மந்தமதி யேனீது ணாரதேனி லேமருமம 116

நிமபமரக கொண்டா னிறைகாய கணிகிதையும
கும்பமுனி நீர்தோயுங கோலலிகக மாககியகின
வம்பமருங் கொன்றைமலா மாலைபுனை யுஞ்சடிலா
இம்பாவாத தாஞ்சகி யென்னைமறப பிததனடினே 117

மூவாப பெருங்காததி மூதறிஞ் சொறகாததி
தாவாச சிவகாததித தன்மையருள பெற்றிவருங்
கோவே யெனததுதிகருங் கொளகையுணாக தந்தணாகள்
சேனேறம பிஞ்ஞகறகுத தீபமிறை யாற்றின்னே 118

வநததொரு மெய்யடிய னுமவயி ரப்பெருமான
முத்தவிரதத தீபமதை முப்போது மெப்போதும
நூதலிவன றிருவவடந தக்கபடி செய்கவெனறு
அந்தணாமற றோகேட்க வறைநத வசரீரி 119

அநதரத்தின் வந்தசொல்லி னநதரங்க மெமமீது
சிந்தைவைத்துச செய்யுவது தேவரீரே சித்தமென்று

திருவாட்போக்கிப் புராணம்.

வந்தனைசெய் னாமிச வனமுனிவு னாபுபார்த்துப்
புத்திமகிழ் குகமுனிப் புண்ணியனுஞ் செய்பவன்தான் ௪௮

துண்ணிய கருத்தடைய னோன்புரே கேளுவந்தப்
புண்ணியன் பெருவயிரம் பூண்டவையினப் பெயரும்
பண்ணிய தவத்தாற பாஞ்சடாக் குத் தீபமுறை
பண்ணுகிற வேளையுற்ற பாக்கியத்திற தீபமுமை ௪௯

பத்திருடி கொண்டது பொற் பாவையினும் பீழ்த்தசடம்
சித்திபெற வேண்டியடித் குன்றினிலை செய்கவென்ற
உத்தரித் தாகுமுபர்க தோருளத்தில் வீற்றிருநது
முத்தியளித் தவ்பபாப்பெ ருமைசெயு முககண்ணார்

தெய்வத் திருவாக்குப் போந்தபடித் குசகிரைசை
சைவத் திருமேனிச சுத்துவர்க ளங்குவைத்து
மெய்வைத்த மெய்யையமணிக் குன்றடியின மேவவைத்துக்
கைவைத் தவிர்த்தாளுங் காவல னெவப்புதன்றார்

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்

வந்தவர் வணங்கிக் காஞ்சி யேகினார் மறையோர் தீக்கை
தொத்தயா யவராற பூசை யடியவாக் காக்கித் தொன்றும்
அநதநா ளாதி யினனாள் காறுமம் முறையே யாக
வெரைதபாற் சண்டிபோல விரும்பத மெய்தி வாழ்த்தார் ௫௦

வயிரப் பெருமாள் மலைகாவல்

பெறுசருக்கம்

முற்றிற்று.

சுத்திருவிருத்தம்- ௮௩௫

பொன்னிடும் பாரைச்

ச ரு க் க ம்

அறசோடிபாசிரியவிருத்தம்,

கயிலியல கடகச செங்கைக் கருங்குழ லுமைம ன்றான்.
வயிரனாக் கருளபு ரிந்த வண்ணமுற றுரைத்தாம வானப்
புபறவழ மணிகுண நத்திற பொன்னிடும் பூறை போந்த
வியலெடுத்த துரைப்பா மெனனா விருந்தவிச சூதன சொல்வான்

கொச்சக்ககலிப்பா.

துங்கவகத தியபூனிவன றுகளறுக மணலடஞ்சோ
கங்கைநறும் புனலினையெக கானகவிழ்பப வதுபெருகித
தங்குபல காலகொண்டு தவழநதுவளம் பயத்தலிறை
பொங்கியபைம் புனனாடி புகழ்படைத்துச் சிறந்ததுவால் உ

கன்றொன்றுக் கிரங்குமொரு கபிலேதுயாக ககமுருகித
தொன்றொன்று குலமிறநது துரிசறுவ தெண்ணுமே
சென்றொன்று திருமகனைத் தேருருளிற படுத்தரைத்த
வென்றொன்று குலத்தரச ரிருந்தரசு புரிநகரம்

உத்தமநாற குலத்தவரு மோதுமனு லோபாமுதன
மத்திமராய முக்குலத்தில் வந்தவரும் பந்தமறு
முத்திரெறி கண்டவரு முழுதுணாரத் முனிவரும்
பத்திரெறி நின்றவரும் பரவிவளா திருநகரம்

பாருரு முயிரைவககும் பழையனைய பயனிரப்பச
சீருரும வளமுதவுந திருமகளுந் தவமிருந்து
காருருங் களத்திறைபொற கமலசா னைம்பரவும்
ஆருரென் றுலகுரைக்கு ம்ரியபுகழ்த் திருநகரின்

குன்றொன்றுஞ் சிலைக்கரத்துக் குளிராமதிசசெஞ்சடைமுடியார்
தன்றொண்டு புரிகவெனத் தடுத்தடிமை கொண்டருளும்

வன்ஞெண்டர் பாவையெனு உதிவதனத் தாளநகை
 பின்ஞெண்டை வாய்மயிலே டில்லறங்கொண்டினிதமர்வார்
 இத்தகைய ஈயுலக விபனடத்தி யுறுகளின்
 மத்தகய முரித்தணிந்த மழுவாளர் திருவடிக்கே
 பத்திசெல வுத்தமாய்ப் பார்ப்பாக்குஞ் சோமான்
 வைத்தவுயிர்த தோழாய் மருவமன மகிழ்துறுவார் ௭
 ஒருபகலிற் சேரமா னுவந்தமருங் கொடுங்கோளுந்
 திருக்கா முறக்கருகிச சிவமவிளக்கு மறைசெலவார்
 பரவுகிருத தொண்டாகுழாம் பரிசனத்த ருடனாக
 விரவ்வழிக் கொண்டெழுநது மேற்றிசைநோக் கிபபடர்வார். ௮
 அறுசேடிபுரசிரிய விருத்தம்.

பொன்னிமா நதிதென் பாக்பா பொலிசெவத தலங்க
 டோறும்

மின்னவிர் சடிவதண்ணல வினைமழ மலத்தா னேத்திக்
 கன்னலு மழுதுமொப்பக கனிந்தசொற் பதிகஞ் சூட்டி
 யெனையா னுடையநம்பி யாளு ரேகி ஞால
 சிராப்பாளி மருவித் தாயாம செல்வரைப்பணிந்துபோற்றிக்
 குாப்புனை குழலவெற பீனற் குமரியோர பாக மேவ
 வராபபணி பணிநத வேணி யருடபெருங் கடனி லாவும்
 பாய்ததுறை பரவியேததிப பகாகடம பாடவிக்கண் ௧௦

நிராமய வருளானநத நினமலச சிவக்கொழுநதைக்
 கராசல முரித்துப் போதத கண்ணுதற் பானை யண்ட
 சராசர மீன்று காககுஞ் சங்கரி யுமையா னோடுந்.
 தராதல முயயப் போற்றித் தமிழ்ததொடை புனைநது சாத்தி
 ஆணிப்பொன் மேருக் குன்ற வணிசிலை யெடுத்த கண்ண
 வேணிப்பிஞ் ஞானா நீங்கா விருப்புட னமருஞ் சோதி
 மாணிக்க வரைநோ தோன்ற மகிழவுளந் தளும்ப நெஞ்சக்
 காணிக்கை நலகி நம்பி யாளுநர் கடிது சென்றார் ௧௨
 அத்திசை யவிருங் காணத் தரியொடு கயமு
 சித்திர வுடற்ற ர்க்குந் திகழ்மயி லாவும் ௧௩

பெய்த்து வின்றி வாழ் முறவுகள் வெகை பூப்பச்
சித்தமா சகன்ற நீம்பி திருவுளக் களித்துச்சென்றார்

தேவர்கண் முனிவர் யோக சித்தர்சாரணர்க ணாகர்
மேவுகந் தருவர் யக்கர் விஞ்சைய ரம்பை மாத
ராவன் கருகிப் போற்றி யருந்தவம் புரிந்திருப்ப
நாவலர் கண்டு கண்டு நகைமுடி மிலங்குசு கென்றார்

மருதிர வேள்வித் தீயின் மலிபுகை சேணளாவ
இருதிர னாதி யோரை வலிகொள்ளென் றிசைக்கு மோதை
சுந்தைசொன மறையி னேதை சாத்திர வாத வேதை
வந்தெதிர கலாதோ ரெட்டு மாதிரம பூவக் கேட்டார் .கரு
இன்னண் மிலங்குங் கானத் தெழிலவள கிதைது கோக்கி
மின்னுமுப புரிநான் மாபிர் வினாதுமாமணிப் பெற்ற

குன்றைத்

துன்னினர் மீது செல்லத் துணிந்திடு மளவி லீசன்
றன்னருள் விளக்கத் தாலச சயிலத்தினுருவ மெல்லாம்

சிறசிவ விவக மாகத் திகழாதெதிர தோன்றக் கண்டார்
அறபுத முளத்தி னெய்தி யாகெட்டே னெவவா நேகித்
தற்பாண றனைச்சே விபப தெனறதன் ருழவ னைக்கண்
ணிறபவ ரமுத மொப்ப நிகழத்தினா தமிழ்ப்பொழை

கவிகளுள கசிகது நீல கண்டரம் மலைப்பா திககட்
புனீக்கருள புரியத் தோன்றிப் பொலிகொரு முண்ட பதகிற்
செவிககமு தாகப் பாடுகு செலவாககு வேண்டுகு செம்பொற்
குடைவகைருள் புரிந்து பூத கணத்தொடு கூறி னூரல

அப்பணி கிரமேற கொண்ட பூதங்க ளடியார் நிறகு
மொப்பறு பாறை மீதி லொளியிரி, பசும்பொன் றாவச
செப்பிய நாவலுரா திருவுள மகிழ்ந்து கொண்டார்
முடியம் பொருடகு முன்னு முதலவனைப் பாகி நின்றார்

கவிவிருத்தம்

கடவாரண் வுரியாய்மதி கதிராரமுல் விழியாய
படநாகமொ டற்காறணி பழமாமறை முதிர்வா

இடரானவை கனைவாயெமை யினிதர்ளுடை யெர்ருவா

மீடமாதுமை யுடனாயமா மணிமாமலை யிறைவா

உரு

பொதிவாசல முனிபாடிய புகழாய்வினை யகழாய்

மதிசூடிய சடையாயிசை மழைப்படிய விடையாய்

முதிராவய தடையாய்ச்சு முழுதாளுடை முதல்வா

கதியாய்மணி மலைமேவிய கருணை வருளாய்

உரு

மலையபுய வயஞென்சிர மறுகும்படி திருகிச

சிலையக்கச னுடலம்படு திறமவெநதழல சொரிவாய்

கலகம்புரி தருமநதக கயவன்பட முனிவாய்

மலைமக்கையெ யிருயநதிட மணிமெனசிலம புறைவாய்உரு

அருசிரடியாசிரிய வீருததம்

அன்றி னாபுர மொன்றி நீறெழ வாரமுற பொறி தூவிய

மன்ற லாரதரு கொன்றை மாமலா மாலை சூடிய வேணியாய

தென்ற லாரதரு பெற்ககா நீடுயர் சேண ளாவொளி மாமணிக்

குன்றி லாருயிர் வாழ்மேவிய கோதி லாவரு ளாழியே உரு

அப்ப ரத்தெழு மால கால மருநதி மாலப னாகிய

வயப ருகதருள சங்க ராமணி யுரக மங்கள் கங்கனா

பம்ப ரத்தழி சித்த மொத்தருள பாட் நலகு புராதன

நம்பி னாக்கருண் மல்க மாமணி வெற்பின மேவிய நாயகாஉரு

அருசிரடியாசிரிய வீருததம்

என்றுளங் கசிரது பாடி யிருகணீ ரருளி பாய

நின்றிடு மடியோ தம்மை நிருமல னருளி னோக்கி

நன்றுநின் றுகிகேட் டுள்ள நயநதன நினைநத வெல்லா

மின்றுளக கருளவக கேணீ பெனவாக் கேட்க லுற்றா உரு

தீர்த்தககட் கர்சாய நின்ற திருநீல கண்டத் தாடிய

பார்த்துணைப் போற்றி னோர்கள் பாகதி பெறுதல் வேண்டும்

சீர்த்தநின் லிலைதா னும செகதகிறபோ பெறுதல் வேண்டும்

கோததிராம வலப்போந தோகன குறையெலா மொழிதல் வே

ண்டும்

மாநீழற் றளக்குஞ் சோதி மாணிக்க மலைமே லுண்ணிப்
பாடுகாத்த வினிய திஞ்சொற் பருவதக் கொடியெரீ டேத்த
மாகத்தர் வினைக ணீங்கி யலைபுள் சிவாநந தச்சீர்ச்
சாகரத் தமிழ்நதுழீளாச் சற்கதி புகுதல்வேண்டும் ௨௭

என்னவா ஞரர் வேண்ட விசைந்த்நுள் புரிந்து நாதன்
பொன்னவிர கருணை மேனி கரந்துடன் மறைநது போனான்
அன்னன் எனகன்ற பின்ன ரடியவா குழாங்கள் குழசு
சென்னெறி படாநதா ஞரர் சேரநா டேகி ஞரால ௨௮

மின்னிமேல் பவள மேனி விகிந்தனா ரேவப பெற்றுத்
துன்னிடுங் கணங்கண் மேவிச சுடாபீந தொளிநுளு ளேம்
பொன்

மன்னிமே படிய மைதத வரிசையி னாதப புறை
பொன்னிமே பாறை யென்று புவிசொலப் பட்டதன்றே ௨௯

சுந்திர மவழிக் காற்றுந தலப்பிர மோற் வத்தில்
நீ தெனா தினததி லமமா வமலனா ஞரார் கீந்த
விரதநா கருணை தோன்ற வியற்றுமுற சுவத்தின் மே னமை
யநதாம புவன மெல்லா மறிதரப பட்ட தன்றே ௩௦

பொன்னிமேல்பாறைச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

வாட்போக்கிப்புராணம்

முற்றிற்று

**திருவாட்போக்கிப் புராணம் செய்யுள்
பிழை திருத்தம்.**

பத் தம்	பாட் டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
3	7	4	கருணைதழை	கருணைமழை
3	9	1	தவரீழல்	தருநீழல்
4	16	1	காஞ்சியிற் பிறந்து	பொழுத்தைகீக்கவிடவும் (தருது ஆயர் துலம்-கைக் கோளர் ஐரதி)
26	33	1	முணர்விலா	முணர்விலா
27	40	1	குலவுதோரணங்கள்	குலவுதோரணங்கள்
28	47		அறுசீரடியா	அறுசீரடியாசிரிய
31	11	5	விலலார	விலலார
34	8	3	யெடில்லைவேதாசலத் தோடோங்கு	யொல்லை ஸ்வேதா சலத் தோடோங்கு
35	14	3	யாசையா யினயாமீது	யாசையாயின மியாமீதும்
42	37	1	கொண்டிவன் கிடத்தி	கொண்டிவன்கிடத்தி
45	62	1	கடைநதவஞ்ஞா	கடைநத வஞ்ஞான்
48	79	4	செஞ்சலில்	மெஞ்சலில்
55	11	4	தெய்பதி	தெய்பதி
60	16	4	பசிக்கிங்கென்	பசிக்கெங்கென்
61	27	3	யெலிபுவி	யெலிபுவி
62	31	1	மூதர்ப்	மூவாப
62	32	2	கொல்லம்	கெல்லம்
63	35	1	ஞகில்	ஞகிப்
64	2	3	மாத	மாத
64	5	2	வெண்கொடை.	வெண்குடை.
74	13	1	மழகார்	மழகூற
80	35	1	முன்னெய்யமுழவொலிய	முன்னெய்யு முன்னெய்யு வொலிய

80	35	1	பாவொலிய	பாவொலியு
89	37	5	லின்மை	லின்மை
81	38	5	பவறறை	மவறறை
	39	5	யலாகளு	பலாகளு
84	56	2	பொலவ	புலவ
85	64	2	மிகழ	மிகம
87	75	4	வொடுவகீர்	வோடுவகீர்
87	76	3	வியமபினை	வியபினை
88	85	1	மண்ணவாத்	மண்ணவாத்
39	86	3	வியாழி	வியாழி
90	94	3	தடமெலாளு	தடமெலாளு
92	105	4	காலவ	காலவக
98	129	3	வணங்கி	வழங்கி
98	130	2	பனிதீருங்	பணிதீருங்
[03	151	1	விழுநதுங்	விழுநதுங்
105	158	3	டுவகை	டுலகை
105	160	2	கையாவோ	கையாவோ
107	167	1	நின்றவாயான்	நின்றவா பான்
108	169	3	தாங்கிவிழித	தாங்கிவிழித
112	194	1	சேவிக	சேவித
112	195	4	கோத்திபப	கோத்திருபப
112	196	1	சாய்ந்து	சார்ந்து
112	198	2	னடியேனேன்	னடியனேன்
115	214	1	னருளேயேன்	னருளேயேன்
115	215	1	னினிதமாசெய்	னினிதமர்செம்
117	226	4	தென்றலு	தெனலு
118	229	5	ரோழுகி	ரொழுகி
124	253	8	வாழ்ததலே	வாழ்தலே
126	261	8	வாழ்த்திடல்	வாழ்த்திடல்

59 7 3 செந்தருவங்கிதீர்க்க செந்தருமங்கிகானீர்க்கழு
முடிந்பொன்னிக்குண்டு மண்ணென்றிரகரான்கே

வாட்போக்கிப்புராண வசனச்சுருக்கம்

2 9	மழலைமாழி	மழலைமாழி
2 20	மூவலதையும	மூவுலகத்தையும்
4 18	இரத்தினகர்	இரத்தினகரி
5 13	கங்கதரணை	கங்காதரணை
6 25	சரீரங்கடடு	சரீரங்கட்டு
7 11	சுருந்திரம்	சுந்திரம்
19 21	பிரமஹத்தி உருவங்கொண்டு	பிரமஹத்தி வீரஹத்தி எனஇரண்டு
22	பிரமஹத்தியை	அநதஹத்திகளை
20 2	பிரமஹத்தியும்	இருஹத்திகளு
22 1	முடையன	முடையவன்
23 18	கூறங்கேட்டதும்	கூறக்கேட்டதும்
24 10	யாரகததா	யாரகததா